

مکمل او مدلل

# در شکر ابدیت

مسئلی

مؤلف

مولانا محمد رفعت (قاسمی)

پیشرو بابو:

عبدالله کل (ریان)

خپرونکی  
مکتبہ رشیدیہ

سرگرمی روڈ کیشہ فون ۷۶۶۷۲۶۶

د تعلیم الاسلام راډیو د ویب پانی له خوا:

[www.taleemulislam-radio.com](http://www.taleemulislam-radio.com)



دقرآن اوحديث په رڼاكي  
بشپړ او مدلل

## د شرک او بدعت مسئلې

د دیوبند د درنو مفتیانو له تصدیق سره  
مؤلف

مولانا محمد رفعت قاسمی د دیوبند د دارالعلوم مدرس

ژباړونکی: عبداللہ گل ریان

خپرونکی

رشیدیه کتابخانه سرکی روج کوټه

## د کتاب پڙندنه :

- د کتاب نوم: **د شرک او بدعت مسئلې**
- مؤلف: **مولنا قاري رفعت (قاسمی)**
- پښتو ژباړه: **عبدالله گل (ریان)**
- د کمپوز او ترجمې چارې: **د نور القرآن ادارې د ترجمې او کمپوز خانګه**
- کمپوزر: **طالب العلم عبدالغفور (مظلوم یار)**
- تصحیح او ډیزاین: **ابو خالد مولوی عبدالاحد (مجروح)**
- خپرونکی: **رشیدیه کتابخانه سرکی روډ کوټه**
- چاپ ځای: **لاهور**
- چاپ کال: **۲۰۰۷ د اګست میاشت**
- چاپ شمیر: **۱۵۰۰ ټوکه**
- چاپونکی: **محمد ساجد دموبائل شمیره / ۳۳۳۷۸۲۵۴۸۴**



## معارف او مسائل

- ۷ د شرک تعریف او دهغه څو صورتونه:-----
- ۷ په علم کي شریک گر زول:-----
- ۸ مراد غوښتل، رزق یا اولاد تری غوښتل-----
- ۸ د توحید معنی او تعریف-----
- ۹ شرک څه شی دی؟-----
- ۱۱ د شرک ډولونه:-----
- ۱۵ غیر عادي اموراو شرک:-----
- ۱۲ د کافراو مشرک ترمنځ څه توپیر دی؟-----
- ۲۰ یار رسول الله ﷺ ویل څنگه دی-----
- ۲۱ د یار رسول الله ﷺ او یلو تفصیل:-----
- ۲۲ یا شیخ عبد القادر شیئاً لله ویل-----
- ۲۴ د یا غوث الاعظم المدد نعري وهل-----
- ۲۵ دیوه بزرگ په نوم وینستان پریښودل-----
- ۲۶ علی مشکل کشاویل-----
- ۲۷ اولیاء حاجت پوره کوونکي پیژندل-----
- ۳۰ بزرگان مختار کل بلل)-----
- ۳۱ آنحضرت ﷺ حاضر او ناظر گڼل-----
- ۳۲ آیا رسول الله ﷺ بشرنه دی؟-----
- ۳۴ د سلام ویلو په مهال د رسول الله ﷺ دراتلو عقیده درلودل-----
- ۳۵ په خبرو کي کفري الفاظ ویل-----
- ۳۷ له خپلي مسلمانې څخه انکار کول-----



- ۳۷ ----- که کوم خفيه پوليس خان غير مسلم جوړ کړي  
 ۳۸ ----- آيا نشه کوونکي کافر دی  
 ۳۹ ----- علماؤ ته د ښکونځا کوونکي حکم  
 ۳۹ ----- رسول الله ﷺ ته ښکونځا کول  
 ۴۰ ----- په روژه مسخري کول  
 ۴۱ ----- د الله ﷻ په هکله گستاخي کول  
 ۴۲ ----- په لمانځه مسخره (توکه) کول  
 ۴۲ ----- له ديني ضرورياتو سره لوبي او مسخري کول  
 ۴۳ ----- له صحابه و رضی الله تعالی عنهم سره مسخري کول  
 ۴۳ ----- مسلمان که د غير مسلم مذهبي مشريه وړاندي تیتیري او سلام  
 ۴۴ ----- در کوع په خير تیتیدل او تعظیم یا شکريه کول  
 ۴۵ ----- د کفر د کلمي د ویونکي د ذبیحي حکم  
 ۴۵ ----- د بزرگانو پښي ښکلول  
 ۴۶ ----- د قبر ښکلول  
 ۴۶ ----- د مزار په اړه د عقیدي حکم  
 ۴۸ ----- مزار ته تلل او هتله عقیقه کول  
 ۴۸ ----- د باران نه کیدل لوله امله د مرستي (چندي) وزه حلالول  
 ۴۹ ----- آیا په هر شي کي د الله ﷻ حلول دی؟  
 ۴۹ ----- د خان ساتلو لپاره د کفر اقرار  
 ۵۰ ----- د کفر له کلماتو سره د نکاح حکم  
 ۵۰ ----- آیا د حدیث شریف منکرین مسلمان دي؟  
 ۵۱ ----- آیا د استاد توهین کفر دی؟  
 ۵۱ ----- په گناهونو باندې ویاړ (فخر) کول



- ۵۲-----بتانوته سجده کول
- ۵۲-----د غیر مسلم کف او چف کول
- ۵۳-----په مشرکانه منتر علاج کول
- ۵۳-----د رود تاج و یل څنگه دی
- ۵۵-----و سیله او دعا
- ۵۶-----د وسیلي ډولونه او دهغوی حکم
- ۵۷-----د نبی یا ولي په طفیل دعا کول
- ۵۷-----د رسول الله ﷺ په وسیله دعا کول
- ۵۷-----۳ علم الاعداد معلومول
- ۵۸-----پر علم الاعداد باندې یقین کول
- ۵۹-----د راتلونکي د معلومولو لپاره لاس کتل
- ۶۰-----په ستوري اعتقاد درلودل کفر دی
- ۶۱-----د جن تري وړاندوینه
- ۶۲-----زمانې ته بدو یل
- ۶۲-----کونگ (بوم) منحوس (سپیره) گڼل
- ۶۳-----څاروی (حيوانات) منحوس گڼل
- ۶۴-----د څو توپکان ایستل منحوس بلل
- ۶۴-----د زیان رسیدلو په وخت کې څوک منحوس گڼل
- ۶۴-----آیا په پرده کې نڅښتی ماشوم نیکمرغه دی؟
- ۶۴-----کوم ځای منحوس گڼل
- ۶۵-----د نظر کیدلو حقیقت
- ۶۶-----د بد نظر لپاره مرچ سوزول
- ۶۶-----بد نظر او عصري ساینس



- ۲۷ ----- د پيراسائیکالو جست تحقيق
- ۲۸ ----- د وباء سيمه پريښودل
- ۷۰ ----- له مجذوم ناروغ سره د تعلق لرلو حکم
- ۷۱ ----- پير انساني ژوند باندې د معدني ډبرو اغيز
- ۷۱ ----- د فيروزي ډبرې اصل
- ۷۲ ----- د ډبرو په اغيز عقيدې درلودل
- ۷۲ ----- د گوتي ډبره (غمی) اونوی ساينس
- ۷۲ ----- د گوتي په گوته کول
- ۷۴ ----- آیا په تقدير کې تبديلي ممکن ده؟
- ۷۵ ----- د عقيدې خرابي
- ۷۶ ----- د ځان په بدل کې وزه حلالول
- ۷۷ ----- له بيماري څخه د شفا په هيله د څاروي حلالول
- ۷۸ ----- بانبو ته غوښه اچول
- ۷۹ ----- د ناروغ لپاره څاروي آزاد پريښودل
- ۸۰ ----- د صدقي لپاره ځانگړی شی مقرر کول
- ۸۰ ----- د شيخ احمد د خوب په اړه عقيدې
- ۸۲ ----- په استخاره کې غلطې
- ۸۲ ----- د استخاري حقيقت
- ۸۵ ----- پر قرآن کریم فال کتل
- ۸۶ ----- د عملياتو په کتابونو فال کتل
- ۸۸ ----- د تعويز گنډلو شرعی حیثيت
- ۸۸ ----- د طاعون د دفع لپاره (لی خمسة اطفی بها ..) ویل یا تعويز کول
- ۸۹ ----- په تعويز معاوضه اخيستل



- آيت الكرسى ويل اوزنگ وهل ۹۰
- بدفالي او اسلام ۹۱
- دسترگو تورول ۹۲
- د بدفالي هيڅ حقيقت نشته ۹۲
- د بدفالي په اړه مسئلي ۹۳
- له قاديانيانو سره د اړيکو درلودلو حکم ۹۶
- نذر څه شی دی؟ ۹۷
- د نذر شرطونه ۹۸
- تر کار وړاندې د نذر اداء کول ۹۹
- د نذر تعريف ۱۰۰
- په صدقه او نذر کې توپير ۱۰۰
- په خيرات، صدقه او نذر کې فرق (توپير) ۱۰۰
- د صدقي تعريف او ډولونه ۱۰۱
- د غلط نذر حکم ۱۰۱
- د نذر مسئلي ۱۰۲
- د نذر مصرف (ورکړې ځای، مصرف ځای) څه شی دی؟ ۱۰۳
- د صدقي مصرف ۱۰۵
- صدقه د بي وزلو پر ځای سپيوته اچول ۱۰۵
- دولې په نوم دوزي د حلاولو نذر منل ۱۰۶
- د نذر د روژې په بدل کې فديه ورکول ۱۰۶
- پرتله له الله ﷻ د بل چا لپاره نذر منل ۱۰۶
- پر مندر او قبر اېښودل شوي شيان اخيستل ۱۰۸
- د بتانو په نوم د خيرات خوړل ۱۰۸



- ١٠٨ ----- پر مزارونو چې تيل توييږي هغه له څه کوي
- ١٠٩ ----- پر قبرباندي وزه نذر کول
- ١١٠ ----- د چاپه نوم ذبح کول
- ١١٠ ----- په صدقه کي درنگ قيد
- ١١١ ----- د نذر د چرگ حکم
- ١١١ ----- د غير الله په نوم د څاروي د پريښودلو حکم
- ١١١ ----- په ځانگړي ډول توره وزه ذبح کول
- ١١٢ ----- د سيند په نوم ذبح کول
- ١١٢ ----- د غير الله په نوم د نذر حکم
- ١١٤ ----- څاروي د مړه يا ژوندي شخص په نوم کول
- ١١٤ ----- د نذر پوره کول واجب دی
- ١١٥ ----- که د صدقي امانت ورک شول
- ١١٥ ----- رسمونه څه شی دي؟
- ١١٦ ----- په واده کي سامان ورکول
- ١١٧ ----- د نکاح په وخت کي کلمه ويل
- ١١٧ ----- د گوښه کښينولو او نوکري څولگولو درواج حکم
- ١١٨ ----- سند وړ او نوکري څي وهل
- ١٢٠ ----- دروژي د ماتولو درواج حکم
- ١٢٠ ----- د بسم الله ويلو تقريبن کول
- ١٢١ ----- اختر دي مبارک شه ويل
- ١٢٢ ----- اختر مبارکي غوښتل
- ١٢٢ ----- د جامو اغوستلو رواج
- ١٢٢ ----- د ځای ناستي رسم



- ۱۲۳ ----- د حجاج کرامو بلنه او د هدي ورکړه
- ۱۲۴ ----- د متبر کوشيانو زيارت کول

### د عقيقي درسم بيان

- ۱۲۵ ----- عقيقه به څنگه کيږي؟
- ۱۲۶ ----- د سنت کولور واج
- ۱۲۷ ----- د ختنې لپاره بلنه
- ۱۲۸ ----- د قرآن کریم شهيد کول
- ۱۲۹ ----- آياترې وېدئ خوړلو وروسته په دعا کي لاس پورته کول سنت دی
- ۱۲۹ ----- د حائضي د لاس څه شي خوړل
- ۱۳۰ ----- د گنج العرش او قدح دعا ويل
- ۱۳۱ ----- په محموديه فتاوي کي راځي:
- ۱۳۱ ----- د خواجگانو ختم په ډليزه توگه په دوام سره ويل
- ۱۳۳ ----- د سواء لک د ختم ثبوت
- ۱۳۴ ----- د مصيبت په وخت کي د يمين شريف د سورة ختم
- ۱۳۵ ----- په شيند کي د صدقي په نيت روپي اچول
- ۱۳۵ ----- د تعمير پر بنسټ کي وینه تويول
- ۱۳۵ ----- پر نوي ودانئ يا د کان خوشحالي کول
- ۱۳۶ ----- د چيچک لپاره تدبير کول
- ۱۳۶ ----- د پوجا (نذراو عبادت) لپاره چنده ورکول
- ۱۳۷ ----- د غير مسلم خلکو ته د هغوئ د خوشحالي دورځو مبارکي ويل
- ۱۳۷ ----- د غير مسلم د پسرلي په خوشحالي کي گډون کول
- ۱۳۷ ----- د لمر تنډراو حامله ميرمن



- ۱۳۸ د بسم الله پر ځای ۷۸۶ لیکل
- ۱۳۹ دویر (غم) مراسم او میلستیاوي
- ۱۴۲ پر مزارونو باندې عرس او قوالي
- ۱۴۵ پر قبرونو باندې سجده کول
- ۱۴۷ پر قبرونو طواف کول
- ۱۴۸ پر قبرونو خراغ بلول
- ۱۴۹ پر قبرونو گلان اچول
- ۱۵۱ پر قبرونو خادر غوړول
- ۱۵۲ پر قبر اذان کول بدعت دی
- ۱۵۲ مزار ته روپي ورکول څنګه دی؟
- ۱۵۳ مړي ته نعري وهل
- ۱۵۶ د قبر د زیارت کولو لپاره سفر کول
- ۱۵۷ د مړي د څښتن له لوري د میلستیا رواج
- ۱۵۹ د مړي د اهل کورته خواړه استول (لیږل)
- ۱۶۰ د مړي د اهل تعزیت
- ۱۶۱ تعزيتي جلسه
- ۱۶۱ د ثواب بڅښلو غلطه طریقه
- ۱۶۳ د ثواب د ایصال لپاره ولي میلستیا کيږي
- ۱۶۴ په صدقه کې روپي دڅه لپاره
- ۱۶۵ د ثواب لپاره نقده غوره ده
- ۱۶۷ پر خوړو باندې فاتحه لوستل
- ۱۶۸ د سورة فاتحه لوستلو حقیقت
- ۱۶۹ د فاتحي شریفې مسنونې طریقه کومه ده؟



- ۱۷۱-----د بدعت تعريف
- ۱۷۲-----د بدعت ډولونه
- ۱۷۲-----په لغت كې د سنت معنى طريقه هغه كه سمه وي او كه ناوړه.
- ۱۷۳-----د بدعت لومړى (اول وار) څنگه رامنځته (پيدا) شو؟
- ۱۷۲-----د بدعت د ليو تنوب په خپردي
- ۱۷۷-----د بدعتي توبه نه په برخه كيږي
- ۱۷۸-----د بدعت څه ته ويل كيږي؟
- ۱۸۲-----د بدعتي متوازي حكومت جوړوي
- ۱۸۵-----په كوم فعل كې چې د سنت او بدعت ترمنځ تردد وي
- ۱۸۶-----سنت څه شي ته ويل كيږي؟
- ۱۸۶-----فرائض، واجبات، مسنونات او مستحبات څه ته ويل كيږي.
- ۱۸۷-----فرض دوه ډوله دي:
- ۱۸۹-----د رجب د مياشتې د دوو ويشتې ورځې د نذر حقيقت څه دى؟
- ۱۹۰-----په مباركوشپو كې په مسجد كې غونډه
- ۱۹۲-----په مباركوشپو كې د بيداري لپاره سره غونډيدل
- ۱۹۴-----د ربيع الاول دوولسم شپه رڼا كول

### د ربيع الاول د واجونه

- ۱۹۵-----آيا د رسول الله ﷺ د محبت غوښتنه داده؟
- ۱۹۶-----د ميلاد النبي ﷺ جشن ته سياسي رنگ ور كول
- ۱۹۷-----د اهل سنت والجماعت علماء او د ربيع الاول منكرات
- ۱۹۸-----د ميلاد النبي د جشن رواج
- ۱۹۹-----عيد ميلاد النبي د شرعي دلائلو په رڼا كې



- د بدعت پیژندل ----- ۲۰۰
- د سنت او بدعت ترمنځ شرعي پریکړه ----- ۲۰۰
- د ایجاد شوو شیانو لومړی ډول ----- ۲۰۱
- د ایجاد شوو شیانو دوهم ډول ----- ۲۰۲
- د اختر د خوشحالي شرعي حکم ----- ۲۰۳
- د رسول الله ﷺ د پیداېښت ورځ دیني خوشحالي ده ----- ۲۰۳
- په شریعت کې دوه اخرونه دي درېیم اختر نسته ----- ۲۰۴
- د مولود شرعي حکم څه دی؟ ----- ۲۰۵
- په محرم، ربیع الاول او نورو کې د وعظ حکم ----- ۲۰۷
- د محرم میاشت د غم میاشت بلل ----- ۲۰۸
- د تعزئي نه کولو دلیل ----- ۲۰۹
- د غیر ذی روح شیانو تعزیه جوړول ----- ۲۰۹
- آیا د محرم د لسمې روژه د شهادت له امله ده؟ ----- ۲۱۰
- د محرم په لسمه د شهادت مجلس جوړول ----- ۲۱۱
- د محرم د رسمونو (رواجونو) حکم ----- ۲۱۲
- تعزیه جوړول او په مسجد کې ایښودل ----- ۲۱۴
- دیوولسمې لمانځل څه حکم لري؟ ----- ۲۱۵
- دیوولسمې د خوړو د خوړلو حکم ----- ۲۱۵
- د شوال د میاشتي د شپږو روژو سمه طریقه ----- ۲۱۶
- د برات په شپه حلوا پخول ----- ۲۱۶
- ځانگړي شپې روښانه کول ----- ۲۱۸
- د صفرې د میاشتي په وروستني چهارشنبه شریني ویشل ----- ۲۱۸
- د ذیقعدې میاشت منحوسه (سپیره بلل څنگه دی) ----- ۲۱۹



۲۲۰. د ديرياران يا وباء په مهال دا اذان كول
۲۲۱. درسول الله ﷺ دنوم په اوريدلو گوټي ټسكلول
۲۲۲. درسول الله ﷺ دمبارك ويښته زيارت كول
۲۲۲. په ډليزه توگه درود شريف ويل
۲۲۳. د جمعي ترلمانځه وروسته په ډليزه توگه صلوٰة او سلام
- په كوم عبادت كي چې اجتماع ثابت نه ده په هغه كي دا اجتماع مخنيوي شوي دي
۲۲۴. د يوه اشكال جواب
۲۲۷. دوهمه دعاء
۲۲۸. تل ترلمانځه وروسته په زوره كلمه ويل
۲۳۰. ترلمانځه وروسته مصافحه
۲۳۱. دمري په كور كي د قرآن كريم لپاره راغونډيدل
۲۳۲. له جنازي سره په لور ږغ كلمه ويل
- ۲۳۳.

اللهم اختم لنا بالخير والسعادة والبشارة والايمان

ابو خالر



## دسر خبری

## نحمده وتصلی علی رسولہ الکریم

دزړه له اخلاصه دغناکوم چې لوی خدای ﷺ دی درفعت قاسمی صاحب اودده په ډول دنورو علماؤ عمره ډیر اوږد کړي ترڅو د محمدی دین پیردی سپیڅلی لاره نور چراغونه هم ولگوي له ډیره وخته داسی خبری په زړه کی راسره وی چې قانع کونکی جواب به می نشو موندلای له علماؤ مجلسیانو ملگرو به می تل پوښتنه کوله چې په دی اړه به تاسو کوم مستند حدیث نه وی لیدلی مثلاً زموږ په ټولنه کی مشهوره ده چې لنگوته که خرابه شوه نو سنت داده چې په ولاړی وتړله شی اوله ځینو کسانو می لاداهم اوریدلي چې که په مسجد کی وی بیابه ئی په ناستی تړی خو قانع کونکی جواب می پیدانه کړ خو ورځې مخکې می یوه ملگری یوه رساله راته راوړه لمړی می فهرس وکوت دا عنوان می ترسترگو شو چې لنگوته په ولاړی پرتوگ په ناسته سنت دی په (۵۲) مخ کی لیکلی دی چې داسنت دی او ډیری فائدې لري خود فائدو ذکر ئی نه وو شوی وروسته ئی اووه قولونه نور رانقل کړی وو چې په هغو کی هم دیوه مستند حدیث ذکر نشته یواځې دا ویل شوی چې که په ناسته لنگوته وتړی نو په داسی مرض به اخته شي چې دوايي نه وی داسرار العارفین پراول جلد (۳۲۸) مخ ئی حواله ورکړی چې هغه ما پخوا هم کتلی وو خود اتسکین می ځکه نه وو شوی چې د حدیث په نامه عربی عبارت وو خو سند اوراوی نه وو او نه زما په نور کتابونو کی ترسترگو شوی ووبل دا چې له دغو الفاظو بغیر د نبی کریم ﷺ فعل یا مستند قول یا د صحابي یا تابعي یا تابعي قول نه دی لیدل شوی سره له دی چې صحابه کرام ډیر حریصان هم وو چې د نبی کریم ﷺ هر قول او حرکت رانقل کړي، اوبل د سنت نوعیت نه وو معلوم چې کوم سنت دی، اوبل ددی حدیث رنگ له نورو حدیثونو هم چپه وو ځکه دلته د سنت پرتوگ باندی وعید راغلی او نور احادیث دارنگه نه وي بلکه د کولو فائدې ئی ذکر شوي وي لکه د مسواک په اړه حدیث، د اوداسه، ډوډی او نورو په اړه چې راغلی دی بل دا چې دا حدیث



يقيني له صحاح سته څخه نه ده ځکه هلته نه ده موندل شوی او داسنت له مؤکداتو څخه يقيني نه ده نوکه بالفرض حديث هم شي او د اعمل سنت شي نو بيا د نبی کریم ﷺ در حيم ذات لخوا چې ډير ځايونه ئي پرامت ژړلې هم دی د زوائدو سنتو پر نه کولوولي دومره سخت وعيد (نا علاج مرض) بيان شوی دی او بل دا چې دا خبره داسی نه ده که چا انکار وکړ داو عید به ورته وي بلکه داسي ليکلي ده که چاونه کړ په دنيا کي به په داسی مرض اخته شي او طبعاً د دنيا سزا يوه نمونه قدر وي او داخيرت سزا نوره هم سخته وي نو تاسو د سنت هدی او سنت زوائد حکم وگوري چې څه دی؟ سنت طبعاً داسی نه وی او بل دا خبره هم شته چې صحيح احاديث په شپږو صحاحو کي خصر نه دی او صحاح په صحيحو کي خصر دی نو کوم حديث چې په صحاحو کي نه وي دهغه حديث به ختماً سند او طريقه د اسنادوی که دانه وي نو بيا د صحاحو امتياز او اعتماد څه شو؟ او بل دا چې د حديث اثبات خود فقهاؤ په قول باندی نه کيږي که څه هم ډير جليل القدر فقهاء وي ځکه دا احاديثو په علم کي سند، اجازه او ډير شروط نور هم دی او کوم فقيه چې د احديث نقل کوي يا حکم کوی ختماً به په قرآن، حديث، اجماع، قياس کي مآخذ ورته وي او بيا چې کوم څوک له هغه څخه دا حکم نقل کوي نو ختماً به ورته د فقهاؤ طبقی معلومی وی کتابونه خود ډيري په ښوونو علماؤ کي هم داسی کتابونه شته چې فتوی ورڅخه اخيستل نه دی جائز مولنا عبدالحی لکهنوی رحمة الله عليه په عمدة الراية کي ليکي چې له کمياب کتابونو څخه حکم اخيستل روانه دی لکه نهر، عيني، دکنز شرح، درمختار د تنوير الابصار شرح له دی وجې چې د مؤلف حال ئي ښه معلوم نه وی لکه د ملا مسکين او قهستاني او دارنگه د زاهدی تصنيفات چې دايوهم د اعتماد وړ نه دی او دارنگه د ابوالمکارم قاضي شهاب الدين دولت آبادی، نجم الدين مختار بن محمود بن محمد بن زاهدي معتزلی الاعتقاده حنفی الفروع تصنيفات لکه قنيه و حاوی، مجتبى، شرح مختصر القدوري، زاد الائمة



سراج وهاج، خلاصه کيدانی او داسی نور دیر کتابونه دی چې دفتوی او د حکم لپاره د اعتماد وړ نه دی.

او دا خبره می هم لیدلی وه چې قاعده کلیه داده که د سنت او بدعت تعارض سره راشی سنت پرینښودل لازم دی ځکه که سنت پرینښودل شی د و مره بد کار نه ده لکه د بدعت کول بڼا غلی لیکوال د دی سنت ثبوت دیو صوفی په قصه هم کوی چې په یوه کلی غلاشوی وه یوه صوفی سهار خلگوته وویل چې دا تاوان زه ورکوم ځکه چې ما ما بنام پرتوگ په ولاړی و اغوستی نو ځکه غلا وشوه نو دلته خویوه خبره داده چې په اخیرت کی هم د «وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى» (سورة انعام ۱۶۴ آیه) حکم دی نو که په دنیا کی د صوفی صاحب عمل دوام پیدا کړی نو حکومت باید سهار د کلی گناهگار و لټوی او محکمی ته ئی کش کړی ترڅو سزا و تاوان دواړه ورکړی او غله ازاد پریردی ځکه گناه صوفی صاحب کړی نوبه په دی ډول له دین څخه شهر ناپرسان جوړشی.

خوپه لنډه ډول نن می الحمد الله پوره اطمینان وشو چې دا خبره سنت نه بلکه بدعت اوله ځانه جوړه شوی خبره ده چې د مولانا رفعت قاسمی صاحب په دغه کتاب کی می ولیدل چې حواله ئی د مولانا تها نوی صاحب پر اغلاط العوام باندی ورکړی ده هغه توري دادی: «مسئله: - ځیني خلک لیدل کیږي چې دلنگوتي د ترلو لپاره کښيني ځيني ناست وي ولاړشي. دا اصل نه لري.

مسئله: - ځيني عوام د افکر کوی چې که نوي جوړه یا جامه و اغوستل شي دهغوی حساب کیږي خو که درجب له میاشتي بیادر مضان ترور وستنئ جمعې و اغوستل شي حساب نه لري دا ټول غلط دي. (اغلاط العوام مخ ۱۴۹)

په دی خبره ځکه زما بابا ورټینگ شویو دا چې ذکر شوی شکونه راته ډیرو وېل د قاسمی صاحب خبره می ولیده او پر دی کتاب بلکه دده پر ټولو کتابونو باندی د دیو بند د غټو علماؤ لکه مفتی سعید احمد صاحب، مفتی محمد ظفیر الدین صاحب، کفیل الرحمن نشاط صاحب او نور و تصدیقونه شوی دی او هره مسئله ئی له حوالی او څیړنی سره یوځای را نقل کړی ده.



ورپسې مې بل عنوان وکوت هغه دا چې د یار رسول الله ندایاناره، رواده مسئله پر خپل ځای خوښاغلی لیکوال وهاښیانوته دومره په څښم شوی چې د یار رسول الله ندایې مطلقاً ثابتې کړې په دې ډول لکه بریولویان چې ئې ثابتوی یعنی د حاضر اوناظر په طریقې هم رواده په دې ځای کې دومره ډیر دلائل وائي چې خپله لاره هم ترې ورکې شوی ددې پر ځای چې دې خپله د اهل السنه والجماعت عقیده روښانه کړي د بریولویانو عقیده تائیدوي تاسو وگوري د اهل السنه والجماعة عقیده داده چې یار رسول الله ندایاناره مطلقاً رواده کې د حاضر اوناظر په ډول وی هم؟ او دده په وینا پروهاښیانو ئې دا تور لگولی چې هغه له دې څخه هم منکر دی چې د نبی کریم ﷺ روضې ته مخامخ هم یار رسول الله ویل سم نه دی خو په دې اړه درفعت قاسمی صاحب هغه زرین اورښانه تحقیق رانقل کوم چې په دې اړه ئې په دې کتاب کې کړی نور به ئې تاسو د محمد موسی صاحب له فتوی سره پرتله کړئ:

**پوښتنه :-** الصلوة والسلام علیک یار رسول الله ویل څنگه دی؟

**ځواب :-** که تاسو د ژوند په ټولو گوښتو کې د رسول الله ﷺ د سنت د تعميل رڼا خپروئ اوله سنتو سره مو په لوړه کچه اړیکې وي. ټول اعمال مو پر سنت برابر وي چې په پایله کې مو له رسول الله ﷺ سره مینه زیاته شوي وي مینه زیاته شي د عشق ځای ته ورسیږي. له دې ځایه تر مدینې منورې ټولې پردې لیرې شوي وي او تاسو دلته ولاړ یاست او د رسول الله ﷺ سپیڅلي روضه ویني نوبې تکلیفه وایاست الصلوة والسلام علیک یار رسول الله. د چاپه منع کولو مه منعه کیږي. خو که پردې لرې شوي نه وي اوله دې ځایه مو روضه په سترگونه راتله نو معلومه ده چې په مینه کې کمښت ده نوله دې ځایه ورباندې اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد (تراخیره) وایاست.

تکلیف وکړئ، سفرو کړئ مدینې ته ولاړ شي له روضې مبارکې سره ودریږي او په ډیر آدب او احترام سره وواياست الصلوة والسلام علیک یار رسول الله له لیرې څخه همدا سي نعري وهل بي ادبي ده.



داد بزگرانو طريقه ده په قرآن کریم کي درسول الله ﷺ په هکله راځي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ) الآية.. خپل ښځه درسول الله ﷺ ترښځه مه لوړوي. دځينو خلکو ښځه قدرتاً لوړوي، په خبرو کي ښځه لوړيږي. همدا سي آيت نازل شو چې خپل ښځه درسول الله ﷺ ترښځه مه لوړوي (وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ)، درسول الله ﷺ په وړاندي په داسي زور سره خبري مه کوي لکه ترخپل منځ چې ښځه کوي، هسي نه چې ستاسو اعمال ضائع شي او تاسو ورباندي ونه پوهيږئ کوم کسان چې درسول الله ﷺ په حضور کي په ټيټ ښځه خبري کوي دهغوئ زړونه امتحان کړي شوي دي دهغوئ په زړونو کي تقوى موجوده ده. ددي آيت ترنزول وروسته ځينو صحابه ووداسي خبري کولي چې د بيابيا پوښتلو ضرورت به وو، هغوئ ويريډل چې درسول الله ﷺ په حضور کي په لوړ ښځه غږيدلو به مواعمال ضائع شي.

(إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَكَ مِنْ ذُرِّيَةِ النَّبِيِّ) کوم خلک چې ليري ولاړوي او درته نعري وهي هغوئ قرآن کریم بي علمه بللي دي. (أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ) له دي ځايه ياله بل ځايه نعري وهل يارسول الله ﷺ! داسي نعري وهونکي قرآن ناپوهان بللي دي. نوله ليري نعري وهل، ښځول، داډول الصلوة والسلام ويل لکه دښوونځي ماشومان چې تراني وائي يوتن يولفظ وائي بياني ټول يوځای وائي. داغلطه لاره ده. نه له قرآن څخه ثابته ده اونه له حديث شريف څخه، نه صحابه کرام ووداسي کړي دي اونه مجتهدو امامانو. که درود وایاست په يوه گوښه کي کښينئ په پوره توجه سره، په خاطر جمعي سره چې خومره غواړئ هغومره وواياست. څوک منع نه کوي. که موڅوک منع کوي دهغه خبره خو وځي نه ده مه منع کيږئ خودومره خبره ده چې دخطاب په صيغه سره صلوة په زوره ويل، په گډه سره ويل داغلطه طريقه ده اوداسي فکر کول چې رسول الله ﷺ په خپله دلته تشریف راوړي



دالاډيره غلطه ده. اللهم صلى على سيدنا محمد مناسب دى او در رسول الله ﷺ د محبت په جوش كي راتلل عقائد مه خرابوي د عقائد وسم ساتل ضروري دى. په جوش او مينه كي راتللو خو صحابه ووداسي څه كړي نه دي چې در رسول الله ﷺ له شان سره منافى وي يا به عقائد و ته كومه خطره وه. د عقيدې ساتل خورا ضروري دي. د جوش او مينې نتيجه خوپه يهودانو داشوه چې يهودانو عزير عليه السلام د خداى ﷻ زوى وباله او نصار او عيسى عليه السلام د خداى ﷻ زوى وباله بت پرستان چې خومره بتان لمانځي هغه ټول د جوش او محبت نتايج دي. له همدې امله په اسلام كي دميني او جوش حدود قائم او ثابت دي او په هغو حدودو كي مقيد دي. له همدې كبله د عقائد و تصحيح خورا ضروري ده. د خلاصون مدار عقیده ده. دايمان مدار عقيدې په سموالي دي. كه عقیده غلطه شي ايمان خرابيږي نجات به نه وي.

(د ديوبند دارالعلوم دمفتي محمود احسن صاحب ملفوظات دانور حواله اکتوبر ۲۰۰۲)

او بل ځاى :

مسئله :- په لمانځه كي اِيْهَ النَّبِىِّ ويل شرعاً ثابت دى نو دا ويل جائز دى او دا عقیده لرل دى چې ملائكي ورته درود او سلام رسوي.  
(فتاوى محموديه ټوك ۵ مخ ۲۷۲ - بخارى ټوك ۳ مخ ۲۲ او مظاهر حق)

**يارسول الله ﷺ ويل څنگه دى؟**

مسئله :- په يارسول الله ويلو كي ډير تفصيل راغلى دى، ځيني طريقي جائز او ځيني ناجائز (ناروا) دي. بيشكه رسول الله ﷺ حيات دى. كه ئي له قبر سره درود او سلام وويل شي په خپله ئي اوري او كه ليري وويل شي فرشتي ئي ورته رسوي او دويونكي نوم ورته وائي اور رسول الله ﷺ ورته ځواب وائي (دا په حديث شريف كي ثابت دى) داسي كه ليري وي او كه نژدې يارسول الله ويل صحيح دى خود عقیده لرل چې له ليري څخه ئي د الله ﷻ په خير رسول الله ﷺ په خپله اوري صحيح نه ده. همداسي په



التحيات كي (السلام عليك ايها النبي) ويل كوم دشك خای نه دی.  
 دتلاوت په وخت كي كه (يا ايها المزمّل) د عبادت په توگه ويل كيږي كوم  
 حرج پكښي نشته. خودادهغه د حاضر او ناظر بللو لپاره دليل گرزول  
 ناپوهي ده. كه حاضر او ناظر ونه بلل شي او يوازې دميني د جوش په وخت  
 كي يار رسول الله وويل شي جواز لري. كله كله ده يري ميني يازيات غم له  
 امله د حاضر او ناظر له عقيدې پرته غائب ته د (نداء) لفظ ويل كيږي داهم  
 جواز لري. كله بيا په تخيل كي په شاعرانه او عاشقانه ډول خطاب كيږي په  
 دي كي هم كومه ستونزه نشته (شاعران د يو الوتو ته هم خطاب كوي) دايوه  
 محاوره ده د حاضر او ناظر عقیده پكښي نشته. البته له صلوٰه او سلام څخه  
 حاضر او ناظر بلل او د حاجت غوښتلو په ډول په ناسته ولاړه كي يار رسول الله  
 ايار رسول الله! يا علي! يا غوث! او نور... ويل بيشكه ناجائز او منع دی.  
 لنډه داچې پرته له الله ﷻ څخه بل چاته كه هغه نبي وي يا ولي  
 د حاضر او ناظر او حاجت پوره كولو عقیده درلودل يوه باطله او غلطه عقیده  
 ده. حاضر او ناظر يوازې د الله ﷻ ذات دی.

مقصود دادي چې يار رسول الله! يا غوث! او نور په دي عقیده ويل چې دالله  
 ﷻ په خیر د حضرات هم هرځای حاضر او ناظر دي يا زموږ نږدې اوري  
 او حاجت مو پوره كوي دانا جائز دی. كه په خپله داسي عقیده ونه لري  
 او د نورو د عقيدې هم داسي اند يښنه پيدا كيدله بيا هم ناجائز دی چې  
 دهغوئ په وړاندي هم داسي الفاظ وويل شي.

(فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۲۴۸ په حواله د مشکوٰه شریف ټوک ۱ مخ ۴۱ او فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۹)

او بل خای:

ديار رسول الله! ويلو تفصيل:

په قرآن كريم كي په ډيرو آياتو نو مباركو كي په قطعي او واضح ډول  
 د امور ثابت دي: يو داچې الله ﷻ هغه يوازینی هستي ده چې هروخت  
 هرځای موجود دی. نه يوازې داچې زموږ غږ اوري بلكه زموږ د زړه غوښتنه



هم اوري او د ذهن اوزره په هر کيفيت مو خبردی. بله دا خبره چې ټول انبياء او اولياء بند گان او بشر (انسانان) دي. په هغوی کي کوم مافوق البشر طاقت او صلاحيت نشته. له هغوی څخه چې کوم معجزات او کرامات څرگند يري، هغه هغه وخت وي، کله چې ئي الله ﷻ مناسب وپولي او اراده ئي وکړي. درېيمه خبره داده چې له بلي هستي سره داسي صلاحيت فرضول چې هغه د الله ﷻ ځانگړتيا ده، د شرک ده. الله ﷻ يوازي په ذات کي واحد نه دی بلکه په صفتونو کي هم واحد دی. هر څای هر څه اوريدل او فيصله کول د ادري خبري قطعي دي. نورولي څوک د هغه خلاف عقیده لرلای نه شي. هر استدلال رد کيږي خو قرآن څوک ردولای نه شي. ښه پوه شئ چې پرته له الله ﷻ څخه بل څوک حاضر او ناظر نشته او يار رسول الله ﷺ په دي عقیده ويل چې رسول الله ﷻ پرته له ملائیکو اوري. د د شرک يو خوران اوړه ډول دی. الله ﷻ مودي وساتي (محمد رفعت قاسمي)

او تاسو وگورئ محمد موسی صاحب يار رسول الله ﷻ مطلقاً ثابتوی چې د ادنا پوهو بريلو يانو عقیده هغه بريولو يان چې د حاضر او ناظر عقیده لری او بل څای د اښاغلی ددی نډاثبوت په دي ډول هم کوی چې له روضي مبارکي سره د اندا يا سلام ثابت دی او په دی نه دی خبر چې په دغه خبره کي اتفاق دی اختلاف نشته. خودا يوه مقدمه ده د دومره گنجبائش نشته چې دده پر ټولو خبرو رڼا و اچوم خپله نوره خبره به پوره کړم د دي رسالي (المسائل التسهيلة فی مسائل الغريبة) فهرس په پای کي ووځو کله چې می د سرورقه راواړله په مقدمه کي ئي دا در د ونکی جمله استعمال کړي وه چې د ابن تیمیه رحمة الله عليه په اړه ئي د کفر الفاظ استعمال کړي وو استغفر الله هغه که هر ډول ووځوز موږ له شان سره د امناسبه نه ده ځکه د امام صاحب مذهب داده چې که په سړي کي نه نوی احتمال د کفر وويو د اسلام هغه يوبه ئي د غور لپاره غوره کوي اوس نور اشه ابن تیمیه رحمة الله عليه چې څومره عالم هغه تاريخ به تاسو کتلی وی اوله اهل السنة والجماعت سره ئي يوازي په (۱۷) مسئلو کي



اختلاف درلودی خوهم زموږ اکا برو د کفر فتوی نه ده ورباندی کړی او هغه نعوذ  
 بالله کافرنه وو د ازموږ د مذهب څومره متفه فیصله ده چې کوم څوک پر مسلمان  
 باندی د کافر فتوی وکړي نو د مفتی حکم څه دی؟ ابن تیمیه د شیخ الاسلام لقب  
 لري ډیر تصانیف لري ده یروغتیو مفسرینو او ستاد تیر شوی دی او هغه د حنبلی  
 مذهب پابند وو که زموږ له اکا برو څخه چاڅه ویلې وی هم هغه دهغه کار دی  
 خوزه دا وایم چې انشاء الله د قیامت په ورځ به له ما او محمد موسی صاحب څخه  
 دا وپوښتنه ونه شي چې ولې مو د ابن تیمیه په اړه څه نه دی ویلی او بل  
 دوها بیان او ابن تیمیه کوم تر او نشته چې وها بیان ابن تیمیه د خان امام  
 یار لارښود وگنې او بله خبره داده چې په دی مسائلو کی یوه هم د ابن تیمیه مدعی  
 نشته که دا کتاب دده په رد کی جوړ شوی وای هم به سړی له مقدمې څخه پوه  
 شی وای چې دده د عقائدو پر بطلان باندی راروان بحثونه کیږي نو په مقدمه کی  
 د ابن تیمیه رحمه الله علیه د ښکتنو څو ضرورت وو په مقدمه کی پر ابن تیمیه  
 پیل او کتاب پر پر تاگه ختم شوی دی. وروسته می دارساله نوره پرله و اړوله  
 چې په ډیره بې ادبي سره لیکله شوی وه د کاتب له غلطیو بغیر په ټوله رساله کی  
 د نبی کریم ﷺ نوم مبارک په علیه السلام او صحابه کرامو نومونو مان سپک سپک  
 اخستل شوی وو په دې ډول (علیه السلام، جابر، غزالی، ابن حجر، قاضی ثناء  
 الله، حافظ برهان الدین، عمر، ابن عمر، لیث، طاؤس، شمس شامی او داسی  
 نور ټول

او بل ځای بیالیکی غوث الاعظم دستگیر شیخ عبد القادر جیلانی رحمه الله  
 عیله د دې رسالې په (۷۹) مخکې راغلی (عربی عبارت) کان رسول الله ﷺ  
 او دده ترجمه (علیه السلام به دوه رکعتی الخ) د نبی کریم ﷺ او صحابه  
 کرامو، تابعینو، تبع تابعینو، امامانو، مجتهدینو، فقهاؤ علماؤ نومونه ئي نیم  
 نیم سپک سپک اخستې او خپل نوم ئي (ابو عبد الله محمد موسی غفر الله لهما)  
 اخیستی تاسو وگورئ د تألیف اصول قیود او شروط د اب او اداب څه دی؟؟؟  
 بله خبره خولا د احم ده چې په مقدمه کی ئي د ایوب انصاری ﷺ حدیث نقل کړی



مسائلو کي نيت صفا کړي ځکه دين دهيچاشخصي نه ده ټول مسلمانان په خپله  
اندازه مسئول دي ځکه دين دټول بشریت دين دی.

بناغلي ليکوال په پای کي ليکلی که تاسو کمېنت يا زيادت زما په رساله کي  
پيدا کړ نوماته خبرا کړي نوزه دوروی او بشري تقاضاله مخي خبرور کوم چې  
پردي ټولوبرسیره خطي غلطی خوتر حساب تيري دي آن داچي اياتونه هم غلط  
ليکل شوي دي او د کتاب په پای کي دی مدعی د کاغذانو ټولول دي او دليل  
دي د کاغذانو پرسوزولو ویلي دي باید چې اصلاح شي کړي نورزه له  
محمد موسی صاحب څخه بخښنه غواړم او دعا کوم چې لوی خدای ﷻ موږ  
ټولو مسلمانانو ته بخښنه وکړي او د نبی کریم ﷺ سپینه لاره دي رانصيب کړي  
ترخود لوی خدای ﷻ درضالاتق وگرزو امین یارب العلمین  
والسلام

(د نور القرآن اداري خادم ابو خالد مولوی عبد الاحد (مجروح)

۲۰۰۷/۱ د جولایي میاشت

دهجرت مینه - پښتون اباد کوټه



چې تاسو هغه وخت وژاړئ چې دين نا اهلوته په لاس ورشي ، نو د ازما باعث شو چې د اتصنيف می وکړي محترمه ته خو پر نا اهلو وژاړه خو پر تابه څوک وژاړي د اتاسو وگورئ چې نا اهل څوک دی؟؟ او پر چا وژاړو؟ که محمد موسی صاحب لږ فکر وکړي چې که چیرم په دی رساله کی داسی شی لیکلی وو چې هغه په اصل کی حدیث نوو نوزه به په کوم وعید کی راشم (من کذب علی متعمداً فلیتبروا مقعده من النار) بل ځای لیکي چې زما عمر تراوسه (۲۲) کاله دی دا پخپله پر ځان یوه شاهدې ده چې ما حدیث نه دی ویلي سند، د حدیث نوعیت ، حدیث ، راوي ، فتوی ، مفتی به ، متفق علیه ، د حدیث اجازه او دارنگه نور دایو هم نه پیژنم ، کتابونه ډیر دی عربی عبارت دی رانقل کوم ئي ، زه دامنم چې ( والله یختص برحمته من یشاء ) لکن که رساله وگورم بیابنه پرده باندی رحمت څرنګه ومنم ؟ هر سړی پوهیږي در سالی له نامه څخه ئي د مسائلو سهولت معلومیږي لکن په کتاب کی ئي له اهل السنه والجماعت څخه صفایر یلویان جوړ کړی چې د حاضر او ناظر د عقیدې خاوندان دی مسائل ئي په غریبه تعبیر کړی لکن مسائل ټول مشهوره دی

زه دعا کوم چې محمد موسی صاحب ته دی خدای ﷻ ډیر علم ورکړي چې ښه مسائل وڅیړي انصاف وکړي تحقیق وکړي مسلمانانوته په صفا ډول د دین لاری روښانه کړي او په آینده کی نور ښه تصنیفات وکړي او په دي خبره باید نه دی اونه بل څوک خپه شي ځکه اختلاف دامت د خدای ﷻ رحمت دی زما دا څو کرښي پر تعصب نه دی بنا ځکه زه پخپله دومره توان نه لرم چې د چا خبره رد یا تائید کړم څو کله چې ماد دي کتاب ، شرک او بدعت مسائل ، تصحیح کوله مخته د امستلي راغلي نودده تر خبره می د قاسمی صاحب خبره خوښه شوه تاسو هم په دواړو خبرو کی فکر وکړئ زه اماده یم که ماته په دی خبره څوک ښه قناعت د شرعي دلائلو پر بنیاد را کړی زه حاضر یم چې خپله خبره واخلم خدای ﷻ دی وکړي چې دی هم اماده شي او هر مسلمان باید په دیني



بسم الله الرحمن الرحيم

قرون :

زه مي خپله دا پلټنه (د شرک او بدعت مسائل) د حضرت مجدد الف  
ثاني احمد بن بن عبد الاحد سرهندي څ، دهند ستر محدث حضرت  
الامام شاولي الله دهلوي څ، حضرت مولانا شاه محمد اسماعيل  
شهيد دهلوي څ، قطب عالم امام رباني حضرت  
مولانا رشيد احمد گنگوڅي څ، جامع الطريقت والشريعت محي السنة  
حضرت مولانا اشرف علي تهانوي څ، شيخ السلام حضرت  
مولانا سيد حسين احمد مدني څ او حڪيم الاسلام حضرت مولانا قاري  
محمد طيب ديوبندي رحمهم الله تعالى نوموړي ته په انتساب نيك  
مرغه كوم.

هغوي چي خپل مخلصانه، مجددانه او مجاهدانه ژوندی د علم  
الحديث عامولو او بدعت او غلطوړو او جوړو ختمولو ته وقف کړي وو.  
محمد رفعت قاسمي د ديوبند دارالعلوم د مدرسي خادم

د ۱۴۲۴ هـ ق کال د محرم الحرام ۱۰ -

د ۲۰۰۳ کال د مارچ ۱۲ نيټه

د جمعي ورځ.



## د ليکوال سريزه :

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خاتم الانبياء  
وسيد المرسلين محمد وعلى آله واصحابه وازواجه اجمعين. او وروسته:  
د الله تعالى ستر احسان دى چې د مسائلو د انتخاب چې کومه لړۍ راپيل  
شوي وه دهغوئ اوولسم کتاب (د شرک او بدعت مسائل) وړاندې کوم. په  
هغه کي:

د کفر او شرک، نذر او نياز، منّت، بد قالى، ماتم کول، ميلاد، تيج—  
، خلويښتي، عرس، صندل، قبر لمانځنه، قبر ښکلول، بدر و اچونه، باطل  
عقائد، د جاهليت رسومات او د ډول ډول بدعتونو په هکله ډير ضروري  
مسائل راټول شوي دي. د بدعتونو او رسوماتو يوه ځانگړتيا دا هم ده چې  
دهغوئ ځانگړي بڼه نړيواله نه وي. ځکه دهغوئ بنسټ په قرآن او سنت  
ايښودل شوی نه وي: د هري ساحي خلک له خپل طبيعت سره سم ځيني  
رسمونه رامنځته کوي داسي چې ځيني وختونه نوري ساحي لا ورڅخه  
خبري نه وي. هلته بيا خلک د ځينو نورورو اچونو پابندي کوي. له همدې  
امله ئي په هره سيمه کي بيل بيل صورتونه ترسترگو کيږي. په هر حال  
دا د الله ﷻ فضل او د دارالعلوم د محترم مفتيانو (دامت برکاتهم)  
د سرپرستي ثمره او نتيجه ده. يا الله! د دې حضراتو سيوري خوله عافيت  
سره، سره تر ډيره وخته ولري او د نورو کتابونو په خپر دا هم په عامه  
افکارو کي د منلو وړ وگرزوي، راته دا خيرت توبښه ئي کړي او د بيا لپاره  
د ديني خدمت توفيق راته را کړي. آمين ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم

محمد رفعت قاسمی - د ديوبند دارالعلوم د تدریس خادم

د ۱۴۲۴ هـ. ق. کال د محرم الحرام ۱۰ -

د ۲۰۰۳ میلادي کال د مارچ

۱۲ د جمعي ورځ



د فقيه النفس حضرت مولانا مفتي سعيد احمد صاحب مد ظله  
پالنپوري د ديوبند د ستر محدث تقريظ

نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم .

د دارالعلوم استاد جناب مولانا رفعت قاسمي صاحب بريالي دی. الله  
تعالی کار ته چمتو کړی دی. دهغه څو کتابونه راڅرگند شوي دي  
او قدرونه ئي شوي ده. اوس نوموړي يونوی کتاب چمتو کړی دی کوم  
چې دده او ولسم کتاب دی. د کتاب نوم دی (د شرک او بدعت مسائل)  
موضوع ئي له نوم څخه ښکاره ده. شرک دانسانانو هغه گمراهي ده  
چې له هغه سره د مغفرت سوال نه پيدا کيږي. او په حديث شريف کي  
هغه په اکبر الکباير بلل شوی دی. بيا د شرک مختلف ډولونه دي:

شرک په ذات کي، شرک په صفاتو کي او نور... آن دا چې ریا او سمع هم  
د شرک په دايره کي راځي له همدې امله يوه مؤمن ته ضروري ده چې  
هغه د شرک په تفصيل وپوهيږي ترڅو ورڅخه ځان وساتي.

د مولانا قاسمي همدا کتاب انشا الله د همدې دواړو موخو لپاره  
بشپړ او کافی دی. که ئي لوستونکي په غور سره وگوري  
ډير معلومات به ترې ترلاسه کړي. زه دعا کوم چې الله ﷻ دا کتاب هم  
د نورو په څير د منلو وړ وگرزوي. امت ته ئي دا صلاح ذريعه او مصنف  
ته ئي دا خیرت ذخيره وگرزوي آمين

د ديوبند دارالعلوم د خادم سعيد احمد عفا الله عنه پالنپوري ليکنه

۱۴۲۴ هـ ق کال د جمادى الاولى

پنځمه نيټه.



ددیو بند د دارالعلوم د فتاوی د مرتب حضرت مولانا مفتی

محمد ظفر الدین صاحب (دامت برکاتهم) تصدیق

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى

دالله تعالی لک لک ځله شکر دی چې مسلمانانو دین ژوند ته مخه کړې وه  
اوله دیني احکامو او مسئلو سره د زړه مینه لري او ورسره د عمل جذبه هم  
پیدا کيږي. په قومونو او ملتونو کې مسلمان امت د دین په ډگر کې  
تر ټولو وړاندي دي. هر ځای عبادت ځایونه تر سترگو کيږي په رو او ناروایي  
نظروي. د علماؤ په ټولنې کې هم علمي ژوند مخ په ترقي دی خو مړه چې  
ترا حکامو او مسئلو اړه لري هغوی ئې سره بیل کړي او د کتابونو بڼه ئې ورته  
ورکړې ده ترڅو د مسئلو په لټه کې ستونزې نه وي. د دیو بند دارالعلوم چې  
په اسیا بلکې په ټوله نړۍ کې ممتاز دیني حیثیت لري او هلته شپه او ورځ  
د کتاب او سنت زده کړه کيږي. دهغه اساتذہ د تعلیم او تدریس تر څنگ  
د تصنیف او تالیف ذوق هم لري، د قوم او هیواد لپاره په ټولو څانگو کې  
د لارښوونې دنده ترسره کوي. د مولانا محمد رفعت قاسمی صاحب څو جلدونه  
کتابونه چاپ او خپاره شوي دي او خلکو له هغو کتابونو څخه پوره گټه  
اخیستې ده. ورسره هغه په مختلفو ژبو ژباړل شوي دي الله تعالی دي ورته  
دا خدمت قبول کړي دامهال د نومړي نوی کتاب (دشک اوبدعت مسائل)  
زما په وړاندي دی ما په خورا مینه هغه وکتی. زړه مې خوشحاله شو چې  
قاری صاحب له لس گونو کتابونو څخه د مسائل یو ځای کړي دي کومه چې  
دشک، بدعت او غلطو رسوماتو په هکله دي او د هري مسئلې حواله ئې هم  
لیکلي ده د عاده چې الله ﷻ دهغه عمر اوږد کړي او په علمي کارونو کې  
ورته د زیار کالو توفیق ورکړي ترڅو په هره لاره برابر روان وي.

ربنا تعالیٰ منّا لک انت السميع العليم .

د عاغوثیتونکی

محمد ظفر الدین غفر له د دیو بند دارالعلوم مفتی ۱۴۲۴

کال دربیع الثاني ۱۱



دمولانا مفتی کفیل الرحمن نشاط عثمانی ارشاد  
(د دیوبند د دارالعلوم مفتی د حضرت مولانا مفتی عزیز الرحمن

(رح) لمسی)

په علمي او کتابي کړیو کې جناب مولانا محمد رفعت قاسمی  
د دیوبند د دارالعلوم استاذ دیوې منلي مؤلف او مصنف په توګه  
د پیژندنې اړتیا نه لري. تردې وړاندې د نوموړي شپاړس ټوکه  
کتابونه د چاپ په ګڼه بڼه کې شوي دي. د خلکو لاسونو ته رسېدلي  
دي او ستایل شوي دي. د مولانا د کتابونو څرګنده بیلګه داده چې  
د مستندو حوالو اهتمام په نښه شوی دی. په کوم کتاب چې  
اعتماد زیاتېږي دهغه افادیت هم زیاتېږي. له عامو خلکو سره سره  
خواصو ته ئې هم دا ګټه رسیږي چې که وغواړي د کتاب د حوالو اصل  
ماخذ ته په اسانۍ سره رجوع کولای شي. دا کتاب (د شرک او بدعت  
مسئلي) په خپله موضوع کې پوره او جامع دی، شرک او بدعت  
مروج — فاتحه، مروج میلاد، تیجه، خلوی — بنسټي، نذیر  
او نیاز، تعزیه، قبر لمانځنه او نور د شرک او بدعت په هره ګوښه  
دا کتاب احاطه لري او د کتاب معتبري حوالې د کتاب نوره ښکلا ده.  
نوموړي په یوه اصطلاح سمندر په منګي کې ځای کړی، د شرک  
او بدعت په هکله ئې ډیر مواد راټول کړي دي پرته له شکريې  
د ډیرو خولو توپیو لوښو وړاندې کړی دی. هیله ده چې دا کتاب هم  
د نورو کتابونو په څیر عام او خاص خلکو ته په یوه کچه ومنل شي الله  
تعالی دی نوموړي ته د نورو خورا ګټورو تالیفاتو د قلم ځواک  
چاپیریال ورکړي. آمین کفیل الرحمن نشاط

د ۱۴۲۴ هـ ق کال درېیم الشانی ۱۳



بسم الله الرحمن الرحيم

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا) (النساء: سورة ۴۸ آية)

د تفسیر لاندې: بيشکه الله تعالى به دا خبره په سزاوړ کولو هم) نه بخښي چې ورسره څوک شریک وگرزولی شي بلکه د تل لپاره به ئې په سزا کي ولري) اوله دي څخه پرته چې نور څومره گناهونه دي (واړه دي او که ستر) د چالپاره چې ورته خوښه ئې وي (پرته له کومي سزابه ئې) دغه گناهونه بخښي (البته که دغه مشرک مسلمان شي نو بیا مشرک پاته نه شو، سزابه ئې هم د تل لپاره پاته نه شي) او (د دي شرک د نه بخښلو وجه داده چې) څوک له الله تعالى سره بل څوک شریک گرزوي نو هغه دلوي جرم مرتکب شو (چې دلوی والي په وجه د بخښلو جوگه نه دی).

### معارف او مسائل

دشوک تعریف او دهغه څو صورتونه :

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ) د الله تعالى ذات او صفاتو په هکله چې کومه عقیده ده، دغه ډول عقیده د کوم مخلوق په هکله درلودل شرک دی: تفصیلات ئې دادي:

په علم کي شریک گرزول :

یعني دیوه بزرگ، مرشد او پیر په هکله دا اعتقاد لرل چې زمونږ له ټولو حالاتو هغه هروخت خبر دی، نجومی یا له کاهن څخه د غیبو خبرونه معلومول یا دیوه بزرگ پر کلام فال کتل او دغه یقیني



گڼل ياله ډيره ليري (بي واسطي) ورته غږ کول اودامنل چي هغه ورباندي خبرشوياد چاپه نوم روزه نيول.

### مراد غوښتل، رزق يا اولاد تري غوښتل

په عبادت کي شريک گرزول: چاته سجده کول، د چاپه نوم کوم خاوري ايله پريښودل د چاپه نوم قرباني ياندر کول، د چاپه قبر يا خاي طواف کول. د الله تعالي د حکم په مقابل کي د بل چاقول يارسم غوره گڼل، د چاپه وړاندي درکوع په خير تيتيدل د چاپه نوم خاوري حلالول، د دنيا په کارو بار کي د مستورو اغيزمنل، يوه ورځ يا مياشت بده او سپيره گڼل. (معارف القرآن دوهم ټوک مخ ۴۳۰)

### دتوحيد معنی او تعريف

**مسئله :-** د توحيد معنی ده، الله تعالی ﷻ په ذات او صفاتو کي يو، کامل اوبي مثله گڼل. په شريعت کي له توحيد څخه مقصد يو ازي د حساب د اهل د عرف عددي يووالي نه بلکه عرفي وحدت مراد دی او په عرف کي د وحدت مفهوم دادی چي په ذات او صفاتو کي کامل يکتا اوبي نظر دی. او څوک که قرآن د خدای ﷻ کتاب اورسول الله ﷺ د خدای ﷻ رسول ونه پيژني هغه نعوذ بالله خدای ﷻ کاذب پيژني ځکه الله ﷻ قرآن کریم خپل کلام او سيدنا محمد ﷺ او نور انبياء هغوی چي يادونه ئي په قرآن کریم (او احاديثو) کي شوي ده خپل انبياء اورسولان گڼي او څوک چي ددي څخه انکار وکړي د خدای ﷻ تکذيب ئي کړی دی. څوک چي خدای ﷻ يو گڼي او ورسره ئي کاذب وگڼي هيڅکله موحد نه شي کيدلای (يعنی هغه کافر دی) (امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۳۵)



**مسئله :-** په کومو شيانو چې ايمان درکول ضروري دی په هغوی کي يوه خبره نه منل هم کفر ده. مثلاً څوک الله ﷻ نه مني له حنفيانو څخه انکار وکړي يادوه درې خدايان ومني. ياله ملائیکو څخه انکار وکړي ياد الله ﷻ په کتابونو کي د يوه څخه انکار وکړي يا کوم پيغمبر نه ومني ياله تقدیر څخه منکر شي ياد قيامت ورځ نه ومني ياد الله ﷻ له قطعي حکمونو څخه انکار وکړي يا رسول الله ﷺ ته در اغلو خبر وکومه يوه دروغ وگڼي په دې ټولو صورتونو کي کافر کيږي. (تعليق الاسلام نوک ۴ مخ ۱۸)

### شرک څه شی دی ؟

**مسئله :-** شرک دې ته وائي چې له الله ﷻ سره څوک په ذات يا صفاتو کي شريک وگڼي. په ذات کي د شريک گڼلو معنی داده چې دوه يادري خدايان ومني لکه عيسايان د دريو خدايانو په منلو چې مشرک دي او اورلمان څو نكي چې د دوو خدايانو په منلو مشرک دي يالکه بت پرستان چې د ديوو خدايانو په منلو سره مشرک دي.

**مسئله :-** په صفاتو کي شرک د امعنی لري چې د خداي ﷻ د صفتونو په څير نورو ته هم هغسي صفات ثابت کړي د شرک دی. ځکه مخلوق ته که هغه ملائیکه، يانبي، وي يا شهيد، پير يا امام وي د الله ﷻ د صفاتو په څير نه ثابتيږي.

**مسئله :-** د شرک د پړوولو نه دي، څو پکښي دادي:

(۱) شرک په قدرت کي: معنی د الله ﷻ په څير بل ته د قدرت صفت ورکول يا ثابتنول. مثلاً داسي باورو کړي چې فلان پيغمبر يا ولي يا شهيد زوی، لور ورکولای شي يا کوم مراد او مقصد پوره کولای شي



يا مرگ او ژوند دهغه په اختيار کي دي يا هغه چاته پر گټه او تاوان رسولو قدرت لري. دا ټولي خبري شرک دي.

(۲) په علم کي شرک: يعني د الله ﷻ په خيريل چاته د علم صفت ثابتول. مثلاً څوک داسي باورو کړي چې هغه پيغمبر يا د اولي د الله ﷻ په خيردي د غيب علم لري يا د الله ﷻ په خيريه زړه عالم دی يا زمونږ په ټولو حالاتو پوهيږي يا له ليري او نژدي شيانو خبردي دا ټول شرک فی العلم دی.

(۳) په ليدلو او اوريدلو کي شرک: يعني له خداي ﷻ سره په سمع (اوريدلو) او بصر (ليدلو) کي څوک شريک کول. مثلاً داسي باور درلودل چې فلانی پيغمبر يا پير يا ولی زمونږ ټولي خبري له ليري او نژدي څخه اوري يا زمونږ ټول کارونه له هر ځای څخه وينی. دا ټول شرک دی.

(۴) په حکم کي شرک: يعني د الله ﷻ په خيريل څوک حاکم گڼل او دهغه حکم د خداي ﷻ د حکم په څير منل.

مثلاً پير صاحب ورته حکم وکړي چې د مازيگر تر لمانځه وړاندې د اوظيفه کوه. دی د دې حکم تعميل دومره ضروري وگڼي چې دهغي وظيفي په ويلو د مازيگر لمونځ مکروه وخت ته ورسوي يا د لمانځه د قضاء کيدلو خيال ونه کړي. دا هم شرک دی.

(۵) په عبادت کي شرک: يعني د الله ﷻ په خيريل څوک د عبادت مستحق وگڼي. مثلاً قبر يا پير ته سجده کول چاته رکوع کول يا د کوم پيغمبر، ولی يا امام په نوم روژه نيول يا چاته نذر منل يا د چاپر قبر يا د مرشد پر کور د کعبې په څير طواف کول. دا ټول په عبادت کي شرک دی. (تعليم الاسلام مخ ۲۴ - آپ کی مسائل ټوک ۱ / مخ ۴۱)



پر دې موضوع کي د تفصيل لپاره وگورئ: قرآن کریم پنځمه پاړه دنساء سورة، بخاري شريف ټوک ۲ مخ ۳۳۶ کتاب الرقاق، مشکوة شريف ټوک ۲ مخ ۸۲۷، مظاهر حق ټوک ۴ مخ ۳۳۴، مسلم شريف ټوک ۱ مخ ۱۲، ترمذي ټوک ۲ مخ ۱۰۳

**مسئله:** د شرک معنی ده، د الله ﷻ په الوهیت ياد هغه په ځانگړو صفتونو کي بل څوک شريک کول او د اجر له توبې پرته د معافي قابل نه دی. (آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۴۳)

**مسئله:** د شرک خبرو ته نژدې مه ورځئ، د اولاد کيدلو يا ژوندي پاته کيدلو لپاره جنتر منتر مه کوئ، فال مه اچوئ، د وليانو لپاره فاتحه او نياز مه کوئ، د بزرگانو په نوم نذر مه کوئ، د برات شپه محرم، عرفه، په تبارک ډوډۍ او نور چي کوم رسومات دي هغوئ مه کوئ. (بهشتي زيور ټوک ۷ مخ ۲۲)

### د شرک ډولونه:

**پوښتنه:** هغه شرک چي الله تعالی ئي په هکله فرمايي (ان الله لا یغفران یشرک به... الاية) حقیقت څه دی؟ آیا په داسي شرک کي کومه داسي درجه شته چي له الله ﷻ سره پکښي شريک کول د نجات منافي نه وي؟ او ځيني بيا شريک کول د نجات منافي وي؟ مثلاً يو څوک د کوم بزرگ قبر يا تعزیه يا بل څه، په خاص نیت او عقیده سجده کوي، حاجت تري غواړي يا ورباندي حلوا، مالیده يا خوږه ویشي نور بيا کومي ونې يابت ته په همدې نیت سجده کوي، حاجت غواړي، حلوا يا نور څه ورباندي ویشي نو څه کيږي چي دخداي ﷻ په نزد د دې بزرگانو د مقبولیت له امله ورته سجده يا نور څه د نجات منافي نه وي يا له ونو او بتانو سره همدا سي معامله د نجات منافي نه وي؟



که داسي کيدلای نه شي اود شرک هره درجه د نجات منافي وي نوڅه وجه ده چې قبرونو ته ياپه تعزیه کي سجده کول، حاجت غوښتل حلوايانورڅه ورباندي ويشل د نجات منافي شرک نه بلل کيږي.

اوونواو بتانويانورڅه ته داسي کول د نجات منافي شرک پيژندل کيږي. حال داچې دمکي مشرکينو هم بتان ترالله ﷻ رالاندي بلکه د قرب الی الله وسيله بلل. لکه چې ارشاد دی (مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى) همداسي د تعزي په نسبت د کربلا د شهيدانو خواته ځي. همداسي بتان ئي همداسي بتان ئي هم د انبياؤ خواته منسوب کول. لکه کوم يوبه ابراهيم او بل بيا ادریس عليهما السلام ته منسوب کاوو. نو د شرک حقيقت څه دی چې په لومړي کي پاته وي او په دوهم صورت کي نه.

**خواب :-** هغه شرک کوم چې ورباندي عدم نجات او خلود نار مرتب دی دهغه تعريف دادی چې دخيالي په حاشيه کي له شرح مقاصد څخه رانقل شوی دی: ان الکافران اظهرا لایمان فهو المنافق وان طراً کفره بعد الايمان فهو المرتد وان قال بالشريک فی الالهية فهو المشرک. (ص ۱۲۳) اوس پوهیږو چې د عربو مشرکينو چې د بتانو عبادت کاوو او قبر پرست مسلمانان چې قبرونو ته سجدې کوي داسره فرق لري. د عربو مشرکانو به هغوی په الوهيت کي شريک گڼل او په ژبه به ئي هم داسي ويل. په دي خبره دالله ﷻ دا قول دلالت کوي: (وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا وَقَالَ تَعَالَى: وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَقَالَ تَعَالَى: وَيَجْعَلُونَ



له انډاډا) .. او هغه خلک په دې کې تاویلونه کوي خو ورسره د توحید له کلمې څخه هم متوحش کیږي او وائي:

لَيْتَ لَكَ لَشْرِيكَ لَكَ الْاَشْرِيكَ اَهُلَكَ تَمْلِكُهُ وَمَا مَلَكَ قَبْرِ پَرِسْت  
یا تعزیه پرست داسې نه دی نه هغه د توحید له کلمې څخه منکړوي  
اونه ورڅخه متوحش وي. بلکه پرته له کومې استثناء الله ﷻ یوازي  
معبود گڼي او ځان مسلمان بولي. هندوان خپل دیوتاگان په الوهیت  
کې شریک بولي. د توحید له کلمې څخه منکړ او متوحش وي. لکه  
د عربو د مشرکینو حال چې وړاندې معلوم شو. نو د دواړو ترمنځ فرق  
شته. د قبر پرستانو او تعزیه پرستانو شرک عملي دي او ځانونه  
مسلمان گڼي خو د هندو د شرک اعتقادي او عملي دواړه دي. د اهرم  
پوهیدل په کار دی چې غیر الله ته سجده مطلقاً شرک نه ده خو بعضی  
صورتونه یې د شرک امارت دی. نور د شرک حقیقت هغه دی چې پاس  
یاد شول. اِی الْقَوْلُ بِالْشَّرِیْکِ فِی الْاِلَوهِیَةِ قُلْبًا وَلِسَانًا، قَالَ فِی شَرْحِ  
الْعُقَاوِدِ لَا نَزَاعَ فِی اَنْ مِنَ الْمَعَاصِی مَا جَعَلَهُ الشَّرَاعُ اِمَارَةً لِلتَّكْذِیْبِ وَعِلْمٌ  
کونه کذلک بِالْاِدْنَةِ الشَّرِکِیَةِ کَسْجُودِ الصَّنَمِ وَالْقَاءِ الْمُصْحَفِ فِی الْقَادُورَاتِ  
وَالْتَلَفُظِ بِالْفَاظِ الْکُفْرِ (ص ۱۴۸)

په قبرونو یا تعزیو کې سجده کول د اشرعی تکذیب نه دی. ځکه په  
کفارو کې دهغوئ عبادت رائج نه دی. هوډ کوم شي چې په کفارو کې  
عبادت رواج وي هغه ته سجده کوي د کفر د حکم د قضاء مستلزم  
کیږي. (کما صرح به فی حاشیة شرح العقاید- ص مذكور)

او که دیانه د زړه تصدیق او ایمان ته خلل نه وي نو د خدای ﷻ په  
نزد مؤمن دی. د علامه ابن تیمیه رحمه الله علیه په خپل کتاب  
(صراط مستقیم) (۱۵۰-۱۷۵) وگوري: علامه د قبرونو د تعظیم



او سجدې په هکله سخت تهديدې بيان کړې دي خو هغه خلک ورباندې کافر او مشرک نه بولي هود مشرکانو مشابه خوی ضرور بولي. په حديث شريف کي دي: (لعن الله اقواما اتخذوا قبور انبياء هم مساجد، اللهم لاتجعل قبري وثنا يعبد الخ)

فقهاؤله دي څخه قبر ته د سجدې کولو حرمت استنباط کړې دي خو چا قبر ته سجده کول کفر بللی نه دی. (اللهم الا ان يقر بانه على طريق العبادة وان صاحب القبر معبودای شريك في الالهية فافهم والله تعالى اعلم.) والله اعلم ددي عباراتو تقاضا داده چې په قبر پرستانو او تعزیه پرستانو کي چې کوم خلک اهل قبور ويا په تعزیه کي غيبي تاثير ته معتقد وي هغوی مشرک دي او که يوازي ظاهري تعظيم لپاره هلته سجده يا نور څه کوي او په تاثيري معتقد نه وي هغوی د عملي شرک له وجه فاسق دي، کافر نه دی شيخ رحمة الله عليه د تاثير د عقيدې اونه عقيدې تر منځ د افرق بنودلی دی چې د ځينو داسي عقیده وي چې الله ﷻ ځيني حاصل مخلوق ته کوم چې ورته مقرب دی کوم مستقل قدرت ورکړي چې گټه اوزيان رسولای شي اود و مره مستقل وي چې د حق په مشيت پوري موقوف نه وي لکه ځيني باچاهان چې خپلونا ئبانو ته خاص اختيارات ورکړي او هغه د باچا په منظوري پوري بيا اړه نه لري داسي عقیده د تاثير اعتقاد لري. (د عربود مشرکانو د خپلو باطلو معبودانو په هکله همدا سي عقیده وه) د ځينو د عقیده وي چې داسي قدرت کوم مخلوق په مستقل ډول نه لري خو ځيني مخلوقات د قرب او قبول داسي درجه لري چې د خپلو متوسلينو لپاره سفارش کولای شي خو په دي سفارش کي ورته د گټې اوزيان رسولواختيار نه وي بلکه گټه اوزيان يوازي الله ﷻ



رسوي خوپه سفارش کي هم تخلف نه کيږي او ددي سفارش دتحصيل لپاره له هغه سره مستقلة يا غير مستقلة د عبادت مشابه معامله کيږي داد تاثیر عقیده نه ده خوله شرعی دلیل خلاف داسی عقیده درلودل اعتقادي معصیت دی او د عبادت مشابه معامله کول عملی معصیت دی او ددي مشابهت له امله په شرعی اطلاق سره دامشک بلل کيږي.

قال الشيخ اشرف على هذا ما سنج لي والله اعلم .  
ومن ههنا لم يكفر مشايخنا واکابرنا عبادي القبور والساجدين لها وامثالهم لحملهم حالتهم على الصورة الثانية دون الاولى وقرينة دعوى هؤلاء الاسلام والتوحيد والتبري من الشرك بخلاف مشرك العرب والهند فانهم يتوحشون من التوحيد ومن نفى القدر المستقلة عن الهتهم وقالوا اجعل الالهة الها واحدا . والله اعلم . (مد الاحكام ١٦٨ له ١١٨ بياتر ١٢٣ مخونه)

### غير عادي امور او شرک :

**پوښتنه :-** آيا الله ﷻ انبياء ، اولياء او فرشتوته داسي اختيار او قدرت بخښلی دی چې انبياء سړی ژوندی کړي ، يا فرشتي هوا جاري کړي ، باران وکړي . خود توحيد په کتاب کي دي چې ښيگنه او بدي گته اوزيان يوازي د الله ﷻ په اختيار کي دي بل څوک دا اختيار نه لري که هغه نبي وي که ولي هېچا ته د دفع او نقصان قدرت نشته او ورته منل ئي شرک دی ؟

**ځواب :-** کوم امور چې په عادي اسبابو پوري اړه لري لکه دا چې څوک وږی وي اوله چا څخه ووږی و غواړي دا شرک نه دی . نور د انبياء او اولياء پر لاس چې کوم دعادت خلاف واقعات څرگنديږي هغه معجزات او کرامات بلل کيږي ، هغه چې هر څه کيږي د خدای ﷻ په قدرت سره کيږي . مثلاً دا چې عيسى عليه السلام مړی ژوندی کول داد هغه په قدرت کي نه ؤ بلکه د الله ﷻ په قدرت سره وو . دا شرک



نه دی. داد فرشتو حال دی چې په ډول، ډول امور و ما موري دی. په غیر عادی کارونو کې نېی یا ولی متعرف بلل شرک دی. (آپ کی مسائل ۲/۴۳)

**د کافراو مشرک تر منځ څه توپیر دی؟**

**مسئله :-** رسول الله ﷺ چې کوم دین راوړي دي په هغه کې که له کومې خبرې انکار کېږي دا کفر دی او که د الله ﷻ په ذات، صفاتو یا کارونو کې ورسره بل څوک شریک وگڼل شي دا شرک دی.

**مسئله :-** د کافراو مشرک په نجس والي او ناولتیا (مرداري) کې کوم شک او شبهه نشته، داد قرآن کریم فیصله ده خود هغوی نجاست څرگند نه دی. معنوي دی نو د کافریا مشرک که لاس او خوله یا اک و و، ظاهري نجاست ورباندې نه ووله هغه سره یو ځای خوړل جایز دی. در رسول الله ﷺ پر دسترخوان کافرانو ډوډی خوړلي ده. (آپ کی مسائل مخ ۳۴)

**مسئله :-** هر مشرک کافر دی خو هر کافر مشرک نه دی، کافر هغه هم دی چې د دین له ضروریاتو، قطعی نص او نور څخه انکار وکړي خو هغه مشرک نه بلل کېږي بلکه مشرک هغه بلل کېږي چې له الله ﷻ سره څوک شریک ونیسی که هغه په ذات یا صفاتو یا افعالو کې وي. الله ﷻ د هغوی د نه بخښلو وعده کړې ده. (فتاوی محمودیه توک ۱ مخ ۱۱۷)

**مسئله :-** په حدیث شریف کې دي، څوک چې چاته کافروایي، له دي سره به یو د کفر په وبال کې راځي. که هغه څوک چې کافرو ته ویل شوی وي، کافروي خوسمه ده او که نه کفرو یونکی به د کفرو وبال په غاړه اخلي، چاته کافرویل کبیره گناه ده. (آپ کی مسائل توک ۸ مخ ۳۵۵)

**پوښتنه :-** الصلوة والسلام علیک یا رسول الله ویل څنګه دی؟



**جواب :-** که تاسود ژوند په ټولو گوښو کې در رسول الله ﷺ د سنت د تعمیل رڼا خپروئ اوله سنتو سره مو په لوړه کچه اړیکې وي. ټول اعمال مو پر سنت برابر وي چې په پایله کې موله رسول الله ﷺ سره مینه زیاته شوي وي مینه زیاته شي د عشق خای ته ورسیږي. له دې خایه تر مدینې منوري ټولي پردې لیرې شوي وي او تاسو دلته ولاړ یاست او در رسول الله ﷺ سپیڅلي روضه ویني نوبی تکلیفه وایاست الصلوة والسلام علیک یا رسول الله. د چاپه منع کولومه منع کیږي. خو که پردې لري شوي نه وي اوله دې خایه مو روضه په سترگونه راتله نو معلومه ده چې په مینه کې کمښت ده نوله دې خایه ورباندې اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد (تراخیره) وایاست. تکلیف وکړئ، سفرو کړئ مدینې ته ولاړ شي له روضې مبارکې سره ودریږي او په ډیر آدب او احترام سره وواياست الصلوة والسلام علیک یا رسول الله له لیرې څخه همدا سي نعري وهل بي ادبي ده. دادبزرگانو طریقه ده په قرآن کریم کې در رسول الله ﷺ په هکله راځي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ) الآية.. خپل ږغ در رسول الله ﷺ تر ږغ مه لوړوئ. د ځينو خلکو ږغ قدر تالوړوي، په خبرو کې ئې ږغ لوړیږي. همدا سي آیت نازل شو چې خپل ږغ در رسول الله ﷺ تر ږغ مه لوړوئ (وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ)، در رسول الله ﷺ په وړاندې په داسې زور سره خبرې مه کوئ لکه تر خپل منځ چې ئې کوئ، هسې نه چې ستاسو اعمال ضائع شي او تاسو ورباندې ونه پوهیږئ. کوم کسان چې در رسول الله ﷺ په حضور کې په ټیټ ږغ خبرې کوي دهغوئ زړونه امتحان کړي شوي دي دهغوئ په زړونو کې تقوی



موجوده ده. د دې آيت تر نزول وروسته ځينو صحابه ووداسي خبري کولي چې د بيابيا پوښتلو ضرورت به وو، هغوی ويريډل چې درسول الله ﷺ په حضور کي په لور پرېغ رغيدلو به مواعمال ضائع شي.

(إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ) کوم خلک چې ليري ولاړوي او درته نعري وهي هغوی قرآن کریم بي علمه بللي دي. (أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ) له دې ځايه ياله بل ځايه نعري وهل يارسول الله! داسي نعري وهونکي قرآن ناپوهان بللي دي. نوله ليري نعري وهل، پرغکول، دا ډول الصلوة والسلام ويل لکه د بنسو نڅي ماشومان چې تراني وائي يو تن يو لفظ وائي بياني ټول يو ځای وائي. دا غلطه لاره ده. نه له قرآن څخه ثابته ده او نه له حديث شريف څخه، نه صحابه کرام ووداسي کړي دي او نه مجتهد و امامانو. که درود وایاست په يوه گوښه کي کښينئ په پوره توجه سره، په خاطر جمعي سره چې څومره غواړئ هغومره وواياست. څوک منع نه کوي. که موڅوک منع کوي دهغه خبره خو وځي نه ده مه منع کيږئ خودومره خبره ده چې د خطاب په صيغه سره صلوة په زوره ويل، په گله سره ويل دا غلطه طريقه ده او داسي فکر کول چې رسول الله ﷺ په خپله دلته تشریف راوړي دالاهيره غلطه ده. اللهم صلي على سيدنا محمد مناسب دی او درسول الله ﷺ د محبت په جوش کي راتلل عقائد مه خرابوي د عقائدو سم ساتل ضروري دی. په جوش او مينه کي راتللو خو صحابه ووداسي څه کړي نه دي چې درسول الله ﷺ له شان سره منافي وي يا به عقائدو ته کومه خطر وه. د عقيدې ساتل خورا ضروري دي. د جوش او مينې نتيجه خوپه يهودانو د اشوه چې عزيز ﷺ د خداي ﷻ زوی وباله او نصاري ووعيسي ﷻ د خداي ﷻ زوی وباله بت پرستان چې څومره



بتان لمانځي هغه ټول د جوش او محبت نتائج دي. له همدې امله په اسلام کې د مینې او جوش حد و د قائم او ثابت دي او په هغو حد و دوکې مقید دي. له همدې کبله د عقائد و تصحیح خورا ضروري ده. د خلاصون مدار عقیده ده. د ایمان مدار د عقیدې په سموالي دي. که عقیده غلطه شي ایمان خرابیږي نجات به نه وي.

(د دیوبند دارالعلوم د مفتی محمود احسن صاحب ملفوظات د انور حواله اکتوبر ۲۰۰۲)

**مسئله :-** څوک که د رسول الله ﷺ له روضې سره نژدې درود وائي هغه ﷺ ټی اوري (ځکه په قبر کې هغه برزخي حیات لري) که څوک لیرې درود وائي هغه ملائکې ورته رسوي (په خپله ټی نه اوري داله حدیث شریف څخه ثابت دی) نوله لیرې که په دې نیت او عقیده چې صلوٰة و سلام ورته ملائکې رسوي ووائي صحیح دی. دالکه څوک چې خط استوی او ورته د خطاب لفظ ولیکي پوهیږي چې دا خط په پوست (ډاگ) کې ورته رسیږي. دا صحیح ده. که د ابا وړولري چې رسول الله ﷺ ټی بلا واسطې په خپله اوري او هرځای حاضر او ناظروي دا عقیده د حدیث شریف او شریعت خلاف ده. هرځای له الله ﷻ پرته بل هیڅوک حاضر او ناظر نشته. له داسې عقیدې لرلو څخه توبه کول فرض دی ځکه داسې عقیده لرل شرک ده. دا چې عوام په دې توپیر نه پوهیږي نو د خطاب د صیغې له استعمال څخه ټی منع کول په کار دی. (فتاویٰ محمودیه ټوک ۲ مخ ۷۳)

**مسئله :-** د مصیبت او اړتیا پر وخت انبیاء و یا اولیاء ته له لیرې د مرستې لپاره ځینې کسان نعري وهي دا عقیده هم د اسلام خلاف ده. داسې عقیده چې د رسول الله ﷺ په هکله کفر ده نوله نور و سره به څرنگه صحیح وي یا رسول الله ﷺ په دې عقیده ویل چې رسول الله ﷺ هرځای



حاضر دی، ناجائز دی او که دا عقیده ولري چې ملائکي ورته دا خبره رسوي بيا جواز لري. خود عوامو په عقائدو کي له دي څخه فساد پېښېږي نو منع کول ئي ضروري دی.

**مسئله :-** په لمانځه کي ايتها النبي ويل شرعاً ثابت دی نو دا ويل جائز دی او دا عقیده لرل دی چې ملائکي ورته درود او سلام رسوي. (فتاوی محمودیه ټوک ۵ مخ ۲۷۶ - بخاری ټوک ۳ مخ ۳۲ او مظاهر حق)

### يارسول الله ﷺ ويل څنگه دی

**مسئله :-** په يارسول الله ويلو کي ډير تفصيل راغلی دی، ځيني طريقي جائز او ځيني ناجائز (ناروا) دي. بيشکه رسول الله ﷺ حيات دی. که ئي له قبر سره درود او سلام وويل شي په خپله ئي اوري او که ليري وويل شي فرشتي ئي ورته رسوي او دويونکي نوم ورته وائي او رسول الله ﷺ ورته ځواب وائي (دا په حديث شريف کي ثابت دی) داسي که ليري وي او که نژدي يارسول الله ويل صحيح دی خودا عقیده لرل چې له ليري څخه ئي دا الله ﷻ په خير رسول الله ﷺ په خپله اوري صحيح نه ده. همدا سي په التحيات کي (السلام عليك ايها النبي) ويل کوم د شک ځای نه دی. د تلاوت په وخت کي که (يا ايها المزمّل) د عبادت په توگه ويل کيږي کوم حرج پکښي نشته. خودا دهغه د حاضر او ناظر بللو لپاره دليل گر زول ناپوهي ده. که حاضر او ناظر نه بلل شي او يوازي دميني دجوش په وخت کي يارسول الله وويل شي جواز لري. کله کله ډيري ميني يا زيات غم له امله د حاضر او ناظر له عقيدې پرته غائب ته د (نداء) لفظ ويل کيږي دا هم جواز لري. کله بيا په تخيل کي په شاعرانه او عاشقانه ډول خطاب کيږي په دي کي هم کومه ستونزه نشته (شاعران ديوالونو ته هم خطاب کوي) دا يوه



محاورة ده د حاضر او ناظر عقیده پکښي نشته. البته له صلوٰه او سلام څخه حاضر او ناظر بلل او د حاجت غوښتلو په ډول په ناسته ولاړه کي یار رسول الله! یار رسول الله! یا علی! یا غوث! او نور... ویل بیښکه ناجائز او منع دی. لنډه دا چې پرته له الله ﷻ څخه بل چاته که هغه نبی وی یا ولی د حاضر او ناظر او حاجت پوره کولو عقیده درلودل یوه باطله او غلطه عقیده ده. حاضر او ناظر یوازي د الله ﷻ ذات دی.

مقصد د ادی چې یار رسول الله! یا غوث! او نور په دي عقیده ویل چې د الله ﷻ په څیر د حضرات هم هر ځای حاضر او ناظر دي یا زموږ نږدې اوري او حاجت مو پوره کوي د ناجائز دی. که په خپله داسي عقیده ونه لري او د نور و د عقیدي همداسي اندیښنه پیدا کیدله بیا هم ناجائز دی چې دهغوئ په وړاندې همداسي الفاظ وویل شي.

(فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۳۴۸ په حواله: مشکوة شریف ټوک ۱ مخ ۴۱ او فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۹)

**مسئله :-** د دیو بند د علماؤ رحمة الله علیهم عقیده داده چې در رسول الله ﷺ د مزار زیارت کول افضل المستحبات بلکه واجب ته نژدې، ډیر فضیلت او دلوی اجر سبب دی. مولانا رشید احمد گنگوہی رحمة الله علیه وائي چې که مدني ته د تللو اراده وي غوره داده چې در رسول الله ﷺ دروځي د زیارت نیت وکړي.

(فتاوی رحیمیه ټوک ۱ مخ ۲۲ د زیادة المناسک په حواله مخ ۱۱۳)

### د یار رسول الله! ویلو تفصیل :

په قرآن کریم کي په ډیرو آیاتو نو مبارکو کي په قطعي او واضح ډول دا امور ثابت دي: یو دا چې الله ﷻ هغه یوازینی هستي ده چې هر وخت هر ځای موجود دی. نه یوازي دا چې زموږ غږ او وري بلکه زموږ د زړه غوښتنه هم اوري او د ذهن او زړه په هر کیفیت مو خبر دی. بله دا خبره



چې ټول انبياء او اولياء بند گان او بشر (انسانان) دي. په هغوی کي کوم مافوق البشر طاقت او صلاحيت نشته. له هغوی څخه چې کوم معجزات او کرامات څرگند يږي، هغه هغه وخت وي، کله چې ئي الله ﷻ مناسب و بولي او اراده ئي وکړي. درېيمه خبره داده چې له بلي هستي سره داسي صلاحيت فرضول چې هغه د الله ﷻ ځانگړتيا ده، داشرك ده. الله ﷻ يوازي په ذات کي واحد نه دی بلکه په صفتونو کي هم واحد دی. هر څای هر څه اوریدل او فیصله کول د ادري خبري قطعي دي. نورولي څوک دهغه خلاف عقیده لرلای نه شي. هراستدل لال رد کيږي خو قرآن څوک ردولای نه شي. ښه پوه شئ چې پرته له الله ﷻ څخه بل څوک حاضر او ناظر نشته او یار رسول الله ﷺ په دي عقیده ویل چې رسول الله ﷺ ئي پرته له ملائیکو اوري. د داشرك يو خوران اوړه ډول دی. الله ﷻ مودي وساتي (محمد رفعت قاسمی)

### ياشيخ عبدالقادر شيئاً لله ويل

پوښتنه :- ياشيخ عبدالقادر شيئاً لله ليکل او د وظيفي په ډول ويل څنگه دی؟

ځواب :- په دي جمله کي له سيد عبدالقادر صاحب څخه د الله ﷻ په واسطه څه غوښتل کيږي. سوال له هغه څخه دي او الله ﷻ وسيله بلل کيږي. د طريقه غلطه ده، سرچپه ده اصل بايد غوښتل له خداي ﷻ څخه وي او وسيله يو مقبول بنده جوړول خود لته معامله سرچپه ده او وظيفه ئي نا جائزه ده. (فتاوی محموديه مخ ۱۸۱ او ۱۹۸)

مسئله :- ياده شوي وظيفه ويل او د عقیده لرل چې شيخ عبدالقادر رحمه الله عليه هر څای حاضر او ناظر، عالم الغيب او نور شرعاً په هيڅ



ډول جائز نه دی. داسې عقیده لرل حرام دی بلکه شرک دی ځکه د اصفات الله ﷻ لره ځانگړي دي. د اصفات بل چاته ثابتول د فقهاؤ رحمة الله عليهم په نزد کفر دی. نو همداسې وظيفه ليکل او په مسجد کې خورند کول هم جواز نه لري. په مسجد کې په دیوال کې ټي کیندل هم ناجائز دی او هغه نړول اجر لري. د یا شیخ عبد القادر ابر خای دي یا ارحم الراحمین ویل کیږي. هغه چې د قدرت په قبضه کې یې شیخ عبد القادر رحمة الله علیه بلکه ټول عالم دی. د شریعت په خلاف عقیده لرونکی دي په غوره تدبیر سره وپوهوي او سمي لاري ته دي برابر کړي. (فتاوی محمودیه ټوک ۲ مخ ۷۵ و نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۵۲)

یا عبد القادر شیاً لله وظيفه کول شرک دی. که کله هم بچه اسلامي حکومت قائم شي داسې وظيفه کوونکی به مرتد اعلان کړي د توبې غوښتنه به تري وکړي، که ټي توبه ونه کړه نو غاړې به ټي ووهي. که غلط تعلیمات اوزده کړي چاپ نه کړای شي نو خورانا پوهه کس به هم داسې وظيفه نه کوي خود پيري او مريدي غلطو طریقو او خود ساخته تصوف د ساده زړیو او متدینو مسلمانانو پر دماغو نو تیری کړی او د هغو عقلونه ټي خراب کړي دي د ایدولری چې د قیامت په ورځ کله حساب کتاب وي زموږ عقائد او اعمال به د قرآن او حدیث شریف په تله تلل کیږي هلته به نه پیر په بڼه راځي نه فقیر او شیخ عبد القادر رحمة الله علیه به په صافو تورو کې وائي چې ای الله! په دي کې زما خطا نشته. زه په قبر کې پروت وم او په ژوند مي د توصیې تعلیم ورکړی دی. د افساد شیطان پېښ کړی دی. که ناپوه خلک د شیطان په مکر غولیدلی اوزه ټي دستگیر او حاجت روابللی یم نو په دي کې زما څه گناه ده؟ ماته مغفرت وکړي اوله دوی سره هغه معامله وکړي



چې ته ئې غواړي. اودا هم په یاد ولری چې تر شاه صاحب ستر، ستر صاحبان که کوم داسې فعل یا قول ولري چې د قران او حدیث شریف خلاف وی، له هغه څخه به پوښتنه کیږي. د خدای ﷻ په عدالت کې ټول بند گان مسئول دي ترانیا وپوري به څوک له ویرې څخه بې نیاز نه وي. (محمد رفعت قاسمی)

### د یا غوث الاعظم المدد نعري وهل

پوښتنه :- و امام حسین ﷺ ته (یا حسین مدد کن) (یا حسین اغشني) نعري وهل، مرسته غوښتل، روزي او یا اولاد غوښتل جائز دی او کنه؟ یا غوث الاعظم دستگیر اغشني باذن الله یا شیخ محی الدین مشکل کشا بالخیر ایا داسې ویل جائز دی؟

ځواب :- له حسین ﷺ څخه مدد غوښتل او نعري ورته وهل یا وظیفه شرعاً جائز نه دی، منع دی. وسیله گرزول جائز دی خود اې طریقې نه ده په داسې طریقې سره د نورو عقیدې هم خرابیږي. نو پرېښودل ئې ضروري دی خدای ﷻ پرېښودل اوله نورو اولاد غوښتل، د ناروغۍ شفا غوښتل، د قبرو نوله اهل څخه روزي غوښتل، او په دعوې کې د کامیابۍ غوښتل نا جائز دی بلکه یو مشرکانه فعل دی ځکه عبادت اود حاجت غوښتنه یوازې د الله ﷻ حق دی.

(فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۷ او ټوک ۱ مخ ۱۰۶ د مشکوة شریف مخ ۴۵۳ په حواله)

مسئله :- له دې اعتقاد اتوا و اعمالو سره ایمان سلامت نه پاته کیږي دا عقیده (له غوث الاعظم یا نورو څخه غوښتنه) فقهاوو و کفر بللی دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۲۳)



**مسئله :-** خدای ﷻ پرېښودل د قبر لاه اهل خخه اولاد غوښتل، د ناروغۍ شفا غوښتل او رزق طلب کول مشرکانه فعل دی. (فتاوی رحیمیه توک ۳ مخ ۴ فتاوی رشیدیه مخ ۱۴۲ و فتاوی محمودیه توک ۱ مخ ۱۰۸)

**مسئله :-** په هدیره کې د ولاړې په حال قبلي ته مخ اړول، لاسونه پورته کول او دعا کول له ادا بوخه دی سنت دی، بدعت نه دی، همداران په کښینا ستلو پورته له لاس پورته کولو هم دعا جائز ده. خو په دعا کې دې داسې حالت نه غوره کېږي چې کتونکي ته د اشبه پیدا شي چې له قبر خخه د حاجت پوره کول غواړي له همدې امله که دعا کوي، لاس پورته کوي نو د قبر لورته دي مخ نه اړوي.

(فتاوی رحیمیه توک ۳ مخ ۱۲ د مسلم شریف په حواله)

**مسئله :-** مراد او حاجت یوازې له الله ﷻ غوښتل کېږي له کوم مرحوم ولی نه د مدد او مرستې لپاره رخ کول منع ده. که دا باور ولري چې که زه له هر ځای خخه نعري و هم ولی (بزرگ) ئې اوري او مدد کولو ته راځي دا عقیده په قطعې ډول غلطه ده او د اسلامي تعلیماتو خلاف ده او د هدیره خطرناکه ده. (فتاوی محمودیه توک ۱ مخ ۱۱۱)

### دیوه بزرگ په نوم ویښتان پرېښودل

**پوښتنه :-** دلته د ستور دی چې د ماشوم د سروینښتان نه خړیې بلکه د بزرگانو په نوم تریوه وخته ویښتان پرېږدي پنځوس شپيته کسان یو ځای د بزرگ مزار ته ځي او ویښتان خړیې د دې شرعي حکم څه دی؟

**جواب :-** دا غیر اسلامي طریقه ده. د اهل سنت والجماعت د عقیدې او طریقي خلاف ده، بدعت ده. اسلامي طریقه داده چې اوومه ورځ د ماشوم عقیقه وشي. د دې پر ځای د کوم بزرگ په نوم ویښتان



پريښودل او د هغه مزار ته ورتلل هلته هغه خرييل د اسلامي طريقې خلاف بد بدعت او مشرکانه فعل دی. (فتاویٰ رحيميه ټوک ۳ مخ ۱۹۲)

**مسئله:** د بزرگانو په نوم وینستان پريښودل بیا په ټاکلي وخت دربار ته ورتلل او هغه خرييل حرام او شرک دی. (فتاویٰ محموديه ټوک ۱ مخ ۲۰۹)

### علي مشکل کشا ويل:

**پوښتنه:** حاجي امداد الله مهاجرمکی رحمه الله عليه په شجره او د حضرت نانوتوی په قصیده کې یو دوه ځایه داسي دی چې له بریلوی حضراتو سره ناسته نه ده پکار ځکه هغه زموږ د ځوانانو ذهن خرابوي، دهغو اشعارو مطلب او حکم څه دی؟

**جواب (۱):** د اصلاحتو په فرق سره د مفهوم فرق کیدلای شي. (مشکل کشا) د فارسي لفظ دی او معنی ئي ده (د مشکلانو، مسائلو حل کونکی) او د القاب علی ؑ ته عمر ؑ ورکړی دی. په عربي کې د دي ژباړه ده: (حل العويصات) په ادو کې ئي نن سبا د مشکل کشا معنی په دي پیژندل شوي ده چې (د خلکو د مشکلو کارونو کوونکی) خود حاجي امداد الله په شعر کې ئي د مشکلو مسئلو د حل کوونکي هدف دی نه د معنی.

**(۲):** د نانوتوی رحمه الله عليه په قصیده کې د رسول الله ﷺ له روحانیت څخه استشفاع ده (کرم احمدی) ته خطاب دی او د ادنیاد کارونو لپاره مدد غوښتل دی. بلکه په اخیرت او دنیا کې په دین باندې د استقامت ده. لکه څنګه چې مینان خپلو مینو ته خطاب کوي، په داسي حال کې چې هغوی پوهیږي چې د دوی رغ د هغوی تر رغونو نه رسیږي او رښتیا ئي د هغوی اوریدل هم مقصد نه



وي. داد ميني داظهار يوه لاره ده. همداسي دلويانو په وينا کي چې رسول الله ﷺ ته خطاب کيږي هلته د عشق او ميني او د شفاعت د غوښتنې مقصد وي نه دا چې دخپل ژوند په کارونو کي ورڅخه مرسته غواړي. (آب کي مسائل ټوک ۸ مخ ۲۷۵ او اختلاف امت اور صراط مستقيم)

**مسئله :-** (مشکل کشا، يوازي د الله ﷻ ذات دی. دنورو) علي ﷺ (يانورو) مشکل کشا بلل هيڅ نه دی. علي ﷺ چې څوک مشکل کشا بولي هغه د حل المضلات ژباړه ده چې دهغه په شان کي راغلي دي. مفهوم ئي دانه ده لکه څنگه چې په عوامو کي مشهوره ده. بلکه معنی ئي داده چې هغه به مشکلي دعوی او معاملي به اسانه سره فيصله کوي. اودا معنی صحيح او سمه ده. (نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۸۸)

**مسئله :-** دستونزو د حل لپاره علي ﷺ ته رغ کول (يا علي مشکل کشا ويل) اودا عقیده درلودل په همداستونزي حل کيږي دا غلط دی او کفر ته ورته دی له دي څخه توبه او ورسره احتیاط لازم دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۸۸)

### اولیاء حاجت پوره کوونکي پیژندل

**مسئله :-** ډیر عوام اولیاء الله حاجت روا او مشکل کشا پیژني په دي نیت فاتحه وائي اوزاری کوي چې په کارونو کي مو پر مختگ وشي، مال او اولاد موزیات شي، زرق مو پراخ شي، د اولاد عمر مو اوږد شي. په دي هر مسلمان پوهیږي چې داسي عقیده درلودل شرک دی. په قرآن کریم کي ډیر ځایونه د دي عقیدي ابطال شوي دي. ځيني خلک يي په زور سره د تاویل کوی چې موږ قادر مطلق او عالم الغیب یوازي الله ﷻ پیژنو خود بزرگانو تو سل جائز او ثابت دی؟



ددې جواب دادی چې دتوسل معنی دانه ده چې وسائلو ته دتکوین په کارخانه ددخل کولو حق ورکړي که هغه فاعل پیرنئ داسې چې هغه ته الله ﷻ کارخانه سپارلي ده یا داسې چې فاعل خوالله ﷻ دی خود احضرات که عرض وکړي نوالله ﷻ زمونږ کارونه ضرور پوره کوي داسې فعل یو محض شرک دی.

دعربو د مشرکانو عقائد هم داسې وو چې اصنام (بتان) او ارواح به ئې فاعل بالاصالة نه بلل بلکه داسې کارکوونکي به ئې بلل چې په آیت (ولئن سألتهم) کې ورته اشاره شوي ده:

(که ته له خلکو وپوښتي چې اسمان او ځمکه چاپیداکړي دي، هغوی به ووايي الله ﷻ پیاکړي دي) ددوی پر عقائد وهدم آیت شاهد دی.. دلته په یوه وړه خبره پوهیدل ضروري دی چې څوک له چاڅخه دڅه شی توقع لري دا پوهه ورته ضرورده چې:

لومړی: آیا هغه شخص ته دده د اړتیا علم شته؟

دوهم: آیا له هغه سره داڅه موجود دی؟

درېیم: آیا هغه ئې دورکړي قدرت لري؟

خلورم: آیا ترهغه بل څواکمن څوک شته چې دا ورکړه منع کړي؟

پنځم: له هغه سره دا ذرائع هم شته چې هغه څه ده ته ورسوي؟

اوس فکر وکړئ. څوک چې له بزرگانو څخه د اولاد، رزق یا بل څه دورکړي هیله او توقع لري. له غوښتونکي دي وپوښتل شي چې دا اولیاء ستاسو له حاجت څخه څنګه خبرتیا لري؟ که ووايي چې اولیاؤ ته د هرڅه معلومات شته دا یو څنګه شرک دی. که ووايي چې الله ﷻ هغوی ته د هرڅه معلومات ورکوي. دا که څه هم محال نه ده خو ضروري هم نه ده. پرته له شرعي دلیل څخه د کوم ممکن امر د واقع



کيدلو باور درلودل يوازي گناه او د زړه دروغ دي. ځکه الله ﷻ په قرآن کریم کي فرمائي (په کومه خبره کي چې درته علم نه وي په هغي عمل مه کوه) بيا له اولياؤ سره زرق او اولاد څنگه راټول شوي دي. هغه نعمتونه چې له اولياؤ سره دي هغه نور څه دي دا اولاد او روپيو کوټي ورسره نشته. بيا که په همد اقدرت دوي ته څوک قائل شي بيا هم شرک دی او که ووايي چې الله ﷻ ورته همد اقدرت ورکړي دي دلته نو د شرعي دليل اړتيا ده، له هغه پرته دا عقیده هم باطله او يوازي يوه افتراء او بهتان دی. په قرآن او حديث کي راځي چې:

(لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا) له دي څخه د نورو په هکله هم د قدرت نفی کيږي. نو څنگه معلوم کيږي چې الله ﷻ هغه ذات چې احکم الحاکمين دی هيڅکله به د امانع نه کړي چې څنگه دا کسان غواړي هغسي وکړي. او که څوک داسي وايي چې که اولياء هر څه غواړي هغه کولای شي دا خود ټول قرآن کریم تکذيب دی. نو هغه ذرائع معلومول په کار دی چې اولاد څنگه ورکړي او څنگه د اور سره شته. او که څوک دا وائي چې د قبر اهل دعا کوي او الله ﷻ ئي معنی او هغسي کوي. د دي جواب خود ادي چې د دعا لپاره خولومړی علم ضرور دی او دي ته کوم دليل نشته بيا که اطلاع ولري آيا د هغوي د دعا کولو دليل شته؟ که دعا هم وکړي آيا د منلو دليل ئي شته؟ لنډه دا چې د توسل طريقه دانه ده. خو هغه ډول چې عمره د عباس ؓ په توسل د باران غوښتنه کوله هغسي صحيح ده. کومه چې د ناپوهانو عقیده ده هغه شرک دی.



دا خبره يادولرئ. هغه صفات چې الله ﷻ ته ځانگړي دي او عقلاً او نقلًا ثابت دي که همدا کمالات د بل لپاره ومنل شي او ورباندې عقیده ولري دا اعتقادي شرک دی. کوم افعال چې الله ﷻ ته خاص دي هغه بل چاته منسوبول «شرک فی العمل» دی.

که دا قاعده مراعات شي انشاء الله څوک به په بلانه اخته کېږي.

(اصلاح الرسوم. اشرف علی تهانوی رحمۃ الله عليه)

### بزرگان مختار کل بلل

**مسئله :-** نن سبا په ډیر نښت سره د مسلمانانو عقیدې هم خرابې دي، بزرگان مختار کل گڼل د غیر مسلمانانو عقیده ده او د مسلمانانو عقیده هم گرزیدلې ده. څو نه ستر ظلم دی. په دې پوهیدل ضروري دی چې کوم بزرگ د بنده په صفت وپیژندل شي خوداسي معامله ورسره وشي لکه له خدای ﷻ سره چې کېږي د اهرم په شرک کې داخل دی. (انفاس عیسی مخ ۵۵۲)

**مسئله :-** د بنده گانو په هکله که دا عقیده وي چې الله ﷻ هغوی ته اختیار ورکړی دی، چې هر څه غواړي هغه کولای شي او د الله ﷻ (مشیت) ته اړتیا نه لري یعنی دا عقیده وي کوم بزرگ که کوم کار کول غواړي او الله ﷻ نه دهغه کار مخه نیسي او نه ئي اراده کوي په داسې وخت کې که هغه بزرگ غواړي هغسي کولای شي. دایقیني کفر او ستر شرک دی. (اغلاط العوام مخ ۲۴)

**مسئله :-** که د کوم بزرگ په هکله دا عقیده وي چې هغه د الله ﷻ مشیت ته خوار تیالري او د څه اجازي اړتیا ئي هم شته خود ده د غوښتلو په وخت کې ورسره د الله ﷻ اراده هم کېږي، دا که کفر او شرک نه دی خو کذب فی الاعتقاد، معصیت او شرک اصغر دی. (ماثر حکیم الامت مخ ۱۷۲)



**مسئله :-** ځيني ناروغان ياد هغوئ خپلوان په صدقه کي يوه غلطي کوي چې د کوم مرحوم بزرگ په نوم څه پخوي بياني ویشي يائي خوري او باورئي داوي چې هغه بزرگ خوشاله کيږي او مرسته به وکړي داسي عقیده لرل شرک دی.

**مسئله :-** ځيني کسان بيا د مرستې پر ځای د هغوئ په دعا باور لري هغه داسي چې د هغه د عا نه ردیږي داسي عقیده لرل هم د شریعت خلاف ده (اغلاط العوام مخ ۲۳ اصلاح انقلاب مخ ۲۴ مخ په حواله)

### انحضرت ﷺ حاضر او ناظر گڼل

**پوښتنه :-** د زيد عقیده ده چې الله ﷻ رسول الله ﷺ ته تصرف قدرت ورکړي دي چې په نړئ کي هر څه کولای شي. او کله چې وغواړي د الله ﷻ په حکم تشریف راوړلای شي. زيد وائي زه رسول الله ﷺ حاضر او ناظر گڼم. ځيني خلک وائي چې په زيد پسي لمونځ کول جائز نه دی ددي وضاحت راته وکړئ اود اهرم راته وواياست چې زيد مسلمان دی او کنه؟

**جواب :-** الله ﷻ خپل حبیب ته هغه مقام ورکړی دی چې د بل چا نشته. الله ﷻ چې څنگه وغواړي او چيري وغواړي رسول الله ﷺ رسولای شي او چې څه وغواړي په هغه ئي خبروي نو په دي اعتبار حاضر او ناظر د رسول الله ﷺ صفت نه دی. حاضر او ناظر هغه ذات دی چې هر څای، هروخت اود هر شي په هکله حاضر او ناظر وي اودايوازي د الله ﷻ صفت دی. زيد چې کوم تاویل کوي ددي تاویل په اعتبار د الله ﷻ صفات نورو ته ثابتوي په دي کي د عقیدې د خرابیدلو قوي اندیښنه ده. په تاویل سره پر زيد باندي د کفر حکم نه



کیرې خود اطلاق ضلال موجب بلل کیرې. زید ته له دي فکر څخه  
 گرزیدل لازم دی ترڅو راگرزیدلی نه وي هغه دي دلما نځه امام نه  
 جوړیږي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۱۰۸)

**مسئله :-** علم غیب چې په کلي توگه کومه ذره ورڅخه پټه نه پاته  
 کیرې بلکه هرڅه هروخت ورته معلوم وي دادا الله ﷺ ذات  
 ځانگړتیا ده. هر چیري حاضر او ناظر اوله هرڅه څخه باخبر د الله ﷻ  
 خاص صفت دی. کوم نبي یا ولي یا ملکه ورسره شریک نه دي. نوبل  
 څوک په دي صفت کي گډول او باور کول دشرك عقیده ده.

(فتاوی محمودیه ټوک ۱۰ مخ ۲۱) (تفسیر ابن کثیر سورة نساء بخاری شریف ټوک ۲ مخ ۴۵۲)

**مسئله :-** د چا چې دا عقیده وي چې رسول الله ﷺ حاضر او ناظر دی  
 یا رسول الله ﷺ علم غیب لري. دادشرك عقیده ده له دي څخه  
 سمدستي توبه کول ضرور دی. که نه په هغسي پسي لمونځ کول  
 تحریمي مکروه دی. (نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۱۹۴) (بخاری شریف ټوک ۲ مخ ۱۹۵)  
 مشکوة ټوک ۱ مخ ۳۷۲ او کفایت المفتی ټوک ۱ مخ ۱۲۴)

**یادونه :** فرشتو، نبیانو یا ولیانو چې د غیب په هکله کومي خبري کړي  
 دي هغه اطلاع علی الغیب دی. او عالم الغیب له الله ﷻ پرته بل  
 څوک نشته. زموږ عقیده او ایمان دی چې د ځمکو او اسمانونو په  
 هستوگنو کي تر ټولو ډیر عزت رسول الله ﷺ ته ورکړی دی  
 او تر ټولو در رسول الله ﷺ مرتبه لوړه ده خو عالم الغیب له الله ﷻ څخه  
 پرته بل څوک نشته هماغه یوازنی ذات دی. (محمد رفعت قاسمی)

**ایا رسول الله ﷺ بشر نه دی ؟**

**مسئله :-** در رسول الله ﷺ او نورو انبیاء و بشروالی قطعي دی. له قرآن  
 او حدیث څخه ثابت دی. له دي څخه منکر له قرآنی نص او حدیث څخه



منکر دی. د بدعت اهل در رسول الله ﷺ له بشریت څخه منکر دی حال دا چې په قرآن کریم کې دهغه د بشر بللو څرگند تیا په وار وار سره شوي ده. رسول الله ﷺ فرمایلي دي چې: هغه خپل ځان ته بشروا په ترڅو در رسول الله ﷺ د بشري حقیقت په هکله امت ته علم وي او د عیسایانو په خیر په الوهیت دهغه د ګډه ګڼلو په ګمراهي کې اخته نه شي (قل انما انا بشر مثلكم) دیر ځایونه همدا سي الفاظ راغلي دي. په مشکوة (توک ۲ مخ ۲۷۹) کې راځي چې رسول الله ﷺ یو ځل په لمانځه کې سهو شوو ئي فرمایل: زه هم بشر (انسان) یم. لکه تاسو چې خطاء کیرئ: زه هم سهو کیرم، زه سهو کیرم تاسو ئي ماته رايادوئ.

له قرآني آیاتونو، نبوي حدیثونو او دیني مشرانو له ویناوو څخه ثابته دی چې رسول الله ﷺ بېشکه بشر او انسان دی. نو څوک چې در رسول الله ﷺ په بشریت قائل دي هغه ته کافرویل، له اسلام څخه وتلی ګڼل غلطه او باطله خبره ده. د بغداد مفتی، علامه په خپل تفسیر روح المعانی کې فتوی نقل کړي ده چې په هغې کې ئي هغه کسان کافر ګڼلي دي چې در رسول الله ﷺ له بشریت څخه انکار کوي. ځکه دهغه ﷺ بشر بلل د ایمان صحت او د اسلام له شرطونو څخه دي.

(روح المعانی تفسیر توک ۲ مخ ۱۰۱)

رسول الله ﷺ بشردی خو تر ټولو بشریت ئي مرتبه لوړه، افضل، اکمل، اقدس او اطهر دی په هر حال لکه څنګه چې در رسول الله ﷺ بشروالی منل د ایمان خبردی همدا سي تر هر بشر ئي پورته او اقدس منل هم ضروري دی. (فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۳۹۵ د بخاری توک ۲ مخ ۲۳۲ او ۱۰۶۲ عینی او شرح المعانی الاثر په حواله)



## د سلام ويلو په مهال در رسول الله ﷺ در اټلو عقیده در لودل

**پوښتنه :-** په ځينې مسجدونو کې د جمعي تر لمانځه يا نور وروسته په ولاړو وائي يا نبی سلام عليك ، يا رسول سلام عليك يا نورڅه وائي او دا عقیده ئې هم وي چې په دې عمل سره رسول الله ﷺ خوشحاله کيږي جواب را کوي او مجلس ته تشریف راوړي . که څوک پکښې گډون نه کوي هغوی بند ناموي آیا په مسجد کې داسې سلام ويل صحيح دی کنه ؟

**جواب :-** دا خور ابد بدعت دی . دا عقیده لرل چې رسول الله ﷺ مجلس ته راځي له شرک سره مستلزم دی . له دې څخه ځان ساتل ، دارواج او عقیده ليري کول او اصلاح کول د هر مسلمان ضروري دنده ده په تيره دهغوی چې اختيار لري . دا اختيار په خلکو کې د مسجدونو متوليان هم دي ، پر هغوی ئې منع کول هم ضروري دی . تر مسجد بهر هم دا حکم دی . د سلام ويلو همدا طريقه که په قيام (ولاړه) کې وي که په ناسته کې همدا پورتني حکم لري . (نظام الفتاوى ټوک ۱ مخ ۱۹۲)

**مسئله :-** حاضر او ناظر د الله ﷻ سپيڅلي ذات دی . له الله ﷻ پرته بل څوک حاضر او ناظر گڼل او په دې عقیده در لودل ، شرک دی . نو هغه کسان چې در رسول الله ﷺ په هکله د حاضر او ناظر گڼلو عقیده لري هغوی په شرک اخته دي له دې عقيدې څخه ورته توبه کول خور ضروري دی . د دې عمل له گناه سره ، سره په غلطه عقیده هم اخته دی او کوم خلک چې له دې عقيدې څخه پرته پر دې عمل دوام کوي هغوی هم گنهکاران دي . (نظام الفتاوى ټوک ۱ مخ ۲۹۳)



**مسئله :-** له الله ﷻ پرته بل څوک حاضر او ناظر نشته. داسې عقیده لرل شرک دی. دادالله ﷻ ځانگړې صفت دی. در رسول الله ﷺ په هکله دا عقیده لرل چې که ورباندي صلوٰه او درود ویل کیږي تشریف راوړي یا جلوه کوي دادهغه ذات توهین او سپکول دي. که درود ورباندي ویل کیږي په صحیح حدیثونو کې راغلي دي چې ملائیکې ئې ورته رسوي او هلته چیري چې آرام دي ورته ورباندي کوي ئې فلانې د فلانې د زوی له لوري درود شریف ویل درته ورباندي کیږي.

(نظام الفتاویٰ ټوک ۱ مخ ۱۹۵- کفایت المفی ټوک ۱ مخ ۱۵۶)

### په خبرو کې کفرې الفاظ ویل

**پوښتنه :-** په ناستو او غونډو کې خبرې اتري کیږي. په دوو ماشومانو کې یو د کافر په توګه تظاهر کوي خودهغه عقیده داسې نه وي یوازې په غونډو دلچسپي پیدا کوي یادزده کړې غرض لري. د کافر ډرول اداء کوونکي ماشوم وائي زه له خدای ﷻ څخه منکریم، د خدای ﷻ په وجود اقرار ناپوهي ده یا نور همداسې کفرې توري وائي او جواب ورکوونکي ماشوم هم ورته د کافر او مردو خطاب کوي. په داسې خبرو کې کوم قباحته شته؟

**جواب :-** د ضرورت په وخت کې د خدای ﷻ د وجود د منکر او د اسلام د مخالف کفریې کلمې او عقیده نقل کیدل چې ووائي فلانې داسې وائي یا د فلانې عقیده داسې ده یا داسې ووائي چې داسې ویل کفر دی او داسې ویل کفر نه دی. همداسې د اکراه (جبر) او سخت حالت په وخت کې چې په زړه کې ایمان ولري یوازې په ژبه د کفر د کلماتو د ویلو اجازه ده. (د النحل سوره)



له دې پرته په خپل اختیار په مذاق کې یاد تعلیمي مقصد لپاره په بې فکري سره د کفر کلمات وائي یا هسي د فیشن لپاره د کفارو او فاسقانو جامې اغوندي خپل ځان غیر مسلم نښې لکه په سوال کې چې ئې یادونه وشوه. که څه هم عقیده ئې داسې نه وي حرام اونا جائز او په ځینې صورتونو کې خود کفر ویرې ده. په مجموعۀ فتاوی (توک ۲ مخ ۳۲۰) کې راځي چې د کفر کلمات ویل که څه هم ورباندې عقیده ئې نه وي بیا هم کفر دی. مولانا رشید احمد گنگوہی فرمائي: کفریه کلمې ویل که څه هم عقیده ئې ورباندې نه وي بیا هم حرام او د خدای ﷻ د غضب موجب دی. مثلاً داسې لکه څوک تاسوته ووائي چې خړه! یا خنزیر: یا بله ښکندۀ رته وکړي. دهغه سړي دا عقیده نه وي چې ته خریابل څه ئې د ښکندۀ یوازې په ژبه وائي ته ووايه چې په هغې تاته قهر درځي او کنه؟ حتماً قهر درځي نو داسې وپوهیږئ چې د کفر او شرک د کلماتو ویل د خدای ﷻ د غضب موجب گرزي.

مطلب داده چې یاده شوي طریقۀ صحیح نه ده. د پریښودلو وړ ده او اصلاح په دې پورې تړي نه ده. د دې جائزي طریقې ډیرې دي. (فتاوی رحیمیه توک ۱ مخ ۴۳ د تذکره الرشید په حواله)

**مسئله:** - که د باطلو فرقو سره د مناظرې د ښودلو په غرض کوم زده کوونکي خپل ځان په باطلو فرقو کې وشمیري او د اهل حق تضلیل او تکفیر وکړي دا هیڅکله جواز نه لري، سخته گناه ده بلکه د ایمان خطر ده. په کفر اقرار کول او د کفر کلمه ویل که څه هم عقیده ئې نه وي، د استهزاء لپاره وي دا هم فقهاؤ د کفر موجب بللی دی.

په داسې مناظرو کې دې داسې طریقۀ اختیاروي یو دی ووائي که قادیاني داسې ووائي ستا ځواب څه دی؟



يارضاخاني داسي ووائي له تاسره ځواب څه دی؟ کفري خبري هېڅکله په خپله وينا کي مه وړاندي کوي که څه هم دجعلي وکیل په توگه وي. د کفر کلمه په ژبه ويل د ظلمت موجب ده تر هغه چې ترديدې ونه شي. (فتاوی محمودیه توک ۱۸ مخ ۱۲۴)

### له خپلي مسلمانې څخه انکار کول

**پوښتنه:** - درمضان المبارک په میاشت کي څو هوټلونو نه د غیر مسلمانانو لپاره دورځي خلاص وي په دی هوټلونو کي له غیر مسلمانانو سره، مسلمانان هم په زیات شمیر روژي خوري. که کله پردي هوټلونو پولیس راپیښ شي نوروزه خوړونکي مسلمانان ونیسي، هغوی د سزاله ویري پولیسوته وائي چې مونږ مسلمانان نه یو، پولیس چې دا واورې، هغوی پریرې دي، داسي کول صحیح دی؟

**ځواب:** - په دی خبره چې زه مسلمان نه یم، سړی له دین څخه وزي نور مسلمان نه پاته کیږي داسي خلک دي بیا د ایمان او نکاح تجدید وکړي او د بیالپاره دی له دي بد حرکت څخه توبه وکړي. دروژي د خوړلو لپاره نور عذرونه هم کیدلای شي څوک چې درواغ وائي هغه بل عذر هم ویلای شي خپل ځان غیر مسلم بلل حماقت دی. (آپ کي مسائل توک ۱ مخ ۵۱)

### که کوم خفيه پولیس ځان غیر مسلم جوړ کړي

**پوښتنه:** - (۱): که څوک دروژي د ترلاسه کولو لپاره خپله څهره داسي بدله کړي چې دهندو (یا غیر مسلم) یقین ورباندې راشي. مثلاً په تندي صندل ولگوي یا په غاړه کي زناړ واچوي. دا خوا فعال دي څو کله لا د خپل هندووالي خبره کوي او د مسلمانیدلو خواهش



خرگند کړي. په داسې حال کې د دمسلمان پاته کیدلو یاد نکاح دشتون  
حکم څه دی؟

(۲) څوک که په خفیه پولیسو کې وي او دیوه تښتیدلي مجرم  
د موندلو په نیت خپله څهره داسې بدله کړي چې د چاد مسلمان  
بللو یقین ورباندې نه راځي هغه بیخي هندو وگڼي، خو هغه په خپله په  
خپل هندویت اقرارونه کړي په داسې حالت کې ئې د اسلام او نکاح  
حکم څنگه دی؟

جواب (۱): پرته له ضرورتو د کفارو مخصوص لباس استعمالول  
ممنوع او ناجائز دی، صندل لگول د فارو مذهبي شعار دی داسې لکه  
زنار په غاړه کول په داسې کارسري کافر کېږي او خپل ځان هندو (یا بل  
غیر مسلم) بلل کفردی او د ارتداد له امله ئې نکاح فسخ ده. که  
وروسته همدا شخص مسلمانېږي پخوانی نکاح ورته پرته له حلالی  
څخه شرعاً صحیح کیږي.

(۲): که یوازې د کفارو ملي (قومي) لباس غوره کړي، کفر نه ده خو گناه  
ده او که د کفارو مذهبي شعار غوره کړي حکم هغه دی چې وړاندې په  
لومړي جواب کې وویل شو. (فتاوی محمودیه ټوک ۲ مخ ۱۱۴ د عالمگیری په حواله)  
مسئله: - رام او رحیم یو بلل او ورباندې عقیده کول کفر ده. د چاچي  
همدا سې عقیده وي لمونځ ورپسې نه کیږي. (نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۱۰۳)

### ایانسه کوونکی کافر دی

مسئله: - د شرابو په نشه کې که څوک ومري (مړشي) ایمان ئې نه  
زائلیږي او د افعول (شراب څښل) کفر نه بلکه کبیره گناه ده. داسې  
مسلمان دی او د جنازي لمونځ ورباندې کیږي (که څه هم په نشه کې



و مري) خود تسوېڅ لپاره دي مقتدا عالم او د جامع مسجد امام ورباندي د جنازي لمونځ نه کوي. عام مسلمانان دي ورباندي لمونځ وکړي او پټ دي کړي خو که پرته له لمانځه پټ کړای شي نو ټول گنهکاران کيږي.

**مسئله :-** په شوق او غلام ايمان نه زایلېږي، دا شخص هم مسلمان دی خو گنهکار دی که لاره وهونکی د غلا په حال کی ووژل شي نو د جنازي لمونځ دي ورباندي نه کوي خو که ونيول شي او بیا ووژل شي لمونځ ورباندي کيږي.

**مسئله :-** که مسلمان که د زنا په حال کي ووژل شي حکم ټي هغه دی کوم چې د شراب څښوونکي دی. (امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۱۷ او عیني، الهدایه)

**علماؤ ته د ښکښا کونکي حکم**

**مسئله :-** کوم خاص عالم ته په ښکښا کولو کفر نه پېښيږي، که په مناظره یا نورو خبرو کي عامو علماؤ ته خطاب وشي خو مراد ورڅخه مخاطب وي بیا هم د کفر حکم ورباندي نه کيږي. خو څوک چې علماؤ ته ښکښا کوي هغه د دې وړ نه دی چې مسلمانان ورسره ناسته ولاړه وکړي. له هغوی سره د خوړلو څښلو پریښوول د مسلمانانو پر ذمه دی. دا تر هغه وخته چې له دې گناه څخه توبه ونه کړي.

(امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۱۸)

### رسول الله ﷺ ته ښکښا کول

**پوښتنه :-** یوه کس رسول الله ﷺ ته ښکښا وکړه د سبب د پوښتنې په جواب کي ټي وویل ما د خپلي میرمنې دا خطار او دمکې له امله کړي وه. د دې شخص حکم څه دی؟



**خواب :-** داسي شخص (مونږدي الله ﷻ ځيني وساتي) بالکل له ايمان څخه خلاص دي او ميرمن ئي هم ځيني طلاقه ده. داسي شخص ته توبه، دايمان او نکاح تجديد ضروري ده. که اسلامي حکومت وود داسي شخص سزاقتل دی. خود اسلامي حکومت دنشتوالي له امله داسي سزانه ورکوله کيږي. خود و مړه پوهيدل په کاردي چې پر هغه فشار راوړل شي ترڅو توبه وکړي دايمان او نکاح تجديد وکړي (نظام الفتاوي توک ۱ مخ ۵۳)

### په روژه مسخري کول

دالله ﷻ اطاعت يو خورامهم امر دی. ډير نا پوهان روژه نيسي خو ځيني بدديانته په ژبه هم داسي الفاظ وائي چې ځان ورباندې کفرته رسوي. مثلاً وائي روژه دي هغه کسان نيسي چې په کورکي دودې نه لري. يا داسي چې زمونږ په وږي پاته کيدلو الله ﷻ ته څه گټه رسيږي. يا داسي نور...

په داسي الفاظو کي ډير احتياطات لازم دي او په پوره غوره سره په يوه مسئله ځان پوه کول په کاردي. خوراوړه خبره مسخره (توکه) او مزاق سره د کفر موجب گرزي. که يو څوک ټول عمر روژه ونه نيسي، لمونځ ونه کړي يا کوم فرض اداء نه کړي ترڅو ورڅخه منکر نه شي نه کافر کيږي. که کوم فرض اداء نه شي دا گناه ده او کوم اعمال چې ترسره شي دهغه ورته اجر ورکول کيږي خوله دين سره خوراوړه خبره په مسخره (توکه) کول کفر دی او ورسره ئي د ټول عمر اعمال ضائع کيږي. دا خوراوړه مراعات وړ خبره ده چې دروژي په اړه هيڅکله داسي خبري ونه شي مسخره ورسره ونه شي. (فضائل رمضان، ۳۲ او امداد احکام توک ۱ مخ ۱۳۳)



**مسئله :-** که څوک لمونځ پرېږدي خواسته‌زائي ونه کړي هغه دا حنا فوپه نزدکا فرنه بلکه فاسق دی دهغه سزا داده چې د اسلامي حکومت چارواکي به يې دو مړه وهي چې له بدن څخه يې وينې وبهيري بيادي بندي کړي ترڅو هلته ومري او يا توبه وکړي. عام مسلمانان دي له هغه چاسره چې لمونځ نه کوي ناسته ولاړه نه کوي خوراک چښاک دي ورسره نه کوي ترڅو توبېځ او تهديد شي (امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۱۳ او ټوک ۱ مخ ۱۴۳)

**يادونه :-** ددي سزاگانو اختيار له عامو وگړو سره شته ، که اسلامي حکومت وي نو د امعامله امير لمؤمنين ته سپارل شوي ده يعنې د شرعي محکمي صلاحيت دی. خو نابالغ ماشوم يا غلام ته پلار هم سزا ورکولای شي خو سزابه په لاس سره او وهل به په سوتي (ډنډه) بابل شي نه کوي. (محمدرفعت قاسمی)

### دالله ﷻ په هکله گستاخي کول

**مسئله :-** ځيني پيرپرست وائي: که څه غواړي له لوي پير څخه يې وغواړي او دالله ﷻ په هکله (دا کفریه الفاظ) وائي مونږ له الله ﷻ څخه ولي وغواړو، دهغه خودا کار دی چې له يوه يې واخلي بل ته يې ورکړي اوله بل څخه يې واخلي بل ته يې ورکړي (نعوذ بالله) ددي خلکو په زړونو کي دالله ﷻ عظمت بالکل نشته. چې پر خوله ورځي هغه وائي. داپروانه لري چې په دی خبرو زمونږ ايمان څي او داسي خيال کوي چې دا کفری الفاظ دي. (اغلاط العوام مخ ۹۶)

**مسئله :-** دالله ﷻ له شان سره فقط په مسخره کولو ايمان څي څه دا چې ښکند او شي دا خو خوراستره گناه او خطرناک عمل دی په دي کي خود ايمان او نکاح د تجديد ضرورت دی. (نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۱۲۵)



## په لمانځه مسخره (ټوکه) کول

**پوښتنه :-** که څوک ووايي چې روژه دي هغه څوک نيسي چې په کورکي اوږه نه لري. په لمانځه کي ناسته پاسته څوک کوي؟ که داسي يابلنه د کفر کلمه څوک ووايي آيا داسي شخص ايمان پاته کيږي؟

**ځواب :-** په دين کي د مسخري او مزاق هر ډول خبره کفر ده. ايمان ورسره ساقط کيږي. داسي شخص دي له کفري کلماتو ويلو څخه توبه وباسي د شهادت کلمه دي ووايي ايمان دي تجديد کړي او بيا دي نکاح هم نوي کړي. که له توبي پرته او د نکاح له تجديد څخه پرته خپلي ميرمني ته ور نژدي کيږي، دواړه گنهگار دي. (آب کی مسائل توک ۱ مخ ۵۰)

**مسئله :-** ميرمن ورته ووايي: زه ستا په قرآن بولي کوم. ميرمن ئي مرتده ده، نکاح ئي ختميږي. که هغه توبه وکاري ايمان تجديد کړي بيا ئي ورسره نوي نکاح کيږي. (آب کی مسائل توک ۸ مخ ۴۲۲ نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۴۸)

**مسئله :-** در رسول الله ﷺ د مبارک ويښته توهين هم کفر دی. د فقه په کتابونو کي راځي چې که در رسول الله ﷺ د مبارک ويښته په هکله د تصغير صيغه استعمال شي هم سړی ورباندې کافر کيږي. (آب کی مسائل توک ۱ مخ ۵۲ کفايت المفتی توک ۱ مخ ۳۱)

## له ديني ضرورتونو سره لوبي او مسخري کول

**مسئله :-** هغه کسان چې حديث نه مني د منکیر حديث په نوم مشهور دی. پنځه وخته لمونځ هم داسي متواتر دی لکه قرآن کریم چې متواتر دی. څوک چې له پنځه وخته لمنځونو څخه منکروي، هغه له قرآن کریم څخه هم منکړ دی، له رسول الله ﷺ اوله اسلام څخه هم



منکړدی. ټول ديني امور چې ثبوت ئي له رسول الله ﷺ څخه په تواتر شوي وي او در رسول الله ﷺ په دين کي شامل وي هر چاته معلوم وي هغه ددي ضروريات بلل کيږي. دا ټول امور پرته له کوم تاويل څخه منل داسلام شرط دی. په دی يوه کي تاويل کول يا ورڅخه انکار کول کفر دی. نو هغه فرقه چې يوازې په دريو لمنځونو قائل دی او پنځه لمنځونه مني هغوی له اسلام څخه وتلي دي. (آپ کی مسائل ټوک ۱ مخ ۴۹)

### له صحابه و رضی الله تعالی عنهم سره مسخري کول

**مسئله** - څوک که دیوه خاص صحابي سره مسخره وکړي هغه تر ټولو بد فاسق دی. توبه ورته ضرور ده او که نه دهغه دخاتمی دبدوالي ویره ده. که دڅو تنو په استثناء له نورو ټولو صحابه ووسره مسخره کوي او هغوی بي لاري گني داشخص کافراو زنديق دی او که ووايي چې زه دفلاني صحابي روايت شوی حديث شريف نه منم (نعوذ بالله) او پر هغه صحابي دفسق تهمت وتړي دادنفاق څانگه اوله دين څخه دانحراف علامه ده.

**مسئله** - څوک چې صحابي ته کافرو وائي هغه شخص په خپله کافراوداهل سنت والجماعت له ډلې څخه وتلی دی.

**مسئله** - هيڅ ولي، غوث، قطب، امام، مجدد دادني صحابي مرتبي ته هم رسيدلای نه شي اودنبی خولا ستره مرتبه ده. (آپ کی مسائل ټوک ۱ مخ ۴۹ او ۳۰، کفايت المفتی ټوک ۸ مخ ۴۹)

**مسلمانان که دغير مسلم مذهبي مشر په وړاندي ټيټيږي اوسلام ورته گوي پوښتنه** - پادري چې کوم خلک خپل کورته بولي دهغه پښوته سرور ټيټوي او څه پيښي ورکوي. همداسي مسلمان هم څوک ورغواري. پښوته ئي دسجدي په څير ورټيټيږي. ددي حکم څه دی؟



**جواب :-** له واحد او لا شریک ذات الله ﷻ څخه پرته (که هغه نبی، ولی، پاچا یا هر څوک وي) هغه ته سجده کول او یا غیر الله ته په ځمکه سر ایښودل په محمدی شریعت کې قطعی حرام دی، کبیره گناه ده. که د عبادت په نیت وي نو د کفر موجب دی. که د تعظیم په توګه وي یا بل نیت پکښې نه وي بیا هم د دیرو علماؤ په نزد د کفر سبب دی.

په درمختار کې مع الشامي (توک ۵ مخ ۳۳۷) کې راځي چې څوک کوم عالم، پاچا یا بل چاته په ځمکه سر پردي داد عبادت او تعظیم په نیت وي کافر کېږي او که د سلامي په ډول وي کافر نه دی خود کبیره گناه مرتکب دی. (درمختار) د پوښتنې په یادونه کې که د کوم گروه (غیر مسلم مذهبي مشر) په وړاندې د عبادت په نیت نه وي بلکه د تعظیم په مقصد د سجدې په څیر سرتیت کړي. د دې لپاره هم توبه او استغفار ضرور او د نکاح تجدید دي وکړي. (فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۳۷۸)

### در کوع په خیریتیدل او تعظیم یا شکریه کول

**مسئله :-** د مسلمانانو ایمان دی چې الله ﷻ تر ټولو د تعظیم وړ دی. الله ﷻ هغه ذات دی چې وړتیا لري چې انسان ورته دنیا ژتندی (تنه) کښیږدي. له همدې امله په اسلام کې غیر الله ته سجده کول حرام دی. همدا سې فقهاؤ در کوع په شان یتیدل هم مکروه بللی دی چې په هغه شان سلام وشي پایي تعظیمه وکړي.

له احسان کوونکي شکریه اداء کول په حدیث شریف کې ثابت دی چې دا احسان کوونکي شکر اداء کړي. بنایي چې هغه په ژبه سره وي او غوره لفظ پکښې جزاک الله دی. څو لکه څنګه چې غیر الله ته سجده کول نا جائزه هغسې در کوع په خیریتیدل هم نا جائز دی.

(فتاوی رحیمیه توک ۱۰ مخ ۱۹۰ شامي توک ۵ مخ ۲۳۸، ترمذی توک ۲ مخ ۱۷)



**مسئله :-** د تعظيم لپاره د مور پښې ښکلول له قرآن او حديث څخه ثابت نه دی، دا اسلامي درناوی نه دی. بلکه د نورو طريقه ده دهغي خان ساتل ښه دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۳۵۳)

**مسئله :-** ټیټیدل او د چاپښې ښکلول یا قبر ښکلول ښه نه دی. ځکه ټیټیدل او سلام کول صحیح نه دی نو ټیټیدل او پښې ښکلول چې له سجدي سره مشابه وي ځنګه به صحیح وي. قبر ښکلول له دي امله حرام دی چې دا تقبیل ارض (د ځمکې ښکلول) دی. له دي امله هم حرام دی چې داله سجدي سره ورته والی لري. له دي امله هم حرام دی چې په دي کې وغیرا الله ته تعظیم دی. دا ټول حرام دی (عزیز الفتاوی ټوک ۴ مخ ۱۴)

**مسئله :-** که د عبادت په توګه علماؤ او لویانو ته سرتیت او ځمکه ښکل کړي نو کافر کیږي خود سلام او تحية په ډول داسې وکړي کافر خونه دی اما د کبیره ګناه مرتکب دی. (عزیز الفتاوی ټوک ۱ مخ ۱۲)

### د کفر د کلمې د ویونکي د ذبیحي حکم

**مسئله :-** که د کوم مسلمان له خولې داسې کلمه ووزي چې کفر ورڅخه لازمېږي. په هغي کې تاویل وکړي او د کفر فتوی ورباندې ونه لګیږي. د داسې شخص د لاس ذبیحه (حلاله) جائزه خود داسې الفاظوله ویلو څخه دي په کلکه منع کړای شي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۱ مخ ۳۵۳)

### د بزرګانو پښې ښکلول

**مسئله :-** احتیاط دادی چې د لویانو پښې ښکل نه شي. ځکه دا ښکلول او تعظیم، سجده کول، پر ځمکه او د مشاء خولا سونه ښکلول په اتفاق سره کبیره ګناه ده بلکه ځینې فقهاء لا د کفر حکم پر کوي (عزیز الفتاوی ټوک ۱ مخ ۱۵)



**مسئله :-** د مرشد د تعظيم سجده حرامه ده. (امداد الاحكام ټوك ١ مخ ١١٤)

**مسئله :-** د تعظيم سجده ټول علماء كفرگڼي. سجده خاص الله ﷻ ته ځانگړي ده. دخپل پير تصوير ته سجده كول لعنت دى او كوم خلك چې د تصوير سره د معامله كوي هغه ملعون او مردود دى. دهغه په كفر او دشرك دفعل په ارتكاب كي كوم تردد نه معلوميري.  
(عزيز الفتاوى ټوك ١ مخ ١٧)

### د قبر بنكلول

**مسئله :-** ټيټيدل او پښي يا قبر بنكلول صحيح نه دى. دا چې ټيټيدل او سلام كول صحيح نه دى نو ټيټيدل او پښي بنكلول چې له سجدې سره ورته والى لري څنگه به صحيح وي. قبر بنكلول له دي امله هم حرام دى چې هلته له سجدې سره ورته والى دى اوله دي امله هم حرام دى چې پكښي د غير الله تعظيم دى. (عزيز الفتاوى ټوك ١ مخ ١٤)

### دمزار په اړه د عقيدې حكم

**پوښتنه :-** دا ولياء كراموپه نوم نياز او نذر وركول او مراد غوښتل جواز لري او كنه؟ او دهغوئ پر مزار گلان يا خادر غوړول صحيح دى كنه؟

**ځواب :-** اولياء كراموته نذر منل او د درناوي لپاره ئي په قبر څه شى غوړول حرام دي. او دا عقیده لرل چې د مزار زموږ مراد پوره كوي او د دنيا هر څه دده په تصرف كي دي دا شرك دى. چې  
(فتاوى محموديه ټوك ١ مخ ١٢٢ د مراقى مخ ٢٢٨ په حواله)

**مسئله :-** د سجدې يا كوم بل ځاى په هكله دا ويل چې دلته شهيد بابا دى هلته د درناوي لپاره څه غوړول يو مشركانه حركت دى، توبه ور څخه لازمه ده. (فتاوى محموديه ټوك ١ مخ ٢٣٢)



**مسئله :-** پر مزارونو باندې څاډر غوړول منع دی. دا ولېاؤله ارواحو څخه استمداد او مرسته غوښتل یعنې داسې عقیده لرل چې که په مصیبت اخته کیږو او دې بزرگانوته آواز وکړو او مرسته ځینې وغواړو هغه زموږ پریاد هر څای اوري او زموږ مرسته کوي، دا اسلام عقیده نه ده، یوه مشرکانه عقیده ده له دې سره ایمان سلامت پاته کیدل گرانه خبره ده. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۲۰۶ - احسن الفتاوی ټوک ۱ مخ ۳۶)

**مسئله :-** د مزار پر دروازه تیتیدل، سر ایښودل او د سجدي شکل اختیارول که د تعظیم په قصد وي حرام دی او که د عبادت په قصد وي نو شرک دی. قبریادروازه او دیوال ښکلول هم حرام دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۲۱)

**مسئله :-** مصنوعي قبر جوړول د کوم ولي د قبر نوم ورباندې ایښودل، خلک ورباندې خطا کول قطعاً ناجائز دی. خراغ پکښې بلول، سجده ورته کول منع او ناجائز دی. که رښتیا هم دیوه ولي قبر وي ددې افعالو ارتکاب ورسره ناجائز دی او د عبادت په نیت ورته سجده کول شرک دی. او که د تعظیم په نیت وي حرام او شرک ته ورته عمل دی. که د الله ﷻ لپاره نذرو کړي او خواړه شي د مزار فقیرانوته ورکړي، خوړل شي فقیرانوته جائز دی. که دا نذر د قبر د څښتن په نوم وي دا حرام دی او خوړل شي صحیح نه دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۵ مخ ۳۲۲)

**مسئله :-** ډیر حضرات، اولیاء حاجت روا، مشکل کشا گني. په دې نیت ورته فاتحه وائي څه شی ورته راوړي او وائي هغوی زموږ په کارو بار کې ترقي راوړی، په مال اولاد کې زیاتوالی کیږي، رزق زیاتېږي، دا اولاد عمره پریږي داسې عقیده درلودل شرک ده. له قرآن کریم څخه ئې ابطال ښکاره دی.



**مسئله :-** ځينې کسان پر قبرونو باندې څه شې رږدي داچې مقصد ورڅخه دا ولياؤ رضا مندي ده او هغوی حاجت رواگنې، دا عقیده درلودل شرک ده او دا ښودل شوي شي خوړل هم ناجائز دی.

**مسئله :-** همدا سي د عرس په مهال يابل وخت دا ولياؤ پر مزارونو څاډرونه اچوي دامکروه او اصراف ده. د عواموچې کومه عقیده ده هغه شرک ده. غضب لاداده چې نذر ورته مني. ځينې خلک له ليري ځايه ورته راځي د ماشومانو څلوښتې هلته کوي همدا نذر پوره کوي ځينې د ضرر د ليري کيدلو په هيله ورته راځي، ځينې ورته څراغونه بلوی، قبرونه جوړوي. خو په قرآن کریم کي په ښکاره توگه له دي عمل څخه د توبيي حکم شوی دی (اغلاط العوام مخ ۳۳)

### مزار ته تلل او هلته عقیقه کول

**پوښتنه :-** دلته مير مني وائي که مي زوی پيدا شود هغه د سروښتن به هغه خاص ځای خريپم او قرباني به هم هلته کوم. دا څنگه دی؟

**ځواب :-** دا د هندو او نور سم (رواج) دی چې مسلمانانو ته راغلی دی. داچې د عقيدې فساد پکښي دی نو يو اعتقادي بدعت دی. په ځينې ځايونو کي د کذب او شرک ځای ته رسېږي. لکه د ځينوچې دا عقیده وي چې د ماشوم راته فلاني بزرگ راځي. نو د هغه بزرگ په نوم نذر مني او د نذر د پوره کولو لپاره مزار ته ځي او د ماشوم وښتنان هلته اخلي (خريبي)، هلته قرباني کوي او نور د ږخرافات سرته رسوي. مسلمانان دي له داسي خرافاتو څخه ځانونه وساتي. (آپ کی مسائل توک ۴ مخ ۲۳۹)

**د باران نه کيدلو له امله د مرستي (چندي) وزه حلالول**



**مسئله :-** په داسې مهال چنده کول وزه اخستل او غوښي ئې صدقه کول واجب گڼل غلط دی. دامهال که هرڅه ورسره وي، له خپل وس سره سم له هغه څه یوازې د الله ﷻ لپاره څه ورکول غوره دی دوزي حلالول چې غوښه ئې صدقه کیږي غلطه خبره ده. په نافله صدقه کې غیر مسلم خلکو ته ورکړه صحیح ده. (فتاوی رحیمه ټوک ۲ مخ ۲۰۴)

**مسئله :-** د ا طریقې سمه نه ده چې د باران دنه کیدلو په وخت کې په کلیو کې له کورونو څخه وریځي یا نورڅه ټولوي بیایي پخوي، ماشومان رابولي، پرته له فرقې ئې شتمن او بي شتو خوري، په خپله ئې هم خوري. صدقه د غریبانو حق دی او د غریبانو حاجت په مخنی طریقې پوره کول دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۳۶۷)

### ایا په هر شي کې د الله ﷻ حلول دی ؟

**مسئله :-** د الله ﷻ په هکله د غیر مسلمو په خیر د عقیده درلودل چې په هر شي کې ئې حلول کړي، کفر دی همداسې د عقیده درلودل چې هغه په عرش یا کوم بل ځای دی داسې لکه پاچا چې په تخت د پاسه وي، د ا هم کفر دی. له دې دواړو عقیدو توبه کول او ځان ساتل لازم دی. خدای ﷻ په کوم ځای کې محدود نه دی هغه له مکان څخه منزه (پاک) دی اولور دی. په شرح عقائد مخ ۳۴ کې راځي چې البته پر عرش باندې د الله ﷻ خاص تسلط او استیلاء ده په کیفیت ئې الله ﷻ ښه پوهیږي او د علم په لحاظ هغه پر هر شي محیط دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۲۲ د عالمگیری او مدارک په حواله)

### د ځان ساتلو لپاره د کفر اقرار

**مسئله :-** که کوم مسلمان د کفارو په گیرور شي. پرته له دې چې درواغ ووایي بله چاره نه لري او وایي چې زه مسلمان نه یم خو کله چې د امن



ځای ته ورسیږي له ویل شویو درواغو څخه توبه وکړي، هغه خبره ئې همدا یوازې په ژبه کړي وي دا شخص گنهکار نه دی خوداسي ویل د ځانه د هلاکت په وخت کې ویل غوره دی. د عمار بن یاسر رضی الله عنه پیښه په حدیث شریف کې یاده شوي ده. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۴ مخ ۹۱ د قرآن کریم په حواله)

### د کفر له کلماتو سره د نکاح حکم

**مسئله :-** د کفر د کلمو په ویلو نکاح له منځه ځي یعنې په کومه خبره یا فعل چې د انسان ایمان ختمیږي په هغه وجه نکاح هم له مینځه ځي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۴ مخ ۷۹)

**مسئله :-** د ایمان د تجدید لپاره د توبې او استغفار له ویلو سره د نکاح د تجدید حکم هم شوی دی. د دوو شاهدانو په مخ کې دې له نوي مهر سره ایجاب او قبول وکړای شي، د نکاح خطبه او اعلان فرض نه دی، سنت دی د نکاح د تجدید لپاره عدت لازم نه دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۸ مخ ۱۱۰)

**مسئله :-** د شهادت کلمه دې په ژبه ووايي او په زړه کې دې تصدیق وکړي. په کوم شي چې د ایمان څخه خلاص شوی دی د هغه دې اقرار وکړي که له اسلام څخه وتلی او عیساییت ئې غوره کړی وي له هغه دې بیزاري او برئت وکړي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۲ مخ ۱۱۶)

**مسئله :-** ارتداد ستره گناه اولوی جرم دی خو چې مردود زړه د له اخلاصه توبه وکړي په اسلام کې داخلېږي مسلمانان دې هغه په خپلو کې شامل کړي. (کفایت المفتی ټوک ۱ مخ ۴۶)

### ایا د حدیث شریف منکرین مسلمان دي ؟

**مسئله :-** د اهل قرآن مدعیان چې له احادیثو څخه انکار کوي، مسخري کوي، په لمانځه پسې خندا کوي، له پنځه وخته لمانځو نو څخه



انکار کوي. داخلک له اسلام څخه خارج دي. دهغوئ د جنازي لمونځ کول د مسلمانانو په هديره کي ئي پټول له هغه سره بنادي کول او نور تعلقات صحيح نه دي. (فتاوی رحیمیه ټوک ۱ مخ ۲)

**مسئله :-** څوک ې دخداي ﷺ له وجود (شته والي) څخه انکار کوي دا شخص بد عقیده، ملحد او بی دین دی. په هغه توبه، تجدید ایمان او دنکاح تجدید لازم دی. (فتاوی رحیمیه ټوک ۱ مخ ۱۳)

### ایا د استاد توهین کفر دی؟

**مسئله :-** د مور او پلار یا استاد توهین پرته له شرعي وجې گناه ده. کفر نه ده. نه ورڅخه ایمان ځي او نه ئي نکاح ختمیږي. څوکه څوک قطعي حرام حلال وگڼي دا کفر دی، ایمان ورڅخه ځي او نکاح ئي ختمیږي. (محمودیه ټوک ۱ مخ ۲۱)

**مسئله :-** داسي ویل چې (الله ﷻ ډیر بي انصافه دی چاته اولاد ورکوي او چاته ئي نه ورکوي) دا کفر ده. نعوذ بالله منه، استغفر الله. ویونکي ته ضروري ده چې توبه او استغفار ووايي د ایمان تجدید وکړي او نکاح هم بیا وتړي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۲ مخ ۷۲)

### په گناهونو باندې ویاړ (فخر) کول

**پوښتنه :-** که څوک په ښکاره گناهونو اخته وي او داهم وائي چې زه په خپله گناه فخر کوم د دې شخص حکم څه دی؟

**ځواب :-** د شریعت په مخالفت او د الله ﷻ په نافرمانی ویاړ کول له شېهي پرته کفر دی. نو همداسي شخص د اسلام له دائري څخه وتلی او مرتد دی. پر هغه باندې د ایمان او نکاح تجدید لازم دی. دوخت پر حاکم باندې فرض دی چې هغه ته د ایمان او نکاح د تجدید تلقین



و کړي. که خدای مکره توبه ئي ونه کړه نو دهغه دمړ کولو حکم دي ورکړي. دا چې په مسخره سره د کفر کلمه څوک ووايي او په ښکاره گناه کوونکي مرتد دا وواجب القتل دی نو په گناه باندي د فخر کوونکي په کفر کي څه شک دی؟ (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۴)

### بتانوته سجده کول

**پوښتنه :-** که د چامیر من مندر ته لاره شي، بت ته لاسونه ځور او سجده وکړي، نذر ورکړي او مراد ځيني وغواړي آیا هغه مسلمان په پاته کیدلای شي؟

**ځواب :-** د امیر من بت ته د سجدې کولو له امله کافره ده.

(امداد المفتین توک ۸ مخ ۳)

**مسئله :-** غیر الله ته که سجده د عبادت په نیت وشي نو هغه څنگه کفر او ارتداد دی. خو که د معمول تعظیم په قصد وي کفر خونه دی اما ستره گناه او شرک ته نژدې ده. (امداد المفتین توک ۸ مخ ۱۷)

### د غیر مسلم کف او چف کول

**مسئله :-** له غیر مسلم څخه یو ډول دا علاج او درملنه کول دی چې هغه د معالجي دفن ماهر وی لکه ډاکټر، حکیم او نور چې یوازي له فن څخه ئي گټه اخستل کیږي. لکه کوم وکیل چې له غیر مسلم څخه په دعوی کی پیروي کوي. په دي کي کوم شرعي مشکل نشته. د علاج او معالجي بل صورت دادی چې هغه د اهرسي دربار مقبول و بولي او د ابا و رور باندي ولري چې کوم الفاظ دهغه له ژبي راوړي هغه بابرکت او مقبول دی. که هغه دم وکړي الله ﷻ به مرض ختم کړي. په دي صورت کي له غیر مسلم (کافر) څخه دم کول دا معنی لري چې



شايد هغه د الله ﷻ په دربار کي منلی دی حال دا چې هغه د کفر له امله د دې مستحق نه دی و په دې سره عقائد خرابيږي (فتاوی محمودیه ټوک ۱۴ مخ ۲۳)

### په مشرکانه منتر علاج کول

**پوښتنه :-** یو شخص منتر وائي، هغه له غیر الله څخه مرسته غواړي. هېڅ د الله ﷻ نوم نه اخلي دهغه دم شرعاً جواز لري؟

**ځواب :-** له داسي شخص څخه دم او کف کول جائز نه دی. هغه دیوي (دیوتا) شافی او متصرف گڼي. او دادم کوونکی دیوتا مقرب بولي، داسي عقیده د اسلام خلاف او کفر ده له هغه څخه دم اخستل دهغه د عقیدې تصدیق کول او دهغه اعزاز دی. شافی مطلق، حاجت روا او متصرف یوازي د الله ﷻ پاک ذات دی له هغه څخه بغاوت په ژوند کي هم وبال او په مړینه هم عذاب دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۰ مخ ۱۱۵)

**مسئله :-** په کفریه الفاظو دم دعا کول په هېڅ ډول صحیح نه ده او هغه کفریه الفاظ حق او صحیح گڼل کفر دی او ورباندې له میرمنې سره ئي نکاح ختمیږي. که په داسي کفریه الفاظو دم تعویذ کوي. تر توبه وروسته دي دایمان او نکاح تجدید وکړي. (نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۵۱)

### درود تاج ویل څنگه دی

**پوښتنه :-** د درود تاج ویل څنگه او حکم ئي څه دی؟ په دې درود کي رسول الله ﷺ دافع البلاء، والوباء، والقحط، والمرض، والالم بلل شوی دی.

**ځواب :-** د درود تاج الفاظ د قرآن او حدیث نه دی. له صحابه، تابعینو او نورو نیکانو ئي د لوستلو اثبات نشته، دا درود تاج په سلگونو کلونه وروسته ترتیب شوی دی. د دې درود الفاظ له هغه



د روډ سره چې رسول الله ﷺ صحابه و و ته وړېښودلی دی (لکه د ابراهيم  
عليه السلام دروډيانور) برابري کولای نه شي. هغه الفاظ چې رسول الله  
ويلی دی او هغه الفاظ چې کوم امتي ايجاد کړي دی په برکت د ځمکي  
او اسمان په څير فرق لري.

لنډه دا تر ممکن حده دی هغه دروډ وويل شي چې په حديث کي ثابت  
دی. دهغه دروډ چې الفاظ ئي په حديث کي ثابت نه دی، هغه دي  
مسنون نه گڼل کيږي. دهمدي يادوشويو الفاظو ويل د علماؤ له  
خوا جائز نه دی گڼل شوی. ځکه د مشکلاتو حل کوونکی يوازي  
قدوس ذات دی. په مخلوق کي څوک دافع البلاء يا بل څه منل د اهل  
سنت د عقيدې خلاف دی. (فتاوی رحيمه ټوک ۲ مخ ۲۹۸ د ترمذی شريف په حواله  
ټوک ۲ مخ ۱۷ و فتاوی رشيديه مخ ۱۲۲)

**مسئله :-** د دروډ تاج کوم فضائل چې په ناپوهانو کي مشهور دی. هغه  
کوم اصل او اساس نه لري. په حديث شريف کي ثابت نه دی.  
د فضائلو او د ثواب اندازه معلومول د رسول الله ﷺ له بيان څخه پرته  
محال دی. دا دروډ په سلگونو کلونه وروسته ايجاد شوی دی. د دې  
فضيلت او د ثواب اندازه چا او کله ويلي ده؟

په حديث شريف کي چې کوم د دروډ الفاظ ثابت دي هغه پريښودل  
او غير مسنون الفاظو ته غټ، غټ ثوابونه قائلیدل او ورباندې عقیده  
درلودل او وظيفه ئي ضروري بلل بدعت دی، په دې کي د دافع البلاء  
الفاظو په فرق عوام نه پوهيږي نو دهغه دويلو حکم ورکول هغه په  
شرک کي له اخته کولو سره برابردی. (فتاوی رحيمه ټوک ۲ مخ ۳۰۱ د مجمع البحار  
ټوک ۲ مخ ۲۲۴ و فتاوی محموديه ټوک ۱ مخ ۲۲۲ په حواله )



**خلاصه:** د درود تاج په هکله دا خبره په یاد ولرئ: داله حدیث شریف څخه ثابت نه دی او نه ئي لوستل له صحابه و څخه نقل شوی دی. دا وروسته ایجاد شوی دی. کوم الفاظ چې پکښې موجود دي د شرک بوی تري پورته کيږي نو احتراز ورڅخه کول خیر دی. پر رسول الله ﷺ د درود اهتمام خور مبارک اهتمام دی خود دي اهتمام مهال په مهال دی په ژبه هغه درود وایاست په صحیح حدیث شریف او سنت کی ثابت دی. د نوروله لوري تصنیف شوی درود که څه هم ډیر کشش لري خو هغه سعادت او برکت پکښې نشته کوم چې در رسول الله ﷺ په تعلیم او د صحابه کرامو په عمل کي دي. (محمد رفعت قاسمی)

**مسئله:** - در رسول الله ﷺ له نوم سره د سیدنا لفظ ویل بدعت نه دی داله حدیث شریف څخه ثابت دی. (فتاوی رحیمه توک ۳ مخ ۳۰۲)

### وسيله او دعا

**پوښتنه:** - توسل بالانبياء والاولياء جائز دی او کنه؟

**جواب:** - توسل که هغه په ژوند ووي که په مړه شويو، په اشخاصو ووي او که په اعمالو، په خپل عمل وي او که د بل په هر حال د دي حقیقت او د ټولو صورتونو مرجع د الله ﷻ په رحمت ده. داسي چې د فلاني مقبول بنده چې ورباندي رحمت شوی دی په هغه توسل کيږي. داسي توسل بالرحمة جواز څه چې ارجی للقبول دی او کومه شبه پکښې نشته او دا ټول صورتونه په توسل کي شامل دي نو د توسل د اصولو نه جائز دی. حقیقت يې دا دی چې یا الله! ستا په هغه رحمت چې مونږ ته دي دهغه او هغه نیک عمل توفیق را کړی، زه په هغه رحمت توسل سره دعا کوم.



د توسل د حقيقت په پوهيدلو بيا دهغه د فضيلت په هکله کوم دليل ته ضرورت نشته. (احسن الفتاوى ټوک ۱ مخ ۳۳۲)

**مسئله :-** د وسيلي د پوره تفصيل لپاره وگورئ (اختلاف امت اور صراط مستقيم).

اشخاص مخا طب کول (که هغه مړه وي يا ژوندي) او ورڅخه غوښتنه کول شرک دی خوله الله ﷻ څخه غوښتل او دا ويل چې: يا الله! ستاد نيکواو مقبول بڼه گانو په طفيل زما د امراد پوره کړي، شرک نه دی. ځکه هغه شخص د شفيع په صفت ياد يږي او داني مقصود دی. (آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۳۱ او د عبدالحی فتاوى مخ ۲۴۹ او ۲۹۵)

### د وسيلي ډولونه او دهغوی حکم

**مسئله :-** خلک دوه ډوله توسل کوي: يو دا چې وائي ای فلانی پيره صاحبه! ته له الله ﷻ څخه زما مراد پوره کړه يا خپل پير يا نور مرستي ته راغواړي، له هغوی څخه خپل مراد غواړي يا هغه دخداى ﷻ په کارونو کي داخل گڼي. داسي چې، يالوی پير صاحب «المدد» وائي. ياد کوم مزار اهل ته وائي چې زما داکار جوړ کړه يا نور.... داسي توسل ناجائز بلکه شرک دی. ځکه هم استمداد دی خو عوام ئي وسيله بولي او پکښي اخته وي.

دوهم ډول توسل دادی چې وائي: يا الله ﷻ! زه د فلاني بنده په برکت او وسيله داد عاکوم چې دهغه دمقبوليت او محبت په طفيل زما د عاقبوله کړه دادوسيلي توسل جائز دی او په جواز کي ئي ډير دلائل شته. مثلاً: په خپله رسول الله ﷺ په تير شويو انبياؤ توسل کړی دی. (نظام الفتاوى ټوک ۱ مخ ۷۰ او جمع افوائد مخ ۲۲۴)



### دنبی یا ولي په طفیل دعا کول

**مسئله :-** هو! که یوازې الله ﷻ ته دعا کوي له ولي یا نبی څخه غوښتنه نه کوي، هغه یوازې وسیله گرزوي. مثلاً څوک وائي یا الله ﷻ! فلاني نبی یا ولي ستا مقبول بنده دی. دهغه په وسیله زما دعا قبوله لره دا جائز ده. (نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۷۲ د شامی توک ۲ په حواله)

### در رسول الله ﷺ په وسیله دعا کول

**پوښتنه :-** یو څوک در رسول الله ﷺ په طفیل له دعا کولو سره اتفاق نه لري، هغه وائي: څه چې غواړي هغه له الله ﷻ څخه غواړه پرته له وسیلې کارونه کیږي گواکي د وسیلې په طلب کي مو نږدې شرک کړه وړه کوو.

**ځواب :-** که څوک پرته له وسیلې څخه دعا کوي د اهم صحیح ده او که څوک له الله ﷻ څخه داسې غوښتنه کوي چې یا الله ﷻ! زما د حاجت در رسول الله ﷺ په طفیل پوره کړه د اهم صحیح ده. د شرک بلل غلط دی همداسې رسول الله ﷺ تعلیم ورکړی دی.

(فتاوی محمودیه توک ۱۷ مخ ۱۴۹۹ او ترمذی شریف توک ۱ مخ ۹۹ او مشکوٰۃ مخ ۱۹۶)

### ۳ علم الاعداد معلومول

**مسئله :-** د دې علومو په هکله د څو خبرو پوهیدل ضروري دی:

(۱): دراتلونکو پېښو (حادثو) په پوهیدلو چې څومره طریقې دي هغه له انبیاء و پرته چې ورته وحی شوي وي، نوري قطعي او یقیني نه دي. هغه ډیر پر حساب او تجربه بناء دي، تجربه او حساب کله صحیح وي او کله غلط نو په دې علومو یقیني وړاندوینه کول ممکن نه ده چې لازماً به صحیح وي بلکه کله به صحیح وي او کله به غلط.



(۲): غير يقيني شي يقيني او قطعي بلل په عقیده او عمل کي دفساد سبب گرزي نوځکه ددي علومو په پايلو سل په سلو کي يقين کول ممنوع دی، چې اکثر عوام هغه يقيني گڼي.

(۳): دراتلونکي په هکله وړاندوينه پر دوه ډوله ده. ځيني داسي دی چې انسان دهغه تدارک کولای شي او ځيني داسي دي چې دهغوئ تدارک ممکن نه دی.

ددي علومو په ذريعه چې کومي وړاندويني کيږي په هغوئ کي پرته له تشويش څخه بله گټه نه لري. (ځيني کسان له دي څخه په ناهلي کي پاته کيږي غلط اقدامات کوي) دا علوم دغير محموده علومو په شمار کي دي.

(۴): ددي علومو خاصيت دادي کوم خلک چې پکښي اشتغال لري که هغه دتعليم او تعليم لپاره وي او که دگټي په لحاظ وي. له الله ﷻ سره تعلق نه ساتي. همد اوجه ده چې انبياؤ عليهم السلام په تيره رسول الله ﷺ په دي علومو کي دنه اشتغال هدايت کړی دی بلکه دهغوئ اشتغال ئي ناخوښه گڼلی دی. دانبياؤ ځای ناستو هم په دي علومو کي اشتغال خوښ کړی نه دی. نو دا علوم که دخپل ذات په لحاظ مباح دی ددي عوارضو له امله دا احتراز وړ دی.

(آپ کي مسائل نوک ۸ مخ ۲۲۷)

### پر علم الاعداد باندې يقين کول

پوښتنه :- داچې لاس گوري د قسمت معلومولو لپاره چې څه ليکلي وي، زه په هغه ډاډه يم خود علم الاعداد او نجوم ترمنځ ستر توپير دی. په دي کي داسي کيږي چې د شخص دنوم دا بجد په حساب يو عدد راغوره کوي بيا دهغه په معلومولو د علم الاعداد ما هر د هغه له



ښو او بدو څخه خبر وي. که دا يوازي علم و گڼل شي، که غلطې خبرې پکښې ليکلي وي، په هغو يقين ونه شي آيا بيا هم گناه ده؟

**ځواب :-** په علم نجوم او علم الاعداد کې دمقصد او پايلې په هکله کوم توپير نشته، هلته دستور و په حرکت او دهغوئ په اوضاع (اجتماع او افتراق) د قسمت په هکله استدلال کوي او دلته د جمل په حساب اعداد را باسي او ورباندې په قسمت استدلال کوي، څو اکې په علم نجوم کې په انساني قسمت ستوري اغيزمن گڼي او په علم الاعداد کې دنوم د عددونو په تاثير عقیده او باور لري. لومړی خود اشيان حقيقي موثر گڼل کفر دی. بيا په اټکل سره اموريقيني گڼل غلطه خبره ده نو يقين ورباندې لرل گناه ده. که فرضاً په دې کې د اعتقاد د خرابې فکر نه وي او نه مسلمان ته زيان پکښې وي، نه دا يقيني و گڼل شي او دا ووايي چې د دې ښودل گناه نه ده نوله دې شرائطو سره سره دا يو عبث فعل گڼلو کې ئې کومه شبه نشته. که دې شيانوته توجه کيږي د دين او دنيا ضروري امورو ته توجه بيا نه کيږي.

(آپ کې مسائل توک ۱ مخ ۳۷۱)

### د راتلونکي د معلومولو لپاره لاس کتل

**پوښتنه :-** آيا د راتلونکي د معلومات لپاره د دې فن ماهر ته د لاس کتل جائز دی؟ که د دې فن د ماهر په خبرو يقين ونه شي او د شوق لپاره وکتل شي بيا ئې حکم څه دی؟

**ځواب :-** جواز نه لري. د دې عقیده لا وړاندې خرابيږي عقیده صحيح کول او توبه کول ورته لازم دی که ئې لا وړاندې عقیده خرابه نه وي او يوازي د تجربې لپاره ئې گوري د ښه هم قطعاً اجازه نشته ځکه دلته



هم د عقيدې د خرابي ويره ده او د فاسد العقیده خلکو د عقيدې د فساد تائيد ورباندې کيږي. (فتاویٰ محموديه ټوک ١٨ مخ ٧٧)

### په ستوري اعتقاد د لودل کفر دی

**پوښتنه :-** چا د خپلي لور نکاح له يوه عزيز سره وکړه، خو ورځي وروسته هغه ورته جواب راوړ ستاوو چې ماته د علم الاعداد او نجوم له حساب څخه ښکاره شوه چې د ماشومانو په هکله د ستورو پته نه لگيږي په شريعت کې دا فعل تر کومه حده صحيح دی؟

**جواب :-** په نجوم (ستورو) اعتقاد کفر دی.

**مسئله :-** په نجومې باندې لاس د کتلو شوق ډير غلط کار دی او يو ډېر مقصده کار هم دی او گناه ئې هم ډيره ده څوک چې د لاس کتلو په جنجال کې راگيروي هغه تل پریشانته (خفه) وي.

**مسئله :-** د اسلام له نظره لاس کتل او په هغو شيانو اعتماد کول جواز نه لري.

**مسئله :-** د قرآن او حديث له نظره د لاس په کتلو يقين کول صحيح نه دی

**مسئله :-** څوک چې لاس گوري بيا د رڅخه خبرې کوي هغه ته ور تلل گناه ده يقين ورباندې کول کفر دی. د صحيح مسلم د يوه حديث په روايت کې راځي چې رسول الله ﷺ وفرمائل: (څوک چې کاهن، نجومې يا قيافه پيژندونکی ته ورځي او کومه خبره ورڅخه معلومه کړي تر څلوېښتو ورځو پورې ئې لمونځ نه قبلوي) په مسند احمد او ابوداؤد کې حديث شريف راځي چې رسول الله ﷺ د ديو کسانو په هکله فرمائي چې هغوي پر محمد رسول الله رانازل



شوي دين څخه وتلي دي يو پکښي هغه څوک دی چې کاهن ته ورځي او د هغه د خبري تصديق کوي.

(آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۳۷۳ د مسلم ټوک ۲ مخ ۲۳۳، بهستي زيور ټوک ۷ مخ ۳۹، بخاري شريف ټوک ۲ مخ ۹۷ باب الطلاق او ترمذی ټوک ۱ مخ ۳۹۱ په حواله)

**مسئله :-** دخپل قسمت حال معلومول يا هغه حالات چې په اخبارونو کي ليکلي چې دفلاني فلاني مياشتي له زېږيدلو کسانو سره به داسي او داسي وشي يا دا چې دفلاني تاريخ د زېږيدونکو کسان برج هغه دی دا ټول گناه دی. ځکه د اسلام له نظره نه چاته د چاد قسمت صحيح حال شته او نه په برجونو او ستورو کي ذاتي اثر شته په دی خبرو يقين کول گناه ده. داسي کسان تل پرېشانه وي او توهم پرست تري جوړېږي.

**مسئله :-** دستور و علم يقيني نه ده او ستوري په خپله هم مؤثر نه دي ځکه ورباندي د يقين کولو څخه ممانعت شوی دی.

(آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۳۷۳ امداد الاحکام)

**مسئله :-** په فال او نجوم باندي اعتقاد لرل جائزه دی يوازي په خداي جلّ اعتقاد لرل ضروري دی د اشيان صحيح گڼل او ورباندي باور درلودل شرک دی په صحيح گڼلوئي د ايمان خطر ده او فال کتل هم منع دی (نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۸۲)

### د جنټري وړاندوينه

**پوښتنه :-** په جنټري کي وړاندويني ليکلي وي هغه کتل او ورباندي عقیده درلودل څنگه دی؟

**ځواب :-** په دي کي ځيني شيان په حساب پوري اړه لري (شرعي نه دی) لکه دريل گاهي وخت معلوميدل چې فلانی گاهي به فلانی



ستېشن ته په دومره بجور سپړي ځيني شيان هسي دعوا مود مايل  
کولو لپاره وي... خو په شرعي لحاظ په دې اعتماد کيدلای نه شي. نه  
دې ددې مقصد لپاره گوري. (فتاوی محمودیه ټوک ١٥ مخ ١١٣)

### زمانې ته بدويل

**مسئله :-** د جاهليت په زمانه کې دخلکو د اعمومي عادت ووجې کله به  
ورته کوم تکليف ورسيدی يا به په کوم آفت او مصيبت کې اخته شول  
زمانې ته به ئې بد، رد ويل (لکه نن چې هم د ځيني ناپوهانو عادت دی)  
رسول الله ﷺ خلکو له دې کار څخه منع کول ځکه زمانه په خپل ذات  
کې څه شی نه ده. د زمانې بدلون ټول د الله ﷻ په قدرت کې دی کوم  
ښه والی، بد والی، مصيبت يا راحت چې زمانې ته منسوب کوي په  
اصل کې هغه د خداي ﷻ له لوري دی او هغه ذات فاعل حقيقي دی  
نو که زمانې ته بدويل کيږي هغه خداي ﷻ ته بدويل دی. او د اکفر په  
مکلمات دې ځان ساتل ورڅخه لازم دی.

### کونگ (بوم) منحوس (سپړه) گڼل

**مسئله :-** ځيني کسان کونگ منحوس گڼي د هغه په هکله وائي چې  
هغه پر هر ځای کښيني هغه خرابيږي نو ځکه هغه منحوس دی  
خود ا بالکل غلطه خبره ده. نه کونگ منحوس دی او نه د هغه په رغ  
کوم ځای وړانيزي. دا يادولړی چې هغه نعري وهي الله ﷻ يادوي  
آيا د الله ﷻ په ياد کې نحوست دی لا حول ولا قوة الا بالله.

هو! دا خبره شته چې کونگ يو داسې ځای کښيني چې هغه گوښه وي  
نو هغه په وړانيزو کې کښيني، داسې نه ده چې هغه کښيني نو ځای  
وړانيزي هغه په وړان شوي ځای کې کښيني. ځايونه



زمونږ د گناهونو له امله په وړانو ځايونو بدل شوي وي او د اوراني  
زمونږ گناه ده نه د کونگ. نومونږ گناه کار يونه دا چې کونگ منحوس  
دی. د اباور کول چې په ځينو شيانو کې نحوست دی دا غلطه ده  
(اغلاط العوام مخ ۳۰)

**مسئله :-** که په کوم کور کونگ کښيني يا څوک کونگ وويني  
بيا ورباندې مصيبت راشي او بيا هغه د کونگ له راتلو څخه وگڼي  
د اهسي توهم پرستي ده.

په اسلام کې د نحوست تصور نشته خو کونگ (بوم) وړانيو ته ورځي.  
دا چې کوم څوک يا قوم د هغه مستحق وي ځايونه ئي وړان شي  
او کونگ هلته کښيني خود هغه نعري د مصيبت سبب نه دي بلکه  
د انسان بد عملي دورانې او د کونگ د راتلو سبب دی.  
(آپ کې مسائل توک ۱ مخ ۲۵۸)

### خاروي (حيوانات) منحوس گڼل

**مسئله :-** ځيني خلک آسونه او نور څه منحوس گڼي په دې کښ هم کوم  
اصل نشته يعني دا کوم شرعي شی نه دی ټول واهيات  
دي، د خلکو خپل عيونه په نورو کې په نظر ورځي. مصيبت ورته  
د خپلو گناهونو له بدوالي ورته راځي خو نور وته ئي منحوس وائي هغه  
آس داسي منحوس دی، هغه غويي او بل څه منحوس دی يا وائي هغه  
خاروي هغه مهال نعري وهلي نو د اکارونه وشو يا وائي د هغه نعري  
څخه و بيا ناروغي يا نور څه راغلل (يا پشي ورته په لاره کې تيره)  
دا ټول بده عقیده او بد شا گوم دی.

**مسئله :-** ځيني ميرمني وني منحوسي (بد شگون، بد شا گومي) گڼي  
د اهم وړانه عقیده ده. (اغلاط العوام مخ ۳۱)



**مسئله :-** مشهوره ده که مالګه په ځمکه توي شي ياپه ځمکه گرمي او به تويي کړي د قيامت په ورځ ځمکه ورڅخه بدل اخلي. د ابي اصله خبره ده کوم شرعي حيثيت نه لري. (اغلاط العوام مخ ٤٨)

### د گوتوتکېان ايستل منحوس بلل

**مسئله :-** اسلام نحوست (بدشگونې، بدفالي، بدشاګومي) ته قائل نه دی. خو په لمانځه کې د گوتوتکېان ايستل مکروه دی اوله لمانځه بهر هم د گوتوتکېان ايستل مناسب نه دی يو عبث کار دی. (آپ کې مسائل توک ٨ مخ ١٣٤)

### د زيان رسيدلوپه وخت کې څوک منحوس ګڼل

**مسئله :-** کله چې چاته کوم زيان ورسېږي ياپه کوم مقصود او موخې کې ناکام شي نو وائي (نن سهار مي د چاد کور يو غړی (نفر) ويني آيا د کور غړی دومره بد او منحوس وي چې يوازې په ليدلو وائي ټوله ورځ بده تيرېږي؟ په اسلام کې د نحوست او بدفالي تصور نشته د ايوازي توهم پرستي ده. (آپ کې مسائل توک ١ مخ ٢٧٥)

### ايا په پرده کې نغبتی ماشوم نیکمرغه دی؟

**پوښتنه :-** ځيني ماشومان د زيريدلو په وخت کې په يوه پرده کې نغبتی وي، ځيني خلک دا وائي چې دا پرده ښه يي چې دا ماشوم خورا نیکمرغه دی آيا د صحيح ده؟

**ځواب :-** دا پرده عموماً څښېږي دهغي ساتل ياپه دهغي کې د ماشوم د نیکمرغي خبره په قرآن او حديث کې نشته. (آپ کې مسائل توک ٨ مخ ١٤)

### کوم ځای منحوس ګڼل



**پوښتنه :-** آيا د ځيني ځايونو باندې د نحو ست باورد لرودل صحيح ده او که څنگه ؟

**ځواب :-** د نحو ست عقیده درلودل خو جائز نه ده خودا عقیده صحيح ده چې د دې ځای آب او هوښه نه ده. او ورڅخه داسي ځای ته چې هوښي ښه وي تلل جواز لري. (امداد الاحکام ټوک ١ مخ ١٣٩ ومظا هر حق)

### د نظر کیدلو حقیقت

**پوښتنه :-** له مشرانو څخه اوریدل کیږي چې فلانی شخص نظر شوی دی نویي گټه ورته کمه شوي ده یا یې خدمت ختم شوی دی یا نور څه وایي. که مهرباني وکړئ او د نظر کیدلو حقیقت راته وښیاست ؟

**ځواب :-** په صحيح البخاري كتاب الطب باب العين كي حديث شريف راځي (العين حق) يعني نظر کيدل حق دی حافظ ابن حجر رحمه الله عليه په فتح الباری ټوک ١٠ مخ ٢٠٤ کي، په دي هکله د بزار له مسند څخه د جابر رضي الله عنه روايت رانقل کړی دی چې رسول الله ﷺ فرمایلي دي: (تر قضا او قدر وروسته ډیر کسان له نظر کیدلو مړه کیږي.) له دي څخه ښکاري چې له نظر لگیدلو څخه کله خلک ناروغان کیږي او په ځيني صورتونو کي د اناروغي انسان مړيني ته رسوي. نور زیانونه په دي قیاس کیدلای شي. په حدیث شریف کي دي: (څوک چې یوشی وويني په سترگو ورته خوږ ولگيږي که ماشاء الله لاحول ولا قوة الا بالله) ووائی هغه نه نظر کیږي. (آب کي مسائل ټوک ١ مخ ٣٧٨)

**مسئله :-** د زیریدلو په وخت کی میندی د خپلو ماشومانو په غاړو یا لاسونو توري تموتي دي لپاره تړي چې نظر نه شي یا یې په



سینه یا سرد تور رنگ نښانونه وکړي دایوازې دتوهم خبره ده په شریعت کې کوم اصل نه لري (آپ کې مسائل توک ۱ مخ ۲۷۲)

**مسئله :-** که ټکي لگول دا اعتقاد خرابي نه وي، مقصد پکښې دا وي چې ماشومان بد شکله کړي توري ټاپي ورباندې لگوي ترڅو نظرنه شي. دا جواز لري. (آپ کې مسائل توک ۸ مخ ۱۲۵)

**مسئله :-** نظر کیدل حق دی له هغې څخه ځان ساتل جائز دی خو چې د ځان ساتلو طریقه د شریعت مخالف نه وي. (آپ کې مسائل توک ۸ مخ ۴۵۳)

### د بد نظر لپاره مرچ سوزول

**پوښتنه :-** که په ماشوم یا څاروي بد نظر ولگيږي میرمنې او وه داني مرچ یاد رخت او وه ټوټې ماشوم یا څاروي ته تراشاري کولو وروسته اور ته اچوي، دا طریقه جواز لري؟

**ځواب :-** د بد نظر دليري کولو لپاره په مرچ یا بل شي څه ویل او اور ته اچول صحیح دی خو چې د شریعت خلاف څه شی ورباندې ونه ویل شي مثلاً د دیب یا دیوتا یا بل څه نوم ورباندې نه واخیستل شي یا له شیطان څخه مرسته ونه غوښتله شي. (فتاوی محمودیه توک ۱۵ مخ ۳۵)

### د بد نظر او عصري ساینس

له ام سلمې رضی الله تعالی عنها څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ یو ماشوم ولید په رنگ کې ټي سفعه (زیر والی) وور رسول الله ﷺ وویل چې دا به دم کرم ځکه ورباندې نظر لگیدلی دی. (بخاری او مسلم)

په حدیث شریف کې رسول الله ﷺ فرمایي: (العین حق) یعني بد نظر حق دی. (رهبر زندگي)



له ابو سعيد خدری رضی اللہ عنہ څخه روایت شوی دی چې رسول الله ﷺ د جنیاتو (پیریانو) له شر او د انسانانو له بدنظر څخه پناه غوښتي ده کله چې معوذتین نازل شول رسول الله ﷺ نور څه ترک کړل همدا به یې لوستل (ترمذی، ابن ماجه)

بد نظر او دهغه کار په واقعہ کی شته حق تعالی ﷻ په ځیني سترگو کی داسي اغیزا ښی دی چې که څه شي ته وگوري هغه ته زیان رسولای شي. د رسول الله ﷺ ارشاد دی: که کوم شی له قضاء او قدر څخه وړاندې والی کولای هغه به نظر وای ځینی خلک لیدل شوي دي چې یوازي په یو ځل کتلوسره انسان، خاوري روح والا (ژوندي) شيان تباہ کوي. په دي ترڅ کې د قرآن کریم تلاوت ښه دی. آیا ساینس بدنظر ته قائل دی؟

### د پیراسائیکالو جست تحقيق

د غیر مرئي (مخفی او پټ) علومو د تحقیق نو پیراسائیکالو جست دی د دي فن د ماهرینو له تحقیق سره سم. دهر انسان له سترگو څخه غیر مرئي امواج (چارچونه یا برقی امواج) راوړي دا چارچونه د پوست د مساماتوله لاري بدن ته ننوړي د جسم د ودانولو یا وړانولو سبب گرزي که همدا موجونه یا چارچونه مثبت وي له هغوی څخه انسان ته گټه رسیږي او که منفي وي نو ورته زیان رسوي. نو د بدنظره خلکو له سترگو څخه همدا منفي چارچونه راوړي او د ومره ځواک پکښي وي چې د جسم نظام وړان و یچارگرزي.

چایوي ښکلي څهري ته وکتل او په همدې غیر مرئي شعاع ټي دهغه شخص څهره (شکل) توره کړه، دا شعاع په وینه کی توروالی زیاتوي



اود شهري رنگ تورگرزي. لنډه داچې در رسول الله ﷺ دا ارشاد حق دی چې (العين حق) دبد نظر رد قرآن دی اود منفي اغيزضدي معوذتين (سورة فلق او ناس) دي. (سنت نبوي اوجديد ساينس مخ ۲۲۷)

### دوباء سيمه پريښودل

پوښتنه (۱): چيري چې ناروغي خپره وي آيا له هغه ځای څخه تلل جائز دی.

(۲): مثلاً کوم ښار ته څوک لاړ شي هلته و بيا خپره شوه، هغه شخص له کار څخه فارغ شو آيا بيرته کور ته راتلای شي. يا هلته دوباء تر ختم پوري اوسيدل ضروري دی.

(۳): دغه ځای هستوگن بل ځای ته تللای شي؟

(۴): دآب او هوا بدلون لپاره دوباء ځايونه پريښودل او ځنگل ته تلل څنگه دی؟

جواب (۱): که چيري و بيا ياد طاعون ناروغي خپره شوي وه په دی عقیده چې په تيښته به له دي ناروغي او مړينی څخه خوندي شي، تلل ورڅخه ناجائز دی او گناه ده، مړينه دخداي ﷻ په حکم کي ده که ئي وخت راشي، نونه گرزي د جاهليت په زمانه کی دا عقیده وه چې له کوم ناروغ سره څوک کښيني يا ورسره ډوډی خوري هغه بيماري ورته رسېږي. رسول الله ﷺ وفرمائل: (لاعدوی) يعني پرته دخداي ﷻ له حکم څخه بيماري بل ته نه ورځي.

يو ځل رسول الله ﷺ يو د جذام ناروغ تر لاس وینود خپل خوراک په لوبښي ئي ورسره گډ کړ. مطلب دا چې دخداي ﷻ د حکم او الهی تقدیر څخه پرته هيڅ کيدلای نه شي. خود عقيدې د خوندي



ساتلو لپاره شريعت تعليم ورکړی چې وبایي سيموته پرته له ضرورت څخه مه ځي او مه له هغه څخه تېښته کوي. ځکه که هلته ورشي نو ضعيف العقیده خلک که ناروغ شي وائي دلته په راتلو مريض شوم خو تېښته کوونکي وائي په راتلو له مرض څخه خوندي شوم کنه ورباندي اخته کيدم. تېښته کوونکي نور هم پريشانه کوي او دهغوئ د کم همتي سبب گرزي. د همدې حکمتونو او مصلحتونو لپاره رسول الله ﷺ هدايت کوي (چيري چې وباء خپره شوي وي هلته مه ځي او که هلته ياست د تېښتي په نيت ورڅخه مه ځي.)

(بخاري شريف ټوک ٢ مخ ٨٥٣) مسلم ټوک ٢ مخ ٢٩

په شريعت کي دليري او سيد لو عقیده يوازي د عقيدې او ايمان د ساتلو لپاره دی. په دې خاطر نه ده چې له مرض څخه خوندي شي او د احکمو نه هم وجوبي نه دي. په حديث شريف کي راځي: (فراراً منه) يعني له وباء څخه د تېښتي په نيت مه ځي. د دې تور په تشرېح کي ليکي: که پرته له تېښتي د بل غرض لپاره له هغه ځای څخه لاړ شي کومه خبره نشته. خو شرط پکښي دادی چې عقیده ئي کلکه وي. په فتح الباري او درمختار مع شامي ټوک ٥ مخ ٢٢١ کي راځي چې که د چا عقیده دا وه چې هرڅه دخداي ﷻ په تقدير کي دي. دخداي ﷻ له حکم څخه پرته هيڅ کيدلای نه شي. نو هلته تلل او له هغه ځای وتل جائز دی او که ئي عقیده داسي نه وه نو د وتلو او ورتلو ورته اجازه نشته ترڅو ئي عقیده خوندي وساتله شي.

(٢): هو! راتلای شي. دو بقاء تر ختم پوري هلته هستوگنه لازم نه ده. که له کار څخه فارغ شونو تلل ئي تېښته نه ده. بيا هم دنيت سموالی ضروري دی.



(۳): هو! دآب او هواد تبديلي لپاره له ښار څخه ځنگل يا اطراف ته تلای شي خونيت به ئي داوي چې دآب او هوابدلون هم يو علاج دی. غرض دا چې دوباره له سيمي څخه دفرار او تيښتي په نيت تگ نشته. په خداى ﷻ توکل کول په صبر او همت پاته کيدل په کار دی. که ئي تقدير کي وو ورته راځي او د شهادت درجه به ورته حاصله شي. مرگ په تيښته نه گرزي نو په تيښته کولو ولي ايمان خرابوي.

ډاکټران او حکيمان ځيني ناروغی متعدي گڼي، هغوی ته ئي جراثيم (مکروبونه) ثابت کړي دي. موثر ته ددي دترديد ضرورت نشته. خودا هغوی ته همدالزمه ده چې ومني ناروغي په خپله متعدي او مؤثره نه ده بلکه دخداى ﷻ په تقدير کي ده که ورته دخداى ﷻ حکم نه وونودزي په خير هم اثر نه لري.

(فتاوى رحيميه ټوک ۲ مخ ۳۷۱ دنووي ټوک ۲ مخ ۲۳۸ اوفتح الباری په حواله)

### له مجذوم ناروغ سره دتعلق لرلو حکم

**مسئله :-** په دي هکله په دوو خبرو بايد ښه وپوهيږو. يو دا چې ځيني خالک قوی المزاج وي داسي ناروغان وينی له هغوی سره نژدي وي او په طبيعت کي ئي کوم بدلون نه راځي خو ځيني بيا کمزوري وي هغوی داسي ناروغان ليدلای نه شي او دهغوی ناسته ولاړه زغملاى نه شي.

دوهمه دا خبره ده چې شرعی احکام د قوی او کمزورو ټولو لپاره دی. بلکه د کمزورو مراعات پکښي ډير شوی دی. لکه چې امام ته امر دی چې په لمانځه کي د کمزورو خيال ډير وساتي.

په دی دوو خبرو ترپوهيدلو وروسته به اوس پوه شو چې رسول الله ﷺ په خپله له مجزوم مريض سره ډوډی خوړلي ده. لکه په حديث شريف



کي چي له جابر رضي الله عنه څخه روايت شوی دی وائي چې: رسول الله ﷺ دمجزوم لاس وينوی پر لوبښي ئي ورسره کښيناوو ورته وئي ويل: دالله ﷻ په نوم سره ئي وخوره په الله ﷻ بروسه (باور) کوه. (ترمذی توک ۲ مخ ۴)

په ترمذی شریف کي داسي واقع له عمر رضي الله عنه څخه هم رانقل شوي ده. گواکي رسول الله ﷺ په خپل عمل سره څنگه کړي ده چې مجذوم دنفرت او کرکي وړنه دی. خوداچې کمزوري خلک ددي دزغم حوصله نه لري نو دهغوی دفطري کمزوري مراعات شوی ده او هغوی ته ئي دځان ساتني امر کړی دی. (آپ کي مسائل توک ۸ مخ ۱۲۲ و امداد الفتاوی)

### پر انساني ژوند باندي دمعدني ډبرواغيز

پوښتنه :- خلک چې گوتي په گوته کوي په هغوی کي دخپل نوم دستور وپه حساب يو ډبرين غمی لکه عقیق یا فیروزه یا بل شی لگوي آیا په اسلام کي دا جواز لري؟

ځواب :- ډبره دانسان پر ژوند اغيزنه لري، دانسان اعمال اغيزه لري. مسئله :- په ډبرو (غمیو) انسان مبارک کيدلای نه شي. دانسان اعمال هغه یا مبارک او یا ملعون گرزوي. ډبري مبارک یا نامبارکي گڼل دعقیدي فساد دی. له دي څخه توبه کول لازم ده. (آپ کي مسائل توک ۱ مخ ۳۷۶)

### دفیروزي ډبري اصل

مسئله :- د ډبرو په کامیابي او ناکامي کي دخل نشته. دعمر رضي الله عنه دقاتل نوم فیروزؤ. دهغه دنوم دعاملو لولپاره سبا یا نود (فیروزي ډبره) په متبرک حیثیت وښودله. دفیروزي ډبره مرغی او نیک مرغی (نحس یا سعد) تشخص دسبابي افکارو زیږنده ده. (آپ کي مسائل توک ۱ مخ ۳۷۷)



## د ډبرو په اغيز عقیده درلودل

**پوښتنه :-** ډير کسان په مختلفو نومونو د ډبرو د غميو گوتي په گوته کوي يا په غاړه کي خوړند کوي او وائي چې فلانئ ډبره (غمی) زما په ژوند ښه يا بد اغيز لري او د هغوی پر دې اثر عقیده هم لري په شرعي لحاظ د هغوی پر اثر عقیده لرل او د سرو زرو گوتي په گوته کول څنگه دی ؟

**ځواب :-** ډبري دانسان په ژوند اغيزمن نه دي. دانسان نیک يا بد عمل د هغه د ژوند په سمبالښت يا وړاني اثر لري. د ډبرو په اغيز باور درلودل د مشرکو قومونو عقیده ده، د مسلمانانو نه ده. د سرو زرو گوتي د سړي لپاره حرامه ده. (آپ کي مسائل توک ۱ مخ ۳۷۸)

## د گوتي ډبره (غمی) او نوی ساينس

انس ﷺ وائي: در رسول الله ﷺ گوتي د سپينوزرو وده او غمی پکښي حبشي وو. (ترمذی، شمائل ترمذی)

رسول الله ﷺ د سپينوزرو گوتي په گوته کړي ده، غمی ئي هم د نقري وو او د عقيق د غمي گوتي ئي هم په گوته کړي ده. کله به ئي په ښي او کله هم په چپي لاس وه خو د يروخت به ئي په ښي لاس وه. غمی به ئي دور غوي لوري ته وو. (تویر الزهار رهبر زندگی)

رسول الله ﷺ د عقيق غمی استعمال کړی دی داله حدیث شریف څخه ښکاره ده خو دائي د دې لپاره استعمال کړی نه ده چې هغه ستونزي ورته حل کړي بلکه د حدیث د پوهانو له وينا سره سم ئي د ښکلا لپاره استعمال کړي ده. (نبوي سنت او جدید ساينس)

## د گوتي په گوته کول



**مسئله :-** ځينې کسان د لاس گوټي په گوټو کوي او د ډبرو وړي وړي ټوټي پکښې ږدي. ځينې خلک خوټي د شوق لپاره استعمالوي خو ځينې ئي په دې نيت په گوټه کوي يائي په غاړه کوي چې هغه گټه لري او انسان له زيان څخه ساتي. خو ياد ولرئ چې دهغوئ په مستقل اغيز باور درلودل حرام دی بلکه يو ډول شرک دی خو که دا باور ورباندې نه وي بيائي اجازه شته. که يوه گوټي وي د سپينو زرو وي. يو غمی ولري (اوسړی دې غمی دورغوي خواته او ميرمنې دې ئي غمی د لاس د شالورته کړي)

**مسئله :-** ځينې د پښو په گوټو ياد لاس په گوټو فلزي تار تړي د اهم يو ډول شرک دی. (که کوم طبيب د علاج لپاره ورباندې څه تړي هغه خبره بيله ده) (محمد رفعت قاسمی)

**مسئله :-** ځينې بياد او سپني گوټي په گوټه کوي او هغه دروغتيا لپاره گټور گڼي. د انا جائز دی او په دې عقیده ئي په گوټه کول چې دابه زمونږ کار وکړي کفر دی. که کومه ناروغتيا ولري علاج کول ورباندې جائز دی. همدا سي دمس، ژير او او سپني گوټي په گوټه کول منع دی.

**مسئله :-** ځينی سړي يا ميرمنې په لاس يا پښه کي دمسو، او سپني يا ژيرو کړئ اچوي او وائي داد غريب نوار له دربار څخه راغلي دی او هغه بابرکته گڼي د اهم ناپوهي ده.

**مسئله :-** له پاچا، قاضي او د موقوفه مال له متولي پرته بل چاته د گوټي په گوټه کول پرېښودل افضل دی.

**مسئله :-** د گوټي په مسئله خلک پوه نه دي. په رواجی ډول ئي په گوټه کوي. که په اتفاقي توگه ورڅخه څوک پوښتنه وکړي چې گوټي



په گوته کول څنگه دی؟ وائي داسنت دی. حال دا چې داسنت نه دی. که سنت وای ټولو صحابه و و به په گوته کړي وای (رسول الله ﷺ گوته د مهر لگولو لپاره په گوته کړي وه)

له هغه یاد شوي کسانو سره که نور هم څوک گوته په گوته کړي جواز لري خو غمی به ئې دورغوي لورته وي گوته به یوه وي. د گوته نه په گوته کول افضل دی. که د غسل په وخت کې تر گوته لاندې دوینسته په اندازه ځای وچ پاته شي غسل او اودس نه صحیح کیږي. چې سم اودس ونه شي نولمونځ هم نه کیږي نو د گوته پرینودل غوره دی.

**مسئله :-** ځینې د سرو یا سپینو زرو یا مسو کړی دا و لیا و په نوم په پوزه یا غوږ کې اچوي دا هم حرام او شرک ده. د ایادولرئ چې انبیاء علیهم السلام او اولیاء دگتې اوزیان رسولو جوته نه دی نو دا وسپني، مس او ژیړو ټوټې به څنگه گټه ورسوي او دهغوئ حقیقت به څه وي. دا هم په یادولرئ چې د الله ﷻ دولی کفر او شرک له شائبې څخه پاک وي او دا تعلیم ټول مخلوق ته ورکوي آیا همدالویان به دا حرکت خوښ کړي؟ نه هیڅکله نه. د ایوازي د ناپوهي له امله دی. فکر نه کوي چې د قیامت په ورځ به د دې انجام څنگه وي. (شریعت یا جهالت مخ ۵۰، مسلم ټوک ۲ مخ ۱۱۲ په حواله - مشکوٰۃ ټوک ۲ مخ ۲۲۲ - شمائل مخ ۸۲ فتاوی عالمگیری ټوک ۴ مخ ۲۹۵ عین الهدایه ټوک ۴ مخ ۱۳۲)

### ایا په تقدیر کې تبدیلی ممکن ده؟

**مسئله :-** د الله ﷻ په علم کې د هر شي لپاره یوه نقشه شته هغه چې ظهور کوي هغه ته تقدیر وائي. په هغې نقشه کې تبدیلی نه راځي خو ځینې شيان مطلق وي چې دهغوئ اظهار وړاندې د قضاء



او قدر کار کوونکو ته نه وي او قدسه زړونو ته ئي هم انکشاف نه وي  
 اود اعدام ظهور ئي د متعلق له وجې ده همدا خلک مبدل  
 پیژني، تعلیق ئي کله تردعای پوري وي او کله تربل شي پوري.  
 (فتاوی محمودیه توک ۱۵ مخ ۱۳۲)

### د عقیدې خوابي

**مسئله :-** مشهوره ده چې کوم شخص نوی مسلمان شي، هغه به څه  
 ورکړه کوي کنه، نه پاکيږي. دا خبره اصل نه لري.

**مسئله :-** مشهوره ده چې څوک بنکښا وکړي ترڅلو یښتو ورځو ایمان  
 ورڅخه لیږي وي نو که په موده کې مړ شي نوبې ایمانه مړ کیږي.  
 د اهسي غلطه خبره ده. هواد بنکښا کولو گناه بیل شی دی.

**مسئله :-** مشهوره ده چې د خوب په مهال پښې د شمال قطب ته مه کوئ  
 د دې هم کوم اصل نشته.

**مسئله :-** د ځینو ناپوهانو دستور (رواج) دی چې کله د کور څخه  
 د کرلو لپاره داني وړي په هغه ورځ داني نه پخوي داسې عقیده لرل  
 گناه ده دا خیال او فکر دي ختم کړي.

**مسئله :-** د ځینو کسانو دا عقیده ده چې که د ورځې ډوډۍ مه خوره  
 هسې نه چې مسافر لاره ورکه کړي داسې عقیده لویه گناه ده.

**مسئله :-** ډیري میرمنې د چیچک او لویو دانو علاج کول بدلولي  
 او ځینې د بیماري د پیریا ناواثر بولي خودا خیال بالکل غلط دی.

**مسئله :-** ځینې میرمنې د چیچک د ناروغې په وخت کې قطع کول  
 او څه پخول بدبولي او وائي مرض ورسره ډیرېږي. د دې کوم اصل  
 نشته. خو که د ډاکټر او طبیب په نظر احتیاط وکړي نو بیله خبره ده.

(اغلاط العوام مخ ۷)



**مسئله :-** ځينې له داسې ميرمنې سره چې ډير اولاد ئې مري ناسته ولاړه نه کوي او خپل ماشومان هم ورڅخه راگرزوي دا ډيره بده خبره ده ، داسې کول گناه ده . په شريعت کې هېڅ اصل نه لري . (اغلاط العوام مخ ۳۲)

### د ځان په بدل کې وزه حلالول

**پوښتنه :-** څاروي په دې نيت حلالول چې دروې روح بدل روح کيدلای شي . که د څاروي روح ولاړه شي د انسان روح به پاته شي ، الله ﷻ به د څاروي روح ومني او د انسان روح به نه اخلي آيا دا صحيح ده ؟

**جواب :-** (۱) : ژوندي څاروي صدقه کول خورا غوره دی . د مريض د شفاء لپاره که خاص د خداي ﷻ لپاره حلاليزې دامباح دی . خواصل خبره داده چې د پورتنۍ مقصد لپاره صدقه کول شته خونه روح دروې لپاره فديه .

(۲) : دا خيال بي اصله دی اباحت يوازې په دې خيال دی چې د الله ﷻ لپاره نفس قرباني کړي او دا خيال وشی لکه مالي صدقه د الله ﷻ درحمت د جلب و سييله ده او الله ﷻ به په خپل رحمت سره مريض ته شفاء ورکړي . (کفاية المفی — ۵۷۰ مخ ۸۵۵)

**مسئله :-** ځينې کسان په صدقه د نفس بدل له نفس ضروري گڼي . وزه يابل څاروي ټوله شپه له مريض سره ساتي او بعض د مريض لاس په څاروي وهي او بيا هغه څاروي صدقه کوي . يائي له مريض سره نژدې حلالوي او غوښه ئې ویشي او دائي باوروي چې مريض په څاروي باندې لاس وهي ټولي بيماري او بلاوي ورڅخه وړي او په خيرات هغه څي گواکي د نفس بدل له نفس کيږي خودا اعتقاد د شريعت خلاف



**مسئله :-** یو عام رواج دادی چې د ناروغی په وخت کې وزه حلالوي. خود نفس بدله نفس یعنی فدیہ یوازې په عقیقه کې شته بل خای ئې ثبوت نه دی راغلی. که دا وائي نفس د نفس بدله نه بولي خو صدقه کوي او هغه رد بلا ده یعنی پریشاني ليري کوي او داپه حدیث شریف کې یاد شوی دی. خوزه وایم چې که د غسی وي نو دوزي دیې صدقه کول موولي زړه نه اخلي؟ بل له دي څخه معلومېږي چې حتماً په زړه کې غلاشته او حلالول د مرض په ليري کیدلو کې زیات اغیزمن ګڼل او دافاسده عقیده په زړه کې ګرزي چې نفس د نفس بدل کیدلای شي. ځینې کسان د ویا بایلی بیمارې په وخت کې وزه یا بل څاروي ذبح کوي او عقیده ئې هم دغه وي چې داشوک دی. بعضی کسان د فدیې په نوم څاروي ذبح کوي دا هم یوازې کذب او درواغ او باطل دي.

(اغلاط العوام مخ ۲۳)

**مسئله :-** د شفا لپاره د خدای ﷻ په نوم نذر کول جائز دی خو بهتره داده چې پرته له نذر څخه ئې صدقه کړي اوله الله ﷻ څخه د صحت او روغتیا غوښتنه وکړي.

(آپ کې مسائل نوک ۳ مخ ۴۲)

### له بیمارې څخه د شفا په هیله د څاروي حلالول

**پوښتنه :-** که څوک ناروغ وي که دهغه له خوا کوم څاروي حلال شي او غوښه ئې بې وزله کسانوته ورکړه شي آیا د اجواز لري؟ داد دي لپاره چې الله ﷻ د همدې صدقې له امله ورباندې رحم وکړي او یائي روح په اساني سره ولاړ شي؟

**ځواب :-** له آفتونو او ناروغیو څخه د خوندي کیدلو لپاره د صدقې او خیرات ترغیب ورکړي شوی دي. خود عوامو عقیده دا وي چې څاروي حلالول ضروري دی او نفس د نفس بدله ګڼي. په شریعت کې



ددې کوم ثبوت نشته دادعوامو خپل بدعت دی. که څوک دا عقیده ونه لري خودا چې د بدعت تائید دی نو دانا جائز دی بل ډول صدقه او خیرات دي وکړي. (په صدقه کې پټ والی مطلوب دی خودوزي په حلالولو کې داسې کیدلای نه شي او په نقده صدقه کې د اړو خلکو گټه ډیره ده او د څاروي په بیه د اړو خلکو اړتیاوي پوره کیږي. (محمد رفعت قاسمی)

په شریعت کې له قرباني او عقیقي پرته بل ځای د څاروي حلالول ثابت نه دی. دا غلطه عقیده په ښودیند اړه کسانو کې هم لیدل کېږي نو پر علماؤ لازمه ده چې ددې اصلاح ته پاملرنه وکړي او مدرسو ته چې په دې ډول څاروي ورکول کېږي هغه ونه مني. که علما ترې سترگي پټې کړي او هغه ترې ومني دادگمراهي تائید دی. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۲۷)

### بابونه غوښه اچول

دناروغ له لوري څاروي صدقه کوي او غوښه ئې بابښو (یا کرک، زغن، تپوس) ته اچوي ترڅو ئې روح ژر ولاړ شي یا الله ﷻ ورته شفاء ورکړي دادناپوهانو د خرافاتو څخه ده. په شریعت کې کوم اصل نه لري. دا کار د غیر مسلمانانو (هندوانو) څخه راغلی دی دا خوراسخته گناه ده. له مطلق صدقي سره آفت ځي او د نغدي په صورت صدقه خورائنه ده یعنې څه پیسې یا مسکین ته ورکړي او یائي د کوم خیر په کار کې ولگوي. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۲۲)

**مسئله :-** ځیني کسان د صدقي غوښه بابښو ته اچول ضروري گڼي دا هم غلطه ده. په شریعت کې د صدقي مصرف معلوم دی بي وزله مسلمانان ئې ښه د مصرف ځای دی، بابښي ئې مصرف نه دی. (اغلاط العوام مخ ۲۳ د اصلاح انقلاب په حواله)



**مسئله :-** په ناپوهانو کې یو رواج دادی چې بانبوته غوښه ورکوي. ده یو عقیده داده چې ناروغي د صدقي غوښې ته ځي هغه به انسانان نه خوري او هغه بانبوته وراچوي. ددې کار هم کوم سند نشته داهم د شریعت خلاف ده. (بهشتي زیور توک ۲ مخ ۵۲)

**مسئله :-** باز بانبوته غوښه اچول او هغه د ځان صدقه گڼل هم عبث خبره ده خو که کوم حیوان وږی وي څه شی ورکول شي دا جر سبب دی خوار انسان پرینسودل او باز بانبوته غوښه اچول یو بې معنی حرکت دی (آپ کې مسائل توک ۳ مخ ۴۳)

### د ناروغ لپاره څاروي ازاد پرېښودل

**مسئله :-** یو رواج داهم دی چې د ناروغ سړي لپاره یو څاروي اخلي هغه په ځنگل کې آزاد پرېږدي او وائي مونږ د خدای ﷻ لپاره یو ژوندی شی آزاد کړي. الله ﷻ به دهغه په بدل کې زمونږ د ناروغ روح له مصیبت څخه آزاد کړي. دا عقیده چې روح د روح بدله ده په شریعت کې کوم اصل نه لري. په بې سنده خبره عقیده او باور لرل په خپله گناه ده.

**مسئله :-** یو رواج داهم دی چې څه شی د خورلو چنبولو لپاره په لار کې ږدي د ابالکل د کافرانو رواج دی. د غیر مسلمانانو طریقه منع ده ، عقیده ورسره خرابیږي. د شرک او کفر ویره پکښې ده. داسې کار کوونکي داسې فکر کوي چې په دې مریض د دیو او پیري اثر او فساد دی که دهغه په نوم څه شی ورکړل شي ، هغه خوشحاله کیږي او د امریضې او مصیبت وړ څخه لیري کیږي ، داد شرک یو ښکاره کار دی دا چې درزق بې ادبي کوي او خلکو ته تکلیف رسوي لایله گناه ده.



د صدقي او خيرات سمه لاره اختيارول په كاردی. څه شی ممكن وي  
محتاج ته ئي وركړي، كه هغه پوهيږي كنه خوالله ﷺ خوشحاله  
كيږي او دهغه په برکت هغه بلا او مرض دفع كيږي نوربې گټې كار  
بلكه گناه ده. (بهشتي زبور توك ۲ مخ ۵۳)

### د صدقي لپاره ځانگړی شی مقرر كول

مسئله :- ځيني كسان د صدقي لپاره يو خاص شی مقرر كوي لكه  
ماش، دال يا نور رنگي شی. هغوی بيا توره گڼي او وائي له توروالي  
سره ځي دا ټولي عبث خبري دي او د شريعت خلاف دي. په شريعت كي  
مطلق صدقه د بلا دافع ده. خاص شی يا خاص رنگ په شريعت كي  
مقرر شوی نه دی. (اغلاط العوام مخ ۲۳)

### د شيخ احمد د خوب په اړه عقیده

پوښتنه :- يوه خپره شوي پانه رارسيدلي ده. دا پانه ډير چاپيري  
او ویشل كيږي. د پاني په پای كي راځي چې كه ئي څوك مني  
او تكثير كوي ورته مالي گټه رسيږي او كه ئي څوك نه مني دهغه  
دزيان ويره ده. دهغي پاني متن دادی:

بسم الله الرحمن الرحيم. در رسول الله ﷺ فرمان: رسول الله ﷺ په مدينه  
منوره كي يوه خادم ته بشارت وركړی دی چې قيامت را تلوونکی  
دی، دتوبي دروازه تړل كيږي، غفلت مه كوی. له گناهونو څخه توبه  
وياسی. ددو شنبی له ورځي څلور ورځي روزه ونيسی، لمونځ  
كوی، زكوة وركوی. كه څوك له دي پاني څخه دري نوري وليكي  
څوارلس ورځي به ورته خوشحالي حاصله وي. په بمبئی كي چاله دي  
پاني څخه دري نوري ليكلي وي دوه نيم زره روپي ورته گټه پاته شوه



او چا د ارواغ گنډلي وه د زوی لاس ئي وچ شو. که ئي څوک تقسیم نه کړي ضرور به غم و ويني د خدای ﷻ بنده یو دوي پاني وليکه ضرور ئي تقسیم کړه چې څومره زیاتي چاپ کړي هغومره ئي فايده زیاته ده.

ورونو! دا خبره په یقین سره ومنئ، خدای ﷻ دي مونږ ته ولوته توفیق راکړي، آمین

**يادونه:** - د اپارچه له ځان سره ساتل گناه ده.

**ځواب:** - حامداً ومصلياً: د توبې د دروازي بند بدل او د قيامت دراتلو خبرې په حدیثونو کې ډیرې راغلي دي، څومره چې وخت تیرېږي هغوی رانژدي کېږي. دي خبرې ته د چاد خوب اړتیا نشته. له گناه څخه د توبه کولو حکم په قرآن کې ډیر ځله راغلی دی. هر وخت دي انسان توبه کوي په دنیا کې مصیبتونه او د خیرات سزا ټول او د نفلي روژې نیولو فضیلت هم ثابت دی د دوشنبې او پنجشنبې دروژي په هکله هم روایتونه ډیر دي لمونځ او زکوٰۃ د اسلام له ارکانو څخه دي. لڼده دا چې په دي کې داسې خبره نشته چې ثبوت ئي په خوب سره شوی وي. له دوشنبې څخه د څلورو ورځو دروژي ثبوت نشته. دا اصل نه لري یوازې په خوب دانه ثابتېږي.

د دین تبلیغ او خپرول د امت مهمه فریضه ده له هغه څخه په مخالفت کولو کې سخت وعید راغلی دی. پاته شوه دا خبره چې له دي پاني دري پاني لیکل او څوارلس ورځي خوشحالي او څوک چې تقسیم نه کړي هغه ته غم رسيدل او يائي له ځان سره ساتل گناه ده. دا خبرې ټولي بي اصله دي، عبث دي یو دوه پاني ورڅخه لیکل ضروري بل



جهالت دی. داسي خطونه داډيروخت خپريږي اوډخوب ليدونکي نوم هم شيخ احمد بنسني اوډير خرافات پکښي ليکلي وي مثلاً ليکلي وو: (سرکال دومره مسلمانان مري اوله هغوی څخه يو يادوه تنه به جنت ته لارشي او نور به دوزخ ته ځي) مشرانو تحقيق کړی دی نه په مدينه منوره کي دشيخ احمد په نوم کوم خادم شته او نه هلته دداسي خوب يادونه چا اوريدلي ده. په حقيقت کي داداسلام ددبنمنانو يو چل دی په همدي سره پر اسلام بدگماني پيدا کوي چې له دومره مسلمانانو څخه يوازي يو يادوه تنه جنت ته ځي او نور دوزخ ته ځي له دي څخه اسلام ته څه گټه ده؟

په تذکره الخليل فتاوی دارالعلوم کي داسي ليکلي دي: مونږ هميشه همدا سې پانه پري (شکولی) ده. د خدای ﷻ په فضل مونه کوم غ غم ليدلي دی نه زمونږ او نه زمونږ د اولاد لاس وچ شوی دی. فقط واللہ اعلم. (فتاوی محموديه ټوک ۵ مخ ۲۵)

### په استخاره کي غلطې

**مسئله :-** ځيني خلک استخاره داسي پيژني چي په هغې کي تيره يارا تلونکي واقع ورته معلومه شي. خو په شريعت کي استخاره ددي مقصد لپاره نه ده نقل شوی. هغه ديوه کار په کولو او نه کولو کي دتردد دفع کوي نه داچي پيښي معلومي کړي آن داستخاري په نتيجه يقين درلودل هم نا جائز دی.

### داستخاري حقيقت

**مسئله :-** خلک داستخاري په حقيقت نه پوهيږي. استخاره يوه دعاده مقصد ورڅخه اعانت علی الخير ده يعنې داستخاري په واسطه



انسان له الله ﷻ غوښتنه کوي چې هغه وکړه چې خپروي او په کوم کار کې چې مې خیر نه وي هغه مه را باندې کوي نو په استخاره کولو ضروره ده چې کوم کار ته ئې د زړه میلان وي هغه دي وکړي او په هغه کې خپل خیر مقدار وگڼي بلکه دي اختیار لري چې د نورو مصلحتونو په مراعات هغه کار ته ترجیح ورکړي او وئې کړي او بیا پکښې خپروبولي خوپه لومړي صورت الهام شرعي حجت گڼل کېږي او د اصحیح نه ده نو الزام ورباندې هم صحیح نه دی که څوک داسې پوهیږي خپله غلطې دي اصلاح کړي ځکه دا اعتقاد غلط دی.

**مسئله :-** تنبیه (۱): لکه څنگه چې تیره پیښه نه معلومېږي همدا سې راتلونکې پیښه هم نه معلومېږي. د استخاري اثريوازي دومره دی چې په کوم کار کې ترددی نو دا چې کول ئې غوره دی او که نه کول ئې غوره دی. دامسون عمل (استخاره) دوه اثره لري: ۱- زړه مجتمع او اطمینان پیدا کوي

۲- ددې مصلحت اسباب پیدا کېږي بله کومه اغیزه نه لري او خوب لیدل هم پکښې ضروري نه دی. (اصلاح انقلاب اول)

تنبیه (۲): له ځینو دیني مشرانو چې ځینې استخاري داسې رانقل شوي دي چې ورته په صراحت یا اشاره ورته په خوب کې څرگند شوی دی، هغه استخاره نه ده هغه د خوب لیدلو عمل دی دا اثر هم دي عمل لازمي نه دی. خوب کتل لیدل کېږي او کله نه لیدل کېږي. که خوب ولیدل شي هغه هم تعبیر ته اړتیا لري. که په راحت سره وي بیا هم تعبیر ئې ظني او اټکلي دی یقیني نه ده په هغه کې ډیرې شېبې ډیرې



وي. دا استخاره بلل مجازدی که ورته دانوم مقبول ووکنه  
دعوا موغلطي ده.

**مسئله :-** په استخاره کي دوه رکعتنه لمونځ اود استخاري  
دعا ضرور دی نور بيسده کيدل يا خوب ليدل ضروري نه دی  
دادعوا مونصنيف دی. خوداممکن ده چې کله دا استخاري اثر په  
خوب کي ښکاره شي خوداهيڅکله شرط نه ده. (الفصل والوصل مخ ۴۰)

**مسئله :-** ځيني کسان دهرنوی کار لپاره په هر حال کي استخاره کوي  
دا صحيح نه ده. خبره داده چې استخاره دهرچا لپاره نه ده. استخاره  
هغه چاته گتوره ده چې خالي الذهنه وي او که په دماغ کي ئي خيالونه  
غونډ شوی وي او هغه لوري ته ئي زړه مائل شوی وي هغه سړي وائي  
ماته له استخاري معلومه شوه داسي نه ده هغه په خوب کي له مخيله  
څخه دا خيالات راغلي دي. (الافاضات مخ ۴۳۵)

**مسئله :-** دا طريقه دا استخاري نه ده چې اراده هم وکړي بيا هسي دنوم  
لپاره استخاره وکړي. استخاره تر ارادي وړاندي کول په کار دی  
ترڅو يوه لور ته زړه سکون ومومي بيا هغه لور ته اراده وکړي. په دی  
کي خلک غلطي کوي. صحيح طريقه داده چې تر ارادي وړاندي  
استخاره وشي بيا چې په استخاره زړه هر لوري ته ترجيح ولري هغه  
کاروشي.

**مسئله :-** دا استخاري لپاره د شپي وخت ضرور نه دی دا يوازي يورسم  
دی. دا استخاري تر لمانځه ورسته نه خوب ضرور دی اونه د شپي  
قيده، هر وخت مثلاً ماښپين دوه رکعتنه لمونځ وکړي او مسنونه  
دعا وائي او زړه ته متوجه شي کښينی.



تنبيه: په ورځ کي خوځله استخاره کيدلای شي خو يو ځل کافي ده. په حديث شريف کي يو ځل راغلي ده (خود خوځلي کولو ممانعت ئي هم نشته).

**مسئله :-** استخاره د تردد پر موقع کي کيږي. د تردد معنی داده چې د طرفينو مصالح برابر وي. او که د يوه لوري ضرورت معلوم وي بيا استخاري ته ضرورت نشته.

**مسئله :-** که له وړاندي په رايه کي يوه لور ته ميلان وي هغه دي ورکه کړي چې طبيعت يوه لور ته شي بيا دي استخاره کوي او عرض دی کوي چې يا الله ﷻ: هغه چې راته غوره وي هغه وکړي. او داده په پښتو يا بله ژبه هم صحيح دی خود رسول الله ﷺ الفاظ غوره دي. (اغلاط العوام تهانوی مخ ۱۱۲)

### پر قران کریم فال کتل

**پوښتنه :-** که چاته داسي شبه وي چې فال کتل بي اصله دی. په داسي حال کي چې له ځينو لويانو څخه په قرآن کریم ياد عارفانو پر کلام فال اچول منقول دی. نو د ددي ځواب څه دی؟

**ځواب :-** د ددي جواب دادی چې د ددي شبه منشأ مفظي اشتراک دی. يوه د شريعت اصطلاح ده او هغه ثابته ده. بله د غلاتو (په شريعت کي تر حد او پښتونکو) اصطلاح ده هغه غير ثابته ده. دي ثبوت بالسنه وعن الاكابر دادی چې که چاته څه تشويش يا فکروي نو په ناڅاپي توگه يا قصدي ډول د خوښي کوم لفظ واورې يائي وگوري دا چې د الله ﷻ له رحمت څخه اميد د هر مسلمان فريضه ده نو د ددي فال کتونکی هم له دې څخه دا هيله نوره غښتلي کيږي.



نو حاصل دادی چې ددی له تقوي څخه درحمت هیله ده تردی وړاندی  
هسي اختراع او ابداع ده. یعنی له الله ﷻ څخه درحمت هیله درلودل  
او بس نوري خبري هسي ترل شوي دي. (اغلاط العوام مخ ۳۲)

### د عملياتو په کتابونو فال کتل

**مسئله :-** نیک فال لیدل کیدلای شي، خو هغه دی یقیني نه گڼي.  
نجومی او کاهن ته ورتلل او فال کتل له هغه څخه پټي خبري  
معلومول کبیره گناه ده. په حدیث شریف کي دي (څوک چې نجومی  
ته ورځي او د هغه د خبرو تصدیق کوي په تحقیق چې له هغه شي څخه  
بیزاره دی کوم چې پر محمد ﷺ نازل شوی دی) یعنی کافر دی. دا په  
هغه صورت کی چې حلال ئي وگڼي او یا ورڅخه د مطلب تشدید دی.  
(رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۷) محمودیه ټوک ۱۸ مخ ۲۱

**مسئله :-** پر قرآن کریم فال کتل حرام او گناه ده او د افال د الله ﷻ حکم  
گڼل ناپوهي ده. ځکه د قرآن کریم مخونه سره فرق لري. یو څوک فال  
گوري یو آیت راشي او د و هم ئي گوري بل آیت راشي چې مضمون ئي  
له لومړني څخه توپیر لري. د ا هم کیدلای شي چې څوک پر قرآن کریم  
فال وگوري، کوم کار ورباندې وکړي پایله ئي ښه نه وي نو د قرآن کریم  
په هکله ورته بده عقیده پیدا کيږي. ددی نتیجه تر کفر پوري رسیږي.  
په هر حال د امت علماؤ پر قرآن کریم فال کتل ناجائز او گناه بللي ده.  
مفتی کفایت الله په مجموعه کفایت المفتی کي لیکلي: له یوه  
ماشوم څخه چاڅه زیورات وړي وود خلکو په خیال کی یو شخص  
معلومیده او پر قرآن کریم ئي فال وکتی، د هغه سړی نوم و خوت کوم  
چې د خلکو ورباندې بد گمانې وه. کله چې دا معلومه شوه هغه شخص  
مسجد ته لاړ د قرآن کریم پاني ئي پري کړی او ورباندې بولي ئي وکړي



(نعوذ بالله) او وئي ويل: قرآن کریم هم درواغ دی او مولوي هم درواغ وائي (نعوذ بالله) نوسائل دي ووائي چي داشخص په اسلام کي شامل کيدلای شي؟

**خواب:** په شريعت کي فال کتل منع دی او د منع کيدلو وئي دوي وجي دي:

اول: داچي علم غيب يوازي له الله ﷻ سره دی. ممکن نوم غلط وخیږي. که دچانوم وخیږي خدا ناخواسته هغه داسي حرکت ونه کړي لکه همدا شخص چي وکړ. له شريعت څخه خلاف ورزي همدا پایله لري چي وموليدله. داسي شخص چي له قرآن کریم او علماؤ سره داسي گستاخي وکړي کافر دی. خوداسي کافرنه دی چي بيا په اسلام کي داخلیدلای نه شي. بيا دي توبه وکړي داخلیدلای شي له بيا فال کتلو څخه دی ځان وساتي ترڅو فال کتونکی ځان او هغه څوک چي نوم ئي څیږي گناه کار نه کړي.

(کفایت المفتی ټوک ۹ مخ ۱۲۹. آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۳۲۵)

**مسئله:** پر قرآن کریم باندي فال کتل ناجائز دی، فال کتل او ورباندي باور کول په بل کتاب مثلاً دیوان حافظ گلستان یا نور و هم ناجائز دی. پر قرآن کریم ئي کتل سخته گناه ده. ډیر ځله په دی سره د قرآن کریم توهین کيږي او یا ورته بده عقیده پیدا کيږي. (کفایت المفتی ټوک ۹ مخ ۲۳)

**مسئله:** د فال کتونکو د عقیده وي چي گواکي الله ﷻ په قرآن کریم کي دا خبر را کړی دی اوس ورڅخه خلاف کول ناممکن دی. کله چي ورته وویل شي چي داسي مه کوه. وائي صاحبه! آيا په قرآن کي غلط ليکل شوي دي؟ (اغلاط العوام مخ ۳۱)



**مسئله :-** په سنت طريقه سره استخاره مسنون ده. په حديث شريف کي ئي ترغيث راغلي دي خو فال کتل ناجائز دی. (آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۳۶۳)

**د تعویذ گندلو شرعي حیثیت**

**مسئله :-** د تعویذ اثر شته خو هغه هم د الله ﷻ په حکم سره دی (د هر شي واک او هر څه د الله ﷻ په واک دي) چاته د زیان رسولو لپاره تعویذ کښل د جادو حکم لري چې کښل ئي حرام او کبیره گناه ده بلکه د کفر ویره ئي ده. مثال ئي داسي دی لکه څوک چې په ناولتیا (مرداري) کي ولویږي داسي کول حرام دی او یو بد حرکت دی. که په ناولتیا کي ولویږي جامی او بدن ئي ضرور خرابیږي او بدبوي ئي ولاړیږي. یوشی حرام او گناه بله خبره ده خو د ناولتیا اثر یو فطري شی دی. تعویذ که د جائز مقصد لپاره وي، جائز دی په دې شرط چې پکښي د گناه او شرک څه پکښي ونه لیکل شي. د تعویذ کښلو لپاره د جواز درې شرطونه دي:

- (۱): د جائز مقصد لپاره به وي. دناروا مقصد لپاره به نه وي.
- (۲): الفاظ به ئي د کفر او شرک نه وي او که پکښي داسي الفاظ وو چې معنی ئي معلومه نه وه بیا هم ناجائز دی.
- (۳): تعویذ به مؤثر بالذات نه گڼي. (آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۳۵۱)

**د طاعون د دفع لپاره (لی خمسة اطفی بها ..) ویل یا تعویذ کول**

**مسئله :-** دا تعویذ ناجائز او شرک دی. (احسن الفتاوی ټوک ۱ مخ ۴۸)

**مسئله :-** ځيني تعویذونه داسي دي چې د منع کولو وړ دي یو د طاعون تعویذ مشهور دی (هغه چې ناجائز دی بلکه د شرک الفاظ پکښي هم دي).

لی خمسة اطفی بها حر الوباء الحاطمة  
المصطفی والمرتضى وابناهما والفاطمة



داد پنځو مبارکو کسانو نومونه دي. که کوم تاویل پکښي ونه شي نومضمون ئي دشرک دی

**مسئله** - یوه بله خبره هم دپوهیدلو وړ ده چې شیعه عموماً اوسني کسان هم د(ناد علی) مضمون د سپینو زرو په تعویذ نقش کوي اود ماشومانو په غاړه کوي ئي خود ناد علی مضمون هم شرک دی ، هغه پرینږدول په کاردی. مضمون دادی:

ناد علیا مظهر العجائب      تجده عونالک فی الثواب  
کل هم و غم سینجلی      بنیوتک یا محمد و بولایتک .  
یا علی یا علی یا علی!

دامعلومه نه ده چې کوم بحر دی نه طویل بحر دی اونه هم قصیر لنډ (لومړنی مصرع وړي او وروستنی اوږدي دي. غرض دا چې داپه شوق سره په غاړه کوي خود اجازنه دی.  
(اغلاط العوام مخ ۱۱۱ د الافاضات مخ ۲۲۲ په حواله)

### په تعویذ معاوضه اخیستل

**مسئله** - قرآني آیاتونه لوستل اودم کول په حدیث شریف کي ذکر شوي دي. درسول الله ﷺ ، اوصحابوودامعمول راغلی دی. تعویذ هم ددي یوشکل دی نوپه جواز کي ئي شبه نشته. او هغه د تعویذ په حیثیت پیژندل کیږي. ځیني کسان د تعویذ تاثیر قطعی اویقیني گڼي، داصحیح نه ده. بلکه تعویذ هم د علاج اودرملني دنوروتدبیرونوپه څیر یوتدبیر دی ، گټور کیدل یا نه کیدل ئي دالله ﷻ په مشیت پوري اړه لري. ځیني کسان تعویذ یو روحاني عمل گڼي. دا خیال هم داصلاح وړ دی، روحانیت بیل شی دی، تعویذ او نور یوازي دنیائي تدبیر او علاج دی. څوک چې تعویذ کاري هغه بزرگ بلل هم



غلطه خبر ده. ځيني خلک په دعادومره باور نه لري لکه په تعويذ. داهم د اصلاح کولو ور خبره ده. دعا کول عبادت دی او تعويذ کوم عبادت نه دی او د کوم نارو مقصد لپاره تعويذ حرام دی. (آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۳۵۲)

**مسئله :-** که دعا يو عبادت دی او دهغي معاوضه غوښتل يوه غلطې ده. نور وظيفه، تعويذ چې څوک د دنيائي مقصد لپاره کوي د عبادت حيثت نه لري. دنيائي تدبير او علاج دي معاوضه اخيستل او ورکول ئي جائز دی نو چې د دې خلکو وظيفه او تعويذ کار ورکوي يائي ورکوي د اشري مسئله نه ده. (آپ کي مسائل ټوک ۱ مخ ۳۵۳)

**مسئله :-** داسي گوته گوتمي چې ورباندي د الله ﷻ نوم يا قرآني آيت ليکل شوی وي، هغه په گوته کول او بيت الخلاء ته تلل مکروه بلل شوی دی. (عالمگيري مصري ټوک ۱ مخ ۵۰)

### ايت الکرسی ويل اوزنگ وهل

**پوښتنه :-** په ځيني کورونو کې تربیده کيدلو وړاندي آيت الکرسی لولي او بيا زنگ وهي او دا عقیده لري چې څومره د زنگ ريغ رسيږي کور له بلا او غله څخه خوندي وي. له دې سره د زنگه څه تعلق دی؟

**ځواب :-** داسي زنگ (شرنگوله) وهل حرام دی او دا عقیده چې له زنگ وهلوسره بلاوی ليري کيږي او د غل غدوي مخه نيوله کيږي دناپوهي توهم پرستي ده. آيت الکرسی لوستل صحيح دی او د حفاظت ذريعه ده. (آپ کي مسائل ټوک ۸ مخ ۲۷۲)

په الترغيب والترتيب ټوک ۳ مخ ۳۴۹ کي حديث شريف دی (آيت الکرسی چې چيري لوستل کيږي که هلته شيطان (شيطاني اثرات وي) ليري کيږي) د دې په اړه دا خبره تجربه شوي ده چې که دشپي آيت



الکرسى ولو ستله شي او بيده شي نو کورته غل غدوى او ناخاپي آفت نه راځي. خوزنگ وهل له حديث شريف څخه ثابت نه دى. که دا عقیده نه وي او دخپلو تجربو او څارو نو لپاره ئي وهي هغه بيله خبره ده (محمد رفعت قاسمى)

### بدفالي او اسلام

**پوښتنه :-** په اسلام کي دنحوست دبدفالي، بدشگونې، بدشاګوم څه اهميت دى. ځيني خلک پښه پر پښه ايښودل نحوست گڼي. ځيني بيا دگوتو ټکان ايستل نحوست بولي. ځيني بيا وائي فلانى ورځ منحوسه (سپيره) ده.... ددي حکم څه دى؟

**ځواب :-** په اسلام کي دنحوست او بدفالي کوم تصور نشته دا يوازې توهم دى. په حديث شريف کي دبدفالي د عقيدې ترديد شوى دى. تر ټولو لويه بدفالي دانسان بد عملي، فسق او فجور دى چې نن سبا په هر کور کي په خپلو و لرونو کيږي. دا بد عملي او نافرمانى دالله ﷻ دقهر او لعنت سبب گرزي له هغه څخه ځان ساتل ضروري دى، دلته هم اسلام په نحوست قائل نه دى نو کوم کار يا ورځ منحوسه گڼل غلطه خبره ده. دگوتو ټکان ايستل ناوړه دى او که ارميرى راشي په خوله دلاس ايښودلو حکم دى.

**مسئله :-** د ماشومانو په زيږيدلو خوشحالي يوفطري امر دى خونجونې يائي ميندي منحوس گڼل اوله هغوى سره حقارت آميزه سلوک (بده رويه) کول گناه ده.

**مسئله :-** په مختلفو رنگونو جامي اغوستل جائز دى او دا خيال لرل چې له فلاني رنگ سره مصيبت راځي يوازې توهم دى. له رنگونو څخه هيڅ نه کيږي. په اعمالو سره انسان دالله ﷻ په نزد مقبول يا مردود وي



**مسئله :-** په محرم، سفره، شعبان، شوال، ذيقعدة او ذی الحجه او نورو مياشتو کې واده نه کول په دې عقيده چې دامياشتي منحوسي دي اسلام دي نظرتہ قائل نه دی. د محرم په مياشت کې حسين عليه السلام شپېد شوی دی خوله دی څخه د لازمه نه ده چې نکاح ترې پکښې ممنوع ده. په هره مياشت کې داسې صالحان وفات شوي دي چې تر حسين عليه السلام بزرگان دي له دې څخه دانه لازمېږي چې د کال په دوو لسو مياشتو کې دې په يوه کې هم نکاح نه کېږي. د شهادت مياشت د غم او نحوست مياشت گڼل بالکل غلط کار دی.

### د سترگو تورول

**مسئله :-** دا ونی (هفتي) په ټولو ورځو کې درنجو پوري کول جواز لري کومه ځانگړي ورځ ورته نشته.

**مسئله :-** د مازديگراو ماښام ترمنځ په خوړلو چنبښلو کې کوم کراهيت نشته. دا غلطه خبره ده چې د مازيگراو ماښام ترمنځ که خوراک چنباک ونه شي دروژي ثواب ليري. (آب کې مسائل اوان کاحل ټوک ۱ مخ ۳۵۸)

**يادونه :** اب کې مسائل اوران کاحل پښتو ترجمه به انشاء الله لږ وخت وروسته

(د ستا مسائل اور دفتري حل) په نامه د قلمي ادارې لخوا تاسو ته وېشاندي شي

### د بدفالي هېڅ حقيقت نشته

**مسئله :-** په خلکو کې مشهوره ده چې په ماښام کې چرگ اذان وکړي نو هغه ژر حلال کړي ځکه دانې نه دي د دې هم اصل نشته. داهم مشهوره ده چې که چرگه اذان وکړي هغه ژر حلاله کړي ځکه و بيا ورڅخه پيدا کېږي دا غلطه خبره ده کوم شرعي حيثيت نه لري.



**مسئله :-** ډير خلک دلکۍ لرونکي ستوري ښکاره کيدل منحوس گڼل وايي: (کله چې دا ستوري څرگند (ښکاره) شي پر انسانانو مصيبت راځي او په هيواد کې جگړې پيل کېږي) دا بالکل غلط دی يوازي نجومی خيال دی په اسلامی شريعت کې دا بالکل خيالات بلل شوی دی.

**مسئله :-** ځيني خلک د سه شنبې ورځ منحوسه گڼي دا هم غلطه خبره ده د کومې ورځې منحوسه گڼل جواز نه لري.

**مسئله :-** که مارغان په شگو کې ځان پټوي خلک د باران کيدلو گمان کوي. د طاؤس نعري د باران د کيدلو نښه گڼي دا ټول کوم اصل نه لري.

**مسئله :-** که سهار وختي ورته ښکړاوشي يا بل ضرر ورته ورسېږي تر ماښامه همدا بدالي بولي دا بي اصله خبره ده.

**مسئله :-** که د شپې سپي وانگولي خلک وائي سهار په دې کلي کې څوک مري دا غلط خيال دی.

**مسئله :-** مشهوره داده چې څوک خريږي قبر ورته يادېږي دا غلطه ده د خريدلو سبب دانه دی.

**مسئله :-** که څوک په غياپ کې يادېږي او هغه راشي وائي عمر به دې ډېروي په شريعت کې هم د دې هم ثبوت نشته.

### د بدفالي په اړه مسئلي

**مسئله :-** په بعض عوامو کې مشهوره ده چې که د سړي چپه او د ميرمنې ښۍ سترگه غورزي کوم مصيبت راځي او د دې پر عکس بيا خوشحالي راځي. دا خيال له اصله غلط دی په شريعت کې اصل نه لري.



**مسئله :-** ډير عوام وائي دورغوي په تخيد لو مال راځي يا په پنبو بخار (خارش) راتلل يا پياز په پياز لويدل د سفر کولو نښه ده. دا ټولي لغو خبرې دي او بد فالي دي.

**مسئله :-** ځيني ميرمني که د کاغی نغري واورې وائي ميلمه راځي داسي خيال کول گناه ده.

**مسئله :-** ځيني خلک سهار مهال د کوم خاص ځای يا د کوم حيوان مار، خنزير يا نور نوم اخيستل منحوس گڼي دا هم يوه لغو خبره ده.

**مسئله :-** که د چاله لاسه پر بل جارو ولگيږي، معيوب ټي گڼي او ورته وائي په کوهي کي مالگه واچوه که نه درباندي داغونه پيدا کيږي دابي اصله خبره ده. دا خيال هم کوي که ټي په بدن باندي جارو ولگيږي بدن وچيږي يا ټي مېنه سپيريږي نو په جارو دي تو (تف) کړي په دې کي کوم شرعي اصل نشته.

**مسئله :-** بعض عوام وائي که څوک په چمچۍ (قف گیر) وو هل شي هغه وېږي کيږي دا اصل نه لري.

**مسئله :-** په ځينو خلکو کي مروج ده که څوک چيري ځي څوک پسي نغري کړي او راوټي غواړي هغه ورسره جگړه کوي چې ولي دې راوبللم زما کار نه کيږي. دا په شريعت کي کوم اصل نه لري.

**مسئله :-** څوک چې په کوم کار پسي ځي او پشيو ټي تر څنگ تيره شي هغه په دې کار کي دنا کامي خيال کوي دا خيال هم غلط دی.  
(اغلاط العوام مخ ۲۵)

**مسئله :-** ډير دکانداران د سهار له خوا په قرض مال نه ورکوي وائي که سهار مهال مال په پور ورکړم ټوله ورځ په پور راڅخه ځي. دا يوازي



بدفالي ده. هو! که په کوم مصلحت ورته پور ورنه کړي هغه بله خبره ده.

**مسئله :-** مشهوره ده که په کوم کور کي تناوکش (غني) کور جوړ کړي نو د کور څښتن پور وړی کيږي. په شريعت کي د دې اصل نشته. خو که کور د تناوکش (عنکبوت، غني) لڼه څالو او نورو شيانو پاک کړي دا غوره خبره ده پاکوالی اله ﷻ ته خوښ دی. (اغلاط العوام مخ ۳۸)

**مسئله :-** که توره پيشو په لار کي ورته تيره شي نو وړاندې تلل ورته خطر نه لري دا هم اصل نه لري. (آپ کی مسائل توک ۱ مخ ۳۷۲)

**مسئله :-** ځيني عوام په کومه ځانگړي ورځ سفر کول ښه يا بد گڼي دا د کفارو او نجو ميانو عقیده ده په شريعت کي اصل نه لري.

**مسئله :-** ځيني ميرمني وائي که نوي ناوي دخپل کور دروازه يا صندوق قفل (قلف) کړي نو کورني بند يږي يعني وړانيزي. دا خورا بي اصله خبره ده. (اغلاط العوام مخ ۱۷)

**مسئله :-** په شريعت کي د دې هم اصل نشته چې جارومه دروه، يادشپي جارومه وهه، پرکت خادر د سور په لور مه اچوه، خپلۍ پر خپلۍ بوت پر بوت، مه اړوه، د شپي نوکان مه پريکوه، د سه شنبې په ورځ نوکان يا وينستان مه پريکوه. دا ټولي خبري هسي وهم دی کوم شرعي اصل نه لري.

**مسئله :-** تر لمر لويدلو وروسته سمدستي څراغ لگول ضروري نه دی، دا توهم پرستي ده په شريعت کي اصل نه لري.

**مسئله :-** ماشوم غاښ چپه راوخيژي ځيني وائي چې انا يا مورني په جارو وهلی دی دا اصل نه لري.



**مسئله :-** دعوا موغلط فهمي ده چې دلمانځه ځای (مصلی) ټولوي ترڅو ورباندې شیطان عبادت ونه کړي، دا غلط دی. د مصلی د ټولولو رواج له دې امله ده چې تر لمانځه وروسته پرته له ضرورت څخه پروتته نه وي او خرابه نه شي. عوام داسې فکر کوي چې که دلمانځه له ځایه لیري نه شي شیطان ورباندې لمونځ کوي دا مهمله (بي معنی) اولای معنی خبره ده. دا کوم اصل نه لري.

**مسئله :-** پر ځمکه د مالګې د تویولو کومه خبره نشته. خو قصد اټي تویول بده خبره ده ځکه هغه هم د خدای ﷻ نعمت دی دا غلطه خبره ده چې د مالګې تویول په آخرت کې جزالري یاد اچي پر ځمکه که تروي اوبه توي شي ځمکې ته تکلیف رسیږي دا هم غلطه خبره ده. (آپ کې مسائل ټوک ۱ مخ ۱۱)

**مسئله :-** د کومې میرمنې چې لومړنۍ ماشوم ضائع شوی وي، بدفالي کول اوله میرمنې سره تبریاره ږدي ترڅو له بلاوو خوندي وي دا هم یوه دشرک خبره ده. منعه کول ئې لازم دی. (بهشتي زیورتوک ۲ مخ ۸)

### له قادیانیانو سره د اړیکو درلودلو حکم

**پوښتنه :-** که څوک صحیح العقیده وي لمونځ کوي او روژه نیسي خودنیوي اړیکې له قادیانیانو سره ساتي. ددې حکم څه دی؟

**ځواب :-** که څوک دلمانځه او روژې پابند وي خواړېکې ئې له قادیاني ډلې سره وي. که په زړه کې هغوی ښه ایسوي دا مرتد دی، له هغه سره تعلق ساتل ښه نه دی. که له قادیانیانو سره هم عقیده نه وي اونه هغه ښه ایسوي یوازې تجارت یا نور دنیايي معاملات ورسره لري نو ددې خبرې تفصیل دادی. که هغه وړاندې مسلمان وي بیا العیاذ بالله مرتد شي یائي پلار مرتد وي دا چې دی د مال مالک نه



دی او عقیده ئی صحیح نه ده نو ورسره معامله صحیح نه ده.  
(شامیه توک ۳ مخ ۳۱)

که هغه قادیانی مرتد یا دمرتد زوی نه وي بلکه له پلار او نیکه څخه پر باطله عقیده وي نو له داسي قادیانی سره په تجارت کولو د مال څښتن کيږي خو له داسي خلکو سره د تجارت معامله جائز نه ده. ځکه دا ورسره یو ډول تعاون دی بل قباحت پکښي داهم دی چې مسلمانان قادیانیان د مسلمانانو یوه ډله پیژني او قادیانیانو ته هم دخپلي لمني دپراخولو موقع پیدا کيږي اوله قادیانیانو سره د معاملي قطع کول ضرور دی. که څه هم داسي تعلق بد دی داسې د ملا متي وړدی خو نور مسلمانان دي لازماً مسلمان گڼي. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۴۲)

**مسئله :-** د قادیانی حکم دمرتد دی، دهغه کورته تلل غوره نه دی اونه ورسره تعلق ساتل ښه دی. (آپ کي مسائل توک ۱ مخ ۱۷)

### نذر څه شی دی ؟

د ځينو مسلمانانو د ناپوهي حد نه وي. مثلاً ماشوم ئی ناروغ شي بیا نذر مني چې ای فلانی ولي الله که زما ماشوم آرام شو ستا په نوم به دومره نذر کوم. که د الله ﷻ په فضل او رحم سره هغه ماشوم جوړ شي نو هغه دربار ته نذر وروړي په شرک اخته کيږي او که ئی هغه ماشوم ومري نو بیا گرمه په الله ﷻ وراړوي. که څوک ورته وائي ستا ماشوم آرام نه شو تا ډیر کوشش وکړ، کفر دی وکړ، د شرک کار دي وکړ بدعت دي وکړ خوزوی دي روغ نه شو. په جواب کي وائي وروره الله ﷻ ته خوښ نه وونوز ما په تدبیر و نوبه څنگه آرا میده.

گوره څومره ناپوهی ده. پوهیږی چې پرته له الله ﷻ څخه ئی څوک روغولای نه شي په سلگونو ناپوهان په دی باور دي چې انبیاء کرام



، ملائکي او نور غیر محسوس شيان زموږ ضرورت نه پوره کولای شي ، که ئي لمانځنه ونه کړو زموږ په کارونو کې به فرق راشي ، تکلیف به راته ورسېږي . که په ناڅاپي توګه ورته ګټه ورسېږي یا د لمانځلو په کمیدلو کې ورته زیان ورسېږي دهغوئ په باطل خیال ورته قوي دلیل په لاس ورځي دا په حقیقت کې دوهم د قوي کاردی . نور هیڅ نشته لکه عوام چې په کومو ځایونو کې ویرېږي همداسې دا ګټه او تاوان هم ورته دوهمې قوي په وجه پېښېږي .

غرض دا چې پرته له الله ﷻ څخه د بل چا په نوم نذر منل جائز نه دی که نبی وي او که فرشته (ملائکه) . (محمد رفعت قاسمی رحمة الله علیه )  
**مسئله :-** له الله ﷻ پرته بل چاته که هغه نبی وي ، که ولي ، که ملائکه یا بل شی نذر منل جواز نه لري . (مظاہر حق ټوک ۳ مخ ۲۳۳)  
**مسئله :-** د شرک یو ډول دادی چې پرته له الله ﷻ څخه له بل چا څخه مرسته غواړي لکه مریض ته شفاء یا محتاج ته د شتمني او دهغه په نوم نذر مني او هیله ورته لري چې په نذر به مي مراد پوره شي یا دهغه په نوم وظيفه مقرره کړي . (حجة الله البالغة مخ ۱۲۲ و اقسام شرک و فتوی رشیدیہ ټوک ۱ مخ ۳۷)

### د نذر شرطونه

**مسئله :-** شرعاً نذر منل جائز دی خو څو شرطونه لري :

- ۱- دا چې نذر د الله ﷻ په نوم و منل شي . د الله له نوم څخه پرته نذر منل جائز نه دی ، ګناه ده .
- ۲- نذر منل د عبادت په کار کې صحیح دی (نذر منل د لمانځه ، روژې ، قرباني وغیره) کوم کار چې عبادت نه وي نذر پکښي صحیح نه دی .



۳- عبادت به هم فرض يا واجب وي لکه لمونخ، روژه، حج، قرباني يا نور... داسي عبادت چې جنس ئي فرض يا واجب نه وي په هغه کي نذر منل هم صحيح نه دی. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۱۹)

**مسئله :-** يوازي په زړه کی په کومه خبره راتلل نذر نشته بلکه په ژبه اداء کولو کيږي. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۲۵)

### ترکار وړاندي د نذر اداء کول

**پوښتنه :-** که څوک داسي نذرومني چې که مي دا کاروشي روژي به نيسم يا به نفل لمنځونه کوم نو دا شخص به د کار په پوره کيدلو نذر پوره کوي که تر هغه وړاندي ؟

**جواب :-** د الله ﷻ په نوم نذر منل جائز دی او د کار تر کيدلو وروسته د نذر پوره کول لازم دی، وړاندي نشته خود کار تر کيدلو وړاندي هم د نذر اداء کول صحيح دی. که روژه وړاندي ونيسي او کار وروسته وشي د کار تر پوره کيدلو وروسته بيا روژه نشته.

(آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۲۵- فتاوی رشيديه مخ ۵۴۷)

**مسئله :-** که څوک داسي نذرومني چې که مي ورور راغی لس روپي به خيرات کړم او روپئ ئي تر راتلو وړاندي خيرات کړي چې ورور ئي راشي بيا به ئي خيرات کوي. (بهشتي زيور توک ۳ مخ ۵۰)

**مسئله :-** نذر منل جائز دی خور سول الله ﷺ خوښ کړی نه دی نو ځکه هم د نذر په ځای صدقه ورکول غوره دی خو صدقه به له پاک مال څخه ورکوي. د حرام او ناپاک مال به څه صدقه وي او د الله ﷻ په دربار کی نه قبلېږي. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۲۰)



**مسئله :-** له حرام مال څخه صدقه نه قبلېږي بلکه لاد و بال موجب ده . په حدیث شریف کې راځي : الله ﷻ پاک دی او پاک شيان قبلوي . له حرام او ناجائز مال څخه صدقه کول داسې مثال لري لکه څوک چې د مرداري (گندگي) توتې د پاچا حضور ته سوغات وړي . ښکاره ده چې د پاچا ته خوښ نه دی بلکه لاناخوښه کېږي . (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۲۲)

### د نذر تعریف

د نذر معنی ده چې په کوم شرط سره کوم عبادت پر ځان باندې لازم کړي . مثلاً ووايي که فلانی کار و شونوزه به دومره رکعتې نفل لمونځ کوم ، دومره روژې به نیسم ، دییت الله حج به کوم ، فقیرانو ته به دومره روپۍ ورکوم او یا نور څه ... دي ته منت هم وائي . (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۱۹)

### په صدقه او نذر کې توپیر

**پوښتنه :-** په صدقه او نذر (منت) کې څه توپیر (فرق) دی ؟

**ځواب :-** نذر پر ځان دیو شي لازم کولونوم دی . مثلاً څوک د او مني چې که مې هغه کار و شوزه به دومره صدقه کوم . د کار په کید لوړ باندې هغه صدقه واجب کېږي . او که ئې څوک پرته له لازمولو د الله ﷻ په لار کې صدقه او خیرات وکړي هغې ته صدقه ویل کېږي . ځواکي نذر هم صدقه ده خو واجبېه صدقه . خو عام صدقات واجب نه دي . (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۳۱۸)

### په خیرات ، صدقه او نذر کې فرق (توپیر)

**مسئله :-** صدقه او خیرات سره یو دي ، هغه مال چې د الله ﷻ درضا لپاره د خیر په کوم کار کې صدقه کړای شي هغه صدقه او خیرات بولي او که د کوم کار په کولو کومه صدقه او عبادت و منل شي هغه ته نذر ویل



کيږي. د نذر حکم د زکوٰۃ په خیر دی هغه به یوازې بي وزلوته ورکول کيږي شتمن به ئې نه خوري. د نیاز معنی هم نذر دی. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۱۸)

**د صدقي تعريف او ډولونه**

**مسئله :-** کوم مال چې د الله ﷻ په لار کې غریب او مسکین خلکو ته ورکړل شي یا د خیر په کار کېني ولگيږي هغه صدقه بلله کيږي. صدقه درې ډوله ده:

۱- فرض: لکه زکوٰۃ.

۲- واجب لکه: نذر، قرباني، صدقه الفطر او نور.

۳- نفلي صدقات لکه: عام خیر او خیرات. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۱۸)

### د غلط نذر حکم

**مسئله :-** ځيني نذرونه په گناه کې منل کيږي مثلاً: وائي که زما زوی ښه شونو زه به د ساز او آواز غونډه جوړوم. دا بیهوده نذر دی پوره کول ئې جائز نه دی. (فروع الايمان مخ ۴۱)

**مسئله :-** ځيني خلک مکروه او د بدعت نذر مني مثلاً: وائي خپل زوی د حسین ﷺ فقیر جوړوي، د چاپه نوم ویښتان پریږدي، په غوږ کې لښتئ اچوي یا د چاپه مزار پوښ غوړوي، د شیخ په نوم څه شی نومري کوي. خدا ئې شپه کوي، د مشکل کشاروژه نیسي او نوري غلطې خبرې مشهورې دي دهغوئ چې په شریعت کې هیڅ اصل نشته بلکه په کلي یا جزیي ډول ئې ممانعت شوی دی. (اغلاط العوام مخ ۱۴)

**مسئله :-** نه پر مزار د سلامي کولو نذر شته او نه دهغه پوره کول. که څوک په مزار باندې د علامي کولو نذر ومني دا منل صحیح نه دی او نه ئې پوره کول سم دی. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۳۲۱)



**مسئله :-** دخاتون جنت (د جنت ميرمن) كيسه درواغ ده نه په هغه نوم نذر صحيح ده او نه ئي پوره كول. (آپ كى مسائل ټوك ۴۲۱۳)

**مسئله :-** ځيني ميرمنې داسي نذرمني چې كه مي د امراد پوره شو مسجد ته ځم او سلام به ورته كوم او يا به د مسجد طاقچه له څه ډكوم. كه ئي مراد پوره شي خپل نذر پوره كوي. دا غلط ده. د مسجد سلام دادى چې څه نفلونه وشي او په زړه كي شكرو وائي اودا كار په كور كي هم ممكن دى او طاقچي ډكول دادى چې څومره توفيق ولري هغومره اړو خلكو ته څه ور كړي اودا كار په كور كي هم كيدلاى شي. (اغلاط العوام مخ ۱۴۰)

### د نذر مسئلي

**مسئله :-** په كوم يوه كار داسي عبادت منل چې هغه يو ځل فرض يا واجب شوى وي او بيا هغه كار پوره شي. نو د نذر پوره كول واجب دى. كه منل شوى نذر پوره نه شي ستره گناه ده. خو كه كوم واهيات نذرو منل شو چې په شريعت كي اعتبار نه لري نو د هغه پوره كول واجب نه دى.

**مسئله :-** كه څوك ووائي: اى الله! كه زما هغه كار وشي زه به پنځه ورځي روژي نيسم. كله چې هغه كار وشي پنځه ورځي به روژه نيسي او كه سرته ونه رسيد نو بيا دى روژه نه نيسي.

**مسئله :-** كه يو ازي داسي وويل شي چې پنځه ورځي روژي به نيسم بيا فرق نه كوي چې هغه يو ځاى نيسي او كه ئي دوه، دوه يا يوه يوه بيلي نيسي خو پنځه به پوره كوي.



که د نذر منلو په وخت کې دا ووايي يا په زړه کې دانيت وکړي چې پنځه ورځې به متصل روژې نيسم بيا که د نيولوپر وخت يوه ورځ هم پاته شي بيرته به ئې له سره پوره کوي.

**مسئله :-** که څوک يو رکعت لمونځ کول نذرومني دوه رکعت له لمونځ به پوره کوي. که درې ومني څلور به کوي او که پنځه ومني، شپږ به پوره کوي همدا سي د ديرو حکم دی. (چې جفت به پوره کوي)

**مسئله :-** که څوک داسي نذرومني چې که مې فلاټی کارو شونو پر فلاني مزار به پوښ غوړوم، د انذر نه کيږي او پوره کول ئې ضرور نه دی. يا ووايي دلوی پير صاحب د يوولسمی نذرومني د انذر صحيح نه دی او پوره کول ئې واجب نه دی.

**مسئله :-** د مولی مشکل کشاورزه نذر کول يا نور نذرونه ټول واهيات او خرافات دی او د مشکل کشاورزه منل شرک دی. غرض دا چې د حرام او ناجائز کار لپاره نذر منل صحيح نه دی او نه ئې پوره کول لازم دی.

**مسئله :-** پرته له الله ﷻ نورو ته نذر منل مثلاً که څوک ووايي: ای لوی پيره! که زما فلانی کارو شونو تاته به زه داسي وکړم مثلاً پر قبر به دی پوښ و غوړوم. داسي غوښتنه حرامه او شرک ده بلکه د همد انذر خوړل حرام دی. (بهشتي زيورتوک ۳ مخ ۵۰)

**د نذر مصرف (ورکړي ځای، مصرف ځای) څه شی دی؟**

**پوښتنه :-** زما خور نذر منلی وو چې که الله ﷻ زما کار وکړي د الله ﷻ په نوم به وزه ذبح کوم. کارو شواوس نذر پوره کوي آیا د دي وزي غوښه به خپلوان او کورنئ خوري کنه؟



**ځواب :-** د نذرشي يوازي بي وزله غريب خلک خورلای شي، خپلوان دوستان او نور وشتمنو خلکو ته جائز نه ده.

**مسئله :-** د نذر غوښه به د الله ﷻ په لار کي ويشله کيږي په خپله يا په خپلوانو خورل ئي جواز نه لري.

**مسئله :-** که پرته له وزي (خاروي) بل شي نذرو منل شي هغه به هم د الله ﷻ په لار کي ټول ويشل کيږي. لنډه دا چې د نذر حکم دادي چې هغه به په بي وزلو غريبو ويشل کيږي شتمن خلک به ئي نه خوري. نذر منونکي او دهغه اهل او عيال ته ئي هم خورل جواز نه لري.  
(آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۲۷)

**مسئله :-** ځيني خلک د نذر مصرف شتمن خلک هم بولي خود اغلظه ده. د فطر، قرباني او زکوٰۃ مصرف د نذر مصرف دی.

**مسئله :-** د نذر مال بي وزلوته ورکول واجب دی. که ئي دوستانو، خپلوانو ته ورکړي هغوی ته ئي خورل حرام دی او د نذر منونکي نذر نه اداء کيږي. (اغلاط العوام مخ ۱۳۱)

**مسئله :-** که څوک داسي نذرو مني چې که زما فلانی عزيز زروغ شونو خاروي به حلالوم او د الله ﷻ په نوم به ئي ویشم. که د نذر هرڅه وي. په خپله ئي خورل حرام دی نه شتمن ته اونه ئي مورپلار او زوی اولور ته خورل صحيح دی. (رشديه ټوک ۱ مخ ۵۴۸)

**مسئله :-** که دمري لپاره نذرو منل شي دا حرام دی دهغه خورل چاته جواز نه لري. که نذر د خدای ﷻ لپاره وي او ثواب ئي دمري لپاره بخښل کيږي نوبې وزلوته ئي خوراک صحيح ده شتمن او وظيفه لرونکي علماء دي نه خوري. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۲۴)



### د صدقي مصرف

**پوښتنه :-** چاوزه صدقه كړه، غوښه ئي شاوخوا گاونډيانو ته ور كړه او په كور كې ئي هم استعمال كړه آيا دا غوښه په كور كې هم خوړلای شي؟

**ځواب :-** دوزي (يا بل څاروی) په حلالو صدقه نه كيږي، په بي وزلو باندې ئي ويشل صدقه ده څومره چې په بي زلو خلكو وويشي هغومره صدقه ده، كومه چې كور خوري هغه صدقه نه ده. څوكه نذر منل شوی وي نو بيا ټول څاروي بي وزلو ته ويشل واجب دی نه به ئي شتمنو گاونډيانو ته ور كوي او نه به ئي په كور كې استعمالوي.  
(آپ كې مسائل ټوك ۳ مخ ۴۲۵)

### صدقه د بي وزلو پر ځای سپوږمه اچول

**پوښتنه :-** مونږ ما بنام د الله ﷻ په نوم د ودې يا وريځي سپي ته اچو و فقيرانو ته ئي نه ور كوو ځكه نن سبا هغوئ تگيان شوي دي آيا سپي ته زمونږ د ودې اچول صحيح دی؟

**ځواب :-** كوم فرق چې د انسان او سپي ترمنځ شته هغومره فرق ئي ورباندې په خيرات كولو كې هم شته دا چې وائي نن فقيران تگيان دي، غلطه خبره ده. د الله ﷻ ډير بندگان محتاج دي خوتا سوته به ئي داړتيا اظهار كړي نه وي، هغوئ ته صدقه ور كول مناسب دی. د ديني مدرسو طالبانو ته ئي ور كول او نور د فې سبيل الله لاري ډيري دي خوتا سود صدقي مصرف يوازې سپي گڼلی دی؟ (آپ كې مسائل ټوك ۳ مخ ۴۲۸)



## دولې په نوم دوزي د حلاوونو نذرمنل

**مسئله :-** داسې نذرمنل چې (ای بزرگه ! که زما فلانی کارو شي نو ستا په نوم به وزه حلالوم یا به دي پر قبر خادرو غوروم یا نور...) داسخته گناه ده حرام او مشرکانه فعل دی. د انذر نه کیږي. ځکه په نذرکي د اضروري ده چې څه شی نذرمنل کیږي هغه به په خپل ذات کي حرام نه وی که هغه د گناه فعل وي د هغه نذر پوره کول ضروري نه دی. د اشیان له جهالت څخه راپیدا شوي دي. له دی څخه توبه کول او استغفار ویل لازم دی. (فتاوی رحیمیه مخ ۲۹) و شامی ج ۳ مخ ۳۹۹

## د نذر د روژي په بدل کي فدیہ ورکول

**پوښتنه :-** چا نذرمنلی وو چې که مي ورور ښه شود یرش ورځي به روژه نیسم خو هغه سوداگر دی روژه نیول ورته گرانه ده آیا هغه فدیہ ورکولای شي ؟

**ځواب :-** چې ورور ئي ښه شو پر ده باندي ډیرش ورځي روژه نیول لازم دی، مسلسل ضرور نه دی په متفرق ډول دي ونیسي، کفارہ (فدیہ) کافي نه ده. د څه چې نذرمنل کیږي هغه به پوره کوي. (فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۷۱)

## پرتۀ له الله ﷻ د بل چا لپاره نذرمنل

**پوښتنه :-** د کوم ولي او بزرگ زیارت ته تلل، حاجت غوښتل او نذرمنل چې که می دا کار و شود و مړه پیسي به صدقه کوم، دا جواز لري ؟

**ځواب :-** د بزرگانو زیات کول صحیح دی خو په سنت طریقہ سره. (پر قبر لاس ایښودل، ورته ټیټیدل، هغه ښکلول، ورته سجده کول، داد نصار او وعادت دی) اوله اولیاؤ څخه مدد او مرسته غوښتل



حرامه ده. مرسته له الله ﷻ څخه غوښتله کيږي پرته له الله ﷻ که څه هم نبی یا ولی وي مرسته غوښتل شرک دی. د انذر منل چې که می الله ﷻ د اکارو کړي نو د دوه پيسې به د الله ﷻ په نوم صدقه کړم دا صحيح دی که داسي ووايي چې که می د ايا هغه کارو شود فلاني ولی په نوم به دوه پيسې خيرات کړم د انذر کول حرام دی. ځکه نذر عبادت دی. عبادت پرته له الله ﷻ څخه بل چاته کول صحيح نه دی. که داسي ووايي چې که الله ﷻ زما د اکارو کړ دوه پيسې به د الله په نوم صدقه کړم خو ثواب دې خدای ﷻ فلاني ولی ته ورسوي. په دې کي کومه خبره نشته. د انذر د غير الله لپاره نه دی يوازي ثواب ئي نورو ته بخښل کيږي. نذر الله ﷻ ته دی.

(فتاوی رشيديه مخ ۵۵۰ - صحيح بخاری ټوک ۱ مخ ۱۳۱)

**مسئله :-** د ديرو عوامو له لوري د اشخاصو په خاطر نذر ورکوي او د بزرگانو په مزارونو شمع، خوشبوي او روپۍ ږدي. مقصدي د همدې اشخاصو خوشحالول او د هغوی تقرب حاصلول دی. داهر څه دامامانو په اتفاق حرام دی. د حراموالي په هکله ئي څو وجې دي: اول: دا چې مخلوق ته نذر منل کيږي، حال دا چې نذر عبادت دی او الله ﷻ ته ځانگړی دی.

دوهم: دا چې چاته نذر منل کيږي هغه مرشوی دی نو هغه به د څه شي څنگه مالک شي.

درېم: دا چې د مړه شوي په حق کي دا عقیده کول چې هغه په عالم کي تصرف کوي داسي عقیده لرل کفر دی. (فتاوی محموديه ټوک ۱ مخ ۸۵)



### پر مندر او قبر اېښودل شوي شيان اخيستل

**مسئله :-** کفار خپلو معبدونو (مندرونو) ته وزه، چرگه يا خواړه وړي، هغه ئي مجاور وړي، دهغوۍ اخيستل صحيح دی. ځکه دهغوۍ مالک يو کافر دی او که کوم مسلمان مجاور هغه واخلې هغه نه مالک کيږي نو له هغه څخه ئي اخيستل صحيح نه دی دا په هغه صورت کي چې اخيستونکی خبر وي که نه بيا مباح دی. (رشديه مخ ۴۹۰)

**مسئله :-** که څاروي د غير الله په نوم پريږدي دهغي اخيستل او غوښه ئي خوړل جواز نه لري. (فتاوی محموديه ټوک ۱۷ مخ ۲۹۸)

**مسئله :-** ځيني عوام وائي چې د سوگنداخيستلو په وخت کي که د چپي لاس گوتي بندي شي نو سوگند نه کيږي. دا غلط دی.

### د بتانو په نوم د خيرات خوړل

**پوښتنه :-** د غير مسلمانانو په جشنونو کي څه شيان پخپري او د مختلفو بتانو په نومونو ئي ویشي آيا د اشيان خوړل صحيح دی ؟

**ځواب :-** د بتانو په نوم که څه شی نذر کيږي د مسلمان لپاره دهغه خوړل جواز نه لري. (آپ کی مسائل ټوک ۱ مخ ۷۱)

### پر مزارونو چي تيل توپيري هغه له څه کوي

**مسئله :-** په قبرونو څراغ لگول جائز نه دی نو هغه تيل چي د درگاه دروښانو لپاره ورکوي پر اصل مزار دي نه لگوي خو که د مزار متعلق خوني وي ياد لاري دروښانه کولو اړتيا وه هلته ئي بلولای شي که کوم مسجد دهغي هديري (درگاه) مربوط وي هلته هم په دي تيلو څراغ لگولای شي. که د مسجد امام خونه د درگاه مربوطه وي هلته دي هم لگوي او د مالک له اجازي پرته ئي بل ځای استعمالول ناجائز دی. که



دامعلومه شي چې د اتيل د نذريه توگه راوړل شوي دي نو هيڅ ځای ئي استعمال جائز نه دی. ځکه د غير الله په نوم نذر حرام دی او د همداسي شي استعمال هم حرام دی هغه چې داسي نذر شوی وي.  
(امداد المفتين ټوک ۱ مخ ۱۸)

**مسئله :-** ځينې خلک د قبر لپاره نذر کوي دا بالکل حرام دی د دي نذر خوړل هم حرام دی او نور وته ئي ورکول هم حرام دی دا چې خوړل ئي صحيح نه دی ورکړه ئي هم سمه نه ده. (بهشتي زيور ټوک ۲ مخ ۵۲)

**مسئله :-** پر قبر خادر (پوښ) اچول هم ناجائز دی او د دي لپاره ئي نذر کول بله گناه ده. دا نذر صحيح هم نه دی نو د نذر د پوره کولو لپاره پوښ اچول جائز نه دی. هو! که دشکراني په توگه فقيرانو ته صدقه شي بيا غوره خبره ده. (امداد المفتين ټوک ۱ مخ ۱۹)

**مسئله :-** ځينې خلک پر قبرونو باندې خادرونه او پوښونه غوړوي او هغوی ته نذر مني خويادولرئ چې خادرو رباندې غوړول منع دی او که په دي عقیده څوک داسي کوی داشرک دی. (بهشتي زيور ټوک ۲ مخ ۵۲)

### پر قبر باندې وزه نذر کول

**پوښتنه :-** عوام پر قبر باندې څاروي نذر کوي يا وائي دا وزه د فلاني پيرده بيا ورباندې بسم الله وائي او حلالوي ئي. د دي څاروی غوښه خوړل حلاله ده که حرامه ؟

**ځواب :-** دا حيوان د غير الله د تعظيم او تقرب لپاره ذبح کيږي. که څه هم د ذبح کولو په وخت د الله ﷻ نوم اخلي. د دي خوړل حلال نه دی.  
(فتاوی دارالعلوم قديم ټوک ۳ مخ ۱۲)



## د چاپه نوم ذبح کول

**پوښتنه :-** د چاپه نوم وزه يا چرگ ذبح کول څنگه دی. وائي د الله ﷻ له نوم څخه پرته د بل چاپه نوم حرام دی خو څوک بيا وائي چې د حلالو لويه وخت کي که د بل چانوم واخيستل شي حرام دی او که د الله ﷻ نوم د حلالو لويه وخت کي واخيستل شي بيا حرام نه دی. که خلک وائي چې دا د فلاني څاروي دی نو دلته هم د الله ﷻ له نوم څخه پرته د بل چانوم اخيستل کيږي. نو جواب څه دی؟

**ځواب :-** که کوم څاروي د بل په نوم وي او په هغه نيت ذبح شي که بسم الله هم ووائي حرام دی. داسي څاروي دي نه ذبح کوي. دا څاروي حرام دي. خوداسي ويل د مالک په صفت صحيح چې د فلاني څاروي خود چاد تعظيم او قربت لپاره حرام دی. که په داسي نيت وي چې د دي ثواب لپاره د الله ﷻ په خاطر فلاني ته بخښلی دی څه مشکل نشته د بل چاد تعظيم په ډول ذبح حرامه ده نه دا چې څوک مالک وبلل شي په دی دواړو کي فرق دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۸۸)

## په صدقه کي درنگ قيد

**پوښتنه :-** آیا په صدقه کي توره چرگه يا بل رنگ او نسل ضروري دی؟

**ځواب :-** څه شی چې د الله ﷻ درضا لپاره فی سبيل الله ورکول کيږي صدقه بلله کيږي. نفلی صدقه د توان په اندازه کيدلای شي. د صدقي له امله بلاوي ليري کيږي. په صدقه کي وزه يا چرگه شرط نه دی او نه د کوم رنگ او نسل قيد شته. څوک چې دا قيدونه لگوي هغوی اکثرېد دینه خلک دي. (آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۲۳)



**مسئله :-** د الله ﷻ په لاره کي چې کوم مال خرڅ شي هغه صدقه ده. که هغه اړو خلکو ته روپي ورکوي، که خواره ورکول وي او که جامه ورکول وي او که بل شي وي. خودتوري وزي او چرگي قيد نشته. اونه د صدقي لپاره دوزي يا چرگي حلالول شرط دی. که دهغوئ نقد قيمت چاته ورکړل شي هم هغه ثواب دی. (آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۳)

**مسئله :-** که د کوم کارد کولو لپاره د شیريني نذرو منل شي د شیريني ویشل ضروري نه دی بلکه هغومره روپي دي کوم اړسري ته ورکړي. (آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۲۴)

### د نذر د چرگ حکم

**پوښتنه :-** کوم څاروي تر نورو څاروو وگرزوي يا د انسان تر سر چار کړي دهغه غوښه خوړل څنگه دی؟

**ځواب :-** د امشکرانه طريقه ده چې ورته د چارولو نذروائي داد غير الله لپاره نذر دی، حکم ئي د مردار دی او خوړل ئي ناجائز دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۷ مخ ۳۹۴)

### د غیر الله په نوم د څاروي د پرېښودلو حکم

**پوښتنه :-** د غیر الله په نوم غوا يا گاو مښه خوشي پرېښودله کیږي. که دهغي غوښه خوړل صحیح نه دی نو دهغوئ اولاد څنگه دی؟

**ځواب :-** د غیر الله په نوم کوم څاروي پرېښودل حرام دی دهغه خوړل هیڅکله جائز نه دی خو که د دغسې څاروي اولاد وشي نو اولاد ئي مردار نه دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۷ مخ ۳۹۱)

### په ځانگړي ډول توره وزه ذبح کول

**پوښتنه :-** یوه شخص درمضان المبارک په ۲۷ نیټه یوه توره وزه حلالوي او د کورنئ ټول وگړي ئي را بولي، لاسونه ئي رنگ کړل



او ورباندي وئي وهل بيا امام هغه ذبح ڪړه. دهغي سراو پښي ئي په يوه ڪډي کي پتي ڪري اوښه ئي پخه ڪړه وئي خوږه او هغه وزه ئي دکالي (توررنگ - تورديب) په نوم ذبح ڪړه دهغي د غوښي خوړل څنگه دی؟  
**ځواب :-** دافعل سخته گناه ده، شرک ته نژدي دی او غوښه خوړل ئي حرامه ده هغه مرداره ده. (فتاویٰ محموديه ټوک ۱۰ مخ ۸۵)

### د سيند په نوم ذبح کول

**مسئله :-** د خدای ﷻ له حکم څخه پرته هيڅ شی نه گټه رسولای شي اونه زيان. د سيند ځمکه هم گټه او نقص د خدای ﷻ په حکم کي دی. د سيند په نوم ذبح کول چې گواکي هغه به خوشاله شي اوزيان به ځمکي ته نه رسوي يا د خضر ﷺ لپاره څاروی ذبح کول او دا عقیده لرل چې هغه به خوشاله شي اوزيان به ځمکي ته نه رسوي، ناجائز دی دا عقیده اسلامي عقیده نه ده. له داسي عمل څخه ځان ساتل ضروري دی توبه ورڅخه واجب دی. له الله ﷻ څخه داسي دعا او غوښتنه صحيح ده چې ددي سيند او نوروزيانو څخه مو وساتي اوله زيان رسيدلو څخه د الله ﷻ په نوم حسب الطاق خيرات کول هم گټور او د ثواب موجب دی. (فتاویٰ محموديه ټوک ۵ مخ ۲۸۹)

### د غير الله په نوم د نذر حکم

**پوښتنه :-** د بزرگانو پر مزارونو چې نذر کيږي او دا دهغوئ د خوشحالي لپاره وي، هلته چرگان يا څاروي ذبح کوي آيا دهغوئ غوښه خوړل جائز دی او کنه؟

**ځواب :-** کوم عوام چې د بزرگانو په نوم نذر او نياز مني سخت گناهگار دی دی خوړل ئي ناجائز دی. کوم چرگ يا څاروي چې



د بزرگانو په نوم حلالیږي هغه مردار دي که ټي د بزرگانو په نوم ومني او د ذبح کولو په وخت کې ورباندې بسم الله، الله اکبر ووايي بیا هم حرام دی. (که د الله ﷻ لپاره ذبح کړي او ثواب ټي چاته وبخښي بیا جائز دی)

**مسئله :-** هغه څاروي هم حرام دی چې دهغه په هکله دا اعلان وشي یا مشهوره چې هغه د غیر الله لپاره ده. غیر الله که بت وي، که خبیثه روح وي یا پیري یا د پیغمبر او پیر په نوم ژوندی څاروي و نوموي دا ټول شکونه ټي حرام دی. په حدیث شریف کې راځي: (څوک چې د غیر الله د تقرب لپاره څاروي ذبح کوي هغه ملعون دی) که د حلالو په وخت کې د غیر الله نوم اخلي او که ټي نه اخلي خودا چې غیر الله ته منسوب دی همدا بدي ورته پیدا ده چې د مردار تر بدي زیاته ده. په مردار کې یوازې حایلیدل د غیر الله په نوم کیږي خودلته د دي حیوان روح او ځان غیر الله ته مقرر شوی دی هغه چې عین شرک دی. دا چې دا بدي ورته سرایت کړی دی نو د الله ﷻ د نوم په اخیستلو نه حلالیږي. لکه چې سپی او خنزیر د الله ﷻ د نوم په یادولو نه حلالیږي همدا سې دا هم نه حلالیږي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۲۷۲)

**مسئله :-** د غیر الله په نوم چې کوم نذر ورکول کیږي که مقصد ورڅخه دهغه بزرگ روح ته د ثواب ایصال وي یعنې د الله ﷻ لپاره چې کومه صدقه کیږي دهغې ثواب بخښل ورته مقصد وي دا صورت ټي جائز دی. او که یوازې دهغه بزرگ رضا حاصلول غواړي او دهغه په نوم نذر مني گواکې هغه خوشحاله شي او کار ټي وکړي دا نا جائز او شرک دی. آپ کی مسائل ټوک ۲ مخ ۴۲۰)



### خاروي دمړه يا ژوندي شخص په نوم کول

**پوښتنه :-** که يو خاروي دکوم مړه يا ژوندي شخص په نوم کړي اوبيا ذبح شي آيا خوپل ئي جائز دی؟ يا ووا ئي چې که مي دا کاروشي زه به د فلاني بزرگ په نوم دا خاروي ذبح کوم؟

**خواب :-** که خاروي دکوم بزرگ په نوم داسي کوي چې دا صدقه کوم چې ثواب ئي ورته ورسېږي خوسمه ده او غوښه خوپل ئي جواز لري او که مقصد دهغه په نوم نذر کول وو دا شرک ده او خوپل ئي حرام دی خو که نذر کوونکي له خپل کار څخه توبه وکړي اوله داسي نذر څخه راوگرزي بيا ئي خوپل جائز دی. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۴۲۱)

### دنذر پوره کول واجب دی

**پوښتنه :-** زما مور ناروغه وه مانذر منلی وو چې که مي دمور عمليات بريالي وشي سل رکعتہ نفل لمونځ به کوم، دهغي تررو غيدلو وروسته مي څلويښت رکعتہ نفل وکړل نور پاته دي نوڅه وکړم؟

**خواب :-** که دي دمور عمليات سم شوي وي نو سل رکعتہ نفل درباندي واجب دی او خپل نذر پوره کول واجب دی نو دا پاته رکعتونه هم وکړه. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۳۲۷)

**مسئله :-** که دنذر کوونکي د اهير شول چې څومره رکعتہ نفل مي منلي وو پر حافظه دي زور راوړي په څومره چې ئي گمان او اټکل غالب شو هغومره دي وکړي او د نفل کول ورباندي واجب کيږي دهغوی په ځای صدقه ورکول دانه پوره کوي. (آپ کی مسائل توک ۳ مخ ۳۲۷)

**مسئله :-** دکوم کار په هکله چې نذر ومنل شي که هغه پوره نه شي نو نذر نه لازمېږي. که داسي وويل شي چې که دا کار وشو د مړه روژي



به نيسم ياد و مره صدقه به ورکوم که هغه کار و شو هغه معلومه اندازه نذر به پوره کوي او که ئي وويل يو خور و ژي به نيسم يا يو څه صدقه به کوم بيادي اوس اندازه وټاکي. (آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۲۴)

### که د صدقي امانت ورک شول

**پوښتنه :-** ماته مي خور دوزي داخيستلو لپاره څلور سوه روپۍ را کړي وي، هغه چار اڅخه غلا کړي په دې صورت کی صدقه وشوه او کنه؟

**ځواب :-** ستا پر ذمه د دغور وپو اداء کول لازم نه دی. که ستاد خور نفلي صدقه وه په هغي هم څه شی لازم نه دی او که ئي نذر منلی و و بيا ئي د نذر پوره کول لازم دی. (آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۲۴)

### رسمونه څه شی دي؟

**مسئله :-** کوم رسمونه چې دي پخوا را پيدا شوي دي ډير پکښي داسي دي چې هوښيار خلک لا پکښي لتار دي. د دي رسمونو او رواجونو په هکله د خلکو اټکل دادی چې گناه ولي ده، نراوښځي سره راغونډ يږي څه شی خوري چښي کوم رقص پکښي نشته رباب او باجه پکښي نشته نو ولي د شريعت خلاف ده چې ممانعت ئي وشي. همدا غلط اټکل دی چې په عقل ئي پردي غوړيدلي دي او په دي رسمونو کي چې کومي باريکي خرابي دي هغه درک کولای نه شي. داداسي دي لکه وړوکی ماشوم چې د شیريني رنگ او خوند گوري هغه ښه شی گڼي او ضرر ئي درک کولای نه شي موراو پلار چې ئي په زیان پوهیږي او هغوئ تري منع کوي ماشومان همدا خواخوږي خپل دښمنان گڼي. په رواجونو کي چې کومي بدې دي هغه دومره باريکي او پټي هم نه دي چې درک نه شي بلکه هر څوک له رواجونو څخه خواتوري او تنگ



دي، ټول دا وائي چې که همدارو اچونه نه وي خورائنه ده خود رسم له امله هر څوک پکښې گډ وي او داهم پکښې نه وي چې ټول ئې يوځای پرېږدي. پر هر مسلمان که نارینه دي که ښځينه لازم دی چې داعبث رسمونه پرېږدي، همت وکړي چې دارو اچونه ختم کړي او داسې ژوند پیل کړي لکه در سول الله ﷺ په زمانه کې چې ساده روان وو. که کوم سړی یا میرمن په دې هکله زیار و باسي خورا ثواب هم ورته لري. په حدیث شریف کې راځي: (د سنت طریقو تر پاته کیدلو وروسته که ئې څوک ژوندی کړي د سلو شهیدانو ثواب ورته ورکول کېږي) دا چې دارو اچونه ټول په تاسو پورې اړه لري که لږ کوشش هم وشي ژربه اثر وکړي ان شاء الله: (بېشتي ټوک ۲ مخ ۷)

### په واده کې سامان ورکول

**پوښتنه:** - د خورځي د واده په مهال يې ماما ورته په خپل همت سامان ورکړد اجوازلري؟

**ځواب:** - خورځي یا تر ورته په صله رحمې کې څه شی ورکول مباح بلکه غوره کار دی څو لکه په هندوستان کې چې سامان ورکول رواج دی هغه محض یو هندي رسم دی، زیاده اصل مقصد چې هغه صله رحمې ده هغه یوازې تر ذهن تصور پورې پاته وي. دایوازې نوم او زیاده دخلکوله طعنې او دپوزې پرې کیدلوله ویري کېږي. که ورسره څه نه وي په قرض ئې ورته پیدا کوي او داصحیح نه دی. که د اشیان نه وي او یوازې د صله رحمې په نیت ئې هم ورکوي بیاني هم عام رواج گڼي. نو په دې ډول دي نه ورکوي. تر واده ښه وړاندي یا بل



وخت چې ضرورت احساس شي ورته وردي کړي هغه هم هغه څه چې ورته ضروري او څوک دي ورباندې نه خبروي. (فتاویٰ محمودیه ټوک ۱ مخ ۲۴۲)

**مسئله :-** په عوامو کې دامشهوره ده چې د دواړو اخترونو ترمنځ دې نکاح نه کېږي د ابالکل غلطه خبره ده ځکه دعائشي رضی الله تعالیٰ عنها نکاح د دواړو اخترونو ترمنځ شوي ده. (اغلاط العوام مخ ۱۷۲)

### دنکاح په وخت کې کلمه ویل

**مسئله :-** د ناوې له کلمې ویلو پرته هم نکاح صحیح کېږي ځکه هغه پخوا لا مسلمان نه وې. دنکاح په وخت کې د مسلمان لپاره کلمه ویل شرعاً لازمه نه ده که ئې ووايي هم سمه ده. (فتاویٰ محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۱۳۱)

**مسئله :-** د واده کولو لپاره ځینی خلک تاریخ بنیې چې د میاشتي مثلاً په ۳-۲۳-۱۳ نیټوبه واده نه کېږي نور که هر تاریخ وي سمه ده. دارواج شرعاً بې اصله دی پابندې ئې نه ده لازمه. (فتاویٰ محمودیه ټوک ۱۲ مخ ۱۷۱)

### دگوبنه کښینول او نوکرېځو لگول د رواج حکم

**مسئله :-** دگوبنه کښینو رسم کوم شرعي اصل نه لري. ممکن چا چې دارواج پیل کړی دی مقصد ئې دا وي چې د نجلۍ گوبنه کښیني، لږو خوري لږې خبرې وکړي یاد نه خبرو عادت خپل کړي ترڅو خسرگنۍ ته واده شي هلته به ورته پریشاني نه وي. په هر حال دا ضروري گڼل اوله شرعي محارمو څخه گوبنه کښینول عبث خبره ده که غوروشي دارواج د نجلۍ په حق کې دیوازیتوب تر قید او ژوندۍ په گور کولو کم نه دی. تعجب داده چې درنیا او علم په وخت کې د توري دوري رواج لاله نجونو سره پاته دی خو هیڅوک ئې د قباحت او بدې احساس نه کوي.



**مسئله :-** دنو کړيځورواج چې له دومره لوازماتو سره اداء کيږي داهم دناپوهي ددورويادگاري ده. چې په څرگنده خورامعصوم ښکاري خو په حقيقت کې د ډيرو مجرماتو ټولگه ده ددي بندول ضروري دی. ماشومانو ته دنو کړيځواستعمال بدنه دی خو غونډه جوړول او خلک رابلل ځوان هلکان اونجونې يوځای کيدل بي پروا سره گډيدل او دنوروبي حياوو موجب دی. (آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۱۳۲)

سهر (دگلانوگيدی - آميل) بندول

**مسئله :-** په ودونو يا نورو مراسمو کې سهراتري دادهندوانورسم دی چې بي علمه يا بي عمله مسلمانو کورنيو هم له هغوی سره دخلطيت له کبله خپل کړی دی پريښودل ئي لازم دی. دهند سترو علماوو: مفتی عزيز الرحمن، مفتی کفايت الله، مولانا خليل احمد او مولانا تهانوی رحمۃ الله عليهم ددي حديث شريف (من تشبه بقوم فهو منهم) له وجې هغه منع کړی دی. (فتاوی محموديه ټوک ۱ مخ ۱۵۵)

### سندور او نوکړيځي وهل

**مسئله :-** ميرمنو ته په وينښتانو سندور وهل هم داحکم لري، هغه داخلاط له وجې دهندوانورسم ورته راغلی دی. دميرمنو لپاره دنو کړيځواستعمال سم دی بلکه ورته ځانگړی دی په لاس او وينښتانو دي نوکړيځي وهي. سړی دي ورسره مشابيهت نه کوي. په حديث شريف کي ورباندي لعنت ويل شوی دی. (لعن الله المتشبهين من الرجال بالنساء) (مشکوٰۃ شريف فتاوی محموديه ټوک ۱ مخ ۱۵۵)



**مسئله :-** مسلمانې ميرمنې چې په ويښتاتو ستنو وروهي او پر تندي بند تړي داد غير مسلم ميرمنو شعار دی له هغه څخه ځان ساتل ضروري دی. هغه دي هيڅکله نه خوښوي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۷ مخ ۲۹۴)

**مسئله :-** د سال گري رسم هم د غير مسلم قومونو طريقه ده مسلمانان دی دا طريقه (د ماشومانو پيدا ايښت په نيت په کيک غوڅول د کلونو په شمير شمع لگول) غوره نه کړي که نه دايمان خطر ده. (فتاوی رحيميه ټوک ۷ مخ ۷۷، محموديه ټوک ۱۷ مخ ۳۶۰ آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۱۲۷)

**مسئله :-** په څلو يښتمه ورځ ماشوم مسجد ته وړل او د سجدي مراسم په ځای کول هم کوم شرعي اصل نه لري. داد پريښودلو وړ دی. (فتاوی محموديه ټوک ۱۰ مخ ۸۲)

**مسئله :-** يو څوک خپله سالگره نه لمانځي خود نور د دوستانو په سالگره کی گډون کوي، دا گډون دي هم نه کوي ځکه په عبث کارونو کی گډون هم عبث دی.

**مسئله :-** تحفه ورکول ښه خبره ده خود سالگري په نوم ئي ورکړه بدعت ده. (آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۱۲۷)

**مسئله :-** سالگره لمانځل او ډول خرافات کول د شريعت خلاف خبره ده. (فتاوی رشديه)

**مسئله :-** دنوي عيسائي کال په راتلو خوشحالي کول د عيسايانو رسم دی مسلمانان ئي دناپوهي له وجې لمانځي، دا جائزه ده. (آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۱۲۹)



## د روژي د ماتولو د رواج حکم

**پوښتنه :-** زموږ د لته دار وراج دي چې ماشوم لومړئ روژه ونيسي خواره پخوي او دهغي روژي د ماتولو وخت ته خپلوان راغواړي. آيا له حديث شريف څخه ثابته ده؟

**ځواب :-** د دي رواج په شريعت كې كوم ثبوت نشته. دا ثواب گڼل په دين كې زياتوالی راوستل دی او بدعت دی، ناجائز دی. كه ئي ثواب هم نه بولي بيا ئي هم ترك لازم دی. د دي رسم قباحه هونسيار انوته څرگند دی. (احسن الفتاوى ټوك ۱ مخ ۳۷۱)

**مسئله :-** نوي زيږيدلي ماشوم ته داسي سوغات وركول صحيح دی چې د مشرانو د شفقت غوښتنه وي خود لازم او واجب گڼل او هغه د ماشوم دنريك مرغي دليل بلل ناپوهي ده. (آپ كې مسائل ټوك ۸ مخ ۱۴۱)

## د بسم الله ويلو تقريب كول

**پوښتنه :-** دلته د ماشومانو د بسم الله ويلو رواج دی. دا جائز دی. په داسي موقع دعوت منل كيدلای شي؟

**ځواب :-** كه كوم صالح بري ورته بسم الله وائي، بي وزلو او د دوستانو ته څه وركول چې د ماشوم په تعليم كې د برکت سبب شي خوښه ده له تكلفات، ريا، او فخر څخه پكښي ځان ساتل لازم دی. (فتاوى محموديه ټوك ۱۷ مخ ۴۲۲)

**مسئله :-** نن سبا په څلور كلني كې د بسم الله ويلو رواج هم ډير دی خو په آيت او حديث شريف كې ئي كوم اصل نشته. (اغلاط العوام مخ ۸۱)

**مسئله :-** په رواجونو كې يو هم د بسم الله ويلو رواج دی چې په ډير اهمام او پابندي سره كيږي. مثلاً چې ماشوم څلور كاله



څلور میاشتي او څلور ورځي عمر ولري په همدې تاریخ ټي دا تقریب کوي. د ابې اصله او عبث ده. خودوی ټي دومره پابندی کوي چې هېڅ خلاف ټي کولای نه شي. ناپوهان خو ټي لاد شریعت خبره گڼي له همدې امله ورڅخه د عقیدې خرابي پېښیږي او د شریعت په احکامو کې له ځانه زیاتوالی کوي. اصل دادي چې ماشوم د خبروښی ورته طیبه کلمه و بنیاست یو صالح شخص به ورته بسم الله و بنیسي او د دې نعمت په بدل کې دې د الله ﷻ لپاره خیر او خیرات وکړي.

**مسئله :-** ډیر لیدل کیږي کله چې ماشوم ژبه کوي کوروالو ورته بابا، مور، ورورک او نور نومونه بنیسي خو که دهغوئ په ځای الله الله ﷻ ورته ووائې څومره به ښه وي. (بهشتي زیور توک ۲ مخ ۱۲)

### اختردي مبارک شه ویل

**پوښتنه :-** نن سبا د اختر په ورځ په تیره د اختر تر لمانځه وروسته اختردي مبارک شه ویل کیږي آیا دا اصل لري؟

**ځواب :-** په شریعت کې د دې کوم ثبوت نشته. عواود الازمي بللي دي له همدې امله مکروه ده او که په دې ثواب هم و بولي بیا څو گناه ده ځکه دا په شریعت کې زیاتوالی دی.

۱- فقهاوو رحمة الله علیهم د اختر د ورځي سنت او مستحب بیان کړی دی که (اختردي مبارک شه) ویل مستحب وای. ویلي به ټي وو.

۲- که داسې ویل مستحب وای علماوو او صالحانو به دا تعامل ساتلی وای خوداسي نه ده او د عوامو رواج دی.

مطلق د برکت دعا مستحب ده او په خاص الفاظو التزام کول بدعت دی که د اختر دعا مقصود وگرزوي او څه ووائې. مثلاً الله ﷻ دې په



اخترکي برکت و اچوي، الله ﷻ دی مبارک کړي یا نور په دي کي کومه بدې نشته. خو هروخت او هروخت داسي ويل (اختر دی مبارک شه) دادا معنی چې دغه الفاظ وی مقصود دی نو داپه دین کی زیاتوالی دی، بدعت او مکروه ده. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۸۴)

مقصد دادې اختر دي مبارک شه الفاظ دي سنت او مستحب نه گڼي نه دی ضروري بولي که متفرق الفاظ استعمال کړي بیا بده خبره نه ده.

### اختر مبارکی غوښتل

**مسئله :-** داختر په ورځ عیدي (داختر مبارکي) غوښتل جائز نه دی. خود خوشحالي لپاره ماشومانو، ترلاس لاتدي کسانو یا نور و ته سوغات ورکول ښه ده خو هغه دي نه سنت گڼي او نه هم ضرور. (آپ کی مسائل توک ۸ مخ ۱۲۲)

### د جامو اغوستل وړاچ

**مسئله :-** ځیني خلک لیدل کیږي چې دلنگوتي د ترلو لپاره کښيني ځیني ناست وي ولاړ شي. دا اصل نه لري.

**مسئله :-** ځیني عوام د افکر کوی چې که نوي جوړه یا جامه واغوستل شي دهغوی حساب کیږي خو که درجب له میاشتي بیا درمضان تر وروستنئ جمعي واغوستل شي حساب نه لري دا ټول غلط دي. (اغلاط العوام مخ ۱۴۹)

### د ځای ناستي رسم

**مسئله :-** یو رسم دادی چې شیخ (پیر) ومري (دانا پوهي ده چې) مریدان ئي راغونډیږي دهغه زوی یا خادم ئي ځای ناستی ټاکي او د سند لپاره ئي د پگړئ تر لور رسم کوي. که هغه اهل وي او که ناهل وي. د فکر خبره ده هغه خلک چې له هغې لاري سره ناآشنادي نوا اجازه

د تعلیم الاسلام راډیو ویب پاڼې له خوا:

[www.taleemulislam-radio.com](http://www.taleemulislam-radio.com)



ئې تر کومه دا اعتبار ورپورده. په یاد ولرئ چې دا خلک د خای ناستي سره په دې غونډه کې بیعت کوي دهغوئ وبال له دی (نا اهل) خای ناستي سره برابر دی همدوی د گمراهي او ضلالت بانیان دي. په حدیث شریف کې راځي چې د قیامت له علامو څخه داده چې خلک په ناپوهانو خپل لارښوونکي غوره کوي. (اصلاح الرسوم مخ ۱۴۰)

### د حجاج کرامو بلنه او د هدي ورکړه

**مسئله :-** داسې رواج دی چې درحمت په خای زحمت او د نعمت په خای بد مرغي جوړوي. دا رواجونه بد دي چې له رحمت څخه زحمت جوړوي او د ارسمونه له اصراف څخه پرته نور څه نه دی. د دې ټولو رسمونو ختمول ضرور دی. ختمولو ئې خلکو ته خورا سهولت پیدا کيږي. که درواج فکر نه وي بیا هم په ناسته ولاړه کې اخلاص وي د ارسمونه چې دیني حیثیت نه لري خلک له راشه درشه او د دعاله غوښتلو څخه بې برخې کوي. په دې رسمونو کې ډیر زحمت هم وی او د شریعت خلاف هم دي. هغه خلک چې حج ته ځي هغوئ دي خپلوانو او نورو خلکو ته ووايي چې درواجونو پابندي دي نه کوي او د دوی دي کوم فکر نه کوي کوم خلک چې د ارسمونه ختم کړي انشاء الله ورته اجرا و ثواب به ورکړل شي. که بیا نور خلک هم د غسي وکړي انشاء الله ثواب به و مومي. (فتاوی رحیمیه نوک ۱۰ مخ ۱۸۳ د مشکوٰۃ شریف مخ ۲۳ به حواله)

دمیت (مړي) کورته دا ختريه ورځ خواړه استول

**مسئله :-** دا ختريه ورځ د مړي کورته خواړه استول یو غلط دستور دی. د پریښودلو وړ دی. د مړي کورته لومړۍ ورځ خواړه ورکول مسنون



عمل دی تردې وروسته په تیره داختر په ورځ ئې ورکړه صحیح نه دی.  
دا اسلامی طریقه نه ده پردې طریقه ده. (فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۲۷۲)

### دمتبرکوشیانوزیارت کول

**مسئله :-** چیرې دچیني یاوینېته مبارک نسبت پیغمبر ﷺ  
یانوروصالحانوته شوی وي. دهغوئ دزیارت لپاره خلک  
راغونډه یږي یائي له کورونوراغواړي اوزیارت ئې کوي اوپه زیارت  
کوونکو کي میرمنې هم وي. لومړی خوهرځای ددې  
متمبرکاتوسند نشته. که سند هم وي راغونډیدل ډیري بدئ لري. مثلاً  
شراوشور، بي پردي والی، کله خولادزیارت کوونکو آوازویل اونور.  
هو! که یوازي دمتبرکوشیانوزیارت وشي اودزیارت په وخت کي هم  
خلاف الشرع عمل ونه شي بیاصحیح ده.

**یادونه :** کوم شی چې شریعت ناجائزبللی هغه جائزبلل گناه ده. څه شی  
چې ئې جائزبللی خو ضروري ئې بللی نه دی هغه ضرر بلل گناه ده.  
یا پابندي کول یاد نوم لپاره هغه کول داهم گناه ده.

همدا سي که په شریعت کی څه شي ته ثواب ویل شوی نه وی هغه  
ثواب بلل گناه ده. که ئې څه شی ثواب بللی وواو ضروري ئې نه  
ووبللی، هغه ضروری بلل هم گناه ده. که ئې څوک ضروري نه بولي  
خود عواموله طعنې او ویري ئې پرېښودل بد بولي داهم گناه ده.  
همدا سي څه شی منحوس (سپیره) بلل گناه ده. پرته له شریعت څخه  
خبره جوړول او هغه یقیني بلل گناه ده. پرته له خداي ﷻ څخه له بل  
چاغوبستنه کول. څوک دگتني اوزیان رسولو مالک بلل دا ټولي خبري  
گناه دي الله ﷻ دي ټول ځیني وساتي. آمین.



که دا ټول وښودل شي او خيال ئې وساتل شي، د ټولو رسمونه حال معلوم شي څوک به نه خطا کيږي. (بهشتي زيور ټوک ۲ مخ ۲۲)

## د عقيقي رسم بيان

### عقيقه به څنگه کيږي ؟

**مسئله :-** د چا که ماشوم (هېلک يا انجلۍ) وزيريدي غوره داده چې اوومه ورځ ئې نوم کښيښودل شي او عقيقه ئې وشي. په عقيقه کولو سره ماشوم له ټولو بلاگانو خوندي اوله آفتونو څخه ساتل کيږي.

**مسئله :-** د عقيقي طريقه داده چې که هېلک وي دوه څاروي (پسه يا وزه) او که انجلۍ وي يو څاروي او ياد قرباني دوي بزخي د ماشوم او يوه برخه د ماشومي لپاره او د سرد خربل شويو وينستانوله وزن سره برابر سره زروویشي (يائي روپۍ) او که ئې زړه غواړي په سړدي زعفران ووهي.

**مسئله :-** که عقيقه په اوومه ورځ ونه شي وروسته چې ئې هره ورځ کوي دا اوومي ورځي خيال دی وساتي دا غوره ده او طريقه ئې داده چې په کومه ورځ ماشوم زيږيدلی، عقيقه دي يوه ورځ وړاندې وشي مثلاً که د جمعي په ورځ زيږيدلی عقيقه دي په پنجشنبې وشي او که په پنجشنبې پيدا شوی وي نو عقيقه دي په چهارشنبه وشي. په دی طريقه اوومه ورځ برابرېږي.

**مسئله :-** ځينی ځايونه دادستور (زواج) دی، کله چې ئې د ماشوم په سر چاره کښيښودله او وينستان اخيستل ئې پيل کړي سمدستي وزه يا بل څاروی ذبح کوی، دا هسي يو مهمل رسم دی، په شريعت کي



جائزه دی، که تروینستانو اخیستلو وروسته ذبح کوي او که مخته ذبح وکړي بیا وینستان واخلې دواړه طریقې سمې دي.

**مسئله :-** د کوم څاروي چې قرباني کول جواز نه لري، په هغه عقیقه هم نه کیږي، که ئې قرباني روډي عقیقه ئې هم رواده.

**مسئله :-** د عقیقې په غوښه کې اختیار لري که ئې خامه (اومه) ویشي او که ئې پخه او خلک رابولي دواړه صحیح دي.

**مسئله :-** د عقیقې د غوښې خوړل پلار، مور، نیکه او اناټو لوته صحیح دی.

**مسئله :-** که د چاوس (طاقت) نه وي د ماشوم عقیقه دي یو څاروي وکړي او که هېڅ عقیقه ونه کړي هم پروانه لري. (بېشتي زیور توک ۳ مخ ۲۳)

**یادونه:** د ادثواب خبرې دی: له عبثیاتو څخه ځان ساتل پکښې په کار دی. کله که درواج په مصیبت کې سړی راگریزي عقیقه دی

پریږدي، کله خوراد رواج په توگه څو کاله وروسته عقیقه کوي. د ښه تفصیل لپاره زما مرتب کتاب د اختراو قرباني مسائل وگورئ.

### د سنت کولو رواج

**مسئله :-** په سنت کولو کې هم د خرافاتو رواجونه خلکو را پیدا کړي دي چې د عقل خلاف او لغودي. مثلاً څوک یا خط استوي خلک

راغواري، د اد سنت خلاف خبره ده. یو صحابي ختنې ته بلل شوي وو هغه له ورتلو څخه انکار وکړ چا ځینې وجه وپوښتله. هغه وویل:

د رسول الله ﷺ په زمانه کې مونږ ختنې ته نه تللي یواځې موددي لپاره څوک رابللي دي. له دې حدیث شریف څخه معلومیږي چې د کوم شي

مشهور کول ضروري نه وي، دهغه لپاره خلک رابلل او غوندې د سنت



خلاف عمل دی. په دې کې ډیر رسمونه ګډل شوي دي چې په خوراپراخه کچه ورته اهتمام کیږي. ځینی ځایونه دهمدي رواج له امله سنت کول دومره وځنډیږي چې ماشوم لوی شي اوراغونډ خلک ئي بدن ګوري. حال دا چې له سنت کوونکي پرته نورو ته ئي کتل حرام دی. دا ګناه په دې بلنه اوځنډه کې رامنځته کیږي. اصل خوداده چې ماشوم ئي دزغم قوت ولري باید سنت شي. (بهشتي زیورتوک ۲ مخ ۱۵)

### دختني لپاره بلنه

**مسئله :-** دختني په وخت خلک رابلل یو بدعت دی. عثمان بن العاص رضی اللہ عنہ چا ختنی ته بللی وو، هغه انکار وکړ او وئې ویل: (درسول الله ﷺ په زمانه کې هیڅکله ختنې ته څوک تللي نه دي)

او دا بلنه دومره ضروري بلل چې ختنه تر بلوغ پوري ورته ځنډول، یوه بله ګناه ده. (امداد المفتین توک ۱ مخ ۲۱)

**مسئله :-** دختني د سنت کولو، لپاره کومه نیتیه مقرر نه ده، تروسه (طاقت) پوري اړه لري که ئي قدرت درلود ژردي وکړي، کنه تر بلوغ پوري دي وځنډوي. (رفاه المسلمین مخ ۲۱)

**مسئله :-** چیري چې په واده یا ختنې کې بدعتونه موجود دي. په دې بلنه کې دي څوک ګډون نه کوي. نه دهغه په کور او نه په بل کور کې. که ئي کور ته خواړه درواستول که دفتني ویره نه وه مه ئي ځیني اخلي څو که ئي په نه اخیستلو کې فساد پېښیدي بیادي ځیني واخیستل شي. (فتاوی رشیدیہ مخ ۱۲۳)

**مسئله :-** دختني یا نورو مراسمو په وخت کې که ئي درواج ګڼلو په ډول څه شی مسجد ته ورکول نونه دي اخلي که ئي په خپله خوښه امام



يا مؤذن ته څه وركول نواخيستل شي پروانه لري، څه شي وركړل شي هغه ئي حق دی. كه ئي كوم شي بيا مسجد ته وركړل هغه د مسجد حق دی. (فتاوی محمودیه توك ۱۵ مخ ۴۰۱)

**مسئله :-** دواډه، ختنی یا نور و خوشحالو کي ماشوم ته بنسکلي جامی اغوستل او شرعي حدود ساتل صحيح دی خو هار د غاړگي، اميل دي نه ورته په غاړه کوي، سهره دي نه تري اوله نورو هندي رسمونو څخه دی پر هيز کوي. (فتاوی محمودیه توك ۱۷ مخ ۴۲۳)

**مسئله :-** دا خبره غلطه ده چې له ختنې پرته نکاح نه صحيح کيږي، دادناپوهانو خبره ده پرته له ختنې نکاح صحيح ده. (فتاوی دارالعلوم قديم توك ۱ مخ ۱۹)

### دقران کریم شهيد گول

**مسئله :-** دا عادت هم ډير دی چې كه نعوذ بالله دقرآن کریم بي ادبي وکړای شي دهغه دوزن برابر غله (غنم، اوريشي، جوار یا نور څه) خيرات کوي. دا په اصل نیک کار او مصلحت ته نژدې دی. د کفاري او جرمانی په توگه صدقه وركول دي او پر نفس هم التزام دی چې بيا احتياط وکړي. خودوي خبري پکښي دا صلاح وړ دي:

اوله خبر دا چې: قرآن کریم په تله کی له غلي سره تلل دی بل دا چې دا کار واجب گڼي (دا شرعي اصل نه دی) خو که محضی د مصلحت لپاره په اټکلي ډول غله دانه یا بل څه وركړل شي پروانه لري.

(اغلاط العوام مخ ۷۵)

**مسئله :-** ځيني خلک د جمعي په ورځ اخترا تلل نامبارک گڼي دا خيال بالکل غلط دی بلکه په دی کی دوه برکتونه يوځای کيږي.

(اغلاط العوام مخ ۱۸۸)



## ایا تر ډوډی خور لو وروسته په دعا کی لاس پورته کول سنت دی

**مسئله :-** په هره سنت او مستحب دعا کی لاس پورته کول ضروري نه دی یعنې تر خور لو وروسته د دعا لپاره لاس پورته کول سنت نه دی. د طواف کولو په وخت کی دعا سنت ده خو لاس پکښې نه پورته کیږي. په لمانځه کی د ننه هم دعا شته، د خوب په وخت کی، مسجد ته دننوتلو په مهال، له مسجد څخه در او تلو په وخت، د مجامعت په وخت، بیت الخلا ته د تللو او راو تلو په وخت په دعا کی لاس پورته کول سنت نه دی. (فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۵۴ - احسن الفتاوی ټوک ۱ مخ ۳۲۲)

## د حائضې د لاس څه شی خورل

**مسئله :-** مشهوره ده خو نفاسه میرمن غسل ونه کړي دهغي د لاس خواړه خورل صحیح نه دي صحیح. د اہم غلطه ده. په حیض او نفاس کی لاسونه ناولي نه وي.

**مسئله :-** په عوامو کی مشهوره ده چې په څلویښتي کی دي د زیریدلو ځای ته ځاوندنه ورځي د اہم اصل نه لري.

**مسئله :-** عامی میرمنې په څلویښتي که څه هم پاکي شي بیا هم تر څلویښتو ورځو پوري لمنځونه نه کوي. دا خبره د دي خلاف ده. څلویښت ورځي د نفاس هغه زیاته موده ده، کمه موده ئي حد (اندازه) نه لري هر وخت چې پاکي شي غسل دی وکړي او سمدستي دی لمونځ پیل کړي.

**مسئله :-** همداران که تر څلویښتو ورځو وروسته وینه بنده نه شي ځان دی پاک بولي غسل دي وکړي او لمونځ دي پیل کړي.

(اغلاط العوام مخ ۴۲)



## د گنج العرش او قدح دعا ويل

**پوښتنه :-** پتج سورة چې په هر مسجد كي موندل كيږي هلته پكښي د گنج العرش، قدح او نورو نومونو د دعاوي دي. ددي شرعي ثبوت شته؟ ځيني علماء كرام ددي ويل منع كوي

ځكه د گنج العرش ثبوت په صحاح سته او نورو حديثونو كي نشته. په پنج سورة كي د گنج العرش د دعا په اړه ليكل شوي دي چې دادعا د جبرائيل عليه السلام په واسطه دوحى په ډول نازله له شوي ده. ددي دعا د يرفضائل بيانوي نو په دي امورو كي راته لارښوونه وكړئ:

- ۱- آيا د گنج العرش د دعا ثبوت له صحيح حديثونو څخه شوى دى؟
- ۲- رسول الله صلى الله عليه وسلم په خپل مبارك ژوند كي همدا دعا لوستي او يائي كوم صحابي ته ورښودلي ده؟

۳- كه ئي ثبوت په صحيح حديثونو كي نه وي نو ترننه چې ئي كوم خلك د ثواب په نيت وائي ثواب ئي ورته رسيږي؟ مفصل جواب راته وواياست!

**جواب :-** بِاسْمِهِ تَعَالَى حَامِدًا وَ مُصَلِّيًا وَ مُسَلِّمًا.

(۱، ۲، ۳): ياده شوي دعا موضوعي روايات لري. كوم معتمد او مشهور محدث ئي تصديق كړى نه دى نو دادعا مستنده بلل او فضائل ئي صحيح گڼل غلطه خبره ده. د قرآن كريم تلاوت او په حديثونو كي مقبول مناجات او نور چې د علماوو معمولات پاته شوي دي ورباندي اکتفا كول غوره دى.

د قدح د دعا په هکله چې په پنج سورة كي كوم روايات دي. موضوعي دي نو هغه دي مستند او صحيح نه گڼل كيږي او د هغوى مطابق دى



عمل هم نه کيږي. د قرآن کریم تلاوت د الله ﷻ د قرب د حاصلولو بڼه ذریعه ده. په حدیثونو کې د قرآن کریم د تلاوت د یرفضائل ذکر شوي دي. خلک د قرآن کریم د تلاوت، پوهیدلو او ورباندې د عمل کولو هڅه نه کوي او غیر مستند وشیانوته ناست وي. د قرآن کریم تلاوت دي په خاصه توجه او شوق سره کيږي ورسره دي د الله ﷻ ذکر او د لومړي، دریمي او څلورمې کلمې، استغفار او درود شریف وائي.

### په محمودیه فتاوی کي راځي:

**پوښتنه :-** د نور نامه، عهد نامه، دعاء گنج العرش، درود تاج، درود لکي اصلیت څه شی دی؟ دهغوئ تعریفات صحیح دي او که مبالغه ده؟ ثبوت ئي له رسول الله ﷺ څخه راغلی دی او که خلکو تألیف کړی دی. د لوستلو په هکله ئي څه ډول مسئله ده؟

**ځواب :-** هغه په کوم صحیح سند ثابت نه دی. کوم تعریفونه چې ورته لیکل شوي دي کوم اصل نه لري دهغوئ په بدل کې دي قرآن کریم تلاوت شي، درود شریف، کلمه شریفه او استغفار دي ووائي. (فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۹۴)

### د خواجگانو ختم په ډلیزه توگه په دوام سره ویل

**پوښتنه :-** ځیني ځایونه د خواجگانو ختم په ډلیزه توگه ویل کيږي. د دي حکم څه دی؟ آیاتل لوستل به ئي بدعت او مکروه نه وي؟ بینواتو جروا.



**خواب :-** په دې لړ کي دې احقر يوه پوښتنه له مفتي محمد يحيى صاحب څخه وکړه. مفتي يحيى صاحب له مفتي محمود حسن گنگوهری څخه دهغي په اړه جواب و موږ د او هغه ئي وليکي. غوره ده چې هغه سوال او جواب رانقل شي. انشاء الله ستا سود سوال جواب به وويل شي.

**پوښتنه :-** زموږ د مشرانو د خوا جگانونو ختم معمول دې اوور سره ديسين شريف سورة هم په ډليزه توگه لولي او دعاهم په ډليزه توگه کوي، په دې هکله شرح صدر نشته تا سوراته د دې د جواز دلائل و بنياست، و ئي ليکي مهرباني به مووي. داشکال وجه ئي د عبد الله ابن مسعود ؓ واقعده ده چې په رحيميه فتاوی (توک ۱ مخ ۳۰۶- ۳۰۷) کي د ازالة الخفاء الاعتصام او مجالس الابرار په حواله ليکله شوی ده. ځيني حضراتو د رحيميه فتاوی تر مکالمې وروسته دا خبره کوی چې په سهار نپور، دهلي او نورو ځايونو کي د خواجگانونو ختم او ديسين ختم کوی آيا د اعمل د عبد الله ابن مسعود ؓ د واقعي خلاف نه دی؟ او دا الزام مالايلزم نه دی؟ په دې دواړو کي فرق څه دی؟ که دا د علاج ياد آفاتو د رفع لپاره تجويز شوی وي نو علاج او آفات خو موقت شيان دي لکه قنوت نازلې چې په ځينو حالاتو کي ويله کيږي او مداومت ورباندي نه کيږي دلته دي هغسي وشي. فقط والسلام. بينوا تو جو روا.

**خواب :-** حامداً مصلياً ومسلماً.

دوه شيان دي يو مداومت او اصرار، د دواړو حکمونه سره بيل دي. په مندوب (مستحب) امر باندي مداومت قبيح نه دی. فقهاوو پر مندوب



امرباندي اصرار مکروه بللی دی. اصرار دي ته وايي چې کوم عمل تل کوي او که ئې څوک ونه کړي هغه گنهکار بولي دهغوئ تحقير او تذليل کوي. دامکروه ده. که پر مندوب امر مداومت وي خواصرانه وي نومندوب د مندوب پر حال پاته کيږي. مثلاً څوک تراودس کولو وروسته تحية الوضوء کوي خو ضروري ئې نه بولي او څوک چې ئې نه کوي هغوئ هم گنهکار نه بولي او هغوئ نه ملامتوي نو په دي کي کوم کراهت نشته. کوم اعمال چې د علاج لپاره کوي نو د هغه د سبب له وجې څخه ئې کوي ترڅو ورته اړتيا وي هغه کوي. قنوت نازل له خود امام شافعي رحمه الله عليه په مذهب کي د سهار په لمانځه کي د تل لپاره ويله کيږي. خو امام ابو حنيفه رحمه الله عليه هغي ته د عامي ابتلاء په وخت کي اجازه ورکړي ده. نو سبب ئې ابتلاء عامه ده ترڅو هغه ابتلاء وي ويله کيږي او چې د اسباب ئې ختم شي بيانه ويله کيږي. د خواجگانو ختم د برکت د حصول لپاره کيږي. دا د مشائخو مجرب عمل دی چې د دي په برکت دعا قبل کيږي. خو کله چې داسي وي چې د برکت خواش نه وي. نو تر څو ئې د برکت د حصول غوښتنه وي هغه وائي. دا چې د برکت غوښتنه تل وي نو ورباندي مداومت کوي خواصرار دي ورباندي نه کوي. فقط.

(فتاوی رحيميه توک ۱۵ مخ ۴۷۲)

### د سواء لک د ختم ثبوت

پوښتنه :- د چاد مړينی ياد مصيبت د دفعي لپاره کلمه طيبه يا آية الکرسی ويل کيږي چې شمير ئې يو لک پنځه ويشت زره واري معلوم کړی دی. په دي کوم شرعي دليل شته آیا تعداد معلومول بدعت دی؟



**جواب :-** دمصیبتونود دفع کوټو لپاره چې ختم کوي داد علاج لپاره دي. ددي ثبوت له قرآن کریم او حدیث څخه ضروري نه ده. دومره کافي ده چې هغه د قرآن کریم او حدیث شریف خلاف نه وي نو بیا په شریعت کې ممنوع او مذموم نه دی. لکه غیر شرعي دم کول چې ممنوع دی. په ختم کې چې کومه شمیره معلومه ده هغه داسې نه ده لکه د لمانځه رکعتونه یا د طواف د گرزیدلو شمیر چې ورته صراحتاً تعداد ښودل ضروري دی. بلکه داداسې دی لکه د طبیب نسخه چې ولیکي: عذاب پنځه داني، بادام اووه داني.. چې په تجربه ورته ثابت دی. ددي ثبوت له قرآن کریم او حدیث شریف څخه بي مورد نه ده. دا چې ختم د علاج لپاره ده نو د بدعت سوال پکښې ختم دی. شمیر په تجربه سره تعینول د شریعت خلاف خبره نه ده. د علاج لپاره داو وڅاگانو اوبه له اوو مشکونو څخه غوښتل په حدیث شریف کې ثابت دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۲ مخ ۱۲۳)

### دمصیبت په وخت کې دیسین شریف دسورة ختم

**مسئله :-** دبلاو او مصیبتونود دفع او دبرکت د حصول لپاره دیسین شریف ختم د دیني مشرانو یو مجرب عمل دی. ترڅو مصائب وي په دي عمل کول او د علاج لپاره ختم کول کیدلای شي خودادي مسنونو نه طریقه او شرعي حکم نه گڼي او که څوک په دي ختم کې ګل و نه کوي په هغوی دي بدنه وائي. (فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۷۰)

**مسئله :-** دخواجگانو دبرکت د حصول لپاره ویل کیدلای شي. دادمشایخو مجرب عمل دی. دهغه په برکت دعا قبلیري. (فتاوی رحیمیه ۷ مخ ۴۷۲)



### په سيندکي د صدقي په نيت روپئ اجول

**پوښتنه :-** پير سيند د پاسه د تيريدلو پر مهال مسافران په سيند کي روپئ اچوي آيا د عمل د صدقي په څير د بلا وودافع کيدلای شي؟  
**ځواب :-** د اصدق ه نه ده. بلکه د مال ضائع کول دی د اد ثواب کار نه دی د وبال موجب دی. (آپ کی مسائل توک ۸ مخ ۱۲۹)

### د تعمير پر بنسټ کي وينه تويول

**مسئله :-** دنوي ودانئ د جوړولو په وخت کی ځيني خلک څاروي حلالوي وينه ئي په ته داب کي تويوي او غوښه ئي خيرات کوي يا سره اوسپين زړه ته داب کي اچوي، دا شرعي اصل نه لري.  
 (آپ کی مسائل توک ۸ مخ ۱۳۸)

### پر نوي ودانئ يادگان خوشحالي کول

**مسئله :-** دنوي ودانئ په خوشحالي کي څه شی ویشل پروانه لري خو چې په دي ویش کي کوم تفاخر او ځان ښودنه نه وي.  
 (فتاوی محمودیه توک ۱۷ مخ ۳۳۴)

**مسئله :-** په شکرانه (خوږه) کي فقيرانو ته صدقه ورکول يا خپلوان رابلل صحيح او د برکت باعث دی. که هغه پر کښت کړونده وي يا د څاروی حلالول يا غوښه اخيستل وي، صحيح دی.  
 (فتاوی محمودیه توک ۱۷ مخ ۴۰۲)

**يادونه :** ځيني ځايونه د حاصلاتو پر مهال مشرکين څاروي حلالوي او عبادت کوي که دا شکل وي بيا د کړوندی په ځای ئي په کور کي کول يا هلته پخول او خلک رابلل ښه دی ترڅو له غير مسلم سره مشابهه نه وي. (محمد رفعت قاسمی رحمۃ الله عليه)



## د چيچک لپاره تدبير گول

**پوښتنه :-** د چيچک (کوي) د ناروغي د خوندي توب لپاره سره زړپه غاړه کوي او د کور اهل په همدې شپو ورځو کې جامي نه بدلوي يا جامي بدلوي خو د ناروغ کوټي ته نه ورځي يا له هغه څخه په راتلو سمدستي د مريض خوني ته نه ورځي يا څه شی نه پخوي او نور څه شرعی اصل لري؟

**ځواب :-** که تجربه کار طبيب يا حکيم و وائي چې داسې مريض ته د غوښې بوي يا پخول يا د جامو بوي مضر (ضررناک) دی نو د علاج لپاره داسې پرهيز کول پروا نه لري. خو د غير مسلم خلکو په عقیده که و وائي چې په دې سره ماتا چې (يا بل څه) ناخوښه کيږي دانا جائز دی دادا اسلام د اهل عقیده نه ده. له خلاف الشرع امور و څخه ځان ساتل لازم دی (فتاویٰ محمودیه ټوک ۲ مخ ۷۷)

**مسئله :-** د طاعون او چيچک له ناروغیو د ځان ساتلو په خاطر د پيچکارۍ په څير نور تدابير نيول هم جائز دي. (فتاویٰ محمودیه ټوک ۱۷ مخ ۱۳۰)

## د بوجا (نذرا و عبادت) لپاره چنده ورکول

**پوښتنه :-** زموږ په دفتر کې د هري پنجشنبې په ورځ غير مسلم خلک د نذر لپاره چنده ټولوي که ښي ورنه کړو د ښمنان کيږي او د همدې پوځاد شیریني حکم څه دی؟

**ځواب :-** که درو پوله ورکړي څخه خلاصون نه وي بيا دې د غوښتونکي د مالک کيدلو په نيت ورکړي بيا دې هغه له خپله لوري چې هر چيري مصرفوي، مصرف دي کړي. شیریني ښي هم که اخيستل



ضروري وي وادي خلي بيادي كوم خاړوي ته ورکړي. دغیر مسلم  
د نذر او عبادت شیریني او نورڅه دي نه خوري. (فتاویٰ محمودیه ټوک ۱۷ مخ ۴۸۲)

### غیر مسلم خلکو ته دهغوئ د خوشحالي دورځو مبارکی ویل

**مسئله :-** دغیر مسلم خلکو د خوشحالي دورځو مبارکی ویل په خط  
کی لیکل که کومه شرکيه او کفریه جمله پکښي استعمال نه شي  
بیا پروانه لري والا فلا. (نظام الفتاویٰ ټوک ۱ مخ ۴۸)

### دغیر مسلم د پسرلي په خوشحالي کی گډون کول

**مسئله :-** دا چې په قبرپرستي او تعزیه کی ئي گډون کول جواز نه لري  
نو په هولي (د پسرلي په لمانځلو کی به ئي گډون کول څنگه جواز ولري  
یعني جواز نه لري. دهمدي ورځي په مناسبت اورو نه بلول  
شاوخوا پکښي گرزیدل، سجده کول اوڅه شی نذر کول حرام  
او مشرکانه فعل دی. (فتاویٰ رحیمیه ټوک ۱ مخ ۱۵)

**مسئله :-** په قرآن کریم کی راغلي دي چې د مصیبت په وخت کی (انا لله  
وانا اليه راجعون) ویل کیږي. اوڅوک ئي دغیر مسلم پر مړینه ووايي  
چې هغه د ځان لپاره غم وگڼي. خوپه حدیث شریف کی راځي چې  
د فاجر په مړه کیدلو د الله ﷻ بند گانوته په ځمکه کی راحت پیدا کیږي  
(آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۳۰۵)

### د لمر تندر او حامله میرمن

**پوښتنه :-** دلته دا خبره مشهوره ده چې کله لمر تندر ونیسي حامله  
میرمن او خاوند دي دغو څولو او ریبلو کار نه کوي که نه دا ولاد د بدن په  
ئې یوه برخه غوڅه شوي وي. ددي شرعي حیثیت څه دی؟



**ځواب :-** په حديث شريف کي دي: په دغسي وخت کي دي صدقه او خيرات کيږي دتوبه ايستلو، استغفار، لمونځ او دعا حکم شوی دی. دنورو خبرو ذکر نشته. نو دادي شرعي نه گڼي دايوازي توهم دی چې له غير مسلم معاشري څخه راغلی دی. خو که حکيم او ډاکټر دتجربي په رڼاکي څه ووايي هغه بيله خبره ده. (آپ کی مسائل توک ۸ مخ ۲۲۵)

**مسئله :-** مشهوره ده چې دلمرياسپورمې دتندرپه وخت کي خوړل چنبڼل منع دی. ددي هم کوم اصل نشته. خو هغه وخت الله ﷻ ته دتوجه وخت دی او خوړل چنبڼل پريښودل بله خبره ده. پاته دا خبره شوه چې خلک ددنيا کاروباران تر گناه پوري هرڅه کوي خو خوړل چنبڼل پريږدي د اشريعت بدلول اوبدعت دی. (اغلاط العوام ۱۸۹)

### دبسم الله پر ځای ۷۸۶ لیکل

**مسئله :-** ۷۸۶ دبسم الله شريفي عدد دی. له مشرانو څخه ددي لیکل راروان دی. غالباً دارواج له دي امله شوی وي چې خطونه ولوستل شي بيابې اچوي نو بيا دبسم الله بي ادبي کيږي. له دي بي ادبي څخه دځان ساتلو لپاره مشرانو دبسم الله پر ځای ددي عدد لیکل پيل کړی دی خو که دبي ادبي انديښنه نه و دبيا دبسم الله لیکل وړ او مناسب دی. (آپ کی مسائل توک ۸ مخ ۳۴۸)

**مسئله :-** دبسم الله په عوض د ۷۸۶ لیکل دبسم الله دليکلو ثواب نه لري. دا دبسم الله عدد دی چې ورڅخه يوازي اشاره کيږي. (فتاوی محموديه توک ۱۸ مخ ۳۵)

**مسئله :-** ځيني خلک د «السلام عليكم» پر ځای مسنون سلام ليکي. که په ليک کي څوک وليکي: (تر مسنون سلام وروسته عرض کيږي چې ...) دا چې په شريعت کي داصيغه دسلام نه بلکه «السلام



عليکم ده نود سلام مسنون د لفظ جواب ورکول واجب نه دی که څه هم ليکل ئي جائز دی.

**گټه:** له دی څخه ثابتيري کومو مشرانو چي د سلام په عوض سلام مسنون ليکلی. دا احتياط پکښي مراعات شوی دی په مخاطب باندې د سلام جواب واجب نه شي لکه د پرچلو په وخت کي چي الحمد لله ورو وائي ياد سجدې آيت په لور پرغ نه وائي ترڅو په نورو واجب نه شي. (اغلاط العوام ۱۳۱)

### د ویر (غم) مراسم او میل مستیاوي

**مسئله:** - مړینه چي د غم او ویر مهال وي، دریمه، لسمه، څلویښتي، شپږمیاشتي، کلني، تلنه او نور یادوي. او پکښي ډیر اهتمام کوي. میل مستیاوي ورکوي که ئي خپل ځواک نه درلود پور (قرض) ورته کوي خلک هم پکښي داسي گډون کوي لکه په بنادي کي چي گډون کوي میرمني د ښکلو جامو اهتمام کوي. دا ټول شيان بدعت او ناروا دي.

**مسئله:** - څه لوستل یابي وزلو ته څه شی ورکول یا د ثواب در سید لور څه او مړي ته د مغفرت دعا غوښتل په یقيني توگه ثابت دی. مړي ته د ثواب ایصال پرته له شک څخه جائز دی خو سمه لاره او طریقه ئي داده چي انسان څه ولري له هغه څخه صدقه ورکړي یا کوم بدني عبادت، نوافل، روژه، د قرآن کریم تلاوت، درود شریف ویل یا نور څه ولولي او چي چاته ئي غواړي ثواب ئي وبخښي یا د مړه شوي خپلوان له خپلو دوستانو څخه و غواړي چي ورته دعا وکړي او هغوی څه ولولي یا کوم خیرات دي وکړي. فقیه حافظ الدین ابن شهاب



کردري (المتوفى ۸۲۷ هـ) وائي: (وَيُكْرَهُ اتِّخَاذُ الضِّيَاقَةِ فِي أَيَّامِ  
الْمُصِيبَةِ لِأَنَّهَا أَيَّامُ غَمٍّ، فَلَا يَلِيقُ فِيهَا مَا يَخْتَصُّ بِإِظْهَارِ السُّرُورِ وَإِنْ  
اتَّخَذَ طَعَامًا لِلْفُقَرَاءِ كَانَ حَسَنًا،

(فتاوى بزازيه على هامش الهنديه توك ۲ مخ ۳۷۹، كتاب الكراهية فصل ۹)

**ژباړه:** دمصیبت په ورځو کي میل مستیا کول مکروه دی. ځکه هغه  
دغم ورځ ده. کوم کارونه چې د خوشحالي لپاره ځانگړي وي ددې  
ورځو وړ نه دي. که ښي وزلوته خواړه برابر کړي دا غوره دی  
دهند ستر مفتی مولانا کفایت الله لیکي:

**ځواب:** مریوته د ثواب استول مستحسن دی د مالی او بدني  
عبادتو ثواب ورته رسیږي. خو هغه صورتونه چې شریعت ورته غوره  
کړي نه دي دهغوئ غوره کول او بیا ثواب گڼل او گټور بلل بدعت دی.  
شرعی صورت ټي دادی چې که څوک مري ته د ثواب رسیدلو په نیت  
کوم بدني عبادت کوي لکه لمونځ کول، روژه نیول، قرآن کریم تلاوت  
کول، درود شریف ویل یا نور او دهغه ثواب که چاته بڅښي داسي دی  
و وائي: (ای الله ﷻ! ما چې د المونځ و کړیامي روژه و نیوله یا مې  
تلاوت و کړیامی درود شریف و وایو دهغه ثواب په خپل فضل  
او رحمت سره فلاني مري ته ورسوه) همدا سي که د مالی عبادت ثواب  
ورته بڅښي نو هر څه چې په وس کي لري هغه دي د خدای ﷻ په لار کي  
صدقه کړي، مسجد دي جوړ کړي څاه دي وکارې، سرای یا مسافر خانه  
دي جوړه کړي، دیني مدرسه دی جوړه کړي، او په پورتنی طریق ده دی  
دهغوئ ثواب مري ته و بڅښي. دا طریق ده د ثواب رسیدلو صحیح  
طریق ده. دي ته کومه خاصه نیټه یا ورځ ټاکل په هغي کي د ثواب  
زیاتوالی گڼل او کوم شرعی دلیل هم ورته نه لري یا خاص شی مقررول



يا پر خاص لکه پر خاص قبر صدقه کول يا له جنازي سره يوځای وړل او هغه ضروري گڼل او نور رسمونه چې پاته دي دا ټول د شريعت خلاف او بدعت دی. خواره له ځان سره ايښودل او فاتحه لوستل هم کوم اصل نه لري. که د خوړو صدقه کول مقصد وي هغه دی صدقه کړي، مستحق ته دی ورکړي. که ئي د تلاوت يا درود شريف ويلو د ثواب ليرل مقصد وي هغه دي و بڅښي. خودد و اړو د ثواب درسيده لوست شرط دانه دی چې خواره تر څنگه کښي پرده او بيا څه ووايه. دا شرائط نه له شريعت څخه ثابت دي او نه معقول دي. لنډه دا چې ثواب بڅښل پر خپل ځای بڼه کاردی خود دي اکثر مروج او اجونه نا جائز او بدعت دي. (کفايت المفتی ټوک ۴ مخ ۱۱۳)

د نوموړي دوهمه فتوی: ثواب بڅښل جائز بلکه نیک کاردی. خود هغه صحيح شرعي طريقه داده چې انسان که څه لري هغه صدقه کړي يا کوم بدني عبادت لکه نقلي لمونځ وکړي نقلي روژه ونيسي يا تلاوت وکړي او ثواب ئي چې چاته غواړي و بڅښي. د ورځی يا کوم معلوم شى تعين نه کړي او نه دی دا ضرور او لازم گڼي. دريمه لسمه، څلويښتي دهمدي مشخص کولو له امله چې مستقل رواج گرزيده لى، بدعت دی دا دريمه او رواج په توگه تر سره کول د ثواب موجب نه دی نو ثواب بڅښل به ئي څنگه وي. (کفايت المفتی ټوک ۴ مخ ۱۲۲)

مقصد دا چې دريمه، لسمه، دوولسمه، څلويښتي، شپږميا شتنی، يا کلنی تلنه اسلامي مراسيم نه دی د پردیو قومونو د گاونډيو یتوب او تقليد نتيجه ده. (فتاوی رحيميه ټوک ۱۰ مخ ۳۹۴-۳۹۷)



## پر مزارونو باندې عرس او قوالي

**مسئله :-** د قبرونو زیارت کول په یقیني ډول مسنون کار دی، له مزارونو څخه عبرت اخیستل د دعا او مغفرت غوښتلو لپاره هلته تلل جائز دی. منع نه دی خود عرس رسم چې هر کال د وفات په ورځ هغه ضروري گڼل دی دا نا جائز او بدعت دی. در رسول الله ﷺ او صحابه و و په دور کي ددي مثل نه لیدل کیږي. دا د اهل کتابو (د پردیو) رواج دی. که دا اسلامي حکم یا دیني امر وای، صحابه و و به تر هر چا وړاندي در رسول الله ﷺ عرس کړی و و یا به ئي دراشده خلفا و و عرس کړی و و. په حدیث شریف کي ددي ممانعت ثابت دی. در رسول الله ﷺ ارشاد دی: (لا تجعلوا قبری عیدا) (زما قبر اخترمه گرزوی) (مشکوٰۃ شریف مخ ۷۲)

یعني لکه څنگه چې په اختر و نو کی خلک سره غونډه یږي هغسي په کومه نیټه زما پر قبرمه غونډه یږي. په اختر کي دري شيان وي: د نيتي تعین. اجتماع او خوشحالي کول. له دی حدیث شریف څخه په مزارونو باندې در اغونډه یږي دلو تاریخ مشخص کول او خوشحالي کولو ممانعت ثابت یږي. علامه محمد طاهر پټني ددي حدیث شریف په تشریح کي وائي: (لا تجتمعوا لزیارته اجتماعکم للعید، قاله یوم لهو و سرور و حال الزیارة بخلافه و کان ذاب اهل الکتاب فاورثهم الفسوة)

یعني د حدیث شریف مطلب دا دی چې د قبر د زیارت کولو لپاره دا اختر په څیرمه غونډه یږي ځکه دا اختر ورځ د لوبو او خوشحالي ورځ ده خود زیارت کولو شان له دی څخه پیل (جلا) دی. (د زیارت کولو مقصد عبرت حاصلول، مرینه، آخرت او خپل انجام یادول دی) پر قبر باندې د عرس جوړول د اهل کتابو رواج دی چې له همدې وجې ئي زړونه هم سخت شوي دي. همد او جه ده چې در رسول الله ﷺ



د قبر د زیارت کولو ورځ معینه او ټاکلې نه ده. د کال په جریان کې چې  
خومره مینه وال ورته ځي راځي زیارت کوي ثواب ورته رسېږي.  
دا چې در رسول الله ﷺ په روضه د عرس غونډه نه کیږي د دین  
د نورو مشرانو عرس به څنگه جائز وي. له همدې امله دیني  
مشرانو، محدثینو او فقهاوو په څرگندو الفاظو د ارواح عرس  
ناجائز بللی دی. (فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۰۹)

قاضی ثناء الله پانی پتي په خپل تفسیر مظہري کې وائي: ناپوه کسان  
چې دا ولیاووله قبرونو سره څه کوي یعنې قبرونو ته سجده  
کوي، طواف پري کوي، هغوی روښانه کوي او هر کال دا ختريه  
خیرو رباندي راغونډیږي او د عرس نوم ورکوي دا ټول امور نا جائز دي.  
(فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۳۱۹)

**مسئله :-** قبرونو ته د میرمنو د تللو او د اشخاصو ورتلل عرس ته له دې  
وجه منع شوی دي چې هلته اعتقادي او علمي خرابۍ پکښې دي.  
سړي دي تر عرس وروسته ورشي ځکه په میلو کې اکثرأ بدعتونه  
او نامشروع امور تر سره کیږي او عوام له هغوی څخه د ځان  
ساتلو ځواک نه لري او دا ولیاووپه دربار (مزار) د گناه ارتکاب  
لا سخت دی. (فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۳۰۹، رشیه مخ ۵۵۵)

**مسئله :-** د مشرانو پر قبرونو عرس جوړول، څادرونه غوړول، نذرونه  
منل او غوښتنه کول نا جائز او حرام دی د عرس بنیاد غالباً داسې  
ایښودل شوی دی چې د شیخ تر مرینې وروسته دهغه مریدان کوم چې  
راغونډ شوي دی څه وعظ او نصیحت ئې کړي دی  
خو ورو ورو دا مقصد تري پاته شوی او دهغوی ځای ناستوپه منظم  
ډول دهغوی د هډوکو د خرڅولو دنده پیل کړې ده. د عرس شریف په



نوم د مشرانو پر قبرونو سلگونو بدعتونو، محرماتو او خرافاتو طوفان راولاړ کړی دی. دا چې د قبر پلورلو کار وروتنه موندلی دی نو ځیني ځایونه د جعلی قبرونو جوړول پیل شوي دي. (آب کي مسائل توک ۱ مخ ۱۳۱۲)

**مسئله :-** څلویښتي، تلني او نور و لپاره دومره خبره کافي ده چې که د اینه او د ثواب کار وای نور رسول الله ﷺ او صحابه و وې نه وو پریښی. ځکه هغوی پر هر نیک کار مین وو. خو هیڅ پام کوم کمزوري روایت هم له هغوی څخه نقل کړی نه دی او علما وود دي بدعت او ناجائز توب په ښکاره الفاظ وویلی دی. خود مري اهل ته د تعزیت لپاره ورتلل، قرآن کریم ویل، څه خواړه یا نور څه ورکول او مري ته ئي ثواب بخښل ثواب دی خو چې په ټاکلو نیتونه وی او د نوم او ریا لپاره نه وي. (امداد المفتین توک ۱ مخ ۱۱)

**مسئله :-** ځیني خلک پر قبرونو باندې نذرونه کوي. دا چې له دی څخه ئي مقصد دا و لیاو و تقرب او خوښي غوښتل دی او هغوی حاجت روا گڼي ځکه هم دا عقیده شرک او د نذر خوړل ئي هم ناجائز دی. د الله ﷻ فرمان دی: (وما اهل به لغير الله)

**مسئله :-** ځیني خلک د اسی تاویل کوي چې زموږ مقصد بي وزلو ته ورکړه ده خودا چې بي وزله خلک پر قبرونو سره راغونډه یږي نو موږ ئي هلته وړو خودا یوازې حبله ده ځکه که همدابي وزله خلک هغوی ته په لاره مخامخ ورشي هېڅ به ورنه کړي که څه هم هغوی ئي تري وغواړي. دا جواب ورکوي چیري چې ئي وړو هلته لا رسیدلي نه یو. له دي څخه څرگند یږي چې مقصود ئي قبروي بي وزله خلک ئي مقصد نه وي. هلته ئي وړي او هلته (شیریني) خواړه او نور څه ویشي داپه قبر اړینو د لوتو څه وجه او ضرورت دی. (اصلاح الرسوم مخ ۱۲۵)



**مسئله :-** ثواب بخښل پرته له داسي پابندي چې ثابت نه وي داگټور کاردی او حدیث شریف اوفقه له کتابونو څخه ثابت دی خود کومي ورځي مثلاً د پنجشنبې پابندي ثابت نه ده، بلکه بدعت ده. همداسي د نيتي پابندي مثلاً دربيع الاول يا د شعبان پنځلسمه يا د محرم لسمه نيته يا نور و پابندي ثابت نه ده. دا بدعت ده. همداسي د کوم خاص شي لکه حلوا، شربت يا نور څه پابندي هم ثابت نه دي. دا هم بدعت دی. همداسي د کوم ځای پابندي هم نشته نو پابندي ئي بدعت ده. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۲۲۰ - مداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۲۰۶)

### پر قبرونو باندې سجده کول

**مسئله :-** پر قبرونو سجده کول حرام دی. ام المؤمنین عائشه رضی الله تعالی عنها وائي: رسول الله ﷺ په وروستنيو ورځو کي وفرمائل: (لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبور انبياءهم مساجد)

يعني په يهود و او نصاراو ودي دا الله ﷻ لعنت وي هغوي دخپلو نبيا نو قبرونه د سجدې ځای گرزولی وو. (بخاری شریف ټوک ۱ مخ ۱۷۷) په بل حدیث شریف کی دي: عن جندب رضه قال سمعت النبي ﷺ يقول الاوان من كان قبلهم كانوا يتخذون قبور انبيائهم وصالحهم مساجد، ائني انهاكم عن ذلك. (رواه مسلم)

حضرت جندب رضه وائي: ماله رسول الله ﷺ څخه واوريدل چې وئي فرمائل: واورئ: تر تاسي وړاندې خلکو د خپلو نبيا نو او وليانو له قبرونو څخه د سجدې ځای جوړ کړی وو. زه تاسوله دی کار څخه منع کوم. (مشکوٰۃ مخ ۲۹)

يعني: له عطاء بن يسار رضه څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمائل: اي الله! زما قربت مه گرزوي چې دهغه عبادت وشي. (سجده ورته



وشي. ڏاڻه غضب ڏي وي پر هغو خلكو چي دخپلو انبياؤ لہ  
قبرونو ڇڏي ڏسجي ڇا پوءِ جوڙي ڏي.

په يوه بل حديث شريف ڪي ڏي: (عن قيس بن سعد... الخ) قيس بن  
سعد ۽ وائي: ڪلهه چي زه هڏيري ته ولا ڀم ما هلتہ خلڪ وليدل چي  
خپل سردار ته به ٿي سجده ڪوله. ما په زړه ڪي وويل: رسول الله ﷺ  
ڏي زيات مستحق ڏي چي ورته سجده وشي. بيا چي در رسول الله ﷺ  
حضور ته حاضر شوم. ڇهه چي مي ليدلي ووهغه مي ورته بيان ڪرڻ  
اوورته خپل خيال مي ڇرگند ڪر چي ته ڏي ڏي ڏي مستحق ٿي چي درته  
سجده وشي. رسول الله ﷺ وفرمائڻ:

(ارأيت لو مررت بقبري اكننت تسجدوله؟ فقلت: لا! فقال:  
لاتفعلوا، لو كنتم امرا حداثا ان يسجد لاحد، لامرت النساء ان يسجدن  
لازواجهن لما جعل الله لهن من حق). (رواه ابو داؤد)

يعني گوره ڪه ته زما په قبر تي ريزي هغه ته به سجده ڪوي؟ ما عرض  
وڪرڻه هيڄڪله نه. وئي وفرمائڻ: (نو) په ڏوند ڪي مي هم راته (سجده  
مه ڪوي. ڪه ما چاته امر ڪولاي چي مخلوق ته سجده وڪري  
نو ميرمنو ته به مي حڪم ڪري واي چي خپلو خاودانو ته سجده وڪري  
، دهغوي دحق له امله چي پر هغوي الله ﷻ دسريو حق ايڻي ڏي.

(مشڪوة شريف مخ ۲۸۲ باب عشرة النساء)

همدا سي په يوه بل حديث شريف ڪي ڏي: يوخل يواو بن راغي. رسول  
الله ﷺ ته ٿي سجده وڪرڻه. صحابه وور رسول الله ﷺ ته عرض وڪرڻ:  
تاسوته حيوانات اووني سجده ڪوي نو مون به ڏي حقدار يو چي درته  
سجده وڪرڻ وور رسول الله ﷺ وفرمائڻ: (اعبدوا ربكم واکرموا اباؤكم)



يعني دخيل رب عبادت وکړئ (هغه ته سجده وکړئ) او دخپلو وروڼو وروڼو وکړئ. عائشه رضي الله تعالى عنها روايت کوي: **أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ فِي ثَقَرٍ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ قَجَاءَ بَعِيرٍ فَسَجَدَ لَهُ فَقَالَ أَصْحَابُهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! تَسْجُدُ لَكَ الْبَهَائِمُ وَالشَّجَرُ فَنَحْنُ أَحَقُّ أَنْ نَسْجُدَ لَكَ فَقَالَ: أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ أَكْرَمُوا أَحَاكُمُ وَلَوْ كُنْتُ امْرَأَةً لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِرَجُلٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي** (مشکوٰۃ شریف ص ۲۸۳، باب عشرة النساء)

په دې مبارکو حدیثونو کې غورو کړئ رسول الله ﷺ د قبر لمانځني په هکله څومره شدت کړی دی او په څومره شدت سره ئې ممانعت کړې دی. په کوم قبر چې سجده کيږي هغه ئې بت بللی او په سجده کوونکي باندي ئې لعنت ویلی دی او هغه ئې داسي د غضب سبب گڼلی دی. پر قبر د سجدي په هلکه قاضي ثناء الله پاني پتي په «مالا بد منه» کې وائي: (د انبياوو او اولياوو پر قبرونو سجده کول، ورباندي طواف کول، څه ورڅخه غوښتل دهغه په نوم نذر کول حرام دی. بلکه ځيني شيان پکښي کفر ته رسيږي، رسول الله ﷺ ورباندي لعنت ویلی اوله هغه ئې ممانعت کړې دی او فرمايلي ئې دي: زما له قبر څخه بت مه جوړوئ. (يعني لکه کفار چې له بتانو سره معامله کوي هغسي زما له قبر سره مه کوئ). (فتاوی رحيميه ټوک ۱۰ مخ ۴۱۴-۴۱۲)

### پر قبرونو طواف کول

**مسئله :-** مزارونو ته تلل پر قبرونو طواف او سجده کول دهغي در او ديوال ښکلول په شريعت کې حرام دی. شاه محمد اسحاق محدث دهلوی رحمه الله عليه د (شرح مناسک په حواله ليکي):



**پوښتنه :-** پر قبر باندې درې ځله راگرزیدل او طواف کولو انسان کافر کیږي، مشرک یا فاسق گرزي؟

**ځواب :-** پر قبر درې ځله یا کم اوزیات گرزیدل شرعاً ناجائز او حرام دی د حرامو په ارتکاب چې څوک مصروي هغه فاسق دی او که ئې جائز او مستحب وگڼي او طواف وکړي د کفر موجب دی. ملا علی قاري رحمه الله عليه په شرح مناسک کې روایې دي: ولا یطوف الخ.. طواف دي نه کوی یعنی در رسول الله ﷺ پر قبر دي نه گرزي طواف د کعبې شریفې لپاره ځانگړی دی نو دا نبی او اولیاؤ پر قبرو نو طواف کول حرام دی. الخ (امداد المسائل ترجمه ماته مسائل مخ ۷۵-۷۷ او فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۱۳)

### پر قبرو نو خراغ بلول

**مسئله :-** پر قبرو نو د خراغ بلول رسول الله ﷺ نه یوازي دا چې ممانعت کړی دی بلکه پر داسې کوونکو ئې لعنت ویلی دی نو دا حرام دی. په حدیث شریف کې دي: عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَايِرَاتِ الْقُبُورِ وَالْمُتَخَذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسَّرُجَ. (رواه ابوداؤد الترمذی والنسائی) (مشکوٰۃ شریف ۱۷، باب المساجد ومواضع الصلوة)

**ژباړه :-** له عبد الله ابن عباس رضی الله عنهما څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ پر هغو میرمنو لعنت ویلی دی چې قبرو ته ځي او پر هغو خلکو چې پر قبرو نو سجده کوي او ورباندې خراغونه بلوي. ملا علی قاري حنفی د دې په شرح کې وائي: په قبر د خراغ لگولو ممانعت یاله دي وجې دی چې بي گټې د مال ضیاع دی او چاته ئې گټه نه رسیږي او د دې لپاره چې اوږد دوزخ نښانه ده له قبر څخه ئې لیري کول ښه دی او یائي



ممانعت له دی امله دی چې قبرونه له غیر شرعي تعظیم څخه وساتل شي، چې پر قبر له سجدي څخه ممانعت هم له دی امله دی.  
(فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۱۳)

### پر قبرونو گلان اچول

په حدیث کي دومره ثابت دی چې یو ځل رسول الله ﷺ پر دوو قبرونو تیریدی وئې فرمائل: دادواړه په عذاب کي دی. رسول الله ﷺ د خرما یوه لمده څانګه دوه ځایه کړه او پر هر قبر ئې یوه، یوه ټوټه واچوله او وئې فرمائل: هیله ده ترڅو د اوچیري ددوی په عذاب کي تخفیف (لږوالی، سپک والی) وي. (بخاری، مسلم دمشقوة مخ ۴۲ په حواله)

که په دي حدیث شریف عمل وشي او کومه شنه څانګه پر قبر ودروي لکه د پتولوپه وخت کي چې کومه څانګه (شناخته) باندې ودرول شي نو هغه له گلانو سره ولي څانګړي شي د المده او شنه څانګه اسانه او مفت موندله کیږي گلان به اخیستل کیږي که هغه روپی مړه شوي ته د ثواب په نیت خیرات شي نومړي ته به ئې ګټه زیاته وي. معلومه ده چې گلان دمړي د مراسمو په مهال غوړول کیږي چې حراموالی ئې څرګند دی یا یو رسم دی چې مال ضائع کیږي او دهند و انورسم دی او مسلمانانوته د کفارو او فسا قوسره ورته والی حرام دی. (ملا بد منه مخ ۱۳۱)

**مسئله:** - مړی ته د ثواب رسیدلو په هیله غوره صورت دادی چې څه ولوستل شي یا صدقه او خیرات وشي ثواب ئې ورته وبخښي او دعا ورته وکړي د اشیان مړه شویو کسانوته ګټور دي، روح ئې ورباندې خوشحاله کیږي او د ا طریق له سنت سره برابره ده.

داوایو چې د بدعتونو استدلال په حدیث شریف باطل دی. رسول الله ﷺ پر قبرونو باندې د خرما شنې څانګې ودرولي گلان ئې ورباندې نه



دي اچولي نو که ددي خلکو مقصد د سنت اتباع وي ورته وړدادی چې شني خانگي ورباندي واچوي نه داچې گلان پري وغورپوی، کنه معلومه ده چې مقصد ئي ابتداء ده خونه اتباع.

بله خبره داده چې رسول الله ﷺ همدا خانگي د گنهکارانو پر قبرونو واچولي نه د صالحانو پر قبر. اوس که مقصد اتباع د سنت وی نو د فساو پر قبرونو دي خانگي او گلان اچوي خودوی داسي نه کوي بلکه هغوئي ئي د داسي خلکو پر قبرونو اچوی چې د عذاب احتمال ئي شته خو کیدلای شي امکان ئي هم نه وي. نو ښکاره ده چې مقصد اتباع نه ده بلکه مقصد ابتداء ده او دا استدلال ئي دا حکاموپه استنباط نه ده بلکه د تحریف له جملې څخه دی. اعاذنا الله من ذالک.  
(امداد المسائل ترجمه مآته مسائل مخ ۸۴)

**مسئله :-** له حدیث شریف څخه د بدعتونو استدلال سراسر باطل دی. ځکه رسول الله ﷺ پر قبرونو باندی د خرما دوني شني خانگي واچولي گلان ئي نه دی اچولي که ددي خلکو مقصد اتباع وي نو د خرماوو خانگي دی ورباندي واچوي. بله خبره داده چې دا عمل د گنهکارانو له قبرونو سره شوی دی نه د صالحانو. دا خلک ئي د فساو او فجارو پر قبرونو نه اچوي چې د هغوئ د عذاب احتمال خوشته خو ممکن عذاب نه وي. نو ثابت ده چې ددي خلکو مقصد اتباع نه ده بلکه مقصد ئي ابتداء ده.  
(فتاوی رحیمیه توک ۱۰ مخ ۴۱۷)

**مسئله :-** پر قبرونو له خراغ لگولو څخه رسول الله ﷺ نه یوازي داچې ممانعت کړی دی بلکه پر داسي کوونکوئي لعنت ویلی دی.  
(فتاوی رحیمیه توک ۱۰ مخ ۴۲۱ - دمشقوة توک ۱ مخ ۷۱)



**مسئله :-** پر قبر طواف كول، بنكلول حرام دی.

(فتاوی رحیمیه توک ۱۰ مخ ۴۲۱- احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۷۴ و اصلاح الرسوم مخ ۱۲۲)

**مسئله :-** ترپتو لو وروسته پر قبر باندې اوبه پاشل جائز دی، گلان اچول د سنت خلاف دی او اوږه ورباندې اچول عبث خبره ده او که خراغ ورباندې ولگوي مکروه او ممنوع دی. (آپ کی مسائل توک ۱ مخ ۳۱۲)

**پر قبرونو خادر غوړول**

**پوښتنه :-** یو څوک وائي چې پر کعبه باندې پوښ اچولی نو پر قبر ئې اچول څه خبره ده؟

**خواب :-** په حدیث شریف کی پر دیوال خادر غوړل منع شوی دی. سره له دې چې په دې کار کې په بنکاره کوم قباحت او د شرک ویره نشته. نو پر قبر پوښ اچول د شرک له وهم او غیر الله د تعظیم له امله په اوله درجه ممانعت دی. رد المحتار توک ۱ مخ ۸۲۹- امداد توک ۱ مخ ۲۰۱

خود کعبې مبارکې غلاف رسول الله ﷺ ورباندې اچولی دی، دهغې تعظیم شرک ته نه رسیږي، له همدې امله هغه لور ته په لمانځه کې مخامخ دریدل ضروري دی خو د لمانځه پر مهال قبر ته مخ اړول مکروه دی. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۷۲- امداد الاحکام توک ۱ مخ ۱۸۴)

**مسئله :-** پر جنازه باندې د گلانو خادر بدعت دی. که څوک دهغې جنازې له لمانځه څخه انکار وکړي صحیح دی. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۷۸)

**مسئله :-** د مړې د پتو لوپه مهال په قبر کې د خوشبوي لښتې (عود یا نوره) اچول نا جائز او بدعت دی. په دې کې د شرک ثبوت نشته (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۷۱)



## پر قبر اذان کول بدعت دی

**پوښتنه :-** تر پتولو وروسته پر قبر اذان کوي وائي شيطان تبستي او مري ئي له شرارت څخه خلاصيري ددي حکم څه دی؟

**جواب :-** پر قبر اذان کوم اصل نه لري له سنت سره موافق کار نه دی. بدعت دی پريښودل ئي واجب دی.

**مسئله :-** درسو الله ﷺ او صحابه ووپه زمانه کي په زرگونو کسان مړه شوي دي، هغوي په خپلو لاسونو پټ کړي دي د قبر له عذاب او د شيطان له شرارت څخه هغوي ښه خبر و ووپه کوم قبر د اذان کولو ثبوت ئي نشته. آيا هغوي دخپلو مړو خير غوښتونکي نه وو؟ دا چې رسول الله ﷺ او صحابه وو د چاپر قبر اذان نه دی کړی نو چاته جواز نه لري چې پر قبر اذان وکړي. علامه ابن حجر رحمه الله عليه وائي: پر قبر اذان کول بدعت دی څوک چې ئي د ماشوم په غوږ کي په اذان کولو قياسيوي چې يو مندوب عمل دی او اذان علي القبر سنت بولي دا غلط ده او قياس ئي صحيح نه ده. (فتاوی رحيميه ټوک ۲ مخ ۲۰۶)

**مسئله :-** تر پتولو وروسته په اجتماعي او انفرادي ډول مري ته دعا کول، مغفرت غوښتل، او دنکیر منکر په جواب کي ورته د ثابت قدمي دعا غوښتلو تر غیب په ابوداؤد (ټوک ۲ مخ ۲۰۳) کي راغلي دي (فتاوی محموديه ټوک ۱ مخ ۱۹۲ - فتاوی رحيميه ټوک ۲ مخ ۲۰۱ - عالمگیری ټوک ۱ مخ ۱۶۲)

## مزار ته روپئ ورکول څنگه دی؟

**پوښتنه :-** موټرونه په لاره تیريږي کوم مزار په مخ ورځي خلک چاته روپئ ورکوي چې مزار ته ئي ورکړي، دامزار ته روپئ ورکول څنگه دی؟



**جواب :-** قبر او مزار ته چې کومې روپۍ ورکولې کېږي که مقصد پکښې فقیرانو او مسکینانو ته صدقه وي خو جواز لري او که د مزار نذرانه مقصود وي نو ناجائز دی او حرام. خو نن د خلکو له حال څخه څرگند یږي چې د عوامو مقصد دوه څېره ده نو منع کول ئې ضرور دی. (آپ کی مسائل توک ۱ مخ ۲۵۱)

### مړي ته نعري وهل

**مسئله :-** څوک چې مزار ته لارشي هغه که د عالم، ولی یا هر څوک وي او ووايي: ای فلانیه زما لپاره دعا وکړه چې فلانی کارمي وشي یا وائي له قبر څخه رابهر شه (راووزه) او د اسلام مرسته وکړه یا نور داسې الفاظ ووايي دانعري وهل مکروه دی او که ئې دا خرابه عقیده هم وه چې مړي د خدای ﷻ د خلقت په کارخانه کې د خپل وگنې نو حرام ده. (امداد الاحکام توک ۱ مخ ۲۲۳- او عین النہدایه توک ۱ مخ ۷۲۲)

### د روح تیښته

**مسئله :-** د ځینو خلکو د اباوردی چې څوک ځان وژنه وکړي، د هغه روح لاره ورکوي، تیښتي بیانې موندلې کېږي. دا غلطه او بې اصله خبره ده په شریعت کې کوم اصل نه لري. خو ځان وژنه یوه ستره گناه ده. (اغلاط العوام مخ ۱۷)

**مسئله :-** ځینې عوام وائي که کومه میرمن د حیض یا د اولاد زیږولو په مهال و مړي هغې ته به دوه ځله غسل ورکول کېږي. دا غلطه او بې اصله خبره ده. (اغلاط العوام مخ ۴۲)



**مسئله :-** ځيني خلک وائي: کله چې مود غیر مسلم جنازه وليدله نو دا وایاست: (فی نارجهنم خالدین فیها) په شریعت کې د دې کوم اصل نشته. (اغلاط العوام مخ ۲۱۸)

**مسئله :-** د جنازي دور لوړ مهال په زوره نعت ویل یا درود شریف او کلمه ویل جائزه دی خو که پټه خوله په زړه کې کلمه شریفه ویله کیږي پرو نه لري. (اغلاط العوام مخ ۲۱۸)

**مسئله :-** ځيني خلک د جنازي د لمانځه د تکبیر و نو د ویلو په مهال مخ اسمان ته گرزوي دا بې اصله خبره ده. (اغلاط العوام مخ ۴۱۲)

**مسئله :-** د پټولو په وخت مړی ته اذان کول بدعت دی. له مشرانو را نقل شوي نه دي. (فتاوی دارالعلوم ټوک ۱ مخ ۱۹)

**مسئله :-** مشهوره ده که کومه میرمن د حیض په مهال و مري، هغه شیشکه (بلا) کیږي او څوک خوري. دا خبره شرک ده. (اغلاط مخ ۲۱۲)

**مسئله :-** د جنازي تر لمانځه وروسته بیلا سونه او چټول دعا کول بدعت دی. د پیرینو د لود دی. (امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۹۵)

**مسئله :-** که د شریعت خلاف کارونه کړي د زړو میرمنو (سپین سرو) قبرونو ته تلل جائز دی. ځواني میرمني دي نه ځي ځکه پکښي فتنه ده. (امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۸۱۳)

**مسئله :-** مشهوره ده چې که مړی په کور یا کلي کې وي دهغه تر ورلو خوړل چنبډ گناه گڼي. دا خبره غلطه ده. اصل نه لري که څوک وږی وي د وږی دی و خوري ممانعت نه لري.



**مسئله :-** ځيني عوام دا اھتمام کوي چي مري ته دکورله لوبنو غسل ورنه کړي ، نوي لوبني راوړي له هغوي څخه غسل ورکوي بيا دغه لوبني مسجد ته ورکي . دا بيا ځي غلطه ده . بي اصله ده . (اغلاط العوام مخ ۱۹۲)

**مسئله :-** ځيني خلک په هغه ځای کې چي مري ته ئي غسل ورکړي وي تر دريو شپو څراغ لگوي دا خبره بي اصله ده . (اغلاط العوام مخ ۲۱۲)

**مسئله :-** په کفن يا قبر کي عهد نامه ياد کوم ولي شجره يا قرآني آيت يا کومه دعا ايښودل صحيح نه دی او په کفن يا سينه باندې په کافور يا سياهي کلمه طيبه يا بل څه ليکل دا صحيح نه دی . (اغلاط العوام مخ ۲۰۸)

**يادونه :-** دمري په خرابيدلو او بدبويه کيدلو ددي شيانو بي احترامي کيږي . دا پرېښودل په کار دی خو هغه شيان چي په شريعت کې د ادب دا درجه نه لري که ئي په قبر کې کښيږدي پروانه لري لکه دکوم بزرگ کالي يا نور . (محمد رفعت قاسمي)

**مسئله :-** دمير منور سم دي چي دميره دمړيني له امله جامي چيري (پري) کوي دا د غير مسلم قوم رسم او مالي نقصان دی نه دي چيري کوي ، کاري دي او تر عدت وروسته دي بيا اغوندي ، خو که ئي په اغوستلو يا کښلو کي مزاحمت وي بيا دي پري کوي . گوتي گوتمی هم داسي دی . (اغلاط العوام مخ ۲۱۴ دامداد الفتاوی په خواله)

**مسئله :-** دنيا ته دمړه شويو خلکو دروح دراتگ خيال غلط دی . که هغه نيکان دی بيا دنيا ته راتلل نه غواړي او که بدان دي هغوي ته دراتلو اجازه نشته .



**مسئله :-** ځينی جاهلان خلک وائي چې که ميرمن د ماشوم زيږولو په مهال مړه شي هغه خبيثه روح گرزې. دا بالکل غلطه ده بلکه په حديث شريف کې راځي چې د اميرمن شهيد ه ده. (اغلاط العوام مخ ۱۹)

**مسئله :-** ځينی خلک د اباور لري چې د برات په شپه د مړو کسانو روح کورته راځي او گوري چې څوک زمونږ لپاره څه پخوي کړه. دا خبره په نقلي دلائلو ثابت نه ده د اباور باطل دی.

**مسئله :-** د ځينو کسانو د عقیده ده که په هم داسی شپه مړو ته د ثواب لپاره څه ونه بخښل شي هغه روح سوزيږي. دا ټولي دا ټولي خبرې بي اصله دي په شريعت کې کوم اصل نه لري. (اغلاط العوام مخ ۱۹)

**مسئله :-** د عوامو عقیده ده چې د هري پنجشنبې په ماښام د مړه شويو روح خپلو کورونو ته راځي په يوه گوښه کې وي او گوري چې څوک راته د ثواب کار کوي که څه د ثواب شي پيدا کړي خوښه، کړه په ټاهيلي سره ځي. دا خيال غلط دی او خرابه عقیده ده. په شريعت کې اصل نه لري. (اغلاط العوام مخ ۲۰)

### د قبر د زيارت کولو لپاره سفر کول

**مسئله :-** د عرس کول يا ورځ معلومول او پر قبرونو فاتحه ويل او خلک ورته راغونښتل، په خير القرون کې نه دی ثابت بلکه همدا سي ممنوعه بدعت گڼلې دی او په شدت سره ټي ممانعت کړې دی. د قبرونو د زيارت تر غيب په حديثونو کې راغلی دی خود اقيد نشته چې دخپل ښار قبرونو ته لاړ شي او د سفر ممانعت ټي هم نشته. عائشه رضي الله تعالى عنها دخپل ورور عبد الرحمن ؓ زيارت ته تللي ده او هغه له مدينې منوري څخه ليري دی. په حديث شريف کې مسجد ته



د سفر کولو ممانعت راغلی دی چې په یوه مسجد کې تربل فضیلت مه بولئ او ورته سفر مه کوی. یوازې در یو مسجد ونو (بیت الله شریفه، بیت المقدس، نبوي مسجد) ته پر نور و فوقیت حاصل دی دهغوی د فضیلت د ترلاسه کولو په غرض ورته د سفر کولو اجازه ده. (فتاوی محمودیه توک امخ ۱۵۲)

### دمري دڅښتن له لوري د میل مستیار وراج

**پوښتنه :-** د دې میل متیا په هکله څه حکم دی چې دمري خپلوان ئي چمتو کوی او خلک ورته را بولي د واده په څیر پکښي خپلوان او دوستان پکښي راغونډیږي او دار وراج ضروري هم گڼي.

**ځواب :-** دامر وچه میل مستاناجائزه او بدعت ده. او څو دلائل پکښي شته:

- ۱- په حقیقت کې داد هندوانو (غیر مسلمو) رواج دی او پکښي له هندوانو سره ورته والی دی.
- ۲- په شریعت کې د غم په وخت کې مشروع نه دی. په فقه کې په دې هکله تصریح موجود ده.
- ۳- داد دعوت لازمی پیژندل التزام د مالایلم دی چې ناجائزه ده.
- ۴- په دې دعوت کې چې څه شی مصرفیږي په هغه کې د ماشومانو او یتیمانو برخه هم وي. د نابالغ مال د صدقې او خیرات په ډول خلکو ته ورکول هم جواز نه لري.
- ۵- په دې دعوت کې د ثواب خبره هم نه راځي بلکه ریا پکښي مطلوب وي یائي دخلکوله بدویلو او طعني ورکولو له امله کوي او د اشرك اصغر دی.



الف: په صدقه کي اخفاء (په پټه ورکړه) افضله ده. نو که دي خلکو ته دا خفاء تر غيب ورکړل شي نه ئي مني.

ب: صدقه په نقدي ډول خورا غوره ده. ځکه اخفاء؟ هم پکښي اسانه ده او په بي وزلو کي ئي گټه هم زياته ده چې که کوم ضرورت لري هغه به ورباندي پوره کړي او که اوس ورته اړتيا ونه لري د بيا ضرورت لپاره به ئي وساتي او دا گټي په دعوت کي نشته. کله لا خواره مضرهم وي خود نقدي صدقي ورکړي ته څوک هم نه حاضرېږي.

په دوهمه درجه کي د صدقي غوره صورت دادی چې د بي وزلو حال وليدل شي او د ضرورت ورشي ورته صدقه شي يعنې ناروغ ته دوا، مسافرت ته کرایه، دلاري خرڅ، وېرې ته خواړه، لوڅ ته جامه، جوړه ياد پخني په فصل کی برستني کمبلي لنډه دا چې د ضرورت د پوره کولو خيال ئي وساتل شي. خود لته په هر حال خواړه خوړل کيږي نور که ناروغ بي دوا مري، لوڅ پخ لړزوي، بي وزله گرمي سوځوي يا مسافرين له کم خرڅي څخه کړيږي.

که همدي خلکو ته د ميلمستيا پر ځای د صحيح طريقي د صدقه کولو مشوره ورکړي چې بي وزلو ته گټوره ده مري ته هم او صدقه کوونکي ته هم غوره ده. نو په جواب کي وائي که ميلمستيا ونه شي، ورورگلوې خرابيږي او زما پوزه پري کيږي.

ج: که د ثواب خبره مقصود وي نو فقيرانو او بي وزله دي لومړي وگڼي خو حال داسي وي چې خپلوان اقتدار و الا او شتمن خلک سره راغونډيږي، بي وزله يوازي دنوم لپاره راغواړي، ځيني ځايونه خولا دنوم لپاره هم بي وزله خلک نه وي، په داسي دعوت کی څوک دا جرئت کولای شي چې ووايي چې دا د ثواب لپاره ده.



(احسن الفتاوى ټوک ۱ مخ ۳۵۲) او دردالمختار ټوک ۱ مخ ۲۲۴ په حواله

### دمري داهل کورته خواړه استول (ليرل)

**مسئله :-** له شريعت څخه دومره ثابته ده که په کوم کورکي څوک ومري گاونډيانو، خپلوانو، او عزيزانو ته يې بنائي ترهغه چې دغم او درد زياتوالی وي دهمدي کور داهل دخوړو انتظام وکړي، دهغوئ تسلي وکړي، هغوئ وبولي، راوځي غواړي يابي کورته خواړه ورواستوي او دهغوئ دتسلي لپاره په خپله هم په ډوډۍ خوړلوکي ورسره شريک شي. نورڅه ثابت نه دي بلکه دمري اهل ته دخوشحالي په خيربلنه مکروه ده. په شامی کي راځي که ترپتولو وروسته په اتفاقي توگه ياد مري داهل دتسلي لپاره له هغه سره په خوړلوکي گډون وکړي دا گنجائش شته. خوداچې خپلوان له ليري، ليري راځي، هلته پاته کيږي او دخوشحالي دميلمستيا وپه خير راغونډيږي دامکروه او بدعت دی. (نظام الفتاوى ټوک ۱ مخ ۱۴۷)

**مسئله :-** دمړه شوي گاونډيان او خپلوان دي يوازي ديوې ورځې لپاره دهغه کورته خواړه وراستوي همدا ديوې شپې ورځې لپاره مستحب کار دی. تريوې ورځې زيات خواړه ورته استول مکروه دی. په دي رواج کي د حرج او تکليف له زياتوالي سره، سره دابدی هم شته چې عوام يې يوشرعي حکم گڼي او داپه شريعت کي زياتوب او بدعت دی. (احسن الفتاوى ټوک ۱ مخ ۲۰۴ دردالمختار په حواله)

**مسئله :-** دمړه شوی په کورکي ډوډۍ خوړل کومه شرعي خبره نه ده او دمري اهل ته هم له خوړلو ممانعت شرعي حکم نه دی. دغم دزياتوالي له امله ډوډۍ نه خوړل بله خبره ده. نن سبا دارواج ده چې په دي ډيراهتمام کوي چې دمري په کورکي خواړه ونه خوري هغه گناه



گڼي. ددی رواج ترک کول واجب دی. څه ناڅه خوړل غوره دی په خپلوانو او گاونډيانو لازمه ده ترڅو هغوی خوړلو ته وهڅوي.

(احسن الفتاوی توک ۴ مخ ۲۴)

**مسئله :-** دمري په کور کی دخوړلو لپاره راغونډیدل په یقیني توگه ناجائز او ډیره بي غیرتی ده په دی گناه کي بلوونکي او بلل شوی ټول شریک دي. آن نژدي خپلوان هم که دارسم لازم گڼي اونه گډون پکښي بد گڼي او داخواړه دمري دکورنئ له لوري وي دا بیا هم ناجائز عمل دی. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۸۱ دردالمحتار په حواله)

### دمري داهل تعزيت

**مسئله :-** دمري داهل تعزيت يعني تسلي کول ورته دصبر تلقين کول دهغه اومري لپاره دعا کول مسنون او پکښي فضيلت ده. په حديث شريف کي دي: (څوک چې دمصيبت رسيدلي شخص تعزيت وکړي. الله ﷻ ورته دومره ثواب ورکوي لکه دمصيبت څښتن ته چې ئي ورکوي) (ترمذی شريف توک ۱ مخ ۱۲۷)

**مسئله :-** تعزيت تردريو ورځو پوري کيدلای شي وروسته مکروه دی. هوکه څوک خبرنه ووياد مري اهل يا تعزيت کوونکی حاضر نه ووييا تردريو ورځو وروسته هم کيدلای شي. که بله مجبوري يا ليري والی وونود خط په ذريعه تعزيت کيدلای شي. له رسول الله ﷺ څخه په خط سره تعزيت هم ثابت دی. (حصن حصين مخ ۱۸)

**مسئله :-** دتعزيت الفاظ په حديث شريف کی معلوم دی: (الله ﷻ دی درته اجر درکړي). دصبر دی درته غوره بدله درکړي. الله ﷻ دي مري ويخښي)



**مسئله :-** که دواړه غیر مسلم وي دا الفاظ دي وائي (الله دي درته بدل درکړي، سړي مومه کمیره) (عالمگیری توک ۱ مخ ۱۲۷)

**مسئله :-** تعزیت یوازې د نیوي رواج نه دی. بلکه په حدیث شریف کې ثابت اسلامي تعلیم او د اجرا و ثواب کار دی. (فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۲۳۲)

**مسئله :-** د مړي تر پټولو وروسته د کورنۍ له غړیو سره مصافحه (جوړه خیر) کول د سنت موافق کار نه دی. (فتاوی رحیمیه توک ۱ مخ ۳۲۲ د شامی په حواله)

### تعزيتي جلسه

**مسئله :-** د چاپه مړینه د متعلقینو تعزیه یعنې د صبر تلقین په سنت ثابت دی. که د ورتللو موقع نه وه په خط هم د پخوانیو صالحانو ثبوت شته. دا چې پر مړي ډیرو کسانو ته غم رسېږي او ټولوته رسېدل ستونزمن کار دی نو اسانه لاره ټی داده چې سره راغونډ شي او د ډیرو یوځای دعا قبول ورده. په داسې کښیناستلو کې کومه شرعي بدې نشته. خو ډیر ځایونه دي جلسې یوازې د رسم بنه خپله کړي ده. مقصد ټی دا وي چې په اخبارو نوکی ټی نوم راشي، شهرت ټی وشي، یا وائي که تعزیتي جلسه ونه کړو خلک به موملامت کړي یا نور څه. د دې پرېښودل ضرور دی. (فتاوی محمودیه توک ۲ مخ ۲۲۵)

### د ثواب د بڅښلو غلطه طریقه

**مسئله :-** مړی ته د ثواب د بڅښلو طریقه خورا اسانه ده. خو کومې طریقې چې نن لیدلې کیږي نه الله ﷻ ویلي دي، نه رسول الله ﷺ ښودلې دي، نه صحابه وواختیار کړي دي او نه امامانو دا ویلي دي. دا خلک وايي که مونږ د ارسم ونه کړو نو ورورولي خرابېږي. دا یوازې بدعت نه دی بلکه شرک هم دی ځکه دا د الله ﷻ په خاطر نه کیږي بلکه



له ټولني څخه دوامره ويريزي چې له هغې څخه ئې خدای ﷻ جوړ کړی دی. داشرك دی چې غير الله راضی کوی په ټولنه کی دارواج نه کول دپوزي پریکیدل گڼي او ټولنه دخدایي ځای ته رسوي. داستره (لو، غټه) بیغرتي ننني کم همته مسلمانان دچاپه مړینه دخاروي په څیر په منډه ورځي ترڅو یوه گوله ورته پیدا شي. که په زړه کی دخدای ﷻ ویره نه وي، داخرت فکر نه وی، دحساب او کتاب ویره نه وي، دخدای ﷻ او اسلام لحاظ نه وي لږترلږه غیرت خوشته. دچاچې کوم خپلوان ومري په هغه خورحم په کاردی یو خو هغه ته مصیبت رسیدلی دی په درملنه ئې مصرف شوی دی خو بیغرته خلک بیا ورباندی راټولیري چې که څه ورته پاته وي نو هغه ورته راوړه چې وئې خوري. که رښتیا هم دثواب خبره وي، کله مصیبت والاسره په زړه کی ورسره جذبه وی. نو در رسول الله ﷺ فرموده ولي کافی نه ده؟

واورئ دثواب بڅښلو لپاره حقیقت څه شی؟ هر نیک کار چې انسان دځان لپاره کوی هغه دی نور وته دثواب په نیت ورکړي په دې نیت دي ثواب ورته وبڅښي. مري او ژوندی ته ثواب بڅښل کیږي نفلي حج او عمره کیږي طواف کیږي لنډه دا هر عمل چې دځان لپاره کیږي یوازې نیت غواړي چې خدای ﷻ ئې ثواب فلان او فلان ته ورسوي. ثواب ورسیري او دا یصال ثواب همدا طریقته ده. دا ثواب تاته هم رسیري او چې چاته ئې غواړي هغوی ته هم پوره پوره رسیري.

یوه غلط فهمي بله هم ده. خلک داسي پوهیږي چې ثواب یوازې مړه شویو کسانو ته رسیري. خولکه څنگه چې مړه شویو ته رسیري هغسي ژوند وته هم رسیري. کوم عبادت چې دځان لپاره کوی په هغه کی نیت وکړي چې ثواب ئې فلاني او فلانی ته ورسیري ور رسیري. (اصلاح الرسوم)



**مسئله :-** ځيني خلک څه خوړل صدقه گڼي. که بي وزلو ته نقدی روپۍ يا غله ورکوله کيږي هغه صدقه نه گڼي له همدې امله ځيني خلک د پنجشنبې په ورځ څه د خوړلو شيان مسجد ته وړل ضروري گڼي. حال دا چې د صدقي لپاره نه پنجشنبه شرط ده او نه هم مسجد ته استول. ځيني بيا خواړه و خوري خو ترڅو چې ټي دعا او فاتحه ورباندي ويې نه وي هغه صدقه او د ثواب کار نه گڼي. دا ډيره غلطه ده. که په اخلاص سره د خداي ﷻ په لار کې څه ورکړل شي، الله ﷻ ټي قبلوی او که دهغوی د ثواب د بځنلو نيت وکړي هغه ورته رسېږي.

(آپ کی مسائل ټوک ۳ مخ ۴۳۱)

### د ثواب دايمال لپاره ولي ميلمستيا کيږي

رسو الله ﷻ فرمائي دي: سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ (الحديث)

اووه کسان داسي دي چې د قيامت په ورځ چې کوم سيوري نه وي، هغوی ته به الله ﷻ درحمت په سيوري کي ځای ورکړي. خلک به د گناهونو له امله په خپلو خولو کي ډوب وي څومره چې د چا گناوی ډيري وي، هغومره به ټي خوله زيات ته وي. د چاپه تربډيو د چا تر نامه، د چا تر سينې، د چا تر خولي او ډير خوبه لا داسي وي چې ټول په خولو کي ډوب وي. په هغو (اووکسانو کي به يو هغه څوک وي چې صدقه دومره پته ورکړي چې که ټي په ټي لاس ورکړي چپي لاس ونه پوهيږي چې څه شې ټي ورکړل. وائي ددی شخص به دومره ستره درجه وي چې د قيامت په ورځ به د حشر له تودوخي خوندي وي او د خداي ﷻ درحمت په سيوري کي به ورته ځای ورکړل شي. اوس تا سوفکرو کړئ چې د پټي صدقي دورکړي خو ډير اثر دی. نو د چاپه



مړینه که کومه صدقه کیږي دومره رسمونو او اوازو ته څه اړتیا ده دامیل مستیاوی ولي کیږي. دامیل مستیا روپی دې په بي وزلو زده کوونکو یاد کلي په مسکینانو ویشي. شریعت ئي له صدقي څخه نه راگزوي ډیره صدقه دی وکړي خود سنت مطابق دي وکړي. خو خبره داده چې په ټولنه کې ئي پوزه پري کیږي. له ټولني څخه ئي معبود جوړ کړي دي. آیا د قیامت په ورځ په دې جواب ورکولو به خلاص شي؟ په هغې ورځ به د ټولو اعمالو حساب ورکول کیږي. هلته به د چاپه کارنه راځي. د خدای ﷻ لپاره لږ فکر وکړئ د دې ټولني درضا کولو لپاره خو عاقبت خراب او تباه شو. آیا د ټولنه په هغه مهال په ښه درشي. په پټه صدقه کې څومره ثواب دی. آیاتاً سوبه هغه صدقه کوی او که به دعوت کوی.

### په صدقه کې روپی دڅه لپاره

بله خبره داده چې که انسان څه فکر وکړي پوهیږي چې دامیل مستیا په ځای که نقدي روپی بي وزلو ته ورکړل شي ګټه ئي ډیره ده. ځکه روپی ئي د هر حاجت لپاره کیدای شي، د ځای جامي، د ناروغي ددوا، د سفر کرایه یا بل د نیایي ضرورت هرڅه پوره کولای شي. روپی داسې شی دی چې هر ضرورت پوره کولای شي. که نن ورته ضرورت نه وي د بیا ضرورت لپاره په کار کیږي د خوړو اړتیا هم ورباندې پوره کیږي نو په صدقه او خیرات کې د نقد وروپو صدقه خورا غوره او افضله ده. په هغې کې بي وزلو ته ګټه زیاته ده او ثواب ئي هم زیات دی. په نقد وروپو کې یو ښه والی د اهرم دی چې هغه صدقه پټه کیږي او په هغې هغه زیری هم شته چې د الله ﷻ به ورته دخپل رحمت په



سيوري كى خاى ور كړي. بله گټه ئي هم هغه ده چې مسكين ته گټوره ده او ثواب ئي هم زيات دى. خوشييطان ورته وائي چې ميلمستياو كړه، كه ئي په خوا لاپه گيډه كى دردم وويابه هم خواره خوري كه ثواب وو كه نه وو. ددېر خوند خبره خوداده چې ثواب بي وزله او مسكينانو ته په صدقه كى ده خو په ميلمستيا كى مسكين نژدي هم نه ورځي ټول خپلوان ورباندي راغونډيږي او نوم ورباندي د ثواب صدقه ږدي خو خوري ئي بډا يان دا غيرت هم څوك نه كوي چې لوى لوى اميران ځانونه د مسكينانو په خاى ويني، داڅه ډول غيرت دى په دريمه، لسمه او څلويښتي يانور و خرافاتو كى اميران او بډا يان داسي گډون كوي گواكي بي وزله او مسكينان دي تر ټولو ځانونه غريب بولي داڅومره ظلم دى او در سول الله ﷺ څومره ستره مقابله ده. څومره خطا كيدل او په سترگونو تل دى چې د مسكين په خاى ناست وي او د هغوئ حق خوري.

### د ثواب لپاره نډه غوره ده

په نډه او درو پوپه صدقه كى هم پتوالى راځي او هم د بي وزلو اړتياوي پوره كيږي. د ثواب لپاره د ميلمستيا لاره غوره كول يوقباحه دى. الله ﷻ فرمائي چې د ثواب لپاره، هرڅه وركولاى شي څومره چې موڅوښه وي او هر چيري چې موڅوښه وي او هر وخت چې غواړئ صدقه وركړئ. په اخلاص سره هر نفلي عبادت خداى ﷻ قبلوى. خداى ﷻ هرځاى موجود دى هغه هرڅه ويني، عبادتونه قبلوي سميع او بصير دى، علیم او څيږ دى. خوشييطان دانسان لارو هي وائي دمړي درېيمه ده خيرات و كړه وروسته وړاندي ئي مه



کوه، د مړي کره ورشه، هلته ئي وکړه. که ئي بيل، بيل وکړي الله ﷻ ئي نه مني په اصل کی خو ئي بيل، بيل او پټه صدقه شيطان نه ورسره مني، شيطان ئي په ځان واکمن جوړ کړی وي او دهغه طريقه دخداي ﷻ اورسول الله ﷻ د طريقې خلاف ده. داله خداي ﷻ اورسول الله ﷻ څخه بغاوت او ورسره مقابله ده. دالاره چې الله ﷻ اورسول الله ﷻ نه ده خوښه کړي داخلک ئي ولي غوره کوي. يو کمزوری بنده دخداي ﷻ اورسول الله ﷻ مقابله کوي. دخداي ﷻ لپاره پر ځان رحم وکړئ. لږ فکر وکړئ دخداي ﷻ بند گانوته اساني پيدا کړئ. تاسو چې هروخت غواړئ، هروخت چې غواړئ نفلي عبادت وکړئ. په هر حال کي چې غواړئ ادائي کړئ. په بازار کی په مجلس کی، په کور کي، په دکان کی، په مسجد کی، په ناسته ولاړه، ولاړه په هر حال کي که هر عبادت کيږي، الله ﷻ ئي هلته قبلوي ورته ثواب ورکوي يوازي د شخص نيت ته اړتيا ده. يوازي دانيت کول په کاردی چې دا ثواب فلاني ته بخښم ورته رسېږي. خود ملايانو په جامه کي شکم پرسته کسان بيانبيي خودوئ ناست نه وي ثواب نشته، دوی، ډرپور او گاردي به ئي وي، غونډه به وي. گواکي الله ﷻ ترغه دانه قبلوي خو همدا کسان نه وي دا ارگابار گانه وي. الله ﷻ دي راته دگيډي لــه دوزخ څخه امان را کړي، دي گيډوړو خلکو د خپلو گيډوړو کولو لپاره څنگه عوام غلطه کړي دي، داسي ورته وائي که ملانه وی نه مړي ته ثواب رسېږي اونه هم څوک مړي ته غسل ورکولای شي. په پای کي ديوي بلي غلطې عقيدې اصلاح کول هم ضروري دی. هغه دا چې وائي کوم شی چې مسکينانوته ورکول کيږي هم هغه مړي ته رسېږي. دا غلطه خبره ده.



په دې مسئله پوهیدل هم ضروري ده چې که په کومه کورنۍ کې د خیر او خیرات غلطه طریقه رواج شوي وي که چاته پکښې اصلاح او توبه توفیق ورکړل شوی وي، هغه ته لازمه ده چې د کورنۍ ټولو غړیو ته وصیت وکړي چې دهغه په مړینه دي هېڅکله کله د ابدعت کارونه نه کوي صدقه او خیرات دي په سنت طریقه برابر وکړي. دا وصیت ورباندې فرض دی. که وصیت ونه کړي که دده په مړینه کوم بدعت یا بد رواج کیږي عذاب ئې همدې مړی ته ورکول کیږي. دا دي هم معلومه وي چې ترهري یوې گناه تر عذاب د بدعت عذاب زیات دی. او که څو مړه خلک دده په ویلو او وصیت اصلاح شي او ثواب به ئې دده په عمل پاته کی لیکل کیږي د بدعت په محیط کې په سنتو عمل کول د سلو شهیدانو برابر ثواب ورکول کیږي.

یا الله ﷻ! مونږ ته درسول الله ﷺ رښتونی محبت راوېڅنښي، صحیح عظمت او اطاعت راته وېڅنښي. د سنت اتباع راته په برخه کړي. آمین (محمد رفعت قاسمی رحمۃ الله علیه)

### پر خوږوباندې فاتحه لوستل

**پوښتنه :-** دلته په خیرات کې داسې رسم دی چې خواړه د بې وزله خلکو تر څنگ کښیږدي یو ځل فاتحه (الحمد لله) اودري ځله سورة اخلاص (قل هو الله احد الاية) وائي ثواب ئې مړي ته څېښي. اوبیا همدا خواړه خوري. ددې شرعي حکم څنگه دی؟

**ځواب :-** د ثواب لپاره د فاتحې لوستلو د طریقه کوم اصل نه لری، بدعت ده. ددې په ثبوت کې چې حدیث شریف وړاندې کوي هغه موضوعي ده. (فتاوی رحیمیه ټوک ۳ مخ ۱۹۴)



**مسئله :-** مری ته دهرې نیکی. ثواب رسیږي، مری ته دثواب رسیدلو په نیت سره هغه ته رسیږي خودا چې خواړه پدی بیافاتحه وائي اودا ویل چې پرته له دې څخه ئې ثواب نه رسیږي، دا غلطه خبره ده دا کوم دلیل نه لري ځان ساتل ورڅخه لازم دی. (فتاوی محمودیه توک ۱ مخ ۲۲۹)

**مسئله :-** تر مړینې وروسته تر څلوینښتو ورځو دودې رواج بدعت دی، همداشان یوولسمه هم بدعت دی. پرته له دې چې رسم اورواج ته وکتل شي خیر او خیرات مستحسن دي. (رشیدیه مخ ۱۲۱)

**مسئله :-** پر خوړو باندي فاتحه لوستل بالکل غلطه خبره ده (څوکه داسې وکړل شي دا خواړه حرام نه دي خوړل ئې جواز لري) خودانه لاره رسول الله ﷺ څخه ثابت نه ده اونه هم له صحابه ووڅخه نه له تابعینو اونه هم له مجتهدینو څخه یوازي یو بدعت او ضلالت دی.

(امداد المفتین توک ۱ مخ ۱۰ - کفایت المفتی توک ۱ مخ ۲۱۰)

### د سورة فاتحه لوستلو حقیقت

**مسئله :-** لومړی خوپه دی پوهیدل په کار دی چې فاتحه یعنی مروت ته دثواب بخښلو طریقه څه ده؟

دا حقیقت په شریعت کې شته که څوک کومه نیکی کوي، کوم ثواب چې ورباندي مرتب دی هغه له خپله لوري بل ته بخښلای شي. یعنی ویلای شي یا الله ﷻ ددی خیر ثواب فلاني ته ورکړی، هغه ته ئې ورسوی. مثلاً: دا الله ﷻ په لاره کې څه خواړه، شیریني، روپۍ، جامي یا نور څه ورکړل شي اودعاو کړی چې په دې سره راته کوم ثواب پیدا کړي هغه فلاني ته ورکړي یا نیمه سپاره قرآن کریم تلاوت کړي یا کوم سورة ووايي او ثواب ئې ورته وبخښي. که کوم کار اوس وکړي



يا ئي په خوانيکي کړي وي ددواړو ثواب بخښلای شي نوررواجونه هسي چټي دي. مثلاً:

۱- چيري خواړه بدي څوک ورسره دريږي دقرآن کریم کوم سورة وائي او نوم په نوم ئي ټولومړو ته بخښي په دې خرابه عقیده کي ډيري بدئ شته. مثلاً دنورو جاهلانو عقیده دا کيږي چې پرته له دې څخه ثواب ورته نه رسيږي. نو يو يو ورته همدا سي ښه راغلاست کوي که همدا سي کارونه کړي ورته خواړه نه ورکوي.

**مسئله :-** دلويانو او وليانو په فاتحه کي يوه بله وراني هم شته هغه دا چې خلک هغه حاجت روا او مشکل کشا گڼي. په همدې نيت ورته فاتحه وائي ورته زارئ کوي چې دا او هغه کار ئي وشي، حاجتونه ئي پوره شي، اولاد ئي وشي، د اولاد عمر ونه ئي ډير شي.

هر مسلمان پوهيږي چې دا ډول عقیده لرل شرک ده. (الله ﷻ مودي وساتي) غرض دا چې دا ټول بدعتونه او رواجونه پريښودل په کار دي. که څوک ثواب بخښل غواړي نو په هغي لاري دي و بخښي چې شريعت ښودلي ده. ټول لغوه کارونه دي پريږدي ددي رواج دي هيڅ پابندي نه کوي چې دهر څه توفيق لري هغه دي وکړي هغه دي مسکينانو ته ورکړي او بيادي ثواب بخشش کړي. (بهشتي زبور ټوک ۲ مخ ۵۲)

**د فاتحي شريفي مسنونو طريقه گومه ده؟**

**پوښتنه :-** ۱- فاتحه چې په قبر لوستله کيږي مسنونه طريقه ئي څه ډول ده؟

۲- د فاتحي لپاره ولي قبر ته ځي. که په کور کي وويله شي ثواب ئي رسيږي کنه؟



جواب ۱:- له قبر سره که ورته دعا کوي مسنونہ طريقه ئي داده چې کله هديرې ته ورشي ووايي: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ أَنْتُمْ لَنَا سَلَفٌ وَنَحْنُ بِالْآثِرِ يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ أَجْمَعِينَ.

دا ټولو مردگانو ته سلام او دعا ده. بيا به د تکاثر سورة يو ځل او دا خلاص (قل هو الله) يو ولس ځله او که ورته وخت وويسين شريف دي هم يو وار وولوي. بيا دي دعا وکړي او ثواب دي فلان او فلان او بيا د هديرې ټول اهل ته وبخښي.

۲:- که قرآن کریم په کورکي تلاوت شي او ثواب ئي وبخښل شي، رسپړی. که يوازې د ثواب بخښلو اراده وي بيا هديرې ته د تللو ضرورت نشته خو که له ثواب سره، سره له مري سره د خواخوږۍ مقصد هم وي بيا دي ورځي هلته دي قرآن کریم تلاوت کړي له دي سره مري ته خوشحالي زياته پيدا کيږي. (امداد الاحکام نوک ۱ مخ ۱۹۳)

مسئله :- د ثواب د بخښلو لپاره چې کومه طريقه له قرآن کریم، حديث شريف او صحابه وورضي الله تعالی عنهم څخه ثابته ده هغه داده چې خو قرآني آياتونه تلاوت شي. په فقيرانو، يتيمانو کونډو او نورو بي وزلانو خواږه وخورل شي يا جامه ورکړي شي يا کوم بل د خير کار وکړل شي بيا ئي ثواب رسول الله ﷺ او نور هر چاته ئي غواړي وبخښي اوله خلکو پټه داکار يوازې د خداي ﷻ لپاره و شي او نيت ئي دا وي چې اې الله ﷻ! دا څه چې مي ولوستل يامي صدقه کړل او يامي دانيک کار وکړ د دې ثواب رسول الله ﷺ او فلاني، فلاني ته ورسوي. نوري



چې طریقي نن رواج شوی دی، هغوی له قرآن او حدیث څخه ثابتې نه دي. (نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۱۵۱)

### د بدعت تعریف

**مسئله :-** د خدای ﷻ په ذات، صفاتو، اختیار او تصرف کې بل څوک شریک ګڼل دا شرک دی. او که کوم کار چې رسول الله ﷺ صحابه وو او تابعینو کړی نه وي او وروسته د دین په نوم پیدا شوي وي او عبادت ئې وګڼي هغه بدعت بلل کیږي. له دې اصولو سره سم ئې مثالونه تاسو ولټوئ.

**مسئله :-** په درمختار مع حاشیه شامي توک ۱ مخ ۱۲۰ کې چې د بدعت تعریف شوی دی لنډیز ئې دادی:

الف: په دین کې داسې نظریه، طریقه او عمل پیدا کول بدعت بلل کیږي چې هغه د نبوي طریقي خلاف وي، هغه له رسول الله ﷺ څخه نه قولاً نه فعلاً نه صراحه، نه دلالتاً او نه هم اشارتاً ثابت وي.

ب: دا غوره کول هم له رسول الله ﷺ سره په ضدیت او مخالفت کې نه وي هسی په خپل فکر او اټکل یوه خبره یا کوم کار غوره وګڼي او هغه کوي.

ج: هغه شی به د دیني مقصد لپاره وسیله نه وي بلکه هغه به په خپله دیني خبره منله شوی وي. (آپ کې مسائل توک ۱ مخ ۴۵ - نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۱۲۱)

**مسئله :-** تر کفر او شرک وروسته بدعت ستره ګناه ده. بدعت هغه څه بلل کیږي چې په شریعت کې اصل ونه لري یعنې په قرآن کریم او حدیث شریف کې ثبوت ونه لري در رسول الله ﷺ، صحابه



وو، تابعينو او تبع تابعينو په زمانه کي موجود ونه وي. او همدانوي څه د دين کاروبولي.

**مسئله :-** بدعت خورابدشي دى رسول الله ﷺ بدعت مردود گڼلى دى څوک چې بدعت رامنځته کوي هغه ئي دين وړانګونکى گڼلى دى. رسول الله ﷺ فرمائي: هر يېدعت ضلالت دى او هر ضلالت د گمراهي په اور کي دى. (تعليم الاسلام ټوک ۴ مخ ۴۲)

### د بدعت ډولونه

**پوښتنه :-** کوم بدعت، حسنه بدعت هم کيدلای شي؟

**ځواب :-** په بدعت کي حسنه نشته. کوم چې بدعت حسنه بلل کيږي هغه سنت دى خو په اصطلاح کي ئي فرق دى. مطلب ئي يودى. (فتاوى رشديه مخ ۱۴۲)

### په لغت کي د سنت معنى طريقه هغه که سمه وي او که ناوړه

د بدعت معنى نوى شى دى چې پخوانه وي. په لغت کي هر نوي شى ته بدعت ويل کيږي. د دې تعريف په اعتبار بدعت هميشه سيئه (بد) او ضاله دى خو په لغوي اعتبار کله حسنه هم وي. (نظام الفتاوى ټوک ۱ مخ ۱۲۱)

**مسئله :-** د کوم بدعت يادونه چې په حديث شريف کي په مذمت سره شوي ده، هغه يودول دى او هغه (کُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ وَکُلُّ ضَلَالَةٍ فِى النَّارِ). (فتاوى محموديه ټوک ۱۴ مخ ۲۱)

**مسئله :-** هره نوي خبره چې په شريعت کي اصل ونه لري او هغه دين وبلل شي يا پريښودله شي هغه بدعت او ممنوع دى. (حاشيه امداد الفتاوى ټوک ۱ مخ ۱۵۲)



**مسئله :-** لکه شرک چې د توحيد ضد دی. همدا سي بدعت د سنت مقابل دی. سخت نقصان رسوونکی دی داسنت له منځه وړي اوځای ئي نیسي. (فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۳۳۷)

**مسئله :-** په شامي کي د بدعت په قسمونو (رقمونو) کي راځي چې تراویح یوځای په جماعت کولو په هکله عمر رضی الله عنه وویل: نعمت البدعة له همدی امله په سیئه او حسنه وویشل شو که نه حسنه بدعت د لغت په اعتبار بدعت دی خو نه په شرعي اعتبار چې کل بدعة ضلالة چې شرعي بدعت او بدعت سیئه ورڅخه مراد دی. هغه چې بدعت حسنه بولي هغه سیئه نه دی بلکه هغه مسلو که فی الدین دی هغه معین فی الدین دی هغه احداث فی الدین نه دی بلکه هغه احداث للدین دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۲ مخ ۱۸۵)

د بدعت د تفصیل لپاره وگورئ: براهین قاطعه، فتح الباري، ټوک ۴ مخ ۲۸۷، الترغیب والترهیب مخ ۲۵، اختلاف امت اورصراط مستقیم مخ ۱۰، ترمذی شریف ټوک ۱ مخ ۳۳، نسائي شریف ټوک ۱ مخ ۱۳۲، مسلم شریف ټوک ۱ مخ ۲۴۹، مشکوٰۃ شریف ټوک ۱ مخ ۲۳۸ باب حرم المدينه.

### بدعت لومړی (اول وار) څنگه رامنځته (پیدا) شو؟

په قرآن کریم کي د سورة مائده دریم آیت دی الله تعالی فرمائي: (نن مي کامل کړ ستاسو لپاره ستاسو دین او پوره مي کړل نعمتونه په نعمتونه پر تاسو اوراضي شوم تاسو ته د اسلام په دین) خدای تعالی خپل غوره او بهترین نعمت ذکر کړی دی چې ما ستاسو دین له هر لوري او په هر ډول بشپړ او مکمل کړ تاسو ته له دین څخه د بل دین اړتیا نشته او نه له دین څخه پرته د بل دین ضرورت شته. خدای تعالی ستاسو نبي خاتم النبیین گرزولی دی. هغه ئي د ټولو پیریانو او انسانانو لپاره استولی دی. حلال هغه دی چې دی



ئي حلال گڻي او حرام هغه دي چې دي ئي حرام گڻي. دين هغه دي چې ده راوړي دي. د دين په بشپړتيا نعمت پوره شو. دا چې زه تاسو ته په همدي دين خوښ يم تاسو هم ورباندې خوښ اوسئ. دا دين خداي ﷺ ته خوښ دي دا فضل رسول په واسطه ئي درته رسولی دي او خپل اشرف كتاب ئي درته نازل کړی دی.

**حواله:** تفسير ابن کثير پاره ۲ مخ ۴۸ سورة مائده د لومړي رکوع په تفسير کي ابن عباس رضی الله عنه فرمائي: دا سلام دين الله ﷻ درته کامل کړی دی تابه تل پاته وي زياتولو ته محتاج نه دی هغه خداي ﷻ بشپړ کړی دی چې تر قيامته به نه نيمگري کيږي. په دي دين الله ﷻ خوښ دي هيڅکله به هم نه تري ناخوښه کيږي.

**حواله:** تفسير ابن کثير پاره ۲ مخ ۴۸ سورة مائده د لومړي رکوع په تفسير کي د ابن ابي حاتم په حواله ليکلي دي: يو شخص وود خداي ﷻ د دين کلک پابند وو په يوه وخت کي شيطان هغه وغولاوو ورته وئي ويل: هغه څه چې نور وکول ته ئي وکړه. له دي څه درته جوړه ده نه مو عام خلک عزت کوي نه شهرت لري تاته ورده چې نوی شی جوړ کړي خلکو ته ئي ونښه بيا وگوره چې ته څنگه مشهوره کيږي او څنگه به ستا ذکر هر ځای کيږي.

هغه شخص همدا سي وکړل. خلکو ته ئي هم وويل او وروسته دهغه تقليد کيده. وروسته پيښمانه شو ملک ئي پريښود په يوازيتوب کي ئي دخداي ﷻ عبادت کاوو خود خداي ﷻ له لوري ورته جواب ورسیده چې: (که ستا خطا يوازي ستا وای مابه معاف کړی وای



خو تا عام خلک خطاء کړل هغوی دی گمراه کړل په همدې لاره هغوی مري، دهغوی وبال به له تاسو څنگه ليري کيږي زه مو توبه نه قبلوم

**حواله:** تفسير ابن کثير پاره ۲ مخ ۱۲۵ سورة مائده ذلسمي رکوع تفسير: حديث شريف: عائشه رضي الله تعالى عنها وائي: رسول الله ﷺ فرمائي: څوک چې په دې امر (يعني دين) کې داسې نوي خبره پيدا کړي چې هغه له دې څخه نه وي، هغه مردود دی.

حواله (۱): صحيح مسلم ټوک ۲ مخ ۲۵ حديث شريف ۱۸۱ باب ۱۵۹ د قضيه بيان ۲: - مشکوۍ ټوک ۱ مخ ۱۰۵ حديث ۱۳۱ د سنتو بيان (۳): مظاهر حق ټوک ۱ مخ ۶۸ د سنتو بيان.

**حديث شريف:** رسول الله ﷺ فرمائي: که څوک د لته نوي خبره (يعني بدعت) پيدا کړي يا نوي پيدا کوونکي ته ځای ورکړي پر هغه به د خداي ﷻ ، ملائکو او ټولو خلکو لعنت وي. نه به ئې نفل عبادت قبلېږي او نه هم فرض عبادت (مختصر)

حواله: صحيح بخاري ټوک ۲ پاره ۱۲ مخ ۱۱۵ حديث ۴۱۳ د جهاد بيان.

زما گرانه دوسته! نن سبا په هندوستان کې ډير بدعتونه رواج شوي دي. د تعجب ځای دادی چې که څوک په بدعت عمل ونه کړي هغه مسلمان نه گڼل کيږي، هغه له سلامه وتلی بولي. د افکرو کړی چې دابدعتونه زموږ د بي سوادې او ناپوهه مسلمانانو په زړونو کې څومره محبوب دی. که څوک بدعت پريږدي گواکي مذهب پريږدي.

دا ټوله گناه د جيب ډکوونکو پيرانواو گيډه ډکوونکو ملایانوده. دا خلک په علم کې رانده دي او که علم لري نفسانيت ورباندي غالب دی نو د جاهلانوله خوښي سره سم تاويل کوي، فتوی ورکوي او جاهلان هغه مذهب گڼي خلک ورباندي یواو بل ويني او ورباندي عمل کوي. دا چې ټول په اخته وي که ئې کوم نه کوي ورباندي فشار



راولي آن چې له ټولني څخه ئي باسي، ويروي ئي هم. له ماسره هم دغسي وشول خومختار خدای ﷺ راباندي رحم وکړو ئي ساتلم. جهالت ته گوري د فرض، واجب اوسنت لپاره پرچاکوم فشارنشته، اخطار نه ورکوي له کومي ډلي څخه ئي نه بيلوي خوديوه بدعت په خاطر چې په شريعت کي سخت وعيد هم ورباندي راغلي دي په کليواو بانډو کي ورباندي جگړي کيږي.

**حديث شريف:** حذيفه رضى الله تعالى عنه وائي: رسول الله ﷺ وفرمائل: د بدعتي لمونځ، روژه، زکوة، حج، عمره، جهاد، صدقه فديه هيڅ هم الله نه قبلوي بلکه هغه له اسلام څخه داسي وزي لکه له سر څخه چې وينېته وايستل شي. حواله: ابن ماجه مخ ۴۰ حديث ۵۱. بدعت د اموري بيان.

### بدعت دليونوب په څير دي

بدعت په خلکو کي داسي سرايت کوي چې هيڅ عقائد او اعمال تري نه پاته کيږي. لکه دليونى سپي بيماري رگ رگ ته رسيږي. (مظاهر حق ټوک ۱ مخ ۷۹ کتاب الايمان)

کله چې يوسپى ليونى شي هغه داوبوله ليدلوويريږي، اوبه چنبښل او داوبو تر څنگ ورته اوسيدل نه خوښيږي. همداسي انسان چې بدعتي شي هغه دقرآن او حديث له اوريدلوويريږي، عمل کولو سره، سره اوريدل ئي لانه خوښيږي. لکه څنگه چې ليونى سپى له اوبو ويريږي اخير له تندي مري همداسي په بدعت اخته کسان هم له توبي څخه برخه نه لري دگمراهي په څنگل کي مري.

کوم شى چې په شرعي دليل ثابت نه وي، هغه په دين کي داخلول بدعت بلل کيږي. بدعت خورا ستره گناه ده څوک چې همداسي کار کوي، له خدای ﷻ سره مقابلې کوي، څه په شريعت کي راغلي دي



په هغوي کي کمی اوزياتوالی د چا حق نه دی. که څوک په شریعت کي داسي خبره راپورته کوي چې هغه په شریعت کي نه وي، هغه شریعت نیمگړی گڼي اوله خپله لوري نوی شریعت جوړوي همدار څوک چې ئي جوړوي نورو ته ئي په عمل کولو بلنه ورکوي نو گويا د الله ﷻ مقابله کوي. په ښکاره خود اخلک مطيع او در رسول الله ﷺ محبان ښکاري خود انسان سخت لارورکی دی او ورباندې رسول الله ﷺ لعنت وائي.

### د بدعتي توبه نه په برخه کېږي

کوم انسان که گناه وکړي. امیدلري چې یو وخت خوبه توبه وکاري. که کوم مسلمان کله لمونځ ونه کړي، روژه نه ونیسي، شراب وچښي، قمار یا غلا وکړي په هر حال هغه توبه کولای شي ځکه هغه گناه گناه گڼي. خود بدعتي توبه ځکه نه په برخه کېږي چې هغه بدعت عبادت گڼي او هغه د خدای ﷻ قرب بولي یا در رسول الله ﷺ تعظیم گڼي یا د الله د دوستانو اعزاز بولي نو بیا توبه نه کوي، هغه ځان گناهکار نه بولي نو د داسي سړي توبه په برخه کیدل محال خبره ده خوالا ماشا الله. ډیر داسي خلک لیدل کېږي چې څه شی ورته در رسول الله ﷺ تعظیم ښکاري خو هغه بدعت وي یا ئي د اولیاوو عزت بولي خود بدعت وي که هغه ته در رسول الله ﷺ صحیح خبري وویل شي هغه ورسره ټکر کوي ځکه هغه خبري ددي بدعتونو خلاف وي.

هر مسلمان تراو ښځي ته لازم دی چې کوم کار کوي هغه له قرآن، حدیث او د صحابه ووله ژوند سره وگوري، تحقیق وکړي له هغوي څخه دلیل و مومي او که نه پریږدي.







ټول بدعت دی. دا خبرې در رسول الله ﷺ په زمانه کې نه وې نو ولي دا په عمل کې راوړل کېږي. دا دیري و سوسي دي چې شیطان ئې د دیر و خلکو په زړونو کې اچوي. خو گورئ هغه څه چې د دین د انتظام لپاره دي، عمل نه دی. عمل یو څه دی او انتظام بیل شی وي. که په عمل کې څه شی را پیدا شي هغه بدعت بلل کېږي او عمل ورباندې منع دی که بدعت پرېښودلو لپاره ویل کېږي نو وایي دا ولي بد دی، دا ښه خبره ده منع ئې له کومه راغلي ده.

جواب گورئ، کلمه طیبه خورائنه شی دی. د هر چا خوښه ده څوک نشته چې ورته محبوبه نه وي. دا کلمه د دین بڼه ده. کلمه د جنت کیلي ده. خو چې اذان کېږي اخیری الفاظ ئې لا اله الا الله راځي نو که اوس څوک ورسره له مینې محمد رسول الله و وائي څه خبره ده؟ یا څه بدې لري؟ کومه گناه ده؟ نو ولي ورسره نه ویل کېږي. کلمه به هم پوره شي. دا اسلام نظام همدا کلمه ده نو ولي نه ویله کېږي. په اصل کې خبره داده چې دا عمل دی او په عمل کې زیاتوالی نه شي کیدلای.

په دین کې اختلاف شته. کوم څه چې دین دی هغه د ټولې دنیاد مسلمانانو لپاره یو حکم لري خو کوم چې رسم، رواج او بدعت دی هغه مختلف شکلونه لري. کله کله د هغو بدعتونو شکلونه بدل وي خو هغه چې دین دی د ټولې دنیا لپاره یو حکم لري او تر قیامت په پورې به هم هغسې پاته وي او نه به پکښې اختلاف پیدا کېږي. مثلاً ختنه کول سنت ده. په ټوله دنیا کې مسلمانانو په ختنه کول سنت دی. په کوم ملک یا مسلک کې پکښې اختلاف نشته. نکاح کول سنت ده د ټولې دنیا په مسلمانانو کې سنت ده هیچیرې پکې اختلاف نشته. هیچیرې د سهار لمونځ د دوو رکعتونو په ځای درې رکعتنه نه کېږي.



د جمعي لمونځ دوه ركعتي دي په ټوله دنيا كې مسلمانان هغه دوه  
ركعتي كوي داختر لمونځ دوه ركعتي دي ټول ئي دوه ركعتي كوي.  
د سهار، ماښام، ماخوستن، جمعي او اختر و نو په لمانځه كې قرائت په  
لورړغ ويل كيږي په ماښام او ماښام كې خفيه ويل كيږي. كه كوم  
بدعتي ملا په ماښام كې قرائت په زوره ووايي نو خورابي علمه  
مسلمان به هغه منع كړي. د ماښام دري ركعتي لمونځ فرض  
دي، اختلاف پكښي نشته كه كوم مولوي ماښام څلور ركعتي فرض  
لمونځ كوي نو خورابي علمه مسلمان به ئي را منع كوي او كه كوم  
ملا په زور سره د ماښام لمونځ څلور ركعتي كوي. هغه به په وهلو له  
مسجد څخه باسي. ځكه دا احكام دي او په احكامو كې اختلاف نشته  
اوس فكر وكړئ كه په لمانځه كې يور كعت څوك زيات كوي هغه  
باطليږي نو زموږ رسم اورواج به څنگه قبليرې. درمضان المبارك په  
مياشت كې د مياشتي په ليدلو تر اويح پيل كيږي او داختر د مياشتي  
په ليدلو ختميرې د ماښام په اذان روژه ماتوي. كه ئي څوك  
د ماخوستن په اذان ماتوي تاسو به څه ورته وایاست. ستاسو الفاظ  
ورته داوي: وروره (د ماښام په اذان دروژي د ماتولو وخت دي اوته ئي  
د ماخوستن په اذان ماتوي، داروژه دي نه كيږي. بلكه ته گنهكار یرې.  
( هغه به قهریرې چې څنگه مي روژه نه كيږي زه خو ئي لا دوه ساعته  
زياته نيسم. خوتاسي ورته وایاست. ته وهابي معلوميرې  
ستاسو عقیده خرابه ده. دا عقیده چې د ماخوستن تر اذان پوري روژه  
نيول دي دا د حشر په ميدان نه منله كيږي ځكه دا د محمد ﷺ د شريعت  
خلاف ده. او په جهالت كې شمار له كيږي.



په هر حال په مذهب کې اختلاف نه وي. په هند يا بل خای چې د مذهب په نوم اختلاف يا جگړه راپيدا کيږي هغه په حقيقت کې مذهب نه ده. هغه رسم او رواج دی او يا بدعت. يو انسان په بدعت باندې عمل کوي، هغه عادت جوړيږي بيا عادت عبادت بولي حال دا چې عادت نه عبات کيږي. ځکه عادت مختلف شکلونه لري په هغه کې کمی او زیاتوالی راځي او شکلونه ئې بدلېږي خو عبادت په ټوله نړۍ کې په یوه حکم پاته يږي نه پکښې کمښت راځي او نه ئې بڼه او شکل بدلېږي

**حدیث شریف:** حضرت براء بن عاذب رضی الله عنه ته رسول الله ﷺ یوه دعا وښودله په هغې کې یو توری ونيک و څوړځي وروسته ئې هغه دعا در رسول الله ﷺ په حضور کې وويله او د ونيک په بدل کې ئې ورسولک توری ووايه. رسول الله ﷺ د هغه په سينه لاس کښيښود ورته وئې ويل ونيک وایه (لنډيز) حواله: ترمذی ټوک ۲ مخ ۲۹۰ حدیث نمبر ۱۲۴۶ د عابیان. صحیح بخاري ټوک ۱ مخ ۷۰ حدیث ۲۴۷ دا داسه بیان)

زما عزیزانو! تاسو وگورئ رسول الله ﷺ نوموړی دور رسولک له ويلو څخه منع کړ. نبی هغه دی چې د خدای ﷻ له لوري راغلی وي کوم اسمانی کتاب ورباندې راغلی نه وي. خورسول هغه څوک دی چې نبی هم وي او د الله ﷻ له لوري ورباندې کتاب هم راغلی وي. تاسو پوهیږئ چې د نبی تر توري در رسول توری بڼه او غوره دی او رسول الله ﷺ نبی هم و او رسول هم. خورسول الله ﷻ هغه در رسول د لفظ له ويلو څخه منع کړ ځکه په عمل کې زیاتوالی وواو په عمل کې هېڅ ډول زیاتوب کول جائز نه دی. له همدې امله ئې هغه منع کړ چې تاد و مره بدلون راوست نور به هغه څه وائي چې زړه ئې وغواړي خو عمل هغه دی او هغسې ئې کوه چې درته ويل شوي وي.



عزیزانو: هرشی یوحند لري. گورئ کله چې د الله ﷺ نوم یاد یږي عزوجل او سبڅان الله ورسره ویل کیږي. د اتوری در رسول الله ﷺ له نوم سره نه استعمال یږي حال دا چې تر الله ﷺ وروسته تر ټولو لوړه مرتبه در رسول الله ﷺ ده. تر رسول الله ﷺ وروسته د ابوبکر ؓ مرتبه لوړه ده خود هغه له نوم سره مونږ صلاۀ نه وایو بلکه دهغه له نوم سره رضی الله تعالی عنه وایو.

همداشان هرشی حد لري. خود خپلي بي علمي له امله په مصیبت اخته یو د جیب ډکولو پیران او د گیدی ډکولو مولویان دی چې په دي کی ئي خلک اخته کړي دی. که له مونږ سره سم معلومات وي هغوی دوکه کولای نه شوای خوز مونږ بي علمي ده چې د داسي بیدینه پیرانو او ملایانو حوصلي ئي زیاتي کړي دي. (شریعت یا جهالت مخ ۶۱-۵۷۰)

### بدعتي متوازي حکومت جوړوي

بدعت گناه ده خو بدعتي هغه ثواب گني. کوم انسان چې گناه ثواب وگني هغه بیا توبه ورڅخه نه کوي. خو هغه گناه چې گناه وگنله شي، کله خو ورته د توبي توفیق پیدا کیږي او که دا توفیق ورته پیدا نه شي لږ تر لږه خو ځان گنه کار گني، په گناه خوا عتراف کوي، پینځماني خوښیي له دي امله الله ورباندي رحمت کوي. خو چیري چې گناه ثواب گنل کیږي آیا هغه بیا ورڅخه توبه کوي؟ آیا په زړه کي ورباندي پینځماني نیسي؟

بلکه داسي خلک چې همدا گناه کوی ورباندي خوشحاله کیږي ځکه وائي د ثواب کار مو کړی دی. له همدې امله رسول الله ﷺ فرمائي: (كُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ) هغه کار چې رسول الله ﷺ نه دی



بيان کړی یا صحابه ووله رسول الله ﷺ څخه بيان کړی نه وي او عمل ئي ورباندي کړی نه وي. که خلک له خپلي خوا ثواب وگنهي او کوي ئي نو هغه گمراهی ده او هره گمراهي دوزخ ته رسيږي.

په عقلي لحاظ تاسو وگورئ او د فيصلې لپاره عقل کافی دی. هغه کار چې الله ﷻ نه وي ویلي، رسول الله ﷺ هغه ثواب نه وی گنلي، صحابه وو په هغه عمل نه وي کړی نه ئي هغه ثواب گنلي وي او امامانو هم هغه مسئله بنود لي نه وي او نه ئي هغسي عمل کړی وي. له دی سره، سره مونږ هغه په دی مسئله د فکر کولو توفیق رانصيب کړی. ترخود الله ﷻ او رسول الله ﷺ مقابله ونه کړای شي. بیا د هغوی مقابله او نافرمانی ثواب ونه گڼو. ډیر درد او افسوس خای دی کومه مسئله چې الله ﷻ ئي امر کړی نه وي، رسول الله ﷺ ویلي نه وي، صحابه وو نه ویلي وی او نه ئي کړي وي، امامانو نه کړي وي او نه ئي ویلي وي نو د و مره کلونه وروسته دا علم له کومه شو. یوازې داده چې شیطان په زړونو کې پیدا کړي دي. په قرآن کریم کی دي چې شیطان په زړونو کې همدا سي شيان اچوي یوه وحی د الله ﷻ له لوري وي چې انبياوو عليهم السلام ته راځي او بله وحی شیطان د فاسقانواو فاجرانو زړونو ته رسوي. بد خیالونه ورته پیدا کوي د الله ﷻ مقابله ورباندي کوي. غیر دین ورته دین ښيي. کومه مسئله چې د خدای ﷻ له لوري ئي امر شوی نه وي. هغه په خپله وینا ثواب گنهي. یا معاذ الله د الله ﷻ علم ناقص گنهي گواکي هغه ذات ته معلومه نه وه چې دا ثواب ده. خودي پوه شو چې په دي کی ثواب دی. یا دا چې د الله تعالی علم وو چې په دي کی ثواب دی خود خپلي رضا شيان ئي ونه ویل اوس تر دو مره وخت وروسته معلومه شوه ...



خوپو بنسټنه داده چې اوس دا خبره چا ونبودله. چې الله ﷻ هغه خبره له  
 خان سره وساتله نو بيا ئي دي خلکو ته څنگه ونبودله. مگر معاذ الله په  
 دى نه پوهيده يائي تر پوهيدلو وروسته هيره شوه. غرض دا چې  
 معاذ الله رسول الله ﷺ ته دا علم گواکي نه وو چې په دې شيانو کې  
 ثواب دى. کوم چې مونږي ثواب گڼو. خوله رسول الله ﷺ سره ئي علم  
 وونوبيا هغه معاذ الله دا خيانت وکړ چې دا خبر به څنگه جو ابيږي.  
 آيا الله ﷻ ته معلوم نه وو؟ يا رسول الله ﷺ دا حکامو په رسولو کې  
 خيانت کړى دى او يا صحابه ووددين په رسولو کې خيانت کړى دى  
 العياذ بالله. دا فيصله به څنگه کيږي د خداى ﷻ لپاره فکر وکړئ  
 تردى به بل ستر فسق وي، ستره گناه به وي آيا تردى به بل بد انسانى  
 کړداروي. بدعت گناه ده او هغه گناه دوى ثواب گڼي.

غير دين، دين گڼل او هغه خبره چې خداى ﷻ نه وى ويلى، رسول الله  
 ﷺ بيان نه وي کړى، هغه خبره ورته منسوبول چې داهم خداى ﷻ  
 اور رسول الله ﷺ ويلى دي، په همدې باندې د دوزخ و عید راغلى دى.  
 رسول الله ﷺ فرمائي دي (کومه خبره چې مانه وي کړي، څوک هغه  
 ماته منسوب کړي، دهغه سړي ځاى دوزخ دى)

تاسو فکر وکړئ هغه څه چې الله ﷻ ثواب گڼلي نه وي که څوک هغه  
 ثواب گڼي نو هغه آيا متوازي حکومت حکومت جوړ نه کړ. د الله ﷻ  
 اور رسول الله ﷺ د حکومت په مقابل کې خپل حکومت نه چلوي، دين  
 دده وي، حکومت دده وي، هر قانون چې جوړوي گواکي هغه د الله ﷻ  
 د قانون په مقابل کې جوړوي. دا بغاوت بلل کيږي. متوازي حکومت  
 جوړل بلل کيږي. ستر، ستر مجرمين معاف کيدلاى شي خود حکومت  
 په مقابل کې چې حکومت جوړوي هغه نه معافيږي.



ددې مضمون ترلو ستلو وروسته فکر وکړئ چې څه خبرې موزېره ته ورسېږي او ورباندې وپوهېږي او په دې دې الله ﷻ ټولو ته د عمل ورکړي. آمين. (محمد رفعت قاسمي)

### په کوم فعل کې چې د سنت او بدعت ترمنځ ترددوي

نيک مرغي داده چې عمل له سنت سره مطابق وشي اوله بدعتونو څخه ځان وساتل شي. بلکه که د کوم فعل په هکله د سنت او بدعت پکښې ترددوو. هغسي فعل دې پريږدي ځکه د فقه د اصولو قاعده ده چې: (وَمَا تَرَدَّدَ بَيْنَ الْبِدْعَةِ وَالسُّنَّةِ يُتْرَكُ لِأَنَّ تَرْكَ الْبِدْعَةِ لَازِمٌ) يعنی که د کوم کار په هکله د سنت او بدعت تردد پکښې وو، هغه دې پريږدي ځکه د بدعت پريښودل لازم دی.

(فتح القدیر ټوک ۱ مخ ۴۵۵ باب السجود انسهر)

په بحر الرائق کې راځي: (إِنَّ الْحُكْمَ إِذَا تَرَدَّدَ بَيْنَ سُنَّةٍ وَبِدْعَةٍ كَانَ تَرْكَ الْبِدْعَةِ رَاجِحًا عَلَى فِعْلِ السُّنَّةِ)

يعني چاته که په کوم حکم کې د سنت او بدعت په هکله ترددوو نو د بدعت پريښودل په نسبت تر کولو بهتر او غوره دی.

(البحر الرائق ټوک ۳ مخ ۳۰)

په عالمگیری فتاوی کې راځي: (وَمَا تَرَدَّدَ بَيْنَ الْبِدْعَةِ وَالسُّنَّةِ يُتْرَكُ) که څه شي په هکله د ترددوو چې د سنت دی او که بدعت نو هغه دې پريږدي. (فتاوی عالمگیری ټوک ۱ مخ ۱۷۹)

په شامی کې دي: (إِذَا تَرَدَّدَ الْحُكْمُ بَيْنَ سُنَّةٍ وَبِدْعَةٍ كَانَ تَرْكَ السُّنَّةِ رَاجِحًا عَلَى فِعْلِ الْبِدْعَةِ) که د کوم حکم په هکله ترددوو چې سنت دی او که بدعت نو د سنت پريښودل د بدعت په عمل کولو غوره دی.

(شامی ټوک ۱ مخ ۲۰۰ مکروهات الصلوة)



تر دې ځايه دا هدايت و شو چې که کومه خبره زړه ته راشي او هغه غوره  
بنسکاره شي نو فوراً دې ورباندې عمل نه کيږي ترڅو دا تحقيق وشي  
چې د سنت موافق دي.

سلمان داراني رحمه الله عليه فرمائي: (لَا يَنْبَغِي لِمَنْ أَلْهِمَ شَيْئاً مِّنَ  
الْخَيْرَاتِ يَعْمَلُ بِهِ حَتَّى يَسْمَعَ بِهِ فِي الْأَثَرِ قِيَامَ اللَّهِ تَعَالَى إِذَا وَافَقَ  
السُّنَّةَ) يعني که د چاپه زړه کې کومه د خير خبره الهام شوه نو ورته  
بنائي چې ورباندې عمل ونه کړي ترڅو چې له اثر سره ئې موافق والي  
معلوم نه شي. که ئې په اثارو کې وجود پيدا شود خداي ﷻ شکر دي  
و کړي چې دا خبره ئې زړه ته ورغله اوله اثارو سره موافقه وه.

(احياء العلوم ټوک ۱ مخ ۸۲، مذاق العارفين ترجمه احياء العلوم ټوک ۱ مخ ۹۲، فتاوى رحيميه  
ټوک ۱۰ مخ ۳۷۷)

### سنت څه شي ته ويل کيږي؟

**مسئله :-** کله چې کوم شی سنت بلل کيږي د دې معنی داده چې  
مونږ هغه رسول الله ﷺ ته منسوب و کوو د داسې شي رسول الله ﷺ ته  
منسوب کول جائز نه دی چې هغه رسول الله ﷺ کړی نه وي. نه ئې هغه  
ته څوک تر غيب کړی، نه صحابه او نه هم تابعينو کړی وي څوک چې  
تر ټولو د سنت مينه وال وو. (آپ کی مسائل ټوک ۱ مخ ۳۲۳)

**مسئله :-** سنت د رسول الله ﷺ د طريقي نوم دی، د رسول الله ﷺ د کوم شي  
استخفاف کول کفر دی. که هغه لومړی مسلمان وي بيا مذاق  
يا سپکوالی کوي هغه مرد تددی. (آپ کی مسائل ټوک ۱ مخ ۵)

### فرائض، واجبات، مسنونات او مستحبات څه ته ويل کيږي

پوښتنه: - فرض، واجب، مستحب، مکروه، مباح او حرام معنی  
او مطلب څه ده؟



**خواب :-** فرض هغه دی چې په قطعي دليل سره ثابت شوی وي يعنی دا چې په ثبوت کې ئي کوم شک نه وي. مثلاً هغه چې له قرآن کریم څخه ثابت شوی وي. که ئي څوک پرته له عذر څخه پرېږدي؟ هغه فاسق دی او د عذاب وړ. د فرضو منکر کافر دی.

### فرض دوه ډوله دي :

**الف:** فرض عين: هغه دي چې اداء كول ئي پر ټولو ضروري وی لکه لمونځ او نور.

**ب:** فرض كفائي: هغه دي چې اداء كول ئي پر ټولو فرض نه وي. ديوه اودو وپه اداء سره د ټولو له ذمي څخه ساقطېږي او که ئي هيڅوک اداء نه کړي ټول گناهگار يې لکه د جنازي لمونځ. (درمختار)

**واجب:** هغه دي چې په ظني دليل سره ثابت وي که ئي څوک پرېږدي د عذاب وړ دی. منکر ئي فاسق دی کافر نه دی.

**سنت:** هغه فعل دی چې رسول الله ﷺ او صحابه و ورضی الله تعالی عنهم تل کړي وی یا ئي په کولو تاکید کړی وی اوله عذر څخه پرته ئي ترک کړي نه وي. په عمل کې دهغوی حکم هم دواجبو په څير دی يعنی پرته له عذر څخه ئي ترک کوونکی گناهکار دی او که ئي څوک په ترک عادي وي، هغه سخت گناهکار او فاسق دی. در رسول الله ﷺ له شفاعت څخه بې برخې دی. (درمختار شامی ټوک ۵ مخ ۲۹۵)

دا سنت هم دوه ډوله دي: سنت عين او سنت كفايه:

**سنت عين:** هغه دي چې ادائي پر هر مکلف شخص سنت دی لکه د تراويحو لمونځ او نور. سنت كفايه: هغه دي چې اداء ئي پر



ټولو ضروري نه وي د ځينو په اداء کولو اداء کيږي او که ئي څوک هم اداء نه کړي نو ټول گناهگار يې لکه په مسجد کي د تراويح کول او نور. (شامي ټوک ۱ مخ ۵۰۲)

سنت غير مؤکده: هغه دي چې رسول الله ﷺ او صحابه و وروسته وخت کړي وي خو کله کله ئي پرته له عذر څخه ترک کړي هم وي. د دي سنت په کولو ستر ثواب دی خو ترک ئي گناه نه ده. دی ته زوائد سنت او عادي سنت هم وائي. (شامي ټوک ۱ مخ ۹۵)

مستحب: هغه دي چې رسول الله ﷺ يا صحابه و وکله کړي وي او پخوانيو نيکانو هغه خوښ کړي وي. (شامي ټوک ۱ مخ ۱۵۵)

ددی په کولو کي ثواب شته خو ترک ئي گناه نه ده. دانفل، مندوب او تطوع هم بلل کيږي. (شامي ټوک ۱ مخ ۹۵)

حرام: هغه دي چې ممانعت ئي په قطعي دليل سره ثابت شوي وي. منکر ئي کافر دی. که ئي پرته له عذر څوک وکړي فاسق او د عذاب وړ دی.

تحريمي مکروه: هغه ده چې ممانعت ئي په ظني دليل سره ثابت شوی وي. پرته له عذر څخه ئي کوونکی گناه کار او د عذاب وړ دی. منکر ئي فاسق دی. (شامي ټوک ۵ مخ ۲۹۴)

تنزيهي مکروه: هغه دي چې پريښودل ئي ثواب لري خو په کولو ئي عذاب نشته. خو يو ډول قباحت دی.

مباح: هغه دی چې په کولو کي ئي ثواب او په نه کولو کي ئي عذاب نشته. (شامي ټوک ۵ مخ ۲۹۴ فتاوی رحيميه ټوک ۲ مخ ۴۱۲)



### درجې دمياشتې ددوو يشتمي ورځې د نذر حقيقت څه دی ؟

**مسئله :-** د نذرونو همدامروج رسم بي اصله دی د شريعت خلاف ، بدعت ممنوعه دی . ځکه درجې په ۲۲ نيټه نه د امام جعفر صادق ، پيدا ايښت ورځ ده اونه ئي هم د وفات ورځ د نوموړي پيدا ايښت درمضان په ۸ نيټه سنه ۸۰ يا ۸۳ هجري کی او وفات ئي د ۱۴۸ کال په شوال کي شوی دی . درجې ۲۲ نيټه د امام معاويه ؓ د وفات نيټه ده . په حقيقت کي دارواج د معاويه ؓ د وفات په خوشحالي کي راپيدا شوي دی . کله چي دارسم پيدا کيده هغه مهال د اهل سنت والجماعت غلبه وه . نو په دی نيټه ئي شيريني او نورڅه ښکاره ويشلای نه شوای ځکه بيا ئي رازښکاره کيده . د معاويه ؓ د ښمنانو په پټه ديوه اوبل کورته شيريني او نور خواړه استول او خوړل خو چي کله دا خبره معلومه شوه بيا ئي هغه امام جعفر صادق ؓ ته منسوب کړه او پر هغه ئي تور ولگاوه . ځواکي هغه ددي تاريخ دفاتحي حکم کړی دی . حال دا چي دا ټول غلط اقوال دي . نو اهل سنت وروڼه دي له دي رواج څخه خوراليري ځان وساتي . نه دی دارواج کوي اونه دي پکښي گډون کوي . (فتاوی محمود ټوک ۱ مخ ۲۲۱ احسن الفتاوی ټوک ۱ مخ ۲۲۸)

**مسئله :-** عام خلک درجې مياشت د مريمي رضی الله تعالی عنها دروژي مياشت گڼي او د هغي داووه ويشتمي ورځي روژه نيول غوره گڼي او وائي په دی ورځ دروژي ثواب درزروورځو ثواب لري . په شريعت کي ددي څه اصل نشته . که څوک نفلي روژه نيسي خپل اختيار ئي دی ، الله ﷻ چي څومره وغواړي ثواب ورکوي خوله ځانه دي څوک ورته زراولک اندازه نه لگوي . ځيني ځايونه ددي مياشتي



په دې سره د ثواب وعده شوی ده نو د دې کارو نو خبره ديني بلل گناه ده  
(بهشتي زيور توك ۲ مخ ۲)

**مسئله :-** د صفر المظفر مياشت ميرمنی نامبارکه گڼي. ځينې ځايونه  
ئې په ديار لسمه ورځ څه خواړه پخوي او وېشي ئې تر څو ئې له بدې  
او نحوست څخه خوندي پاته شي. دا عقائد د شريعت خلاف دي، توبه  
كول وړ څخه لازمه ده. (بهشتي زيور توك ۲ مخ ۵۹)

**مسئله :-** د ځينو ميرمنو عادت دی چې د بي بي فاطمي رضي الله تعالى  
عنها د وفات په نيټه څه شی پخوی او ماشومانو ته ئې ورکوي. د ثواب  
رسيدلو لپاره نيټه مشخصه کول او غير ضروري شيان ضروري گڼل  
کوم شرعي ثبوت نه لري. (اغلاط العوام مخ ۲۱۸ - نظام الفتوى توك ۱ مخ ۱۴۷)

### په مبارکوشپو کې په مسجد کې غونډه

**پوښتنه :-** په اختر و نو، د شعبان نيمايي، درمضان المبارک په ورستني  
لسيزه کې يا نورو مبارکوشپو کې عام رواج گرزيدلی دی چې په  
مسجد کې د ذکر او تلاوت لپاره په مسجدونو کې خلک سره  
راغونډه يږي او په ځينې مسجدونو کې خود ويناوو کولو اهميت هم  
کوي. د دې شرعي حيثيت څه دی؟

**ځواب :-** په داسې مبارکوشپو مسجد ته راتلل او عبادت کول په  
دريو طريقو سره کيږي:

اول: مسجد ته راځي د عبادت اهميت نه کوی، په اتفاقي توگه  
مسجد ته راشي په ذکر او تلاوت بوخت شي دا جوړلري خونوا فل  
او ذکر تر مسجد په کور کې ثواب ډير لري آن تر مسجد حرام او نبوي  
مسجد هم نفلي عبادت په کور کې ثواب ډير لري.



دوهم: مسجد ته دراتللو اهتمام کوي دا بدعت دی ځکه دنوا فلولپاره مسجد ته دراتللو اهتمام کيږي او مطلب پکښي داوی چې گواکي په مسجد کي نفل کول تر کور ډیر ثواب لري او دا په شریعت کی زیاتوالی دی. دالله ﷺ او رسول الله ﷺ مقابله ده. ځکه په حدیثونو کي په صراحت سره ښکاره ده چې نوافل په کور کي کول خورا غوره او افضل دی.

درېیم: په مبارکوشپو کي په مسجد کي د ډلیزو عبادتونو اهتمام کوي مثلاً: نوافل په جماعت سره کوي یا د وینا او تقریر اهتمام کوي دا صورت هم بدعت دی او تردوهم صورت هم قبیح او ناوړه دی. په دي کي یوه خرابي هغه ده چې په دوهم صورت کي یاده شوه بله بدی پکښي داده چې نفلي عبادت په اجتماعي ډول کول شرعاً منع دی. ځیني خلک وائي چې په کورونو کي شراو شوروي، ماشومان ژاري له همدی امله د زړه ډاډ او خشوع نه پاته کيږي. دا د شیطان فریب او دوکه ده. په اصل کي خشوع او خضوع هم حاصلیږي او که د سنت خلاف زرخله آه، ژړا او د خشوع بڼه اختیار شي په شرعي لحاظ هغه خشوع نه ده. د فکر کولو خبره خوداده چې رسول الله ﷺ له زیاتي مجبوري سره، سره تهجد او نوافل په کور کي کول او هلته ئي پکښي ډیر ثواب باله او نن مونږو ایو چې په کور کي خشوع نه حاصلیږي، ښکاره ده چې دا د شیطان دوکه ده. په حدیث شریف کي راځي چې: رسول الله ﷺ به د شپي په خپله حجره کي نفل لمونځ کاوو، عائشه رضی الله تعالی عنها به پروتته وه او پښي به ئي در رسول الله ﷺ دلما نځه پرځای وی. د سجدې پر مهال به رسول الله ﷺ هغه په لاس ليري کولي او د سجدې ځای به ئي خلاصا وو. د شپي تیاره وه په کور کي درنا انتظام نه وو.



حجره دومره پراخه نه وه چې یو تن پروت وای او دوهم سجده کولای، نبوي مسجد هم دومره نژدې وو چې له حجرې به ئې قدم را واخیست مسجد وو، مسجد هم مسجد نبوي وو چې فضیلت ئې ښکاره دی بیا هم رسول الله ﷺ نوافل په حجره کې کول، مسجد ته به نه وتی. ځینې خلک وائي چې که کور یوازې لمونځ کېږي خوب ژر راځي خو که په مسجد کې ډله وي وینا ونفلونه کېږي نو خوب نه راځي او په دې صورت کې د زیات عبادت توفیق پیدا کېږي او که په کور کې ذکر او تفلي عبادت کېږي د دې نیم هم نه کېږي.

خو پوه شئ چې د عبادت کثرت یا کمښت مقصود نه دی. د ثواب دارو مدارد عبادت پر کیفیت پورې اړه لري. که لږ عبادت وشي دا په زرگونو او لکونو واري تر هغه عبادت غوره دی کوم چې د سنت خلاف وي. سنت د ادې چې کله دي طبیعت ښه وه نفلونه کوه او که د خوب غلبه وه او په طبیعت کې دروندوالی وو، بیده شئ. د اله حدیث شریف څخه ثابت ده. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۷۳ د شامی توک ۱ مخ ۱۲۴۲ او غلاط العوام مخ ۱۷۷ په حواله)

### په مبارکوشپو کې د بیداري لپاره سره غونډیدل

**مسئله :-** د برات او قدر د شپې په لټه او د عبادت لپاره په مسجد کې راغونډیدل مکروه او بدعت ده. که څوک ټوله شپه لمونځ کوي خود ثواب نیت ئې نه وي اوله گناه څخه پکښې خوندیتوب نه وي نو د بیداري له تکلیف سره، سره څه ثواب او ثمره نه ځینې حاصلېږي، دا د هر عبادت حال دی یعنې هغه عبادت چې دریا لپاره وي.

(فتاوی محمودیه توک ۱ مخ ۱۷)

**مسئله :-** د برات په شپه حلوا پخول، د کورونو د پاکولو خیال کول په دې شپه کورونه او هدیرې روښانه کول عود لگول او د امور سنت بلل



بي دليله دی. په دې شپه دبزرگانوارواح کورته راتلل کوم قوی دليل نه لري. هغه روايات چې پکښي راغلي دي محدثين ئي صحيح نه بولي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۸۳)

**مسئله :-** د برات په شپه په قبرونو وېشنائي جوړول عود يا بل څه لگول د جهالت رواج دی ورڅخه ځان ساتل ضروري دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۳۳۳)

**مسئله :-** د برات په شپه نفل کول دورځي ئي روژه نيول، که ورته فرصت ووهديري ته تلل هلته مېړه شويو ته د خیر دعا کول دا کار د کولودى خونور اور لوبه کول، په جماعت سره نفلونه کول په هديره کې راغونډيدل د جلسي صورت اختيارول، د حلوا التزام کول او نور چې غير ثابت امور رواج شوي دي ټول د ترک کول دي.

**مسئله :-** د برات په شپه د حضرت اويس قرنى رحمه الله عليه په نوم په حلوا فاتحه ويل په کوم دليل ثابت نه دي. که د اشيان د ثواب وړواى نو ضرور په ئي په کتاب، سنت، اجتماع، قياس يا له مجتهدينو څخه ثابت شوي وو. دا چې ثابت نه دي نو هغوى ديني کار بلل بدعت او د دروړ دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۴۰۵)

**مسئله :-** د برات په شپه د تهجد لمونځ په دې مقصد اعلانول چې کوم خلک بي نمازه دي هغوى دي پکښي گډون وکړي د ثواب وړ گړزي، داسي کول مکره او ممنوع دي. بي نمازه خلکو ته دى تبليغ او تاکيد وشي ترڅو د لمانځه پابندي وکړي. د فرضو ترک د غسل او د مکروه ارتکاب ته بلنه ورکول نه ده وېشيار تيا خبره ده او نه د شريعت له لوري ورته اجازه شته په دې شپه هم د عبادت لپاره راغونډيدل منع دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۴۳۱)



**مسئله :-** په نوموړي شپه خراغونه لگول او په طاخچه کې خواړه ایښودل چې کوم رواج دی دا بالکل ناجائز او بدعت دی. دا د دیوالیانو نقل دی. په مسجد کې هم د لمونځ کوونکو تر ضرورت زیاته رڼا درسم او رواج په نوم جوړول اصراف او حرام دی. که څي متولي د مسجد له شتمني څخه کوی هغه به تاوان ورکوي. د برات د شپي او نورو هم دا حکم دی. (فتاوی محمودیه ټوک ۲ مخ ۲۸۸)

### دریعی الاول دوولسم شپه رڼاکول

**مسئله :-** له رسول الله ﷺ سره مینه او محبت لرل د ایمان اصل دی. د کوم بد بخت چې په زړه کې د رسول الله ﷺ مینه نه وي هغه په حقیقت کې له ایمان سره ناآشنا دی. له قرآن کریم او حدیث شریف څخه ښکاره دی چې له رسول الله ﷺ سره مینه درلودل د ایمان ریښه ده. د محبت طریقه هم ښودله شوي ده ډیر مینه کوونکي ورسره صحابه وو چې لاره ښه معلومه ده.

که دریعی الاول دوولسمه شپه روښانه کول د خیر کاروای نور رسول الله ﷺ به ضرور هغه بیان کړي وه. او صحابه ووبه روښانه کړي وه. خورسول اله ﷺ داسی کړي نه دي اونه ښي د دي کار حکم کړی دی. نه کوم صحابي او تابعي هغه رڼا کړي ده، مجتهدو امامانو هم هغه نه ده روښانه کړي اولیاو ولکه خواجه معین الدین چشتي، شیخ عبدالقادر جیلانی رحمۃ الله علیهم او نورو نه دا شپه روښانه کړي اونه ښي ورته اجازه ورکړي ده.

که دا شپه خراغان کول د ثواب او خیر ذریعه وای نو دي جنابانوبه روښانه کړي وای چې ترمونږ ښي له رسول الله ﷺ سره زیاته مینه وه. په



خير القرون کي هغه نه روښانه کول دي ستر د ليل دی چې د اشيپه رڼا کول د ثواب کار نه دی نو دا کار د ثواب او قرب ذريعه بلل بدعت او مصيبت دی. همد اوجه ده چې فقهاوو ورحمة الله عليهم د متبرکو شپو خراغان او روښانه کول بدعت او حرام گڼلی او هغه ئي له اور لمانځونکو سره مشابهت بللی دی.

(فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۲۲۴ آپ کی مسائل ټوک ۸ مخ ۱۴۳)

## دریعی الاول رواجونه

### ایا در رسول الله ﷺ د محبت غوښتنه داده؟

دریعی الاول په میاشت کي ډیر ځایونه د میلاد نبی ﷺ جشنونه او غونډي کیږي. ځیني ځایونه مظاهري کیږي او شیرینی ویشل کیږي او روتنه چنده کیږي. مسجدونه ښائسته کیږي داسي ئي سمبالوي لکه دهندوانو د ښادي مراسمو چې وي. سرکونه روښانه کوي داسي چې اصراف ته رسېږي. آیا محبت دی؟ که محبت دی نو هغه دخپل نفس محبت دی. که له دی خلکو څوک وپوښتي چې تا خود خپل نفس دخوند لپاره داڅه وکړل در رسول الله ﷺ په اسلام چې کوم مصیبتونه راځي هلته دي څه مرسته وکړه، د ځیني بي وزله مسلمانانو د اسلام لپاره سرونه وهل کیږي او نور شریني خوري. که رسول الله ﷺ تشریف راوړي او ورڅخه وپوښتل شي چې دا د چندي روپئ په دي شریني مصرف کړو او هغه وویشو او که ئي مجاهدینو او بي وزله مسلمانانو ته ورکړو آیا رسول الله ﷺ به ووايي چې په شریني ئي مصرف کړئ؟

ورویو! کوم درد مند ته به په داسي وخت کي د شریني خوړل غوره ښکاره شي، کومه خوله به د شریني خوړلو لپاره جوړه وي. څومره بي حسي ده، څومره غضب او ظلم دی، دا خلک د محبت دعوه لري جشن



ميلاد النبی ﷺ جوړوي او مجاهدین د اسلام په لار کې سرقربانوي  
نو کوم یو محب رسول ﷺ دی؟

### دميلاد النبی ﷺ جشن ته سياسي رنگ ورکول

دميلاد النبی ﷺ جشن په خواهم رواج درلود. درواج په توگه به ئي  
د ذکر اهتمام کاو و شریني به ئي ویشلي داهرڅه ئي کول خو خلک ورته  
سیاسي رنگ هم ورکوي. داسي چې دربيع الاول په دوولسمه خلک  
راغونډیږي تلاوت او دعا کوي. بي شکه د مسلمانانو د رفاح او ارامي  
لپاره دعا کول غوره کار دی خو مونږ په دي نه پوهیږو دا یوڅه ولي په  
دین کي زیات شوي دي هغه دا چې په معلوم تاریخ ولي سره  
راغونډیږي دا څنگه جائز دی؟

ځینی وائي په دی ورځ شان او شوکت دی، یوه مولوي راته ویل چې  
همداسي تفریح مه منع کوئ ځکه دلته پکښي یوډول تمرین دی  
زړورتیا پکښي زیاتېږي. بل صاحب بیا ویل د برات په شپه د اور لوبي  
(آتش بازی) ممانعت مه کوئ ځکه په دي کي د زړورتیا روحیه  
خوندي ساتله کیږي.

الله اکبر! بي حسي څومره غالبه شوه. عقلونه څومره مغلوب شول. که  
ددې خلکو په اختیار کي دی وای خدای ﷻ خبرڅه شی به ئي ورڅخه  
جوړ کړي وو.

وروڼو! درباندي شرعي قانون حاکم دی تا سوته کوم اختیار نشته چې  
له ځانه بل قانون جوړ کړي. کوم قانون چې د الله ﷻ دی په هغه عمل  
وکړي دهغه د عملي کولو حکم دی



گوري ډير داسي قوانين شته چې د حكامو لپاره گټور وي. خو كه څوك د هيواد په قوانينو كې مثلاً يوه ماده زياته كړي چې كه چا د حكومت له مأمور سره د جناب لقب ونه وايو هغه به پنځوس روپۍ جریمه وي خو كه د قانون اداره په دې پوه شي د هغه شخص په حق كې دعوى قائموي. د هغه د جرم وجه داده چې قانون جوړل د سلطنت د صاحب كاردى. دا شخص چې داماده زياتوي كه څه هم د ټولو حكامو لپاره گټوره ده خو په اصل كې دا قانون جوړونكي ځان د سلطنت د حق لرلو دعوه كوي. په همدې توگه كه كوم بدعت د هغه درامنځته كوونكي په نظر د ټولو مسلمانانو لپاره گټور هم وي خو په دين كې زياتوالى دى. د الله ﷻ هغه د قانون جوړونكى مجرم دى. دا د هغه خلكو جواب هم دى چې وائي په فلاني بدعت كې مصلحت دى.

ورونو ا په دې خبره خو په الله ﷻ او رسول الله ﷺ اعتراض راځي چې وائي دا كار گټور دى خو خداى ﷻ هغه په دين كې راوړى نه دى. (نعوذ بالله) لنډه دا چې د ميلاد النبی ﷺ په جشن جوړولو ننگ دارنگ ليدل كيږي لوى مقصد پكښې قومي شوكت ټيټي هرڅه چې دعاده هغه تر هر لمانځه وروسته هم كيدلاى شي. په داسې غونډو كې ځينې داسې خلك گډون كوي چې لمونځ هم نه كوي. يوازې يونوم دى. دا د انگرېزي لوستونكو حال دى بې وزله تردى زيات جواب نه لري چې دا يو ملي مصلحت دى او كوم شرعي دليل ويلای نه شي.

### د اهل سنت والجماعت علماء او دريغ الاول منكرات

د ربيع الاول په مياشت كې چې منكرات خلك كوي. آيا هغوى د منع كولو وړ نه دي؟



آيا دهغه څه په ممانعت کي خلک وحشت ښکاره کوي کوم چې په قرآن او حديث شريف کي اصل نه لري؟

عمر رضي الله عنه دهغي وني ريښي له دي امله وايستلي چې خلکو به ئي په زيارت کولو کي زيات اهتمام کاو و هغه ونه چې په يوه درجه فضيلت ئي په قرآن کریم کي هم ياد شوی وو.

لقد رضى الله عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة

ورونو ۱ د اهل سنت والجماعت علماء د دين په خرابي کي هيڅکله صبر او زغم نه کوي. يوازي د بدنامي په خاطر پته خوله نه کښيني، که څه هم ورڅخه څوک خفه کيږي. که خلک وپوهيږي هغوی د حق په اوریدلو نه ناخوښه کيږي. که دومره خبره ورته وشي چې په اصل کي دايو منکر دی نو څوک نه خفه کيږي او که څوک په دي حقه خبره خفه کيږي هغه به ئي د زړه زيغ او گمراهي وي.

### دميلاد النبی د جشن رواج

اوس يوه بله ترقي هم شوي ده چې دربيع الاول ۱۲ نيټي ته خلک د عيد ميلاد النبی ﷺ نوم ورکوي او هغه لمانځي.

دميلاد په اړه علماوو مستقل رسالي ليکلي دي لکه (براهين قاطعه) او نوري. ما هم په اصلاح الرسوم کي ورباندي ځانگړی بحث کړی دی. خود دي نوي رسم چې نوم ئي عيد ميلاد النبی دی په هکله مي کومه مستقلة رساله ترسترگو تيره شوي نه ده. د شرعي دلائلو په رڼا کي ورباندي مفصل بحث شوی نه دی. نن راته په دي هکله د بيان اراده ده. دميلاد النبی د جشن ايجاد په دي مياشت کي يوه ستره غلطی د عيد ميلاد النبی ايجادی داديوه مسلمان پاچا ايجاد دی هغه



د عيسايانو په مقابل كې؟ همدا ايجاد كړ چې هغوی يوه ستره ورځ لري، خوشحالي پكښې كوي همدا سي به مونږ هم كوو. خود پاچا دارايه غلظه او دست خلاف وه. له همدې اهتمام سره هغه مقصد ترلاسه شوی نه دی. آيا د شريني په ویشلو او د خلکو په راغونډولو د نور و قومونو مقابلې كيدلای شي او هغوی ماتولای شو.

عزيزانو! اسلام دې عارضی شوكتونو ته اړتيا نه لري. د اسلام شوكت هغه دی چې كله عمر ؓ شام ته تشریف يووړ خلکو ورته دنوي جامي داغو ستلو عرض وکړ. عمر ؓ وفرمائل:

(نحن قوم اعزنا الله بالا سلام) (مونږ مسلمانان داسي قوم يو چې الله ﷻ راته په اسلام عزت را بخښلی دی)

بناغليو! كه مونږ سپيڅلي مسلمانان يو نو زموږ عزت د ټولو په وړاندې يودی، زموږ عزت په سامان او اسبابونه دی، كه دې نو په بي سراو ساماني زموږ عزت دی.

### عيد ميلاد النبی د شرعي دلائلو په رڼا كې

په كوم وخت كې څومره فضيلت ډيروي، هغومره له شرعي حدودو څخه تجاوز الله او رسول ته ډير ناخوښه وي. له شرعي حدودو څخه د تجاوز معيار يوازې شرعي دلائل دی يعنې كتاب، سنت، اجتماع او قياس. له همدې ټولو دلائلو څخه ثابتېږي چې په دې مياشت كې كوم اعمال خلكو رواج كړي دي لكه عيد ميلاد النبی (يعنې داختر په خير خوښي كول، جلوسونه ايستل، روښنائې جوړول، بيرغونه ځوړند كول او نور) دا ټول د حدودو څخه وتل دی نو همدا ټول خداي ﷻ او رسول ﷺ ته خورا ناخوښه دی.



## د بدعت پیژندل

د بدعت یوه علامه داده چې کومه خبره په قرآن، حدیث، اجتماع او قیاس کې ثابت نه وي او هغه دین وګڼل شي، هغه بدعت ده. اوس ګورئ زموږ د وروڼو چې کوم اعمال دی (لکه دریع الاول مراسم، عید میلاد النبی، عرس او نور) هغه اعمال دي چې اصل یې ثابت نه دی، همداله دین څخه ګڼي او که ئې نه ګڼي، د بدعت د قباحت راز همدا دی.

په دې کې غور وشي نو د بدعت په منع کولو سره تعجب نه پېښېږي. په ورځیني ژوند کې ئې مثال ګورئ. که څوک د حکومت مأمور وي، اطاعت هم ولري او د حکومت قانون چاپوي په اخیر کې یوه فقره له ځانه پکښې زیاته کړي او هغه اضافه شوی ماده د ملک او حکومت لپاره ګټوره هم وي بیا هم هغه جرم ګڼل کېږي او هغه شخص د سزا مستحق وي. نو چې د دنیا په قانون کې زیاتوالی جرم دی نو په شریعت کې څه شی زیاتول چې هغه د شریعت په اصطلاح کې بدعت بلل کېږي، جرم به نه وي؟

## د سنت او بدعت ترمنځ شرعي پریکړه

یوه قاعده به بیان کړو هر شی چې تر خیر القرون راوړوسته ایجاد شوی دی، په هغوی کې کوم بدعت او کوم مندوب او مستحب دی اوله سرعت څخه ثابت، هغه به څرګند شي او دا به هم ښکاره شي چې دا خوشحالي ښکاره کول کومه مقبوله طریقه ده او که نه ده. دا مروج طریقه بدعت ده او که نه ده؟



## د ايجاد شويو شيانو لومړی ډول

تر خير القرون وروسته چې کوم نوي شيان ايجاد شوي دي، هغه دوه ډوله دي:

يو هغه چې داعي ئي هم نوی وي (يعني په خير القرون کي دهغوی د ضرورت اسباب نه وو) او هغه د مأمور له شيانو موقوف عليه وي يعني کوم شرعی حکم وروپوري اړه لري. دهغه پرته په هغه حکم عمل کيدلای نه شي. لکه: د ديني کتابونو تصنيف، د مدرسو او خانقاوو جوړول چې در رسول الله ﷺ په زمانه کي په دي اندازه څه نه وو او په دي کي داسي اسباب هم نوي دي. دا هغه شيان دي چې شرعی اسباب وروپوري موقوف دی. د دي تفصيل دادی چې ټولوته معلومه ده چې د دين حفاظت د ټولو ذمه واري ده. په خير القرون کي د دين د حفاظت لپاره نويو واسطو ته ضرورت نه وو. حافظي دومره غښتلي وي چې څه به ئي اوريدل هغه د نقش کال حجر په څيروو، نو د سبق په خير تقريرونو ته اړتيان نه وه، تدین او تقوی هم زياته وه.

بيا بله دوره راغله، غفلت ډير شو، قوي کمي شوي، د هوا پرستو خلکو غلبه زياته شوه، تدین مغلوب شونوله علماووسره د دين د ضائع کيدلو ويره پيدا شوه. دا اړتيا وليدله شوه چې د دين هره برخه تدوين کړي نو ديني کتابونه، حديث، اصول حديث، فقه، اصول فقه او عقائدو کي کتابونه وليکل شول او دهغوی د تدريس لپاره مدرسي جوړي شوي. له دي څخه پرته د دين د حفاظت بله لاره نه وه. دا هغه څه دي چې سبب ئي هم نوی وو. په خير القرون (د اصحابه او تابعينو زمانه) کي نه وو او د دين ساتل



ورپوري ترلي دي. دا اعمال صورتاً بدعت دی خو په حقيقت کي بدعت نه دی. بلکه په دی قاعده واجب دی چې وائي (مقدمه الواجب واجب) يعني د واجب ذريعه هم واجب ده.

### د ايجاد شويو شيانو دوه ډول

دوهم: ډول هغه دي چې سبب ئي قديم وي يعني در رسول الله ﷺ، صحابه و و او تابعينو په وخت کي ئي سبب موجود و ولکه د مروجہ ميلاد النبی مجاليس، دريمه، لسمه، خلويينتي او نور بدعتونه چې اسباب ئي په خوا وو. مثلاً د ميلاد النبی د غونډي جوړولو لپاره سبب وو چې هغه در رسول الله ﷺ د پيدا ايښت نيټه وه خور رسول الله ﷺ يا صحابه و و د اجماع سونه نه دي جوړ کړي. نو آيا د صحابه و و فکر دي ته نه رسيدی. که د دي کار سبب هغه مهال نه وای بيا به ويل کيدل چې هغه مهال ئي منشأ نه وه خودا چې باعث او بنياد ئي موجود و و نوڅه وجه وه چې رسول الله ﷺ کله هم د ميلاد غونډه جوړه کړي نه ده. اونه صحابه و و د اکار کړی دی. نو د دي کار حکم دادی چې صورتاً هم بدعت دی او په معنی کي هم په دي قاعده د سنت او بدعت فرق کيدلای شي او د ټولو جزئياتو او اختلافي مسائلو استنباط ورڅخه کيږي. په دی دواړو کي يو عجب فرق دادی چې د لومړي ډول ئي د علما ووله لوري تجويز شوی دی او د عوامو پکښي تصرف نشته او د دوهم ډول تجويز د عوامو له خوا شوی دی او تل هغوی پکښي تصرف کوي لکه د ميلاد شريف مجلس چې د يوه پاچاله لوري ايجاد شوی دی، هغه په عوامو کي شميرل کيږي او عوام دي چې پکښي تصرف کوي.



### داختړد خوشحالي شرعي حکم

عید (اختر) هغه مهال دی چې مونږ ته پکښې د خوشحالي د ښکاره کولو حکم دی. دا چې د دیني حکم دی نو د خوشحالي د ښکاره کولو طریقه ئې هم دین څرگندوي. د دې تفصیل دادی: د خوشحالي څرگندول وحی ته احتیاج دی. یعنې که مونږ کومه مذهبي خوشحالي کوو، گورو چې په شریعت کې ئې اجازه شته او کنه؟ ځکه هغه له ځانه اختراع کول یو مفسده او بدې له ځان سره لري دا چې دهغي اصل دین دی عوام ئې طریقه هم دین گڼي اولویه خرابي اوفساد ده. خود دنیا په خوشحالي کې چې دنوري خرابي پکښې اندیښنه نشته نو په خپله ئې هم تجویز کولای شو.

نن په هندوستان کې زموږ وروڼه در رسول الله ﷺ د زیریدلو ورځ لمانځي پکښې خوښي څرگندوي او د دوی د افکر د نور و قومونو د مشرانو د ولادت دورځو د خوشحالۍ په لید لور پیدا شوي دي.

خو عوام داسې فکر کوي چې دایوه دنيائي خوشحالي نه ده بلکه مذهبي خوشحالي ده نو ځکه د دې خوشحالي د څرگندولو طریقه ښودل د وحی اجازي ته اړتیا لري.

### در رسول الله ﷺ د پیدایښت ورځ دیني خوشحالي ده

اوس دا دلیل وگورئ: در رسول الله ﷺ د پیدایښت دورځي خوشحالي، دیني خوشحالي ده. ټولو ته څرگنده ده چې د دنیا اطلاق پر دې ځمکه یا څو کیلومتره لوړه کیږي. نو که یوه دنيائي خوشحالي وای، اثر به ئې تر ځمکې پورې محدود و و تر هغي به لوړ نه وو. در رسول الله ﷺ د ولادت



يووازي دځمکي د موجوداتو نه بلکه د ملائکو، عرش، کرسی او د پورته عالم د خوشحالي سبب دی. ځکه د رسول الله ﷺ ولادت، کفر او ضلالت ختم کړی او د توحيد جامي دي د همدې له برکته د عالم قيام دی. د رسول الله ﷺ ظهور د ټول عالم د بقا سبب دی نو ځکه دا خوشحالي په ټول عالم کي ده. دا چې د دي خوشحالي اثر تر دنيا لور دی نو د دنيا خوشحالي نه ده يوه مذهبي خوشحالي ده نو څرنگوالي ته ئي د وحي يعنی الهي حکم اړتيا شته. او طريقه به ئي هم الهي حکم ښيي. دا خلک چې په عيد ميلاد النبی قائل دي مونږ ته دي وښيي چې د ولادت دورځي نوم په کوم حکم کي عيد ښودل شوی دی او د هغه صورت ئي څنگه ښودلی دی؟

### په شريعت کي دوه اخترونه دي درېم اخترونه

خلکو له خپله لوري عيد ميلاد النبی ﷺ اختراع کړی دی. رسول الله ﷺ فرمائي: مونږ ته الله ﷻ دوه اخترونه را کړي دي عيد الفطر او عيد الاضحی. خلکو درېم اختراي جاد (پيدا) کړی دی دا به له رسول الله ﷺ سره يوه ځانگړي مقابله وي. مثال ئي داسي دی لکه دا چې په قانون کي رسمي رخصتي معلومي شي خو کاتب په پای کي يوه ورځ په دي نوم زياته کړی چې داد والي صاحب د پيدا ايښت دورځي رخصتي ده. نو که له قانون جوړوونکو څخه د همدې کار په هکله وپوښتل شي. هغوی د اشخاص مجرم بولي، په هغه دعوه کوي، دا چې د هغه لپاره خوشحالي کوي خو خوشحالي بده خبره نه ده خودو همه برخه ئي بده ده چې د حکومت په قانون کي ئي تبديلي راوستلي ده. نو هغه مجموعه فاسده او دعوه ورباندې کيږي.



همدا سي دربيع الاول په دوولسمه نيټه ښه خواړه پخول، جامي بدلول، خوشحالي كول دا شيان په خپله بدنه دي او د عتاب وړنه دي. خو خبره داده چې په دې سره د خداي ﷺ حكم بدلول راځي ځكه رسول الله ﷺ دوه اخترونه (فطر او ضحى) ښودلى دي خودوى درېيم اختر تجويز كړى دى. دا د شريعت مقابله او پكښي تبديلي ده. (د تهاوى رحمه الله عليه له ويناوو څخه. په شكرية نندارې شاهي، مۍ ۲۰۰۳)

**پوښتنه :-** په ربيع الاول او د محرم په عشرة كي نذرونه څنگه دي؟

**ځواب :-** دا تعينات بدعت ضلاله دي. كه ئي خواړه د ثواب په نيت وي خوړل ئي مباح دى او صدقه ده. خو كه د همدې بزرگانو په نوم وي د (ما اهل لغير الله) په حكم كي راځي او دا چې دا ولياء الله په نوم ده نو حرام دى. او دا فاسد عقائد د كفر موجب گرزي او دا افعال كفري بلل كيږي. خود مسلمان فعل ته تاويل لازم دى.

**مسئله :-** د ثواب لپاره كه دورځي قيدنه وي يا ځانگړي خواړه نه وي يو مندوب كار دى خو خواړه پكښي ځانگړي كول بدعت دى. كه له تخصيص سره سره د ثواب خبره مطلب وي خواړه حرام نه دي خوله ځانگړتيا سره معصيت دى. (فتاوى رشديه مخ ۱۳۸ - فتاوى محموديه ټوك ۱۵ مخ ۴۲۹)

**دمولود شرعي حكم څه دى؟**

**پوښتنه :-** د مولود شريف دا انعقاد په اړه شرعي حكم څه دى؟

**ځواب :-** د رسول الله ﷺ د ولادت يادونه، د مبارك ويښته، نعلينو، د ناستي ولاړي خوړلو، چښلو، ناستي، ملاستي او نور وبيان كول او اوريدل مستحب او درحمت د نزول او برکت موجب دى. آن دهغه شي چې د رسول الله ﷺ له صفت سره لېسانته ورته والى ولري ذكر ئي له ثوابه خالي نه دى خو هغه چې په صحيح



احاديثو او رواياتو ثابت وي او د يادوني طريقه ئي هم د سنت مطابق وي. د مبارک ولادت ذکر هم يو عمل دی. صحيح او سمه طريقه ئي داده چې د کوم رواج له پابندي پرته د مياشتي او ورځي له تعيينولو پرته، په هره مياشت يا هره نيټه چې وي، په وعظ کي په تدريس کي يا په خپل مجلس کي يا په خپله له قرآني آياتونو او صحيح رواياتو سره درسول الله ﷺ د مبارک ميلاد، صفات، کمالات او معجزات او يا نورڅه بيان شي. واعظ او مقرر هم باعمله او د سنت پابند، درسول الله ﷺ سپيڅلي مينه وال وي. نن سبا په رسمي مجلسونو کي خلک راغونډ يږي، ناپوه شاعران قصيدي او جعلي روايات له نغمي او ترنم سره وائي او دا طريقه ضروري گڼي دا د سنت خلاف او بدعت دی. له صحابه وو، تابعينو، تبع تابعينو او له امامانو څخه ثابت نه دی. (فتاوی رحيميه ج ۲ مخ ۲۸۲ - احسن الفتاوی ټوک ۱ مخ ۳۷)

**مسئله :-** د ميلاد په غونډو کي د ولادت د يادوني په مهال خلک ولاړ يږي. دا هم بي اصله ده درسول الله ﷺ له ارشاد، د تابعينو او تبع تابعينو له قول او فعل څخه ثابت نه دی دا بدعت دی هيڅ اصل نه لري. د قيام التزام بدعت دی. ځان ساتل تري ضروري دی. (فتاوی رحيميه ټوک ۲ مخ ۲۰۴)

**مسئله :-** مروجه ميلاد نه له قرآن کریم څخه ثابت دی او نه له حديثونو څخه او نه هم له صحابه وو څخه پکښي ثبوت شته. تر شپږمي پيړۍ پوري دا مجالس نه وو. په لومړي ځل (اول وار) داربل باچا په خورا شاهانه انتظام سره دا غونډه جوړه کړه. ډيري روپۍ ئي ورباندي ولگولي بيا دهغه په پيروي وزيرانو او اميرانو په خپل خپل



انتظام مجالس جوړ کړل. هغه وخت ئي علما ووپه رد کي په هره ژبه کي ليکني وکړي او ترننه ئي لاتردید جاري دی.

**مسئله :-** دمیلاد محفل ته در رسول الله ﷺ تشریف راوړل ثابت نه دی. دا عقیده بي دلیل ده او پرته له دلیل څخه دا خبره رسول الله ﷺ ته منسوبل چې دمیلاد غونډي ته تشریف راوړي ډیره خطرناکه خبره ده. سزائي جهنم دی.

د صحابه کرام وپه زېږونو کي در رسول الله ﷺ دو مړه مینه وه چې بل چاته نه ده ورپه برخه شوي دهغوئ طرز العمل دا وو چې رسول الله ﷺ به ئي ولیدنه ولاړیدل ځکه دا ولاړیدل په رسول الله ﷺ درانه تمامیدل له همدې امله رسول الله ﷺ ورته د ولاړیدلو ممانعت کاوو.

(فتاوی محمودیه ټوک ۱ مخ ۱۸۲)

### په محرم، ربیع الاول او نورو کي د وعظ حکم

**پوښتنه :-** ځيني ځایونه په مسجدونو کي د محرم له لومړۍ نيټې څخه تر لسمې، دربیع الاول له لومړۍ نيټې څخه تر دوولسمې، رجب او ویشتمه، دشعبان پنځلسمه، درمضان او ویشتمه د ذی الحجه په لومړیو ورځو کي ټول کال دشپي د ماخوستن تر لمانځه وروسته وعظونه کیږي نور چاته نه د وعظ کولو توفیق پاته کیږي اونه ورته د کښینستلو آیاد تعین بدعت دی او کنه؟

**ځواب :-** دیادوشویو ورځو تعین په شرعیه دلائلو ثابت نه دی اونه په خیر القرون کی داسي وو. که څوک په دې ورځ، کي وعظ ضروري گڼي، که څوک ورته حاضر نه شي په هغه ملامتي وائي. د وعظ کولو او اوریدلو ثواب په دې ورځو پوري ځانگړي کوي نو دا بدعت سیئه دی. نن په عامه توگه همدا ورځي ضروري گڼي د ثواب وړ ئي



بولي دا بيشكه بدعت دی. وعظ كول چې كوم التزام پكښي نه وي ياد ضرورت وخت وي جائز دی خود اضروري ده چې يوازي په همدی وختونو كې وعظ ضروري ونه بولي بلكه د الهی احكامو دښودلو اهمتمام وكړي او ددي ورځود اتعين ختم كړي په مستقله توگه د تبليغ او تعليم انتظام وكړي. (فتاویٰ محموديه ټوك ۲ مخ ۱۴۵)

### دمحرم مياشت دغم مياشت بلل

**مسئله :-** دمحرم مياشت دغم مياشت بلل جائز نه دی، حرام دی او دمحرم په مياشت كې خوشحالي نامباركه او ناجائز بلل سخته گناه ده. دا د اهل سنت د عقيدې خلاف ده. اسلام داشيان حلال بولي، اعتقاداً يا عملاً دهغوئ حرام گڼل دايمان خطر ده. (فتاویٰ رحيميه و بخاری او مسلم په حواله)

### دمحرم ثبوت

**مسئله :-** دمحرم په لسمه دشهادت يادونه كول كه څه هم په صحيحه رواياتو وي يا شربت ویشل، د ثواب لپاره په شربتو چنده وركول يا شيدې وركول د اهرڅه سم نه دی اوله روا فضوسره دورته والي له امله حرام دی. (فتاویٰ رشيديه مخ ۱۳۹)

**مسئله :-** دا پابندي هم غلطه او غير ثابتې ده. كه ديخني موسم هم وي شربت په خلكو چښي په دی كې ديوي غلطي عقيدې دخل شته، هغه دا چې حسين ؑ د تندي له امله شهيد شونو دا شربت هغه ته رسېږي او تنده شي ماتېږي. ددي عقيدې اصلاح ضروري ده. دا شربت هلته، هغه ته نه رسېږي او نه دهغه شربتو ته ضرورت دی. الله ﷻ هغه ته په جنت كې خورانبه نعمتونه بخښي. دهغوئ مقابلې ددي ځای له شربتو سره كېدلای نه شي. (فتاویٰ محموديه ټوك ۱۵ مخ ۴۲۸)



**مسئله :-** دمحرّم په ورځو کي دسرالشهادتين ويل منع دی وجه ئي دروافضوله مجلسونو سره ورته والی دی. (رشیدیه مخ ۱۳۹)

**مسئله :-** دشریعت له لوري دمحرّم په لسم او دربيع الاول په دوولسمه نيټه دکارد بندولو حکم نشته. (فتاوی محمودیه ټوک ۵ مخ ۳۹۱)

### دتعزّي نه کولو دليل

**مسئله :-** دتعزیه جوړولو دنه جواز اوله دين سره دمخالفت خبره اظهر من الشمس ده. په قرآن کریم کي دي: (اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ) آیادهغو شيانو عبادت کوي چې تاسوپه خپله تراشلي او جوړکړي دي؟ ښکاره ده چې تعزیه انسان په خپل لاس جوړه کړي او بيا ورته نذرمني او مراد تري غواړي ورسره دا ولاد او روغتيا دعاکوي، سجده کوي، دهغه زیارت دحسین ؑ زیارت گڼي. آیاداهغولي خبري دایمان له روح اوداسلام دتعلیم خلاف نه دی. داتول بدعت اونا جائز دی. (فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۱۷۵)

**مسئله :-** په محرم کي له تعزیه سره کړه وړه شرعاً بي اصله اونا جائز دی. دادروافضو طریق ده له علی ؑ څخه ثابته نه ده. (فتاوی محمودیه ټوک ۲ مخ ۱۲۹)

### دغیر ذی روح شيانو تعزیه جوړول

**مسئله :-** دبی روح شيانو نقشه او تصویر جوړول په دي شرط صحیح دی چې دهغه عبادت او خلاف الشرع درناوي ئي ونه شي. خو تعزیه جوړول له اعتقادي خرابیو څخه خلاص نه دی. تعزیه ته سجده کيږي طواف پرکيږي، نذر ورباندي ورکول کيږي، ورباندي مراد غوښتل کيږي له همدې امله ئي جوړول او په کور کي ایښودل ناجائز دی. که



د کعبې او نوروله تصویر او نقشونو سره همدا سي حرکات کيږي هم  
نا جائز دی. (فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۲۷۷ دابن تیمه د فتاوی په حواله توک ۲ مخ ۷۲)

**مسئله :-** تعزیه او د مرثیه ویلو مجالس هرځای او هر وخت حرام  
دي، گناه کبیره ده په تیره په مسجدونو کي داسي کار کول ظلم  
او معصیت دی او د الهی عتاب سبب دی. مسلمانان دي له داسي  
حرکاتو توبه وکړي او د اشیان حرام او کبیره گناه دي، کفر نه دی  
اصرار کوونکي ورباندي فاسق او د تعزیر وړ دي. (عزیز الفتاوی توک ۴ مخ ۱۵)  
**مسئله :-** دعا شور او ورځي په هکله په شریعت کی دوه شیان ویل  
شوي دي:

اول: روژه نیول.

او دوهم: په اهل او عیال باندي په خوراک کي پراختیار او ستل. په  
حدیث شریف کي دي چې دعا شور او په ورځ په اهل او عیال باندي  
خوراک، چنباک کی په پراخي راوستلو. الله ﷻ به په ټول کال کي  
ورباندي پراخي راولي. له دي پرته د دي ورځو په هکله بل حکم نشته.  
(فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۲۸۰)

**مسئله :-** د محرم له لسمي ورځي سره دي په نهمه ورځ هم روژه ونیول  
شي او یادی په یوولسمه ورځ ورسره ونیوله شي یوازي د لسم په ورځ  
مکروه ده. (فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۳۷۹ د شامی په حواله)

**ایا د محرم د لسمي روژه د شهادت له امله ده؟**

**مسئله :-** د محرم لسمه ورځ تر اسلام وړاندي نور وامتونو په قدر سره  
یادوله. په هغي ورځ موسی ﷺ او بني اسرائيل الله ﷻ د فرعون له  
ظلم څخه وژغورل. او هغه ظالم له ملگرو سره د قلزم په سمندرگي کي  
دوب شو. موسی ﷺ د همدې په شکریه کي همدا ورځ روژه ونیوله



اور رسول الله ﷺ هم دا ورځ روژه ونيوله. دعا شور او ورځ د کربلا تر پيښې وړاندي د قدر په نظر کتل کيدل. دا غلطه ده چې همدا ورځ د حسين ﷺ تر شهادت وروسته محترمه وگڼله او د شهادت له امله پکښې روژه نيوله کيږي صحيح داده چې الله ﷻ د حسين ﷺ شهادت په دې مبارکه ورځ خوښ ووترځو ورته په درجو او فضائلو کې ټي زياتوالی راشي.

(فتاوی رحيميه ټوک ۲ مخ ۳۸۱ - فتاوی محموديه ټوک ۲ مخ ۱۲۳)

**مسئله :-** د محرم دمياشتې په لسو ورځو کې له حديث شريف څخه يوازي دوي خبرې څرگند يږي. په لسمه ورځ روژه نيول او د اولاد په لگښت کې وسعت راوستل. داله دې امله چې بيا د کال په اوږدو کې ورباندې پراخي راځي نور امور ټول حرام دي. (اصلاح الرسوم مخ ۱۳۲)

### د محرم په لسمه د شهادت مجلس جوړول

**مسئله :-** د محرم په لومړۍ عشره کې د شهادت يادونه کول له روا فضوسره دورته والي له امله منع ده غم او ژړا کول حرام دي. په حديث شريف کې د مرثيو څخه ممانعت راغلی دی. او دروايا توخلاف بيان په ټولو برخو کې حرام دی. په ځانگړو ورځو کې چې وائي ثواب پکښې زيات دی صدقه ویشل ضاله بدعت دی. په کومه خاصه ورځ کې ټي ویشل يو لغو عمل دی. د مالدار او شتمن لپاره د صدقې خوړل مکروه دی او د سيد لپاره حرام دی. (فتاوی رشديه مخ ۱۳۹)

**مسئله :-** د حسين ﷺ د ماتم رسم سخت منع او مکروه دی. علامه ابن حجر مکی رحمه الله عليه ليکي: د محرم په لسمه ورځ دروا فضوپه بدعتونو مه اخته کيږئ. مرثيه ويل غم او ژړا کول که جائز وای نو تر دې در رسول الله ﷺ د وفات ورځ وپوه. (فتاوی رحيميه ټوک ۲ مخ ۲۷۴ د سفر السعاده په حواله)



**مسئله :-** د محرم په لسو ورځو کې د شهادت د ذکر په هکله له مولانا رشید احمد گنگوہی څخه پوښتنه وشوه. هغه له روافضو سره د مشابهت له امله ناروا وبلل. په حدیث شریف کې دې چې: (څوک چې د کوم قوم شباهت غوره کړي هغه له هغه قوم څخه دی) دیني مشرانو په محرم کې د شهادت له بیان څخه منع کړي ده ځکه له روافضو سره پکښې تشابه حتماً راځي. (رحیمیه توک ۲ مخ ۲۹۲)

**مسئله :-** د محرم په لسمه په مسجد او کور کې شریني ویشل کوم شرعي شی نه دی په قرآن او حدیث کې ثابت نه دی. دا شرعي گنجل غلط دی. خو په بعضی روایاتو کې د محرم په لسمه روژه نیول دیر ثواب بلل شوي دی او په دې ورځ په خوړو کې پراخي کول د برکت سبب دی. (فتاوی محمودیه توک ۱۵ مخ ۴۱۳)

### د محرم درسمونو (رواجونو) حکم

**پوښتنه :-** د حسین علیه السلام د شهادت له کبله د تعزتي رواج، توري جامي اغوستل، په سر خاوري دورول غم کول، مرثي ويل، بيرغ ایستل، له ماشومانو باندې بي وزله جوړول د تعزتي په ځای کې تلاوت کول، نذرونه منل او نورو په هکله د اهل سنت والجماعت په نزد اصل څه دی؟

**ځواب :-** د حسین علیه السلام شهادت یقیناً یوه دردوونکې پیښه ده. له نبوي خاندان سره د مینه کوونکو لپاره روح زوړونکې واقعې دوه ټولونه له هغې څخه عبرت اخیستل لازم دی چې پر حق باندي څنگه کلک دریدل په کار دی. د کوم ظالم په مقابل کې دریدل و شهید کیدل خورا لوړ مقام دی. خو بد مرغي داده چې د جرئت او حق ویلو د سبق د زده



کولو پر خای هغه جاهلانه اوزنانه مراسم پر خای کیږي. او هغه د وفاداري د حق اداء گڼي.

په شوي پوښتنه کې ځیني شيان مکروه دي، ځیني بدعت سیئه دي، ځیني حرام دي او ځیني خولا شرک ته رسیږي. د اهل سنت د مسلک ورسره هیڅ ډول ربط او تعلق نشته. د ادرو افضو شعار دي. د هغوی د ناستي ولاړي اثري علمه یا بي عمله اهل سنت کسانو ته هم رسیدلی دي. د دې بندول ضروري دي. (فتاوی محمودیه توک ۱۲ مخ ۲۰)

**مسئله :-** مشهوره داده چې د محرم په لسمه روژه نیل کیږي ځکه په همدې ورځ دیزید مور روژه نیولي وه، دا غلطه ده. ځیني کسان په همدې ورځ پر قبرونو باندې خاوره اچول ضروري گڼي. دا هم کوم اصل نه لري، غلط دي.

**مسئله :-** ځیني عوام هغه ماشوم منحوس گڼي کوم چې د محرم په میاشت کې زیږیدلی وي دا هم غلط کار دی. ځیني خلک بیانکاح یا نورڅه په همدې میاشت کې ناجائز بولي دا بالکل غلطه ده. (اغلاط العوام مخ ۱۸۴)

**مسئله :-** د محرم په عشره کې ښکلا پرېښودل، غوښه یا نورڅه نه خوړل، سینه وهل، مرثیه ویل په تعزیه باندې کوپړه یا نورڅه ماتول، له هغې سره خواړه یا نورڅه د تبرک لپاره ایښودل او بیا خوړل، تعزیه اخیستل بیا گرزیدل له باجي سره هغه پتول او نور ټول بدعت سیئه دي. ځیني خولا له بدعت سره، سره په خپله حرام دي او په ځینو کې د شرک احتمال شته. له همدې امله د دې ټولو پرېښودل ضروري دي. د تعزئي جلوس ایستل او ورسره ناجائز کارونه کول سره له دې چې بدعت ده، د هندوانو له کارونو سره پکښې مشابهت هم شته نو ځکه هم حرام



دی. دا جلوس په شان او شوکت ایستل او ورسره باجه ماجه او نور ورسه لرل د خوشحالي علامه ده، ژړا او سینه وهل په خپله حرام دی. (امداد المفتین ټوک ۱ مخ ۱۸۴)

**مسئله :-** د ځینو جاهلانو بیاوردی چې نعوذ بالله په تعزیه کی حسین علیه السلام تشریف لري له همدې امله دهغه دراتگ په هکله نذر ونه مني او داپه (ما اهل به لغير الله) کې داخل دی او حرام دی. (اغلاط العوام مخ ۱۸۴)

### تعزیه جوړول او په مسجد کې ایښودل

**مسئله :-** تعزیه جوړول او په مسجد کې په خپل ځای ایښودل بدعت ضلاله او ستره گناه ده. دهغې تعظیم او تکریم کول شرک دی. ورباندې نذر ایښودل حرام او شرک دی. په مسجد کې تعزیه ایښودل هېڅ کله جائز نه دی. په کوم مسجد کې چې تعزیه ایښودلې شوي وي، هغه لور ته مخ اړول لمونځ کول مکروه دی.

او د مسجد پر اهل باندې له مسجد څخه د تعزیه ایستل واجب دی. څوک چې په مسجد کې تعزیه پردي یا ورسره څوک مرسته کوي هغوی ټول گنهکار دی، له هغوی سره ناسته ولاړه، سلام کلام کول پرېښودل ضرور دی. دا تر هغه چې له دې گناه څخه توبه وکړي.

(امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۸۱ - نظام الفتاوی ټوک ۱ - مخ ۱۷۰)

**مسئله :-** د بې روح شي شبهه (شکل) جوړول هغه وخت جواز لري چې کومه خرابي ورباندې مرتبه نه وي که نه بیا حرام دی. له تعزتي سره چې کوم معاملات کېږي دهغوی معصیت او بدعت بلکه کفر او شرک ته نژدې والی ئې څرگند دی نو په هغه کې چنده ورکول، گډون کول او نور هر څه ناجائز دي. جوړونکي او ورسره مرسته کوونکي ټول گنهکار دي. (اغلاط العوام مخ ۱۸۲)



**مسئله :-** خلک د تعزئي په وړاندي لاس تړلي په تعظيم ولاړوي. دهغه لورته شانه گرزوي، دهغه ليدل زيارت گڼي همدا سي معاملي بالکل شرک دی. (اغلاط العوام مخ ۱۸۴، اصلاح الرسوم مخ ۱۳۷)

### ديوولسمي لمانځل څه حکم لري؟

**پوښتنه :-** هر کال دربيع الثانی د مياشتي په يوولسمه ورځ د شيخ عبدالقادر جيلانی رحمة الله عليه د وفات په مناسبت مراسم ترسره کيږي. د دې حکم څه دی؟

**ځواب :-** په دې کې شک نشته چې غوث الاعظم رحمة الله عليه يو لوی شخص و دهغه عظمت او محبت دايمان نښه ده او بي ادبي ورسره کول د گمراهي دليل دی. د اهل سنت والجماعت عقیده داده چې په ټول مخلوق کې د انبياؤ مرتبه لوړه ده په انبياؤ کې هم در رسول الله ﷺ فضيلت خورا زيات دی بياراشده خلفاء، عشره مبشره او صحابه درجه پر درجه رتبې لري. خو تا سونښه فکرو کړئ چې د انبياؤ او صحابه وو غوندې سترو شخصيتيود وفات دورځوپه لمانځلو په شريعت کې کوم تاکيد نشته نو د غوث الاعظم د وفات دروځي د لمانځلو مطلب څه دی؟

لنډه دا چې د کوم رواج په هکله چې پوښتنه شوي ده د عقل او نقل دواړو خلاف ده او په بدعت کې ئې هيڅ شک نشته.  
(فتاوی رحيميه توک ۲ مخ ۲۸۶ د فتاوی حدیثيه اورشيديه په حواله)

### ديوولسمي دخوړود خوړلو حکم

**پوښتنه :-** که دوستان ديوولسمي ياد محرم ياد برات د شپې حلو ايا بل څه راواستوي اخيستل ئې جواز لري؟



**ځواب :-** که دا پخول داسې وي چې غیر الله دگتې اوزيان مالک گڼي نو دا فعل شرک او خواړه خوړل ئي حرام فعل بدعت دی: د داسې شيانو له اخیستلو تر ممکن حده ځان ساتل ضروري دی ترڅو بدعت د عامولو او تائید گناه نه وي. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۸۲)

### د شوال دمياشتې د شپږو روژو سمه طريقه

**مسئله :-** ځينې خلک دا گمان کوي چې که د شوال دمياشتې شپږوړځي روژې دمياشتې له پيل څخه شروع شي ثواب لري، که نه بياني ثواب نشته. دا خيال غلط دی. که په همدې مياشت کې هروخت پوره شي ثواب لري که دا ختر دمياشتې په اولو کې پيل شي او که وروسته. که يو ځای ونيولي شي او که په متفرق ډول پوره شي ثواب لري. (زوال السنه مخ ۲۰)

**مسئله :-** ځينې خلک بيا همدا شپږوړځي په قضائي روژو کې شميري يعنې داسې چې همدا شپږوړځي به هم د شوال شپږوړځي وي هم ورباندې قضائي پوره شي خود قضائي روژو په نيت سره د شوال دروژو ثواب نه لري. (اغلاط العوام مخ ۱۲۲)

### د برات په شپه حلوا پخول

**مسئله :-** په شريعت کې د برات د شپې دومره اصل شته چې د دې مياشتې پنځلسمه شپه او روځ خورا د برکت شپه او روځ دي. رسول الله ﷺ به په مدينه منوره کې هديرې ته لار او مړه شويو مسلمانانو ته به ئي دعا کوله. نو که په دې ورځ څه شی صدقه شي، قرآن کریم تلاوت شي، خواړه ورکړل شي، نغده صدقه او خيرات وکړل شي، دعاو شي داد سنت مطابق دی. نور څه چې خلکو رواج کړي دي. د حلوا قيد ئي



لگولی دی فاتحه لولي اودا کار په پابندي سره کوي دا واهیات دي.  
کوم شيان چې په شریعت کی ضروري نه وي هغه ضروري گنل  
او تر حد زیات پابندي ئي کول بده خبره ده، شرعي امر نه دی.  
(بهشتي زیور توک ۲ مخ ۲۱ نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۱۷۴)

**مسئله :-** له حدیث شریف څخه د برات د شپي په هکله دري خبري  
ثابتي دی. که هغه په مسنونه طریقه تر سره شي، د ثواب موجب گرزي.  
اول: په پنځلسمه شپه هدیري ته تلل او مړه شویو خلکو ته  
دعا کول، صدقه او خیرات کول او ثواب ئي مړه شویو ته بخښل  
او استغفار ویل. په دی سره مړه شویو ته ثواب او گټه رسیږي. خو په  
دی کی د کومي خبري پابندي نشته، که ئي وخت په پټه څه شی چاته  
ورکړي نور دي له شرعي حدودو تیری نه کوي.

دوهم: په دي شپه بیدار او سیدل یوازې یاله دریو څلورو خلکو سره  
یوځای عبادت کول خود راغونډیدلو خاص اهتمام دی نه کوي.  
درېیم: په پنځلسمه ورځ نفلي روژه نیول دا عبادتونه په مسنونه طریقه  
اداء کول خوراښه دی. (اصلاح الرسوم مخ ۱۳۴)

**مسئله :-** د برات په شپه د حلوا د پخلو وکوم ثوبت نشته نو ځکه  
نا جائز او بدعت دی. که ئي یوازې درواچ په ډول پخوي او د ثواب نیت  
هم نه لري خود بدعت ترویج دی. بیا هم حرام نه دی. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۸۵)

**مسئله :-** د اهم مشهوره ده چې که د برات د شپي په حلوا درمضان  
د لومړي روژي افطار وشي ثواب لري. دا بالکل غلطه خبره ده. هیڅ  
شرعي حیثیت نه لري. (اغلاط العوام مخ ۱۲۴ - مسائل شب برات و شب قدر)



## ځانگړي شپي روښانه کول

**پوښتنه :-** آيا د مضان او وويشتمه او دربيع الاول دوولسمه شپه روښانه کول او د بيرغونو انتظام د ثواب موجب دی ؟

**ځواب :-** په ځانگړو شپو کې تر ضرورت زيات روښنائې جوړول فقهاوو بدعت او اصراف بللې دي . (آپ کې مسائل ټوک ۸ مخ ۱۲)

## د صفرې دمياشتې په وروستني چارشنبه شريني ويشل

**پوښتنه :-** دلته داسې روايت مشهور دی چې رسول الله ﷺ د صحت غسل کړی دی . د کارخاني ملازمين شريني ويشي او که ئي ونه ويشي وائي بيا ملازم ته زيان رسيږي ، کارتري پاته کيږي . د دې شرعي حکم څه دی ؟

**ځواب :-** د صفرې په وروستني چارشنبه د خوشحالي مراسم جوړول ، شريني ويشل شرعاً بي دليله دی . په دې تاريخ د رسول الله ﷺ د صحت غسل ثابت نه دی . خود مرض د شدت روايت په مدارج نبوت کې راغلی دی .

د رسول الله ﷺ د مرض په شدت د يهودانو خوشحالي ښکاره او د هغوی د عدوت او شقاوت تقاضا ده . مسلمانان چې په دې ورځ شريني ويشي دا د مرض د شدت له امله نه دی او نه له يهودانو سره د موافقت په خاطر ده او نه له دې روايت څخه خبر دي . نه دا په خپل ذات کې شرک او کفر دی نو د شرک او کفر حکم ورباندې نه کيږي .

هو ! دا ويل کيدلای شي چې دا طريقه غلطه ده ، ځان ساتل ورڅخه لازم دی . په دې ورځ د رسول الله ﷺ د صحت غسل ثابت نه دی غلطه خبره منسوب کول معصيت دی . له نيته پرته هم د يهودو طريقه غوره



کول نه بنائي. د کارخاني مالکان دي ملازمين په ثرمي سره وپوهوي. شريني دي په کوم بل تاريخ په ښه طريقه سره وغوښتل شي. لکه داختر ورځ يا بله ورځ ترڅوئي په ذهن کي ونه گرزي چې د بخل له امله ئي انکار وکړي. (فتاوی محمودیه ټوک ۱۵ مخ ۴۱۲)

**مسئله :-** د صفرې دمياشتې وروستنۍ چهارشنبه دخوشحالي دورځي په ډول لمانځل بيخي بي اصله اوبي دليله ده. مسلمانانوته دخوشحالي په ډول دهغي لمانځل ناجائز او د شريعت خلاف ده. (فتاوی رحيمه ټوک ۱ مخ ۱۲۰- فتاوی رشيديه ټوک ۱ مخ ۱۲۳، اغلاط العوام مخ ۳۷، وآپ کي مسائل ټوک ۸ مخ ۱۴۷، واحسن الفتاوی ټوک ۱ مخ ۳۲۰)

**د ذيقعدې مياشت منحوسه (سپره بلل څنگه دی؟**

**پوښتنه :-** خلک د ذيقعدې مياشت ناسي گڼي، په هغي کي دوستي اونکاح نه کوي. دا څنگه دی؟

**ځواب :-** دا خورامبارکه مياشت ده. دا په (اشهر حرم) يعني د حرمت او احترام په مياشتو کي يوه خورامبارکه مياشت ده. په قرآن کریم کي دي (منها اربعة حُرُم) يعني له دوو لسو مياشتو څخه څلور پکښي د عدل او عزت مياشتې دي. (سورة التوبه)

همدا سي دامياشت په اشهر حج (د حج په مياشتو) کي شامله ده. انس رضي الله عنه فرمائي: (رسول الله ﷺ څلور عمري کړي دي او هغوی تهولي د ذيقعدې په مياشت کي وی پرته له هغي عمري چې له حج سره ئي وکړه. (مشکوٰة ټوک ۱ مخ ۲۲۱)

هغه مياشت چې رسول الله ﷺ پکښي عمري کړي دي څنگه به منحوسه وي. هغه منحوسه گڼل او په هغي کي دوستي اونکاح کول نامبارک بلل د جهالت او شرکت ذهنيته دی اوله خپله لوري يونوی



شریعت ایجاول دی. له داسي ناپاکه خیالونو توبه کول ضروري دی.  
دامياشت ذيقعده بولي خالي ئي نه بولي اونه ورسره ورپده.  
(فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۳۸۳ دمرقات توک ۱ مخ ۳۳۹ په حوال)

### د ډیر باران یا وباء په مهال داځان کول

**مسئله :-** که د تداعي په طریقه نه وي، په داسي موقع تلاوت کول جائز دی. د تداعي په صورت جائز نه دی. فقهاوو پرته له لمانځه چې چیري داځان بیان کړی دی دا په هغوی کي نشته. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۷۲)

**مسئله :-** که په همداسي مواردو کي اذان کول شرعاً ثابت نه دي ځکه همدا بدعت دی. له دي سره، سره دوي گناوي پکښي زیاتي دی یو دا چې خلک به د لمانځه دوخت اشتباه وکړي او د سهار سنت به په شپه کي وکړي یا به د سهار په خیال د سهار لمونځ پکښي وکړي. بله گناه داده چې د شپي د خلکو په ارامتیا کي خلل پېښوی او دا گناه ده. د بدعت ارتکاب، د خلکو لمنځونه بریادول، ناروغان او کمزوري پریشان کولو عامو خلکو ته زیان رسول نو د عذاب په داسي موجب عمل درحمت نزول ته امید لرل بي عقلي ده.

د الله ﷻ له غضب او عذاب څخه دځان ساتلو طریقه داده چې معاصی (گناه) پریردي د خښتن تعالی له نافرمانی څخه توبه وکړئ او هغه راضي کړئ.

نن سبا چې خومره سختي گناوي او د عذاب موجب بد عملونه په مجلسونو کي په ورځ او شپه کي کیږي، څوک ئي اندازه لگولای شي؟ نن دیوی ورځي بد کارونه د عامي زمانې د څو کلونو د بدو کارنو څخه ډیر دي. له دی سره که داځان ونولئ پیل شي دا به له الله ﷻ سره دوکه



کولوی. الله ڏي دسيئا تود پري ————— بنوڏلو، توبه  
کولو او استغفار توفيق راڳري. آمين

**مسئله :-** داڌان دکلماتو لاله الا الله جواب عین همدا کلمات دي .  
 محمد رسول الله ﷺ ورباندي اضافہ کول پہ دین کی زیاتوالی  
 اویدعت دی .

کہ مؤذن ترلا الہ الا اللہ وروستہ پہ لو پر یغ محمد رسول اللہ ووائی  
داھر خوک زیات اونا جائز گنی ہمداسی کہ اذان اوریدونکی  
محمد رسول اللہ ووائی دائی لہ خانہ دا اذان پہ جواب کی زیاتوالی  
کری دی، ناجائز دی۔

(احسن الفتاوى توك ۱ مع ۳۷۸ و نظام الفتاوى توك ۱ مع ۱۹۲ و اغلاط العوام مع ۵۲)

**مسئله :-** مشهوره ده چي اذان دمسجد چپ اواقامت ئي ٻئي طرف ته ويل کيڙي. په شريعت کي ددي کوم اصل نشته، دا ضروري نه دی هرځای چي مناسب ټيکارې اوږغ لپري رسپږي هلته دي اذان اواقامت وائي. (محمد رفعت قاسمي رحمه الله عليه)

مسئله :- حینی خلک د اذان کوونکي یاد عاکوونکی تر څنګ تیریدل  
نا جائز ګڼي د دې هم اصل نشته . (اغلاط العوام مخ ۵۲)

درسول اللہ ﷺ دنوم پہ اوریدلوگوئی بنکول

درسول اللہ ﷺ دنوم پہ اورید لویا لیکلو گو تی مچول ناجائز دی .  
 درود شریف دو یلو فضیلت پہ حدیث نو کی راغلی دی خوپہ صحیح  
 حدیث شریف کی دگو تی مچول اوپہ سترگو ای بنود لو ثبوت نشته .

(فتاویٰ رحیمیہ ٹوک ۲ مخ ۳۰۴ و فتاویٰ رحیمیہ ٹوک ۱ مخ ۵۸، بخاری اودرمختار)

**مسئله :-** در رسول الله ﷺ نوم اوریدل بیالاس مچول اوپه سترگو اینبودل بدعت دی. په دي هکله کوم صحیح روایت نشته.



فقط مشائخ خود سترگو د علاج لپاره نبودلی دی. که داډان په وخت ددې کلمو په اوریدلو گوډي په سترگو کښیښودلي شي علاج ئي کيږي له وخت همدا سي کولو ئي هم نهی او منع کړي ده. دا حدیث شریف بلل یا له حدیث شریف څخه ثبوت گڼل نا جائز او بدعت دی.

(نظام الفتاوی توک ۱ مخ ۱۹۲ - عین الهدایه)

### درسول الله ﷺ دمبارک وینسته زیارت کول

**مسئله :-** له حدیث شریف څخه ثابت دی چې رسول الله ﷺ خپل وینستان په صحابه وویشلي دی نو که له چا سره درسول الله ﷺ وینسته وي، د تعجب خبره نه ده. که ئي صحیح سند درلود نو دهغه دي تعظیم وکړای شي. که ئي سند نه و او د مصنوعي توب ئي هم یقین نه و وپیادی پته خوله وي. نه دي تصدیق کوي او نه دي جعلي گڼي. نه دی تعظیم کوي او نه هم اهانت. (فتاوی رحیمیه توک ۲ مخ ۲۷۷ د ابن تیمیه په فتاوی توک ۱ مخ ۴۳ په حواله، بخاري شریف توک ۱ مخ ۸۷۵)

**مسئله :-** که دمبارک وینسته زیارت کيږي چې په سترگو ئي وويني درود شریف دي وائي. که د زیارت کولو په وخت کي که چا خواږه راوړل، هغه په دي شرط جائز دي چې د نذر نه وي بلکه دموي مبارک د خادمانو د خوشحالی لپاره تحفه راوړل شوي وي. (امداد الاحکام توک ۱ مخ ۱۹۹)

### په دلیره توگه درود شریف ويل

**پوښتنه :-** د جمعي ترلمانځه وروسته خلک یوای کښیښي او ورو ورو درود شریف وائي آیا دا جائز دی؟

**ځواب :-** کله، کله پرته له اهتمام څخه که هم جواز لري خود بیا لپاره د بدعت حد ته رسیږي اهتمام ئي کيږي او قیود پکښي اضافه کيږي. د شریعت پکښي کوم ثبوت نشته. دا په شریعت کي



زیاتوالی دی چې داد چاقو نه دی. نو ځکه له داسې امورو څخه ځان ساتل ضروري دی. هر څوک یې یوازي چې څومره درود شریف ویلای شي هغومره دي درود شریف وائي. او هغه د برکت سبب دی.  
(احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۸۰)

**مسئله :-** کله که په خطبه کې در رسول الله ﷺ نوم یاد شي یا خطیب د آیات و وائې (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) نوا وریدونکي دي درود شریف نه وائي، همدا مهال جواز نه لري ځکه خطبه د لمانځه حکم لري نو ځکه ئې په ژبه ویل جائز نه دی په زړه کې دی وائي. (احسن الفتاوی توک ۱ مخ ۳۸۰)

### د جمعي تر لمانځه وروسته په ډلیزه توگه صلوٰه او سلام

**پوښتنه :-** ځینې ځایونه تر لمانځه وروسته په تیره ترجمعي وروسته خلک په ډلیزه توگه په زوره زوره التزاماً درود او سلام وائي اود ادا اهل سنت علامه بولي. څوک چې ورسره گډون نه کوي هغه اهل سنت نه بولي، بد عقیده ئې گڼي. معاذ الله درود او رسول الله ﷺ مخالف ئې بولي او ځیني خولاله حدود و تیزی کوي کافر ئې گڼي، معاذ الله، انا لله.

**ځواب :-** په یقیني توگه درود او سلام ویل دلوري درجي عبادت او ستر عمل دی. په قرآن کریم کې ورباندې خورا په اهتمام حکم شوی دی. په حدیثونو کې ئې ډیر فضائل او گټې بیان شوی دی. ددي ستر عبادت لپاره دنورو عبادتونو په څیر څه اصول او آداب بنسودل شوي دي، دهغوئ مراعات کول خورا ضروري دی. هغه پرې بنسودل، په خپلو نفساني خوا هشاتو اوله ځانه په جوړی شویو طریقو عمل کوی د ثواب په ځای گناه او د قرب په ځای د بعد سبب کیږي.



فکړو کړئ! که څوک لمونځ د تحریمي پر ځای په درود شریف پیل کړي، دفاتحي پر ځای درود ووايي، د سورة پر ځای درود ووايي. د تکبیرانو پر ځای په رکوع او سجده او د تشهد پر ځای درود ووايي تاسي وواياست چې آیا داسي اجازه شته؟ آیا سمه طریقه ده؟ لمونځ صحیح کیږي؟ که څوک په لومړۍ قاعده کې له تشهد سره درود ووايي د سهو سجده ورباندې اوږي نو معلومه ده چې بي موقع او بي محله درود ویل صحیح نه دی.

صلوة او سلام په انفرادي ډول ویل کیږي، اجتماع، اهتمام او التزام ئي ثابت نه دی. له رسول الله ﷺ صحابه وورضى الله تعالى عنهم تابعینو، تبع تابعینو، محدثینو، امامانو، اولیاءو، مشائخو غوث الاعظم، معین الدین چشتي، خواجه نظام الدین اولیاء او نورو څخه یوه نمونه او مثال هم نه لرو چې ترلمانځه وروسته په ډله کېښتلي وي او په زوره ئي صلوة او سلام ویلي وي. نو دا طریقه یقیناً بدعت ده. دهغي ایجاد کوونکی، عمل کوونکی، اصرار کوونکی او هغه څوک چې داله دین څخه گټي دالله ﷻ او رسول الله ﷺ د ناخوښ او لعنت مستحق دی او د بدعت په هکله چې کوم وعید دی هغه تاسو په دي لړکي ولیدل. (فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۳)

**په کوم عبادت کې چې اجتماع ثابت نه ده په هغه کې اجتماع مخنیوی شوی دی**

په کوم عبادت کې چې اجتماع ئي ثابت نه ده که هغه په اهتمام او التزام په اجماعي طریقه اداء کیږي هغه به مناسبه طریقه نه وي



اود هغوئ مخنيوی په کاردی له تیرو نیکانوڅه ئي د ثبوت نموني دادی:

اول: د خابنت لمونځ له حدیث شریف څخه ثابت دی خود هغه لپاره په مسجد کی اجتماع او اهتمام ثابت نه دی. ابن عمر رضی الله عنه چې کله ولیدل څو خلک په مسجد کې راغونډ شوي او همدالمونځ کوي، هغه ئي ناخوښه وباله اوبدعت ئي وښود. (عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَعُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ الْمَسْجِدَ فَإِذَا عَبْدُ اللَّهِ نَفُ عُمَرَ جَالِسٌ إِلَى حُجْرَةٍ عَائِشَةَ وَإِذَا أَنَسٌ يُصَلُّونَ فِي الْمَسْجِدِ صَلَوةَ الضُّحَى قَالَ فَسَأَلْنَاهُ عَنْ صَلَوتِهِمْ فَقَالَ بَدْعَةٌ) (بخاری شریف توک ۱ مخ ۲۳۸)

عیدگاه ته په تلور اتلو کی تکبیر (الله اکبر، الله اکبر، لا اله الا الله والله اکبر، الله اکبر والله الحمد) ویل مستحب دی څو که سره یوځای کیږي په آواز سره ئي داهنگ په مراعات سره ووايي حرام دی. هریو دي بیل، بیل تکبیر ووايي. (مجالس الابرار مخ ۳۳)

دوهم: د فطراو قرباني داختر ونو، برات، درمضان المبارک وروستنی عشره کی د ذالحجه لس ورځي او شپي عبادت خوراډیر فضیلت لري خوفقهاو ولیکلي دي چې د دي عبادتونو لپاره یاد نفل کولو لپاره په مسجد کې ټولیدل مکروه دی.

درېیم: علامه ابن الحاج په کتاب المدخل کی لیکي: (وَإِنَّمَا اجْتِمَاعُهُمْ لِذَلِكَ قَبْدَعَةٌ كَمَا تَقْدَمُ) یعنی د جمعي په ورځ د سورة کهف په مسجد کې په اجتماعي ډول تلاوت کول بدعت دی. (په انفرادي ډول ئي تلاوت کول د زیات ثواب کاردی)

(کتاب المدخل توک ۲ مخ ۸۱)



خلورم: امام نافع رحمة الله عليه فرمائي: دابن عمر ؓ په حضور کي چاوپرچل (آپرچ) هغه وويل: (الحمد لله والسلام على رسول الله) ابن عمر ؓ واوريډل وئي فرمائل: مونږهم دا کلمات ويلای شو خورسول الله ﷺ په دې موقع کي دي کلماتود ويلو هدايت کړي نه دې په دې موقع ئي د الارښوونه کړي ده (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ)

(عَنْ نَافِعٍ أَنَّ رَجُلًا عَطَسَ إِلَى جَنْبِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَنَا أَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِمْنَا أَنْ نَقُولَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ) (ترمذي شريف ٢٠١ مخ ٩٨ مشكوة شريف مخ ٤٠٦) په دې کلماتو کي د ازياته کلمه (والسلام على رسول الله) په خپل مفهوم سره ښه کلمه ده. خورسول الله ﷺ په داسي موقع هغي دويلو هدايت نه دې کړي. ابن عمر ؓ ته دا خبره نوي ښکاره شوه او فورائي ورڅخه انکار وکړ.

امام شاطبي رحمة الله عليه فرمائي: په عبادتونو کي ځانگړي کيفيات، طريقي او وختونه تعينول چي په شريعت کي نه وي د ابدعت اونا جائز دي. (الاعتصام ٢٠١ مخ ٢٤)

شاه عبدالعزیز محدث دهلوی رحمة الله عليه فرمائي: هر هغه کار چي د صاحب الشريعت له لوري ئي ترغيب شوی نه وي دهغه ترغيب کول، که ټي وخت معلوم نه وي دهغه وخت تعين کول دادرسول الله ﷺ د سنت خلاف دی اوله سنت څخه مخالفت حرام دی. (مجموعه فتاویٰ عزيزی ٢٠١ مخ ٩) په بحر الرائق کي راځي: (ولان ذکر الله تعالى اذا قصد به التخصيص بوقت دون وقت او بشئ دون شئ لم یکن مشروعاً حیث لم یبه الشرع لانه خلاف المشروع) (البحر الرائق ٢٠١ مخ ١٥٩)



## دیوه اشکال جواب

ځیني خلک په خوراسادګي سره وائي په دې کي د ګناه څه خبره ده. درود ویل کيږي خوپه پورتنیو یادونو که غوروشي دا خبره دورځي په څیر وېبانه ده چې کوم عبادت بي موقع اوبي محله وشي هغه د ملامتي وړاودمو اخذي قابل دی.

ګورئ! په روایت کی دي: علی ؑ یوه ورځ په عید ګاه کي یو کس ولید چې تر لمانځه وړاندي ئي نفل کول علی ؑ هغه منع کړ، هغه عرض وکړ: امیر المؤمنین! زما یقین دی چې الله ﷻ به ماته د لمانځه په کولو عذاب نه راکوي. علی ؑ وفرمائل زما یقین دی کوم کار چې رسول الله ﷺ کړی نه وی دهغه ترغیب ئي هم ورکړی نه وی الله ﷻ به ورباندي ثواب ورنه کړی. نو هغه کار به عبث وي او عبث کار بي ګټي دی. خو ویره ده چې در رسول الله ﷺ له طریقي خلاف کار کول الله ﷻ عذاب ورکړی. (مجالس الابرار مخ ۱۲۹)

یوه شخص د مازيګر تر لمانځه وروسته دوه رکعتنه نفل وکړل. سعید بن المسيب رحمه الله عليه هغه منع کړ. هغه شخص سعید ته وویل: (یا ابا محمد! اُیْعَذِبُنِي اللهُ عَلَى الصَّلَاةِ) ای ابو محمد! آیا الله ﷻ به راته په لمونځ کولو سزا را کړي؟ سعید د وفرمائل: (لَکِنْ يُعَذِّبُکَ اللهُ بِخِلَافِ السُّنَّةِ) یعنی (عبادت د سزا موجب نه دی) خو الله ﷻ به درته د سنت په خلاف عمل سزا درکړي. (مسند دارمی)

فکړو کړئ! لمونځ عبادت دی او در رسول الله ﷺ دسترګو سوړوالی دی د الله ﷻ د قرب ذریعه ده. خود اختر تر لمانځه وړاندي اود مازيګر تر لمانځه وروسته ئي کول د سنت خلاف دی له همدې امله



د عتاب موجب او په شدت سره منع شوی دي. نو د صلوٰة او سلام چې کومه طریقه ایجاد شوي ده، هغه بدعت بلله کیږي. عبد الله بن مسعود رضی په خپل وخت کې څو کسه ولیدل چې په مسجد کې ئې په لورېغ درود وایه. ده هغوی بدعتیان وبلل اوله مسجد څخه ئې وایستل. (فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۳۳-۴۲۹)

### دوهمه دعاء

په ځینې مسجدونو کې دا طریقه ده چې تر فرض لمانځه وروسته اللهم انت السلام وائي بیا سنت او نور په مسجد کې کوي. امام او مقتدیان فاتحه وائي او اجتماعي دعا کوي او دا خوراضروري گڼي. له امام سره دا شرط پردي چې داسې به فاتحه او دعا وائي. کوم خلک چې دا دوهمه دعانه کوي هغه د فاتحه تارکین، د دعامنکرین و هابی، بدعتیده بولي آن له اهل سنت والجماعت څخه ئې وتلي پیژني.

سنت داده چې فرض په جماعت سره وشي دعادي هم په گډه سره وکړي. سنت او نفل دی بیل بیل وکړي دعادي هم بیل، بیل وکړي. تر سنت او نفلونو وروسته دوهمه دعا په گډه کول د سنت خلاف ده. اصل او دلیل نه لري. در رسول الله ﷺ او صالح سلفو طریقه دا وه چې فرض لمونځ به ئې په جماعت سره وکړه عابه هم امام او مقتدیانو په گډه سره وکړه بیا به ئې سنت او نوافل بیل بیل کول او هر چا به خپله دعا کوله. له صحیح حدیثونو څخه ثابت ده چې در رسول الله ﷺ عادت دا وه چې سنت به ئې په کور کې کول او صحابه و و ته به ئې هم هدایت کاو و تر څو سنت په کور کې وکړي. یو ځل رسول الله ﷺ د بن اشهل په مسجد کې د ما بنام لمونځ وکړ. تر لمانځه وروسته ئې ولیدل چې په



جماعت کي گډون کوونکي په مسجد کي سنت او نفل کوي وئي  
فرمائل: (د المنخونه په کور کي کيږي) (ابوداؤد، ترمذي، نسائي، مشکوة شريف مخ ۱۰۵)  
په هر حال دا چې د اثابت دی چې رسول الله ﷺ او صحابه ووبه ډیر وخت  
سنت په کور کي کول نو د امام او مقتدي په گډه سره د دعاسوال نه  
پیدا کيږي.

آیا سنت به ئي کور کول او بیا به مسجد ته راتلل او په گډه به ئي  
دعا کوله؟ نه دی راغلي داسي لاشوي دی چې که به رسول الله ﷺ  
د مصلحت یا ضرورت لپاره کله په مسجد کي سنت وکړل بیاني هم په  
گډه دعا کړي نه ده. رسول الله ﷺ به پر لمانځه ولاړ و و صحابه و و خپل  
خپل سنت وکړل او ووبه وتل. له ابن عباس ؓ څخه روایت دی: (رسول  
الله ﷺ تر ما بنام وروسته په سنتو کي دو مړه اوږد قرائت ووايه چې  
لمونځ کوونکي ولاړل) (ابوداؤد شريف مخ ۱۹۱)

(كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُطِيلُ الْقِرَاءَةَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ حَتَّى  
يَتَفَرَّقَ أَهْلُ الْمَسْجِدِ)

او ابن عباس ؓ بیان کوي: یوه شپه در رسول الله ﷺ په خدمت کي  
حاضر شوم. رسول الله ﷺ د ما خوستن لمونځ اداء کړ بیا په لمانځه  
مشغول شو آن تردې چې په مسجد کي بل څوک پاته نه شول.  
(شرح معاني الآثار ټوک ۱ مخ ۲۰)

له دې څخه هم دا معلومیږي چې تر سنتو وروسته امام او مقتديان په  
گډه دعا کول د سنت خلاف طریقه ده او پرینودل ئي لازم دی.  
(فتاوی رحیمیه ټوک ۱۰ مخ ۴۴۳)

**مسئله :-** دا حنفی و د فقها و و څرگند تیا داسي ده چې تر هغه فرض  
وروسته چې ورپسې سنت شته. د فرض تر سلام گرزولو وروسته دی



لنډه دعا کوی سنت دی و کړی اوبیادی هر څوک په خپل کار پسي ځي او هغه فرض چې تری وروسته سنت نشته کله چې امام سلام وگرزوی بنی یا چپ لوری ته دی مخ و اړوی ما ثوره اذکار دی ولولي بیادي ټول په گډه دعا وکړي. په دعا کي فاتحه ویل بدعت دی کوم اصل نه لري. ورباندي التزام او اهتمام ئي په بدعت سیئه کی داخل دی:

د مسجد متولیان دي امام په بدعت نه مجبوروي دا جبر د شریعت خلاف او د بدعت خپرول دی. داسي کوونکی د ابتداع له امله دلویه گناه مرتکب دي. (امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۷۸)

**مسئله :-** په احادیثو کی د بیده کیدلو او بیداریدلو د عامنقوله ده. مسجد ته دننوتلو او دتلو، تریو ځای کیدلو وړاندي وروسته، بیت الخلاء ته دتللو او راوتلو د عا ثابته ده او منقوله ده. ترسنت او نوافلو وروسته ولي دعانه ده راغلي. که ثابته وای منقوله به وه. له دي څخه ښکار یږي چې ترسنت او نفل وروسته د امام او مقتدیانو په گډه سره دعانشته. نو ددي طریقي په بدعت والي کي کومه شبه نشته. هغه عمل مقبول دی چې خالص والي سره سره د سنت موافق هم وي. (فتاوی رحیمیه ټوک ۲ مخ ۱۸۸ ټوک ۱ مخ ۴۴۴، اغلاط العوام مخ ۹۷)

### تل ترلمانځه وروسته په زوره کلمه ویل

**پوښتنه :-** ترلمانځه وروسته په زوره کلمه لوستل څنگه دی چې د مسبق لمانځه ته خلل هم پېښیږي؟

**ځواب :-** تر هر فرض وروسته ورباندي التزام کول بدعت دی. په درمختار کي راځي چې په لوړېغ ذکر کول په مکرها توکي شامل دی. که څه هم په لوړېغ ذکر جائز او مستحب دی خو په خاص التزام او خاص



شکل په تیره هلته چې لمونځ کوونکو ته تشویش پیدا کيږي نو مکروه او بدعت دی. (فتاوی دارالعلوم قدیم ټوک ۴ مخ ۱۴)

**مسئله :-** د ډیرو عوامو د عادت وې چې تر دعا وروسته په مخ لاس تیروي کلمه وائي. په هر حال کلمه طیبه په خپله خورالوړه درجه لري خو په دې موقع کې له احادیثو ثابت نه ده نو پریښودل یې مناسب دی. د دعا په ختم کې دې درود شریف ویل کیږي. یعنې هغه دې د دعا جزه گرزوي ترڅو یې عوام ضروري ونه ګڼي. (اغلاط العوام مخ ۹۷)

**ترلمانځه وروسته مصافحه**

**مسئله :-** تر هر لمانځه وروسته د مصافحې طریقه بدعت ده. له رسول الله ﷺ او بیاصحابه وواو اما مانو څخه ثابت نه ده. (امداد المفتین ټوک ۱ مخ ۲۲)

**مسئله :-** دا خترو نو تر لمانځو نو وروسته د مصافحې رواج بدعت دی. د نور وخت په ډول که له کوم شخص سره نوي ملاقات وو مصافحه دې کوي که نه نه دې کوي. (امداد الاحکام ټوک ۱ مخ ۱۸۸ - نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۱۲۸)

**مسئله :-** خلک تر پښځه ګوني لمانځو نو وروسته مصافحه کوي دا بدعت مکروه دی. په شریعت کې اصل نه لري.

امام ته ضروري ده چې خلکو ته وښيي کومه طریقه چې د سهار او مازیګر یاد جمعي تر لمانځه وروسته او یا تر پښځه ګونو لمانځو نو وروسته مصافحه کوي، دا بدعت طریقه ده. په شریعت کې له مسلمان سره د ملاقات پر وخت کیږي تر لمانځه وروسته نه کیږي. نو هغه محل چې شریعت ښودلې هغه وخت دی مصافحه کوي له سنت خلاف مصافحه دې پرېږدي.

(فتاوی رحیمیه ټوک ۳ مخ ۷۲ د تفصیل لپاره وګورئ - مسائل آداب و ملاقات)



**مسئله :-** ڇيئي ڇايون نه په عيد گاهه کي مصافحه ڪول رواج ڏي.   
 ۱. صحيح نه ڏهه بدعت او مڪروه ڏهه (فتاوىٰ محموديه ٽوڪ ۱ مخ ۱۶۶ - عين الهدايه)   
 مصافحه له حديث شريف ڇڻه ثابت ڏهه. په ڏي کي فضيلت ڏي.   
 رسول الله ﷺ فرمائي: (مَامِنْ مُسْلِمَيْنِ يَلْتَقِيَانِ قِيَّتَ صَافِحَانِ  
 الاَغْفَرُ لَهُمَا قَبْلَ اَنْ يَتَفَرَّقَا) ڪلهه چي ڏو هم مسلمان سره مخامخ شي   
 اوسره مصافحه و ڪري دهغوئي تربيلوالي وړاند ڏي ورته بخښنه ڪيري   
 (ترمذي شريف ٽوڪ ۱ مخ ۹۷)

له ڏي ڇڻه معلوم ڪيري چي مصافحه ڏ مسلمانان ڏ ملاقات په وخت   
 ڪي وروسته تر سلام مسنون او مشروع ڏهه ڏا چي مصافحه ڏ سلام   
 تڪمله ڏهه نو تر سلام وروسته ڪيري. په مجالس الابرار کي راڻي:   
 (وَأَمَّا الْمُصَافِحَةُ فُسُنَّةٌ عِنْدَ التَّلَاقِ) مصافحه ڏ ملاقات په وخت ڪي   
 مسنون ڏهه. له براء بن عازب رضه ڇڻه روايت ڏي: رسول الله ﷺ فرمائي   
 : ڪلهه چي ڏو هم مسلمانان سره مخامخ شي او مصافحه و ڪري تربيلوالي   
 وړاند ڏي ڏي ورته بخښنه ڪيري. (مخ ۴۹۲ مجلس ۸۴)

ڏ ملاقات په پيل کي چي سلام او جواب ڏي وويل شي له ڏي وخته   
 پرته ڪه بل وخت مثلاً ڏ پنڻه گونو لمنځونوياد جمعي   
 او اختر تر لمانڻه وروسته مصافحه ڪيري او هغه سنت گڻي ڏا غلط ڏي   
 . ڏ رسول الله ﷺ او صحابه ووله عمل ڇڻه ثابت نه ڏي. (فتاوىٰ رحيميه ٽوڪ ۱ مخ ۴۴۵)

### ڏمري په ڪور کي ڏقران ڪريم لپاره راغون ڏيڏل

**مسئله :-** ڪه په خير القرون کي ڏا طريقه نه وه چي په ڇانگري   
 ورڇ، او معلوم تاريخون به ڏمري په ڪور کي قرآن ڪريم تلاوت ڪيڏي   
 او ڏ ختم لپاره به ڏي حافظان او نور ڏعوت ڪول، روپي يا شريني به



ويشل کيدل. د قرآن کریم په ويلو د روپوړا کره ورکړه  
 ياد نور و شيانود خوړلو التزام او عادت هم منع او مکروه دی.  
 (فتاوی رشیدیه مخ ۱۵۷)

**مسئله :-** درېيمه، لسمه، څلويښتمه او نور ټول ضاله بدعت دی،  
 اصل نه لري، ايصال ثواب پرته له قیده کيږي. (فتاوی رشیدیه مخ ۱۵۴)

### له جنازي سره په لوړېغ کلمه ويل

**مسئله :-** له جنازي سره په پټه (بلکه له آواز سره) ذکر کول جواز لري  
 خو په زوره ويل ئي جواز نه لري تر جنازه وړاندې خو خلک يوځای  
 کيدل او کلمه ويل د سنت خلاف او تحريمي مکروه دی. له جنازي سره  
 د الله ﷻ ذکر په زړه کې کيدلای شي په لوړېغ تحريمي مکروه دی.

**مسئله :-** د جنازي لمونځ په خپله د لوري درجي دعاده له دی پرته بله  
 دعا په دليله توگه ثابته نه ده. په تلو تلو کې په زړه کې دعا کول ورواج  
 ياد مړه شوي په کور کې د دعا لپاره د غونډيد لور وواچ د سنت خلاف  
 عمل دی. (فتاوی رحيميه ټوک ۲ مخ ۱۹۴ د شامي ټوک ۱ مخ ۸۳۸ او بحريه حواله)

**مسئله :-** د تعزیه لرونکو، مرثيه ويونکو او بي لمانځه خلکو د جنازي  
 لمونځ کول جائز دی. ځکه دا خلک فاسقان دی او د فاسق د جنازي  
 لمونځ کول واجب دی نو ضروري دي کيږي. (فتاوی رشیدیه مخ ۲۷)

**مسئله :-** له بدعتي سره داسي معامله جائزه ده چې له هغي سره ئي  
 عزت زياتيږي يا ورباندې بدعت غښتلی کيږي. (نظام الفتاوی ټوک ۱ مخ ۱۲۳)

اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَالِصًا لَّوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ  
 الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءً.

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

ژباړه: عبدالله گل ريان

(تاريخ جوزا ۱۴۸۲/۴ ش جمعه)





د تعلیم الاسلام راډیو د ویب پانی له خوا:  
[www.taleemulislam-radio.com](http://www.taleemulislam-radio.com)